CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

LIBRARY OF THE INDIA OFEICE

EGGELING

PART 1

016.091 Egg/Cat 50652

B. B. R. A. S.

CATALOGUE

OF

SANSKRIT MANUSCRIPTS.

CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

50652

ar

LIBRARY OF THE INDIA OFFICE.

PART I.—Vedic Manuscripts.

BY

JULIUS EGGELING, PH.D.

PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY IN THE UNIVERSITY OF EDINBURGH.

London:

LONDON:
PRINTED BY GILBILT AND RIVINGTON, LIMITED,
51 JOHN'S HOUSE, CLIRRENWEIL ROAD.

00050652

PREFACE.

In issuing the first part of the Catalogue of the India Office Sanskrit MSS., I may confine myself, by way of prefatory remarks, to briefly explaining the way in which the work of classifying and describing this noble collection of Manuscripts has been carried out.

Soon after Dr. Rost's appointment to the post of Librarian to the India Office, in 1869, he obtained the sanction of the Indian Council for the preparation of a classified catalogue of the Sanskrit MSS. in the possession of the Indian Goverment. The chief part of the work was entrusted to the late Dr. E. Haas, of the British Museum, and myself, then Secretary to the Royal Asiatic Society; while, moreover, the services of Dr. E. Windisch, now Professor of Oriental languages at Leipzig, were secured, for a period of one year, for describing the Philosophical works of At the same time, though independently of this work, Dr. Rost himself undertook the task of cataloguing the collection of MSS. written in South Indian characters,—with the exception, however, of a number of Mackenzie MSS., chiefly written in the Telugu character, which, for practical reasons, were to be taken along with the Northern collection of which they had always formed A modern copy of all the Upanishads known to Andhra Brāhmans, prepared for the late Sir Walter Elliot—to whose enlightened and well-directed researches our knowledge of South-Indian chronology is so deeply indebted—was, for the same reason, included in our work, and will accordingly be found described in the present part.

As regards the division of labour between Dr. Haas and myself, it was arranged that I should undertake the Vedic department, as well as the Grammatical, Lexicographic, Rhetorical and Law literature; while the remaining departments of the Classical Sanskrit literature fell to the share of my collaborator. The progress of our operations was considerably retarded by my appointment, in 1875, to the Sanskrit chair in the Edinburgh University; and when the work seemed at last sufficiently advanced to admit of a final revision, further delay was unhappily caused by the long and dangerous illness of Dr. Haas, terminating in the premature death of that amiable and gifted scholar. This sad event imposed on me the somewhat delicate task of arranging and revising the manuscript materials left behind by my departed friend. I had not been long engaged at this task, before I

vi PREFACE.

came to the conclusion that, to perform it satisfactorily, I should have to take upon myself some responsibility also for this part of the work. As none of the South Indian MSS. referred to had been described by Dr. Haas, this deficiency had to be supplied by myself; as was also the case with regard to a number of other MSS., belonging to various departments of literature, which a final thorough overhaul of the library had brought to light. Moreover, whilst, in our descriptions of the MSS., we had as a rule abstained from estimating the probable age of those not actually dated, I determined eventually, with Dr. Rost's concurrence, to give approximative indications of the age of such MSS., as likely to add to the usefulness of the Catalogue. In doing so, I was of course fully aware of the difficulty and uncertainty of such an estimate in many cases; but I trust that any mistakes that may have been committed in this respect will not seriously affect the general advantages of this feature of the work. In the case of some of Dr. Haas' accounts of MSS., in which he had contented himself with a general characterisation of the respective works, I have also considered it desirable to supplement them by such extracts from the works as seemed likely to facilitate their identification; even occasionally compressing the general remarks in such a way as I thought would have commended itself to Dr. Haas, had he been spared to carry his share of the work through the press.

In conclusion, I have to thank Professor Bhandarkar for some suggestions in the early sheets of the present part; and Professor Aufrecht for a correction referred to in the Addenda; whilst to Dr. Rost I have to express my indebtedness for much friendly and generous assistance rendered me throughout the progress of the work.

J. EGGELING.

CONTENTS OF PART I.

VEDIC :	LITERATU	RE:							
A.	Saṃhitās ar	nd Brāhmaņa	s, and	works	relatin	g ther	eto		PAGE
	I. Ŗ	ig-veda					•		1
	II. Sā	ima-veda							14
	IIIa. Bl	ack Yajur-ve	da		•	•	•		21
	IIIb. W	hite Yajur-v	eda			•		•	27
	IV. A	tharva-veda		•	•	•			37
В.		l (Kalpa)—	. ,		7				
-		as and Treat	ises rela	ating t	hereto-				
		Rig-veda	•	•	•	•	•	•	39
	b.	Sāma-veda	•	•	•		•	•	43
	c.	Black Yajur	-veda		•	•	•		47
	d.	White Yaju	r-veda	•	•				61
	e.	Atharva-ved	la	•			•		68
	II. Ma	nuals and Sp	ecial T	reatise	s				
	a.	Śrauta Ritu	al	•	•				70
	<i>b</i> .	Grihya Ritu	ıal	•	•	•			92
C.	Upanishads	•			•				109
D.	Vedā nga	•			•		•		148
Addition	a and Come	otiona							155

CLASSIFIED CATALOGUE

OF

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

INDIA OFFICE LIBRARY.

FIRST PART: VEDIC LITERATURE.

A. SAMHITĀS AND BRĀHMAŅAS, AND WORKS RELATING THERETO.

I. Rig-veda.

1, 2.

1690, 1691. Foll. 309 and 298 resp.; size 9½ in. by 4 in.; good modern Devanāgarī handwriting; nine lines in a page.

Samhitā-pātha of the Rik-samhitā. Complete. Four Ashtakas in each volume; unaccented, with the exception of Asht. I., adhy. 1-5, and adhy. 6, vargas 1-3; adhy. 7, v. 34; adhy. 8, v. 15; and Asht. IV., adhy. 1, 2 and 3, v. 1-22.

This MS. also contains the greater part of Kātyāyana's Sarvānukramaṇī, which is here given by sections at the beginning of each adhyāya respectively; foll. 1-4 of the first volume also containing the paribhāshā portion. Wanting are the sections (36-42, 57-64) referring to Ashṭaka V., adhys. 4-8; Ashṭ. VI., adhys. 1 and 2; and Ashṭ. VIII.

Complete editions of the Rik-samhitā have been published by Th. Aufrecht (in Roman letters, 1861-3; 2nd ed., 1877), and F. M. Müller (the Samhitā and Pada texts in parallel volumes, 1873; and both texts, together with Sāyaṇa's commentary and a word-index, 6 vols. 1849-74).

[H. T. COLEBROOKE.]

3-6.

129b, 130, 131, 132b. Size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; excellent, uniform Devanāgarī handwriting; ten lines in each page.

Samhitā-pātha. Complete in four volumes, containing two Ashtakas each. Each Ashtaka is dated Samvat 1802. The copyist's name has been scratched out each time; Prof. M. Müller (Rigveda-Sanhitā, vol. i., preface, p. ix.) suggests it to have been Somagopakāśinātha.

- Ashtaka I., on 59 leaves (vol. i., foll. 28-86) संवत् १६०२ समये ज्येष्टासितचतुर्देश्या भानुवासरे •
- A. II., on 60 leaves (foll. 87-146), ॰ ज्येष्ठसित-पच्दर्या ॰, after which two slokas by a different hand. The outside of fol. 1 has रामभट्टसीजीकापुस्तकं।
- A. III., on 53 leaves (vol. ii., foll. 1-53), श्वापाढकृष्णामायां भीमवासरे ?
- A. IV., on 54 leaves (foll. 54-107), ॰ सापाढ-सितपूर्णिमायां भौमवासरे ॰
- A. V., on 54 leaves (vol. iii., foll. 1-54), श्रावणकृष्णामायां सीम्यवासरे ; outside: राम-भट्टोसीजीपुस्तकं।

- A. VI., on 56 leaves (foll. 55-110), ॰ म्रावण-सितचतुर्देश्यां - - गोपनाम - - नाथो ॰
- A. VII., on 56 leaves (vol. iv., foll. 20-75), भाद्रपदिसताष्टम्यां भृगुवासरे ॰
- A. VIII., on 61 leaves (foll. 76-136), इति च्युग्वेदसंहितायाश्चतुः पष्टितमोऽध्यायः । श्रीवक्रतुंडाय नमः । श्रीकाल्रभेरवाय नमः । संवत् १६०२ समये युवनामसंवत्सरे नभस्यासितैकादश्यां भौमवासरे १

[H. T. COLEBROOKE.]

7.

2131. Foll. 237; size 15\(\frac{3}{4}\) in. by 9 in. Devanāgarī character; fair, small handwriting; twelve lines in a page. Foll. 89-96 by a different hand.

Samhitā-pāṭha. Complete; not accented. Ashṭaka I. ends fol. 24; II. fol. 50; III. fol. 72; IV. fol. 104; V. fol. 134; VI. fol. 168; VII. fol. 200.

Ashṭakas I. and III. are dated Samvat 1839; Ashṭ. V. Samvat 1838. The MS. ends इदं पुस्तक भृग्वेद खष्टाष्टक करनैल मारतीन (Col. Martin) साहिच बहादुरस्येदं॥ [R. Johnson.]

8.

2378. Foll. 91; size 9½ in. by 6½ in.; Devanāgarī character; large, clumsy handwriting; 10-12 lines in a page. Modern.

The third Ashtaka of the Samhitā-pā!ha; unaccented. [R. Johnson.]

9.

2379. Foll. 252; size $9\frac{1}{2}$ in. by $6\frac{1}{2}$ in.; Devanāgarī character; foll. 1-90 copied by the same hand as the preceding vol. (2378); the rest well written, thirteen lines in a page. Modern.

Ashtakas IV.-VI. of the Saṃhitā-pāṭha; unaccented. A. IV. ends fol. 90b; V. fol. 163.

[R. Johnson.]

10.

1473. Foll. 562; size $15\frac{1}{2}$ in. by $8\frac{1}{2}$ in.; fairly copied in large Devanāgarī handwriting; seven lines in a page.

Ashtakas I.-VII. of the Samhitā-pāṭha; not accented, with the exception of the first page.

A. I. ends fol. 67; II. fol. 158; III. fol. 230; IV. fol. 319; V. fol. 397; VI. fol. 482.

Ashtaka I. is dated Samvat 1839; As. III. and IV. Samvat 1838.

[H. T. COLEBROOKE.]

11.

1488. Foll. 80; size $15\frac{1}{2}$ in. by $8\frac{1}{2}$ in.; Copied by the same hand as the preceding MS. (1473). Modern.

The eighth Ashṭaka of the Saṃhitā-pāṭha, not accented. [H. T. Colebrooke.]

12.

2423a. Foll. 117; size 9 in. by 5\frac{2}{4} in.; well written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page: Modern.

The Samhitā-pāṭha; unaccented; from the beginning to Mand. I. 159, v. 3, in which it breaks off abruptly. The first Ashtaka ends fol. 90. [R. Johnson.]

13.

2422. Foll. 113 (paged 1-114, number 64 having been missed); size $8\frac{1}{2}$ in. by $6\frac{1}{2}$ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 8-10 lines in a page. Modern.

The second Ashṭaka of the Saṃhitā-pāṭha; not accented. [R. Johnson.]

14-16.

38, 39, 40. Foll. 740 (or foll. 293, 276, and 171 resp.); size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written in the Devanāgarī character; nine lines

in a page. Foll. 99-201, measuring only $8\frac{1}{2}$ inby 4 in., are in a different handwriting from the rest.

The Padapāṭha of the Rik-samhitā; accented. Complete in three volumes; vols. i. and ii. containing three Ashṭakas each, vol. iii. two Ashṭakas. Ashṭakas I. III. IV. are dated Samvat 1845; A. VI., 1846; A. VII. and VIII., 1847.

At the end of the seventh Ashtaka, the copyist gives his name Vishnubhatavāthodakara. The second Ashtaka belonged to one Vināyakabhatta.

[H. T. Colebrooke.]

17-24.

20-27. Size 10 in. by 4 in.; not very well written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page. The fly-leaves contain the erroneous title, written by a different hand, Āpastambapadaprathama (etc.) ashṭaka; and a note giving the owner's name Bābubhata bījūpurīkānade.

Pada-pāṭha. Complete in 8 volumes, each containing one Ashṭaka; with the accents marked in red ink.

- No. 20. Asht. I. Foll. 140; numbered 142, nos. 19 and 96 having been omitted by mistake; dated Samvat 1845.
- No. 21. A. II. Foll. 149; fol. 95 has been wrongly inserted between foll. 76 and 77; not dated.
- No. 22. A. III. Foll. 152 (१०५२); the end by a different, good hand: संवत् १६४०। महादेवशास्त्रीमृत वाव्भद्धस्य पुस्तकम् ॥ ०
- No. 23. A. IV. Foll. 155; marked 157 (1904), Nos. 35 and 65 having been omitted.
- No. 24. A. V. Foll. 133.
- No. 25. A. VI. Foll. 151; at the end by a different hand, in red ink: संवत १८८५ स्वरितम् ॥

- No. 26. A. VII. Foll. 135, orig. 136; foll. 45-48 having been lost and replaced by three leaves, marked 45, 46 and 48, resp., and written by a different hand.
- No. 27. Foll. 139; dated by the same hand as the text: संवत् १८४। श्रावणुद्वपौर्णमासी तहिने समाप्तम् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

25, 26.

2023A, **2023B**. Foll. 370 and 378 resp.; size $8\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; fairly written in the Devanāgarī character; ten lines in each page.

Pada-pāiha, accented; not very correct.

Vol. i. The first four Ashtakas.

The 1st A. ends fol. 93: शके १९३६ भावना-मसंवासरे फाल्गून्शुद्धत्रयोदश्यां सीम्यवासरे तहिने शेवं-करोपनामकराममट्टेन लिखितं पुस्तकं समाप्तं.

The 2nd A. ends fol. 189; dated जाने १९३९
युवानामसंवासरे चैत्रवद्यद्वादश्यां भृगवासरे (!) •

The 3rd A. fol. 278, शके 9939 वैशाखवद्य श्रष्ट-म्यां नियौ सौम्यवासरे 0

The 4th A. शके १९३९ ज्येष्ठवद्य रकाद्श्यांमिंदु-वासरे

Vol. ii. Ashtakas 5-8, each dated Śaka 1737.

The 5th A. fol. 87, ° सामाहवद्यसप्तमी भृगुवासरे ° The 6th A. ends fol. 184, ° पीयणुद्धप्रतिपद्या रिववासरे °

The 7th A. fol. 277, ० पौषवद्यत्रयोदश्यां मंद-वासरे ०

The 8th A., ॰ फ्रास्मानवद्यपष्टयां भीमवासरे ॰ समाप्तं स्वांधे परांधें च । तेलादु क्षे जलादु क्षे रक्षे स्थितिल-बन्धनात्। मूर्वहस्ते न दातव्यमेवं रक्षति पुस्तकं॥

This is the MS. P. 2, used by Prof. Max Müller in his edition, and mentioned in his Preface to vol. i., p. ix.

The same scribe had copied, in the preceding year, the Aitareya-Brāhmana in No. 68 (MS. 1977). [Dr. J. Taylor.]

27-30.

2133-6. Size $16\frac{1}{2}$ in. by 6 in. Devanāgarī character; on the whole well written.

Sāyana's commentary, entitled Vedārthaprakāśa, on the Rigveda-Samhitā. Several Ashṭakas of the latter are also contained in these volumes; partly accented, partly not.

Vol. i. Foll. 275. The first Ashtaka of the Saṃhitā-pāṭha, accented, with Sāyaṇa's comment; each adhyāya being paged separately. Dated Śaka 1673 (see M. Müller's Rig-veda, vol. i., Preface, p. xvii).

Vol. ii. Foll. 250. The second and third Ashṭakas of Sāyaṇa's comment with the Samhitā text; partly accented.

The following lacunae occur in this volume: Between foll. 41 and 42 is wanting the comment on Mandala I. 164, 1-15; between foll. 43 and 44, wanting I. 164, 24-52; between foll. 46 and 47, I. 167, 3 to end of I. 171; between foll. 48 and 49, I. 174, 9-180, 6; after fol. 49, I. 181, 9-188, 5; after fol. 56, II. 11, 2 to end of II. 14; after fol. 57, II. 16, 6-23, 11; after fol. 59, II. 24, 15 to end of II. 30. Foll. 50, 52 and 54 have been misplaced after fol. 59.

Ashṭaka II., in good small handwriting, ends fol.73. Of Ashṭaka III., which is fairly written, in a different and larger hand (the same in which the greater part of vol. i. is written), each adhyāya is paged separately.

Vol. iii. Foll. 277, containing the fourth, fifth and sixth Ashtakas, the first two of which, with the Saṃhitā text, accented, were copied by the same hand as Asht. II. The fourth Ashtaka is dated Śaka 1669 (see M. Müller, l.c.); the sixth Ashtaka, which is without the text, Samvat 1806.

Vol. iv. Foll. 190, containing the seventh and eighth Ashtakas, with the Samhitātext, unaccented; except on foll. 49-77, where the text (Mand. X. 10, 13-x. 45, 12) is omitted altogether.

Ashtaka VII. (dated Samvat 1807, not 1809) was copied by the same hand as Ashtakas II., IV. and V.

A. VIII. is dated Samvat 1817.

[H. T. COLEBROOKE.]

31-38.

2992-2999. Size 13½ in. by 7 in.; on the whole well written, in the Devanāgarī character; sixteen lines in a page.

Sāyaṇa's commentary; complete in eight volumes, each containing one Ashṭaka.

Ashṭakas V. and VI. are dated Samvat 1771.

Vol. i., foll. 383; vol. ii., foll. 225; vol. iii., foll. 118; vol. iv., foll. 113; vol. v., foll. 106; vol. vi., foll. 105; vol. vii., foll. 141 (paged 142, number 78 having been omitted); vol. viii., foll. 200.

39-42.

3126-3129. Size 18 in. by $8\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the latter half of the last century; 16-19 lines in a page.

Sāyaṇa's commentary (Rigveda-bhāshyam).

Vol. i. (foll. 259) contains the first Ashtaka.

Vol. ii. (foll. 154+139) the 2nd and 3rd Ashtakas.

Vol. iii. (foll. 92 + 122 + 89) the 4th, 5th and 6th Ashtakas.

Vol. iv. (foll. 98 + 120) the 7th and 8th As.

The last Ashtaka is dated शके १६.. विवाह संवसरो ज्येष्टणुशमतीपदा इंदुवासरे ०

[Dr. John Stevenson.]

43-46.

1861-4. Size 12 in. by 5½ in.; well written, in the Devanāgarī character; European paper. Modern.

Sāyaṇa's commentary on Ashtakas III.-VIII.

Vol. i. Foll. 272 (numbered 270, three successive leaves being marked 46); twelve lines in a page. Ashtaka III.

Vol. ii. Foll. 279. Foll. 1-169 (twelve lines in a page; copied by the same hand as vol. i.), Asht. IV.—Foll. 171-279 (by a different hand; fifteen lines in a page), Asht. V.

Vol. iii. Foll. 237. Copied by the same hand as the fifth Asht.; fifteen lines in a page. Ashts. VI. (ends fol. 104b) and VII. Vol. iv. Foll. 210. The eighth Ashtaka.

[Dr. J. TAYLOR.]

47, 48.

3151, 3152. Size $17\frac{1}{2}$ in. by 8 in.; well written, in the Devanāgarī character, by two different scribes (see Dr. Stevenson's remarks in M. Müller's Rig-veda, III. p. x.); 18-20 lines in a page.

Sāyana's commentary, Ashtakas I.—III. (This is the MS. B. 1, used by Prof. M. Müller).

Vol. i. Foll. 259. Foll. 1-108a are in the Kāyasthī lipi, the rest in the Dakshanī (!) lipi, described by Dr. Stevenson. The first Ashtaka. At the end there is an additional leaf containing another copy of fol. 195a of this volume.

Vol. ii. The second and third Ashtakas.
A. II., foll. 155, of which foll. 1-53a are in the Kāyasthā lipi, the rest in the Dakshanā lipi. A. III., foll. 139, entirely copied by the Guzerat scribe.

[Dr. J. Stevenson.]

49.

522b. Foll. 21-152 of the volume. Indifferent Devanāgarī writing of the latter part of the 17th century, except foll. 32, 36, 37, 39, 40, 151, and 152, which were supplied by a modern hand. The original paging is 18-149. Size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.

These leaves contain part of the first adhyāya of the first Ashtaka of Sāyaṇa's comment comprising from Mand. I. 2, 7, to the end of the adhyāya, or Mand. I. 19, 9.

[H. T. COLEBROOKE.]

50.

2612. Foll. 266; size 10½ in. by 4 in.; very well written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page. Foll. 116-130 are some what injured by insects.

The fifth Ashṭaka of Sāyaṇa's commentary. Dated Samvat 1664.

(On the mistake on the title-page, • पष्टाप्टक • see M. Müller's Rig-veda, III. p. xiii.)

H. T. COLEBROOKE.

51.

46. Foll. 67; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about the beginning of the 17th century; from fol. 24 by a different copyist, in a small, neat hand; eleven lines in a page.

A fragment—comprising the 2nd adhyāya (which ends fol. 416), and vargas 1-21 of the 3rd adhyāya of the first Ashṭaka—of a comment (tīkā or vivaraṇa), by Jayatīrtha-bhikshu, on Ānandatīrtha's Rigbhāshya.

The colophon runs thus: इति श्रीमदानंदतीर्थभग-वापाद्विर्याचतस्य श्रीमदूरभाष्यस्य टीका [fol. 41 विवर्णे] जयतीर्थभिञ्चकृतायां समाप्ताः (!) ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

986c. Foll. 28 (131-158); size $14\frac{1}{2}$ in. by $8\frac{1}{4}$ in.; well written, in the Devanagari character, for Col. Claud Martin; seven lines in a page.

Kātyāyana's Sarvānukramaņā, or complete index of the metres, deities, rishis, and numbers of verses of the Rig-veda hymns in the Śākala recension. It begins: अथ स्वानिक्षियामे शाकलके स्कानिक स्वनिक्षियामे विवाह स्वानिक स्

Fol. 133b end the $paribh\bar{a}sh\bar{a}s$, or general account of the metres, in fourteen sections, after which the several hymns of the eight Ashtakas are gone through. After the conclusion of the eighth Ashtaka, there follow two more sections containing numerical statistics as to the occurrence of the various metres:

एकपंचाशतृग्वेदे गायम्यः शाकलेयके । सहस्रद्वितयं चैव चत्वार्येव शतानि तु ॥ जीणि शतानि सैकानि चत्वारिंशत्वयोष्णिहः । सनुष्टुभां शतान्यक्षी पंचाशत्पंचसंपुता ॥ ०

[H. T. COLEBROOKE.]

53.

1152. Foll. 46; size 9 in. by 3½ in.; oblong; well written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Kātyīyana's Sarvānukrama. This copy does not contain at the end the Section on the metres; but another instead, which contains the number of sūktas of each anuvāka; and likewise the numbers of ashtakas, vargas, rics, ardharcas, pādas, padas and aksharas in the Riksamhitā.

This section begins:

मधुळंदप्रभृतिभिक्कैषिभिहि तपोषलात् । दृष्टानामनुवाकानामृष्ठु वस्थाम्यतंद्रितः ॥ क्षान्नमोळे विसूक्तस्तु सुरूपेंद्रचतुष्ककौ । ० On the beginning see the fragment described by Prof. Weber, Cat. Berl. No. 48.

Dated संवत् १६५8 श्रावणकृष्ण t चन्द्रवासरे ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

54.

2140c. Foll. 8 (foll. 38b-45 of the volume); size 15½ in. by 9 in.; Devanāgarī character; fair, though minute, modern handwriting; twelve lines in a page.

Kātyāyana's Sarvānukramaņikā. The concluding section as in No. 52 (MS. 986c).

[R. Johnson.]

55.

132a. Foll. 19; size 9½ in. by 4¾ in.; fairly, somewhat hastily, written, in the Devanāgarī character, by the same scribes as the rest of the volume; twelve lines in a page.

Katyāyana's Sarvānukrama. Dated संवत् १६०२ समये इपणुक्कप्रतिपदि रिववासरे (here the name of the scribe has been obliterated) सिल्खत् खाँचे परार्धे च। श्रीवक्रतंड नमो स्तु ते। श्रीकालभेरव तुभ्यं नमो स्तु । श्रुभं भूयात् सर्वेषां जनानां॥

[H. T. Colebrooke.]

56.

1823. Fol. 140; size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page. European paper.

Shadguruśishya's commentary on the Sarvānukramaṇī, entitled Vedārthudīpikā. [A.]

It begins:

स्य सुग्वेदासाये शाकलके सूक्तप्रतीकस्वकंसस्यस्पिदैवत-इंदांस्यनुक्रिमपामो यथोपदेशम् । स्वयेति मङ्गले प्रस्तावे वा । सुगंशवाहुस्यादृग्वेदः । तत्रासाये सम्यगभ्यासयुक्ते खिलरहिते । शाकस्येन दृष्टः शाकलः । शाकल एव शाकलकः । तसिन्*

^{*} MS. B. om. from शाकल्पेन दृष्टः.

शाक स्पशन्दाचण्। पृतायां किन कृते शाकलकशन्दः॥*
तत्र शादिः। प्रतीकः।

The Paribhāshāh end fol. 19 (fol. 24b in B). Maṇḍala I., fol. 43 (fol. 54); II., fol. 48b (fol. 60b); III., fol. 54b (68b); IV., fol. 59b (75b); V., fol. 70b (fol. 89); VI., fol. 79b (fol. 99b); VII., fol. 87b (fol. 110); VIII., fol. 103b (fol. 129b); IX., fol. 112b (fol. 140b).

It ends:

सर्वा नुक्रमणी यैषा कात्यायनमुनेः कृतिः ।
समाप्तेकाध्ययनकेः षट्सप्तविकद्वाष्टिका ॥
सस्या वृत्तिरियं चापि समाप्ता सतुरोः कृतिः ।
वेदार्घदीपिकानामा षद्गुरूणां प्रसादतः ॥
गणांत्यामेषमासेति किल शुद्धदिनहोगणने सितः ।
सर्वा नुक्रमणीवृत्तिजीता वेदार्थदीपिका ॥
लक्षपंचदशपदैः पंचषष्टिसहस्रकं ।
सद्वात्रिंशाच्यतं चेति दिनवाक्यार्थहीरितः ॥
विनायकः शूल्रपाणिः मुकुंदः

सूर्यों व्यास: [शिवयोगी च] मद्भः । नमामि तान्सर्वेदा पांतु मां ते

यैर्वे पद्भिः सप्तविद्या प्रदत्ता॥
काद्या सर्वानुक्रमणी द्वितीया महाव्रतं चोपिनपहुर्यं च।
महाव्रतं सूर्यमासां तृतीयं चत्वारिंशद्वाद्यणं वे चतुर्यो॥
तद्वतसूर्वं पंचसी वे निरुक्तं

षष्ठी गृद्धं शाकलस्य संहिता सप्तमीति (!)। इमा दत्ताः सप्त विद्यास्तु सिद्धः

यैर्वे षद्मो गुरुभ्यो नमो स्तु तेभ्यः॥ इति षद्गुरुशिष्येण कृता वेदार्थदीपिका। सर्वानुक्रमणीवृत्तिः समाप्ता चात्मतृष्टये॥

इति श्रीषद्गुरुशिष्यविरिचतायां सर्वानुक्रमणीयवृत्ती वेदार्थ-दीपिकायां प्रथमो ध्यायः (!) ॥

[Dr. John Taylor.]

57.

2396. Foll. 173; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page;—foll. 115 to the end are paged separately (1-59); fol. 114 is a blank leaf, inserted afterwards; there being no omission.

Another copy [B.] of the same work.

The name of the commentator is not mentioned in this MS., and the final ślokas are quite corrupt and incomplete.

It ends: इति सर्वानुक्रमणीभाष्यंसमाप्तः । इति स्त्रीत् शके १६०२ ॥ संवतः १८१२ (!) ॥ श्रमेनामकातीकवदी दुइनीवार वीहफे ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

58.

1636e. Foll. 26; size 9 in. by 5 in.; legibly written, in the Devanāgarī character, on European paper; 13-18 lines in a page.

Jagannātha's commentary (vivaraṇa) on Kātyāyana's Anukramaṇikā. It begins:

नमामि विष्णुं शिरसाव्ययं समं शिवं च सोमं वृपभेन्द्रगामिनं । गणाधिपं भक्तमनोरषप्रदं हरिं चवाविसद्धिकरों च भारतोम्॥१॥

खनुक्रमिणकोक्षानि मूक्तादिप्रभृतीन्यहं। छंदोंतानि निवधामि जगन्नाणो यणामित ॥ २ ॥ खहं जगन्नाणव्यापनशीलविष्णुं विष्णुनमस्करोमि शिरसेत्यष्टांगी-पलक्षणं। १ मूक्तादीति मूक्तप्रतीकं चृत्रसंख्यचृपिदैवतछंदांसि।

प्रितसूक्रमृत्वां संख्या शन्दैरंकीय लिख्यते।
प्रायोच च्युषयः सर्वे लिख्यते गोचसंयुताः॥१॥
प्रगायानां च सर्वेषां तत्तच्छंदोभिधाः पुनः।
स्वाप्रीसूकेषु सर्वेषु समिद्वाग्न्यादिदेवताः॥१॥

इति परिभाषानिद्शैनानि लिख्यंते परिभाषोदितान्यपि ॥ ० ॥ जयाग्निमीक्रेति सूज्ञानां चृत्रसंख्यज्ञृपिदैवतजंदांसि लिख्यंत। ०

Dated संवत् १८४ (!) चैत्रकृषा ११ इंदुषारतहिने समाप्तं । उपासनीचापाभट्टान्मजप्रह्लादेन लिखितं ॥

After this there are a diagram and lists showing the number of syllables of which the several metres consist. [H. T. COLEBROOKE.]

^{*} पृज्ञायां कन् शाकलकः B.

[†] According to Prof. Weber (Ind. Stud. viii. p. 160) the proper reading of this line would be खगोत्याम्मेषुमायिति कल्पहोगराने सति, which gives the date Kaliyuga 4288 = A.D. 1187 for the completion of Shadguruśishya's commentary.

[‡] For the words here supplied see Weber's Cat. I. No. 53.

576. Foll. 51; size 10½ in. by 3½ in.; copied by three different scribes, about A.D. 1650; Devanāgarī character; 9-11 lines in a page.

The 164th hymn of the first Mandala of the Riksamhitā—here called Asya-vāmīyasūkta, from its beginning सस्य नामस्य — interpreted, from a Vedūnta point of view, by Ātmānanda. It begins:

ष्यस्य द्विपंचाशदत्यस्तवं त्वेतत् । ष्यस्य वामस्य पंचाशन्नं-चात्मकिमदं सूत्रं दैघेतमसं चात्मदैवतं । यद्यपीह स्कांदभाष्पा-दिषु भाष्यकारैरुतीयभास्त्ररादिभिः शीनकं च वेदिमत्रं च बृहद्देवताकारं च अनुक्रमणिकाकारं च विष्णुधर्मीत्ररं चानादृत्य मुक्तव्याख्या कृता । तथापि वयमत्र स्तंदादिव्याख्या श्वधियक्ष-विषया एव क्वचित्रिरुक्तानुसाराद्धिदैवतविषया इति विनिश्चित्य शौनकादिरीतिमात्रित अधात्मं व्याख्यामः। अत्र शौनका-दिमतसंगहीतुर्वररुचेरनुक्रमणिका । अस्य द्विपंचाश्रदस्यस्वं न्वेतत् । ऋत्यस्य सूक्षस्य ब्रह्मणः प्रतिपादनमनेत्यर्थः। स्रपर ं आह । अल्पिका या देवतायाः स्तृतिरत्रेति । देवताया रव अल्पैः पदैः स्तवो ऽत्रेत्यन्य साह । तदुभयमिष वेदिमत्रो निषेधित । न देवताल्यिका काचिदन्यत्रापि पदाल्यता । उपेंद्र तव वीर्ये च तन्नो मित्रे sिट्यका भवेदिति॥ - - - - ॥ विष्णुधर्मोत्तरे वृहति उत्तरार्थे दाशरिषरामं प्रति पुष्करनामा यथो राजधमीदि-कमुक्का अपविविधानं सामविधानं यजुर्विधानं सुगुधानं च समाप्प मोधार्थे अस्य वामीयमूक्तकट्यमुक्तवान्। तदनुसारेख तत्सूकं विवृणोमि॥ अस्य वामस्य १॥ अस्यामृचि अवस्यात्रयोक्तिप्-वैमात्मोच्यते चित्वरूपः । ऋस्य प्रत्यद्यादिप्रमाग्रसन्निहितस्या-परोक्षस्य वामस्य कुकास्य शरीरेण प[रि] छिन्नस्य तथा तस्य परोद्यस्य पिलतस्य वृद्धस्यापरिज्ञित्रस्य व्यापकस्य तथा होतोइंता विचारकः तस्य होतुर्जायदवस्थायां नाम्ना विश्वस्य प्रथमस्य भातुः द्वितीयो भाता मध्यमो ऽस्ति भवति मध्ये खन्ने भवतीति मध्यमः । नाम्ना तैजसः । श्रम्भः मेघस्य गिरेवी नामैतत् । तैजसी हि मेघसदुर्धः निद्रया तिरोहिततेजस्कत्वात् । स्वप्राख्यगंधर्व-नगराधिष्ठातृत्वाच गिरिवदाश्चर्यविषय: । ०

Some (corrupt and defective) slokas occurring after the conclusion of the comment, give a different version of the legend of *Dirghatamas* from that contained in Mahâbh. I. 4179 ff:

अत्र वृद्धशीनक --। --। संगिरा ब्रह्मजस्तस्तादुचथ्यो ममतापतिः। तस्माद्धीत वेदादीननुजाती वृहस्पृतिः। रिरंसु-

मैमतां तां नो गुरुलेंभे मुरिखतां। उचय्यः कारयन्यक्षं जगाम
प्रियचमैगः। लक्षावकाश्चारं रंतुमारेभेऽण वृहस्पतिः। चुक्रोशोदरमंस्थो ऽपि मुनीश सिप (१ खिप) मामितः। रेता यतो ऽन्न
संकीर्ण मंदितो गुरुरव्रवीत्। जातंथो भव पापिष्ठ इत्युक्ता
तपस ——।०। एवमादि दिवा जातं राजी हवति (!) मूक्ततः।
उडिग्नैमुनिभिः सो ऽण मंजूपायां प्रविशितः। मंजूषा सा विपाशायां खिप्त्वा नद्यां प्रवाहिता। प्रतीपेन ततोंगेन गृहीतास्यानृपेण सा। न दीर्घतमसं झात्वा दत्ता भार्या खण्य खयं।
सजीजनासुतानस्य दास्यामुशिजि चात्मजे। पुत्रमृत्याद्य कथीवत्संत्रं गोधमैमाचरन्। ततो दीर्घतमा वृद्धगोतमो गीतमस्ततः।
गीतमेषु तदारभ्य सूक्तार्थः स्फुरित स्फुटः। तत्कुले विष्णुतो
विष्णुस्ततो विष्णुप्रकाशकः। स्नात्मानन्दस्तदुत्पन्नस्तेनदं भाष्यभीरितं॥ इत्यात्मानंदविरिचतमस्य वामीयसूक्तभाषं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

60.

2416. Foll. 16; size 8 in. by 3\frac{3}{4} in.; legibly written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page. Modern.

A comment on the Purusha-sūkta, the 90th hymn of the 10th Mandala of the Rik-samhitā.

It begins:

रामाकांतिगरं नत्वा हेरंबं शिवनंशिकां । स्कत्तिंशे ब्युनाध्याये वेददीपो वितन्यते॥

कात्यायनः नियुक्तान् ब्रह्माभिष्टीति होतृषदनुषाक्येन सह-स्रशीपेति॥ ष्रस्यार्थः। नियुक्तान्ब्रह्मणो ब्राह्मणामित्यादिपसून् सहस्रशीपेत्यनुषाक्येन पौडश्रचेन ब्राह्मस्तीति होतृषदिति चिः प्रथमां विरुक्तमामित्याद्युक्तप्रकारेणेत्यर्थः॥

It ends: इति पुरुषसूक्तरीक:॥

[R. Johnson.]

61.

2015. Foll. 50; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 7-10 lines in a page.

Saptasankhyā; being the Varga-pratīkas of the Rigveda-Samhitā, each followed by seven numbers, the force of which is expressed by the combination पद्दविमनत,—viz. the first denoting

the number of words or padas in each varga; the second the number of padas having $\xi \bar{n}$ after them (e.g. $v\bar{a}yo\ iti$); the third (? $\xi = \bar{\xi}$:, as an example; or $= \bar{\xi}$) the number of compound padas (such as duh- $g\bar{a}$, rishi-bhih); while the fourth, fifth, sixth, and seventh indicate the numbers of padas ending in visarga, $\bar{\gamma}$, $\bar{\gamma}$ and $\bar{\gamma}$ respectively. It begins:

यड्दुविमनत् ॥ सम्रत्नध्या ॥ खों ॥
धिनिमीत्रे ॥ ४७ ॥ ० ॥ ६ ॥ १० ॥ १३ ॥ १ ॥ ४ ॥
यदंग ॥ ४१ ॥ ० ॥ ४ ॥ ६ ॥ ० ॥ १३ ॥ ६ ॥ ० ॥ १ ॥
धायवा याहि ॥ ४९ ॥ ६ ॥ ४ ॥ १३ ॥ ६ ॥ ० ॥ ० ॥
धिम्बना यच्चरीः ॥ ४९ ॥ ४ ॥ १० ॥ १९ ॥ ३ ॥ ० ॥ १ ॥
It ends:

62.

1732a. Foll. 47; size 8¾ in. by 3¾ in.; badly written, aboulf; 4.D. 1650; Devanāgarī character; ten lines in a page.

The Rigvidhāna (A.), a metrical treatise, in four (or five) adhyāyas, on the virtues of the recitation of verses, hymns &c. of the Rigveda. It begins:

स्वयंभुवे ब्रह्मणे विष्यगोष्ते नमः कृत्वा मन्तदूरभ्यस्तपैव *।
विवस्तुरस्पृग्विधानं पुराणं पुरा दूष्टमृषिभिमेन्तदूर्गभः ।
मन्तेभ्यो मन्तदूरभ्यश्च समास्रायानुपूर्वेशः ।
कर्मणामृषिद्षानां विधि प्रोवाच शौनकः ॥

Adhyāya II. begins fol. 11 (fol. 15b in B.); A.III. fol. 23 (fol. 30); A.IV. fol. 37 (fol. 48); which is followed by three odd kandikās, called the fifth adhyāya in Dr. R. Meyer's edition of the treatise (1878); cf. Weber's Cat. No. 124. [H. T. COLEBROOKE.]

63.

1732b. Foll. 60; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; clearly written, about A.D. 1700, in the Devanāgarī character; eight lines in a page.

The Rigvidhana (B.). The MS. ends:

इदं पुस्तकं वृद्धनगरे वास्तव्यमाभ्यंतरनागरज्ञातीयद्विवेदी स्त्रीनागदासमूनुभूधरात्मजगोपीनाथज्ञषांदिस्रात्मोद्ववनांहांनाजी-तज्जमोहोटा तापुजाविमुकेश्वरेण वाराणस्यां संपादितं खार्थे तथा च परोपकारार्थे॥ [H. T. Colebrooke.]

64.

1355g. Foll. 24 (foll. 200-223 of the volume); size 91 in. by 4 in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 10-13 lines in a page.

The Rigveda-Prātišākhya, ascribed to Śaunaka.

Edited by A. Regnier (Journal Asiatique, 1856-8) with a French, and by M. Müller (1869) with a German, translation.

Dated: संवत् १९६१ समये भाद्रपदकृष्णतृतीयायौ समाप्तं प्रातिशाख्यं खेदेपिनामकश्चितरामभट्टस्य ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

65.

28. Foll. 203 (originally 204, the last but one leaf being missing); size 10 in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about A,D. 1550; between eight and eleven lines in a page.

Uvata's commentary on Śaunaka's Rik-Prātiśākhya (or Pārshada). It begins t

> सूत्रभाष्यकृतः सर्वोन्प्रसम्य [शि]रसा भुनिः । शौनकं च विशेषेस येनेदं पार्षदं कृतम् ॥ तथा वृत्तिकृतः सर्वोस्तान्सूत्रयशसस्तथा । तेषां प्रसादादेतेषां स्वशस्त्रा वृत्तिमारभे ॥

Patala I. ends fol. 36b; II. fol. 55; III. fol. 61; IV. fol. 78b; V. fol. 91; VI. fol. 99; VII. fol. 115; VIII. fol. 126; IX. fol. 140b;

^{*} A. adds च, and omits ब्रह्मणे.

[†] विवसुरस्मि सृग्विधानं पुराखं पुरुषदृष्ट A.; B. om. पुराखं

X. fol. 145b; XI. fol. 161; XII. fol. 163b; XIII. fol. 171; XIV. fol 179b; XV. fol. 183; XVI. fol. 190; XVII. fol. 197b.

The colophon at the end of the several patalas generally runs thus: इति स्त्रीपावदयाख्यायामानन्दपु-रवास्तव्यवज्ञदपुत्र-उवदकृती प्रातिशाख्यभाष्ये •

[H. T. COLEBROOKE.]

66.

1636d. Foll. 29; size 9 in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character; 9-14 lines in a page. Modern.

A treatise consisting of lists of, and observations on, words occurring in the Rigveda, and presenting certain common peculiarities. On fol. 1a the work is called Padagādha-Rigvedaprayoga. Padagādha, however, is the title of the last chapter.

The MS. begins: इदानीं सर्वसामानानि॥ समिती-जा संगिरा नीचावया गभीरवेषा बृहच्छ्वा नोधा दमूना नवेदा सहया दीर्घतमाः पृथुषाजा नृमणा नृतमाः सुमनाः विमनाः स्वासा गृधा ग्ना नग्ना उषाः पंषा भोजा सृभुक्षास्त्रंद्रमा स्रमराः सजीषा जातवेदा इति सर्वेच विसर्जनीयाः॥ इदानीं सर्वविवृतानि । वायो शतक्रतो ते स्थित्वे १

Fol. 2: इदानीं सर्वनवपदानि (!) । यस्मिन्कस्मिंस्त-स्मिन् ⁹

Fol. 2b: इदानी द्वितीयसंख्याकानि (words occurring twice)। मेथा वना उस्यां चक्रे मान्यस्य मेथा। ॰

Fol. 6b: इदानीं चीणि संख्याकानि (!) । e.g. इन्द्रे occurs thrice in the Samhitā as इन्द्र (Rigveda I. 4, 5; 80, 16; 132, 5).

Fol. 10: चतुःसंख्याकानि । e.g. उरूची (न प्रगृद्यम्); खमृता (खराना, i.e. udātta and anudātta).

Fol. 12: पंचसंख्याकानि। e.g. स्रदत्तम् (occurs six times, but once in the Vālakhilyas, VIII. 59, 6). । विवासिस (including compound forms such as सा । 1.31, 5).

 ${
m Fol.}\,\,13:\,$ घट्संख्याकानि । $\it e.g.\,$ उर्वी (न प्रगृह्मम्) । ${
m Fol.}\,\,14:\,$ सप्तसंख्याकानि । $\it e.g.\,$ खायम् । सीदिस । $\it e.g.\,$

Fol. 15: अष्टसंख्याकानि।

Fol. 15b: नयसंख्याकानि।

Fol. 16b: दशसंख्याकानि ।

Fol. 17: रकादश्। दादश्।

Fol. 18: चयोदश्र ।

Fol. 18b: चतुरेश ।

Fol. 19: पंचदश ।

Fol. 19b: मोडश (e.g. द्धातु)।

Fol. 20: सप्तदश्। एकोनविंशति ।

Fol. 20b: एकविंशति । द्वाविंशति ।

Fol. 21: चतुविशैति । तिंशत् ।।

Fol. 21b: एकत्रिंशत् । चतुत्रात्वारिंशत् ।

Fol. 22: चद्चत्वारिंशत् । स्रष्टाचत्वारिंशत् ।

Fol. 22b: पंचाज्ञातं स्थाकानि । (fifty passages are given where, in the pada, an udātta ā precedes an udātta a, e.g. I. 10, 2 á áruhat; I. 30, 21 á ántāt; I. 31, 4 á áparam, etc.

Fol. 23: इदानों पूर्वरूपाणि । वास्तोरित्वेतत्पितशस्य उत्तर स्नाविहेविन्योतिःशोचिरित्युत्तरश्चेत् ककारो o, where a visarjaniya appears as sh in the Samhitā.

Then follow miscellaneous observations, such as on trishu besides trishu; further words without avagraha in the pada (अलंडितानि fol. 24b) such as āvatam, adbhutam, kakshīvantam, etc.

Finally, from fol. 25, a chapter, called Padagādha, on the accents of certain words (?), distinguished as akhanditāni and khanditāni.

[H. T. COLEBROOKE.]

67.

2381. Foll. 332; size 8\frac{3}{4} in. by 4 in.; a modern MS.; beautifully written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

The Aitareya-Brāhmaṇa. Complete; each of the eight pañcikās having a separate paging.

The work has been edited, with an English translation, by M. Haug (Bombay 1863); also

the text, in Roman character, with extracts from $S\bar{a}yana's$ commentary, by Th. Aufrecht (1879).

[Gaikawar.]

68.

1977. Foll. 207; size 8 in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī; 10 or 11 lines in a page.

The Aitareya-Brāhmaṇa. Complete; each pañ-cikā being paged separately, and dated: शक्ते १९३६ भावनामसंवत्तरे. The scribe was Rāṃbhaṭṭa, surnamed Śebeṃkara, the same who, a year later, copied the pada text of the Rigveda, contained in Nos. 25 and 26 (MSS. 2023A and B).

[Dr. J. TAYLOR.]

69.

310. Foll. 173; size 16 in by 8\frac{3}{2} in; copied in a large Devanāgarī hand, for Col. Martin; seven lines in a page.

The Aitareya-Brāhmaṇa. Complete; each pañcikā being paged separately. [H. T. COLEBROOKE.]

70, 71.

1721, 1465. Foll. 154 and 133 resp.; beautifully written, in the Devanāgarī character, about 1750; seven lines in a page.

The Aitareya-Brāhmaṇa. Complete in two volumes, of four pañcikās each; each pañcikā being paged separately. At the end there is the following note in a different handwriting: काशीकरविद्वांसोयनामकसखारामस्य पुस्तकम् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

72.

2132. Foll. 71; size 16 in. by 9 in.; fairly written, in Devanāgarī, for Col. Martin; twelve lines in a page.

The Aitareya-Brāhmana. Complete.

[R. Johnson.]

73.

697. Foll. 241; size 9½ in. by 3½ in.; well written, in Devanāgarī; Seven lines in a page.

The Aitareya-Brāhmaṇa. Complete; each pañcikā is separately numbered; on the fly-leaves there are some notes in Colebrooke's handwriting.

Pañcikās 6 and 7 are dated Samvat 1852 (the 6th also Śaka 1707!); pañcikās 1, 3, 4, 5, and 8, Samvat 1853 (the 5th also Śaka 1717); and pañcikā 2, Samvat 1854.

At the end of the 6th pañcikā the following note has been scored out: लिखतं चौबेरलेश्वरेण लि हिर: स्रोम्। [H.T. COLEBROOKE.]

74.

1270b. Foll. 140; size 7 in. by 3½ in.; well written, in Devanāgarī; eight lines in a page.

The Aitareya-Brāhmana. The first four pañcikās only. Copied by one Nṛisimha, son of Konerabhaṭṭa; the first two pañcikās in the village Janārdanapura, in Śrāvaṇa (Thursday the 13th of light fortnight, and Sunday the 8th of dark fortnight), Śāka 1605; and pañcikās 4 and 5 in the village Jahnupura, in Bhādrapada (Thursday the 5th of light fortnight, and Friday the 11th of dark fortnight) of Śāka 1605 (Rudhirodgārīsamvatsara). [H. T. COLEBROOKE.]

75.

1836, 1836A. Foll. 304 and 309 resp.; size 12 in. by 4 in.; beautiful, but modern copy; Devanāgarī character; nine lines in a page.

Sāyaṇa's comment on the Aitareya-Brāhmaṇa, forming part of his Mādhavīyavedārthaprakāśa. Complete in two volumes; the first containing pañcikās 1-3, the second pañcikās 4-8.

[Dr. John Taylor.]

2991. Foll. 340; size $13\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; well written, in Devanāgarī, sixteen lines in a page. The same work.

According to a note of Wilson, this copy was made at Bombay for the library of the East India Company, by order of the Court of Directors.

77.

1355c. Foll. 72; size 10 in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing; 8-10 lines in a page.

 $S\bar{a}yana$'s commentary on the eighth $pa\tilde{n}cik\bar{a}$ of the Aitareya- $Br\bar{a}hmana$.

Dated: शालिवाहनशके १५५३ प्रवसंवत्सरे दक्षिणायने मार्गशीर्षमासे कृष्णपक्षे पष्टचां तिथी इंदुवासरे शारदानंदनवं शोद्भवेन शिवभट्टमुतेन महादेवाख्येन ष्यष्टमपंचिकाभाष्यं खांचे परार्षं चालेखि॥ [H. T. COLEBROOKE.]

78.

319. Foll. 65; size 9 in. by 3½ in.; well written, in Devanāgarī; seven lines in a page.

The Aitareyāraṇyaka, consisting of five Āraṇ-yakas, the 1st having five, the 2nd seven, the 3rd two,* the 4th one, the 5th three adhyāyas.

Dated Samvat 1854. [H. T. COLEBROOKE.]

79.

986d. Foll. 190-204 (paged 1-45, two leaves being marked 23); size 14½ in. by 8¼ in.; well written, in the Devanāgarī character, for Col. Martin; seven lines in a page.

The Aitareyāranyaka; at the end of this MS. ascribed to Āśvalāyana: इत्याग्रहायनोत्रं सारस्वकं नाम समाप्ता: ॥ (!) See M. Müller, Hist. of Anc. S. Lit. p. 335, note 2. [R. Johnson.]

80.

2140d. Foll. 46-56; size 15½ in. by 9 in.; fair, small handwriting; Devanāgarī character; twelve lines in a page. Modern.

The Aitareyūranyaka, here likewise ascribed to Āśvalāyana: इति भाग्यलायनोत्तं॥ भारत्यकं नाम समाप्तं॥ (R. Johnson.)

81.

1355a. Foll. 44; size 10 in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

The Aitareyāranyaka. Dated : संवत् १६२० शाके १६९२ अवनामसंवत्सरे (sic!) उत्तरायणे वसंतत्कृती वैशाखशुक्त । इंद्वासरे लिखितं देवगोविंदरायभारद्वाजेन गणमुक्तेश्वरवासी गंगातीरिनवासी काश्यां मध्ये शुभं भूयात्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

82.

1676a. Foll. 45; size 9½ in. by 3¾ in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

The Aitareyāranyaka. Dated Šaka 1684, Saṃvat 1819. [H. T. COLEBROOKE.]

83.

1762. Foll. 118; size 8 in. by 3\frac{3}{4} in.; Devanagarī character; indifferent handwriting; seven or eight lines in a page.

Portions of $S\bar{a}yana$'s commentary on the $Aitarey\bar{a}ranyaka$.

Foll. 1-16 contain the commentary on the first khanda of the second Āranyaka, not quite complete at the end.

Foll. 17-102, in a different handwriting (?), contain the commentary on the third Āraņ-yaka, except the first two khandas and part of the third khanda, which are wanting, although there is one continuous paging of the whole MS. The first adhyāya ends fol. 48b. There is also a lacuna at

^{*} The MS. has by mistake (fol. 50b) तृतीयस्य तृतीयो ड्याय:।

the beginning of the fifth khanda of the second adhyāya, a page (fol. 83b) having been left blank.

Foll. 103-118 contain the commentary on the 14th or last khanda of the 5th Āranyaka. The MS. ends:

षेदार्थस्य प्रकाशेन तमोहार्दे निवारयन् । पुमर्थाश्रुतुरो देयाडिद्यातीर्थमहेश्वरः ॥

शके १५६५ शोभनसंवासरे खाषाढमासे विद्याप्रयां भृगी शारदानंदनवंशोद्भवेन महादेवेन खाँचै परांथं चालेखि ॥

On the title-page there is the following note: पुस्तकमिदं देवलोपनामककेशवभट्टेनापदेवाय काशी-वासिने दर्श।

The text of the Aitareyāranyaka, with Sāyaṇa's commentary, has been edited in the Bibliotheca Indica, by Bābu Rājendralāla Mitra (1876). Āranyakas 1-3 have been translated by F. M. Müller, Sacred Books of the East, vol. i. (1879). [H. T. COLEBROOKE.]

84.

2386b. Foll. 121 (paged 1-122, no. 67 having been omitted); size 9 in by 3\frac{3}{4} in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1650; ten or eleven lines in a page.

Viśveśvara-tīrtha's Mahaitareyopanishad-bhā-shyavivaraṇa, a gloss on (Madhva) Ānandatīrtha's commentary on the Bahvṛicabrāhmaṇopanishad (here called Mahā-Aitareyopanishad), being the 2nd and 3rd āranyakas of the Aitareyāraṇyaka. In eight (properly nine) adhyāyas. It begins:

यस्यागास्त्रिविधा प्रजा निरयभाग्यस्याश्रयान्मुक्तिभाग् यः क्षेत्रे प्रपद्दं प्रपद्य रमते यत्मृष्टमेतज्जगत्।

- यो ब्लाम्यामरवल्लभो जगित यः रूपातः शतच्योदिना नाम्ना पत्त्वविधो विषयो निजिभिदाराहित्यवान् विस्तृतः
- यो यावड्गहतीसहसगिषतावणीदिवणीत्मना [॥ १॥ ध्यातो योग्यजनाय योग्यविज्ञदानन्दं ददायञ्चसा ।
- यो विष्यवस्यरसंहितां श्रुतिशतां सातां विज्ञानाति यस् तस्मे शंभजते वरातिश्वरणं (?) यामो रमावस्त्रभम्॥ २॥

तैतरेयो संहितायां स्थाकुर्मा भाष्यमुत्तमम् ।
श्रीमदानन्दतीर्थायात्रका तत्प्रीतिकामुकाः ॥ ३ ॥
नाम्नायार्थिवचारणे कुशिल्ठनो नो श्रव्दवारां निधी
स्नातन्यायिचचारदूरमतयः शिखानिरुक्तातिगाः ।
स्राप्येव सुरवयदेशिकमहाचार्यप्रसादान्महाभूत्यर्थयहणाय भाष्यविवृती यन्तं वयं कुमेहे ॥ ३ ॥

स्रयेष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारेष्यूनां तदुपायमजानतां तत्पदवीदी-पक्रपुरूषाभावात् श्रुत्येरन्यशा च्याख्यातामैतरेयोपनिषदं यथा-वद् च्याख्यातुकामः श्रीमत्पूर्णप्रज्ञाचार्यः १ प्रश्रमति । नारायश्य-मिति । स्रहं नारायशं श्रारशिमयामित्यन्वय इतरपरिहारेश

Fol. 3: शेतरेयेण प्रोक्तवादैतरेयीत्यस्या उपनिषदो नामोक्का नामान्तरमि निवेचनपूर्वकं प्रमाणवचनेनाह । महाभूतिरिति । एष पन्या इत्यादि प्रघट्टकं प्रमाणेन व्याचष्टे । ०

नारायण्यारणप्राप्ती किंनिमित्तमित्रत साह। निखिलेति। ०

The original colophon: इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्यादाचायैविराचितश्रीमन्महैतरेयोपनिषद्वाष्पविवरणे [विश्वेश्वरतीर्थमुनिविरचित्ते] • has been everywhere altered
to इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्यादाचायैविरचिते तैतरीयसंहिताभाषे•।
[H. T. COLEBROOKE.]

85.

183e. Foll. 25 (foll. 132-156 of the volume); size 10 in. by 4½ in.; well written in the Devanāgarī character; ten lines in a page.

Śankara's commentary on the Aitareyopanishad, being the 4th, 5th and 6th adhyāyas of the 2nd Āranyaka of the Aitareyāranyaka.

The 7th (and last) adhyāya, which is generally included in the Aitareyopanishad, has not been commented upon by Śańkara, whence it has also been omitted in Röer's edition. See Colebrooke, Misc. Ess., I. p. 42.

Dated Sake 1685. [H. T. COLEBROOKE.]

86.

138c. Foll. 21 (foll. 84-104 of the volume); size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in., fairly written, in Devanagarī; ten or eleven lines in a page.

The same work. Dated Samvat 1848.

^{*} This is an alteration of ऐतरेयोपनिषदी.

1084b. Foll. 46 (foll. 91-136 of the volume); size 13½ in. by 5 in.; well written, in the Devanāgarī character; twelve lines in a page.

An exposition of Śankara's commentary on the Aitareyopanishad, by Abhibhava-Nārāyaṇendra-Sarasvatī, disciple of Kaivalyendra-Sarasvatī; being identical with that of Ānandajñānagiri, disciple of Śuddhānanda, printed in the Bibl. Ind. edition.

The colophon (fol. 40) runs thus:

इति श्रीमत्नैव त्येंद्रसरस्रतीपूज्यपादिशयश्रीमत् शोनंद्रसर-स्वतीपूज्यपादिशयश्रीमदिभिभवनारायणेंद्रसरस्रतीविरिचताया-मैतरेयभाष्यदीकायां षष्टो ध्यायः॥

After this there follows a comment, occupying the last leaf, on the seventh adhyāya, which, as Colebrooke remarks in the margin, is "almost word for word as in Sāyaṇa's commentary," and the colophon of which is simply इति सप्रमाध्यायदीपिका संपूर्णम् ॥ Dated Saṃvat 1853.

[H. T. COLEBROOKE.]

88.

138d. Foll. 27 (foll. 105-131 of the volume); size 10 in. by 4½ in.; well written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page.

Sāyaṇa's commentary on the Aitareyopanishad.
After the colophon: इत्यात्मपद्गः समाप्तं॥ ज्ञाको १६६५
सुभानुनामसंवत्सरे • [H. T. COLEBROOKE.]

89.

3106. Foll. 137; size 9½ in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character, by two different scribes; ten and nine lines in a page.

The Kaushītaki- (or Śānkhāyana-) Brāhmaṇa. Complete in thirty adhyāyas. The MS. begins:

की वीतिक बाब गां लिख्यते। खों चिस्मिन्नै लोक उभये देवम तुष्पा चामुस्ते देवा खाँ लोकं यंतो अग्नमूचुरुषं नो अस्य लोकस्याध्यक्ष प्रधीति ?

Fol. 61: इति पंचदशो उध्यायः समाप्तः ॥ इति कीषी-तिकज्ञाद्यये पूर्वोर्द्धं संपूर्णे ॥ संवत् १६७६ वर्षे शाके १५४१ समये साम्यनमुदि ६ रवी सहोह श्रीवृहतगरवास्तयं साम्यंतर-नागरजातीयठा ० विनायकसुतजगन्नायेन श्रीश्री स्वविमुक्तवा-राणशीमध्ये लिस्तितं ०

The Uttarardha is dated: संवत् १४५० वर्षे मार्गश-रविद् (!) १ दिने व्यवभोमेन लिखितमिदं ब्राइक्षं । खद्येह श्रीवृ-इनगरे साम्यंतरनागरज्ञातीयपारुडव्यवकालुसासुतव्यवनांनाकेन दुवे श्रीमुरारिब्राइक्षाय। दुवे श्रीमुरारिब्राइकाय। श्रीविष्णु-प्रीतयें ब्राइक्षतस्तकं धर्मेण दृत्रं ॥

For other MSS see Weber's Cat. Nos. 79 and 1406-7; for an analysis of this Brāhmaṇa, Indische Studien, vol. ii., p. 288 ff.

[Dr. J. R. BALLANTYNE.]

II. Sāma-Veda.

90.

135a. Foll. 59; size 9½ in. by 4½ in. 4 Devanagarī character; indifferent handwriting; six or seven lines in a page.

The Pūrva (or Chandas) -ārcika of the Sāmaveda-Samhitā, in the Samhitā-pāṭha; accented.

Dated: संवत् १६७२ घर्षे श्रावणशुदि १ रवी श्रद्धोह वाराणमीस्थितश्रीविश्वेश्वरराज्यान्यां च. शिवदासमुतमाधवेन लिखितं १। इत्याचिके छंदसीसंहिता समाप्ता॥

The two ārcikas of the Sāma-saṃhitā have been published by Th. Benfey (1848); also, with Sāyaṇa's commentary, and the Gānas, by Satyavrata Sāmāśramin, in the Bibl. Ind. (1874-8).

[H. T. COLEBROOKE.]

91.

1283a. Foll. 15; 4to, size 13 in. by 10 in.; legibly written, in the Devanāgarī character; twenty-five lines in a page.

The Pūrvārcika; accented. Dated (? A.D. 1813) श्रकाच्दा ५९ । गरोशाय नम १ ॥ राम १ ३५ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

92.

774b. Foll. 28; size 10 in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

The same work; accented. Dated Samvat 1857, the year named $Praj\bar{a}pati$.

[H. T. COLEBROOKE.]

93.

2130a. Foll. 12; size 15½ in. by 8¾ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; twelve lines in a page. Modern.

The same work; without accents.

[R. Johnson.]

94.

2130f. Foll. 16; size $15\frac{1}{2}$ in. by $8\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in Devanagari, by the same hand as no. 93 (2130a); twelve lines in a page.

The $P\bar{u}rv\bar{a}rcika$, in the $Pada-p\bar{a}_!ha$; not accented. [R. Johnson.]

95.

1280d. Foll. 27; 4to, size 13 in. by $9\frac{3}{4}$ in.; well written, in Devanāgarī; twenty-four lines in a page. Modern.

The Uttarārcika in the Saṃhitā-pāṭha; accented. [H. T. COLEBROOKE.]

96.

2109. Foll. 105; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

The same work; accented.

संवत् १६९०॥ वर्षे कार्त्तिकसुदी ३ रवीवारेण लिखितम् त्रीपाठीश्रीकृष्णवालकृष्णबाद्यणमाढचातुरवेदी वाराणशीवा-स्तव्यं ० [GAIKAWAR]

97.

2130e. Foll. 23; size 15½ in. by 8¾ in.; fairly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page. Modern.

The first six prapāihakas of the Uttarārcika, in the Samhitā-pāiha; not accented.

[R. Johnson.]

98.

774a. Foll. 35; size 10 in. by 4 in.; Devanāgarī character; good handwriting; nine lines in a page. Modern.

The *Uttarārcika*, in the *Saṃhitā-pāṭha*, from the beginning to the end of the first *ardha* of the seventh *prapāṭhaka*; not accented.

[H. T. COLEBROOKE.]

99.

1280e. Foll. 28 (numbered 1-23, 21-26); size 13 in. by $9\frac{3}{4}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; twenty-four lines in a page. Modern.

The Uttarārcika in the Pada-pāṭha; accented.
[H. T. Colebrooke.]

100.

2130d. Foll. 50; size 15½ in. by 8¾ in.; Devanāgarī character; twelve lines in a page.

The same work; not accented. Modern.

[R. Johnson.]

101.

1281e. Foll. 30 and 31a of the volume; 4to, size 13 in. by $9\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; twenty-five lines in a page. Modern.

The Āranya(ka)-saṃhitā—being the seventh prapāṭhaka of the Pūrvārcika in the Naigeya recension,—with the Mahānāmnī hymns. The Saṃhitā text, accented.

Editions have been published by S. Goldschmidt (Monatsberichte der Berl. Acad., 1868), and by Satyavrata Sāmāśramin, in the Bibliotheca Indica. [H. T. COLEBROOKE.]

102.

665d. Foll. 199-201 of the vol.; 4to, size 11½ in. by 9 in.; European paper (water-mark

1802); fairly written, in Devanāgarī; sixteen lines in a page.

The same work; without accents.

[H. T. COLEBROOKE.]

103.

1280c. Foll. 3; 4to, size 13 in. by $9\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; twenty-five lines in a page. Modern.

The same work in the Pada-pāṭha; accented.

[H. T. COLEBROOKE.]

104.

1283b. Foll. 71; 4to, size 13 in. by 10 in.; beautifully written, in the Devanagarī character; twenty-five lines in a page. Modern.

Sāyaṇa's comment on the Pūrvārcika of the Sāmaveda-Saṃhitā. It ends: इंद्रिकाविवरणं माधवाचायेकृतं परिसमाप्तं॥ [H. T. COLEBROOKE.]

105.

3004. Foll. 133; size 14 in. by 5½ in.; well written (for the Bombay Government); Devanāgarī character; nine lines in a page.

Another copy of the same portion of Sāyaṇa's commentary.

106.

3005. Foll. 203; size $14\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; 7-9 lines in a page. $S\bar{a}yana$'s comment on the $Uttar\bar{a}rcika$.

[Copied for the Bombay Government.]

107.

1092. Foll. 57; 4to, size 13 in. by 10 in.; well written, in the Devanāgarī character; twenty-four lines in a page.

The Grāmageya- (or Veya-) gāna, in seventeen prupāṭhakas; figured for chanting. This MS. calls it Vedagānam. [H. T. COLEBROOKE.]

108.

665c. Foll. 130 (foll. 69-198 of the volume); 4to, size 12 in. by 9 in.; fairly written, in Devanāgarī; fourteen lines in a page; European paper (water-mark 1802).

The Grāmageyagāna; not figured. It ends: इति सीम्यपर्व समाप्तम्। [H. T. COLEBROOKE.]

109.

2121. Foll. 268; size 9½ in. by 4¼ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; seven lines in a page.

The Grāmageyagāna; figured. In the margin marked वेय° throughout. The MS. ends:

[पावमानपर्वः समाप्तः by a different hand]। इति
ग्रामे गेयगाने समद्शप्रपाठकः॥ स्वस्ति संवत् १६०२ वर्षे वैशाखवद १३ गुरु॥ छ० चा० खाशारामगंगारामेण[स्वयं]॥
बारेजापूर्वमामशुक्त० नरिसंहसुतकाशोरामपठनार्थे वेयग्रंथ
समाप्तः॥० [Gaikawar.]

110.

665b. Foll. 49 (foll. 19-68 of the volume); 4to, size 12 in. by 9 in.; fairly written, in the Devanāgarī character; 12-14 lines in a page; European paper (water-mark 1802).

The Aranyagāna, in six prapāthakas; with the supplement called Mahānāmnī (foll. 48;49); not figured.

[H. T. Colebrooke.]

111.

68a. Foll. 44; size 10¾ in. by 3¾ in.; well written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

The same treatise, without the $Mah\bar{a}n\bar{a}mn\bar{i}$; figured.

Dated: संवत् १५८९ समये वैशाषसुदिप्रतिपदा शुक्रे॥ लिखतं हरिहरेण। स्वरिवं श्रीगोविन्दात्मजहरिहरस्पेदं पुस्त- कम्। • [H. T. Colebrooke.]

2389a. Foll. 58; size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; eight or nine lines in a page.

The same treatise, with the Mahānāmnī; figured for chanting.

Dated: संवत् १६९६ वर्षे माधकृष्णनवस्यां तिथौ मंगर-वासरे। खद्येह श्रीवाराग्यसीमध्ये गोपालतृपाठिकस्य पुत्रः। हरिराम सामापठनांषे १ मयालि प्यतः। [GAIKAWAR.]

113.

1294. Foll. 19; 4to, size 13 in. by 9½ in.; well written, in Devanāgarī; twenty-five lines in a page. Modern.

The same work, with the Mahānāmnī; not figured. [H. T. Colebrooke.]

114.

1295. Foll. 20; 4to, size 13 in. by 9½ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; twenty-five lines in a page. Modern.

The same treatise, with the Mohānāmnī; figured. [H. T. COLEBROOKE.]

115.

321b. Foll. 51; size 12½ in. by 4½ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; seven lines in a page. Modern.

Another copy of the Āraṇyagāna, with the Mahānāmnī; not figured.

[H. T. COLEBROOKE.]

116.

1090. Foll. 107; 4to, size 13 in. by 10 in.; well written, in the Devanagarī character, by the same recent hand as No. 107 (MS. 1092); twenty-three lines in a page.

The Uhagāna in twenty-three prapāthakas; figured for chanting.

[H. T. COLEBROOKE.]

117.

2138. Foll. 90; size $15\frac{1}{2}$ in. by 9 in.; legibly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page.

The $\bar{U}hag\bar{a}na$; not figured.

Dated Samvat 1841.

[R. Johnson.]

118.

321a. Foll. 49; size 12 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī (foll. 37-49 by a different hand from the rest); ten lines in a page. Modern.

The Ühagāna, prapāṭhakas 1-9; not figured.

[H. T. COLEBROOKE.]

119.

1298. Foll. 39; 4to, size 13 in. by 10 in.; well written, in Devanāgarī, by the same recent hand as No. 116 (MS. 1090); 25 lines in a page.

The Uhagāna, prapāṭhakas 1-9. (It ends: इत्यूह्गान समाप्ते). Not figured.

[H. T. COLEBROOKE.]

120.

1091. Foll. 25; 4to, size 13 in. by 10 in.; well written, in the Devanāgarī character; by the same hand as the preceding MS.; twenty-five lines in a page. Modern.

The $\bar{U}hyag\bar{a}na$, in six $prap\bar{a}ihakas$; figured. According to Dr. Burnell, the correct title is $\bar{U}harahasya$ - (or simply Rahasya-) $g\bar{a}na$. This MS. calls it $\bar{U}hag\bar{a}na$. [H. T. COLEBROOKE.]

121.

2130k. Foll. 26; size 15½ in. by 8½ in.; legibly written, in Devanāgarī, for Col. Martin; twelve lines in a page.

The Uhyagāna; not figured. [R. Johnson.]

122.

1280a. Foll. 5; 4to, size 13 in. by 9½ in.; well written, in the Devanāgarī character; twenty-five lines in a page. Modern.

The Stobha (or musical words and syllables inserted in the chants) in two prapāthakas; accented (A.). It begins:

392 3 92 98 ष्ट्रप स्तोभ । प्रकृतिः । प्र । कृतिः । खन्द्याः । [गावः om. A.]। **३ १ २ ३**१ १२ हुवेवसु। हुवे। वसु।

In Burnell's Cat. of Ved. MSS., No. cliii., the work is called Stobhapada. Printed in the Calcutta edition, vol. ii. p. 519 seq.

[H. T. COLEBROOKE.]

123.

1667b. Foll. 19; size $9\frac{1}{4}$ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; six lines in a page.

The same work; accented.

Dated : संवत् १५७३ समये स्रश्वीनवदि । चन्द्रवासरे तस्मिन्काले वर्तमाने महाराजाधिराजविरसिंहदेवराज्ये तस्मि-न्काले श्रिनगरे गहोरामुभस्याने तस्य देशस्य पश्चिमकोणे करुयियामे पयोक्षितरे तत्राविवललंबिते त्रिपारिश्रिशिवनाभ-त्मजमामश्रमे (!) ज्ञात्मपढनार्थे पुस्तिक लिखितम् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

124.

665b. Foll. 255-262 of the vol.; 4to, size 11½ in. by 9 in.; European paper; fairly written, in Devanāgarī; fourteen or fifteen lines in a page.

The same work; without accents.

[H. T. COLEBROOKE.]

125.

2130b. Foll. 83; size $15\frac{1}{2}$ in. by $8\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in the Devanagari character; twelve lines in a page. Modern.

The Tāṇḍya-, or Pañcaviṃśa-Brāhmaṇa, in twenty-five prapāthakas. Published, with Sāyana's commentary, by Anandacandra Vedāntavāgīśa, in the Bibliotheca Indica (1870-4).

126.

1297. Foll. 74; 4to, size 13 in. by $9\frac{1}{2}$ in.; beautifully written, in the Devanagari character; twenty-five lines in a page. Modern.

Another copy of the same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

127.

878. Foll. 184, of which two (foll. 10 and 12) are missing; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character, in the latter part of the 16th century; 9-12 lines in a page.

Sāyaṇa's commentary on the Tāṇḍya-Brāhmana. Incomplete. This MS. contains only the second pańcika, or prapathakas (adhywyas) 6-10.

[H. T. Colebrooke.]

128.

1281c. Foll. 15-26b; 4to, size 13 in. by 9½ in.; well written, in the Devanagari character; twenty-five lines in a page. Modern.

The Shadvimśa-Brāhmana (including the Adbhuta) in five prapāthakas.

[H. T. COLEBROOKE.]

129.

Foll. 202-225; 4to, size $11\frac{1}{2}$ in. by 665e. 9 in.; European paper (water-mark 1802); fairly written, in Devanagari; fourteen lines in a page.

[H. T. COLEBROOKE.] The same work.

130.

Foll. 31b-60; 4to, size 13 in. by 9½ in.; well written, in the Devanagari character; twenty-five lines in a page. Modern.

The Chāndogya-Brāhmaṇa, complete in ten prapāthakas, the last eight of which constitute [R. Johnson.] the Chandogyopanishad.

The first prapāṭhaka (8 kaṇḍikās) begins: स्रोँ नमः सामवेदाय॥ स्रोँ देव सवितः प्रसुव यद्गं प्रसुव यद्गपितम्भगाय। दिव्यो गंधवैः केतमः केतनः पुनात वाचस्पतिर्वाचं नः खदतु। ०

The second prapāṭhaka (8 kaṇḍikās) begins: यः प्राच्यां दिशि सपैराज रम ते बल्डिः। यो दिश्वणस्थां दिशि सपैराज रम ते बल्डिः। The MS is not very correct.

[H. T. COLEBROOKE.]

131.

2130c. Foll. 23; size 15½ in. by 8¾ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; twelve lines in a page. Modern.

The Chandogyopanishad, in eight prapathakas.

Published, with Śańkara's and Ānandajñānagiri's commentaries, in the Bibliotheca Indica, by Dr. E. Röer. Translated, in the same series, by Rājendralāla Mitra (1862); and, in the Sacred Books of the East, vol. i., by F. M. Müller (1870).

[R. Johnson.]

132.

68b. Foll. 41; size 10\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; well written, in the Devanāgarī character, in the 16th century; ten lines in a page.

The Chandogyopanishad.

[H. T. COLEBROOKE.]

133.

2389b. Foll. 64; size 8½ in. by 3¾ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

The same work.

Dated: सं ० १५७२ समये सामाडस्य सिते पश्चे घष्ट्यां भृगावद्येह श्रीमदानंदपुरे वास्तव्य साध्यंतरनागरज्ञातीयत्रपाडी-कृष्णस्येयं पुस्तिका। देवजीकेनेयं पुस्तिका लिखिता ०

On the back of the last leaf: नरसिंहसुत् का-शोनायस्यदं छांदोग्योपनिषदः पुस्तकं॥ (GAIKAWAR.)

134.

1759. Foll. 69; size $7\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanagari character; 9-11 lines in a page. Modern.

The same work.

The scribe has added the following ślokas at the end:

ब्रब कैवत्यं जाबाल श्वेताश्वो हंस साहिणः।
गर्भो नारायणश्चेव विंदुनार्दाश्वरः शिखा॥१॥
भैवायणीकीषीतकी वृहज्जाबालतापिनी।
कालाग्निहृमैवेयीसुवालश्वरिमंविकाः॥३॥

[H. T. COLEBROOKE.]

135.

1822d. Foll. 37 (103-139 of vol.); size 12½ in. by 15½ in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven lines in a page. Modern.

The Chandogyopanishad.

At the beginning and end the MS. has the following prayer:

स्वाप्पाययंतु ममांगानि वाक् प्राणश्रद्धः श्रोचमथो वलि मिंद्रिन्याणि च सर्वाणि संवै ब्रद्धोपिन परं माहं ब्रद्ध निराकुर्यामा मा ब्रद्ध निराकरोत् स्वनिराकरणमस्विनिराकरणं मे स्रस्तु तदात्मिन निरते य उपनिपत्सु धर्मास्ते मिय संतु ते मिय संतु॥

[Dr. John Taylor.]

136.

1625c. Foll. 47; size 9½ in. by 3½ in.; well written, in the Devanāgarī character, towards the end of the 17th century; nine lines in a page.

The Chandogyopanishad.

[H. T. COLEBROOKE.]

137.

2423b. Foll. 30; size 9 in. by 5½ in.; Devanāgarī character; excellent handwriting; ten lines in a page. Modern.

The Chāndogyopanishad. Incomplete; it breaks off in the middle of the 16th kaṇḍikā of the 6th prapāṭhaka (of the Brāhmaṇa).

138.

990a. Foll. 154; size 13½ in. by 5½ in.; fairly well written, in Devanāgarī; 9-13 lines in a page. The Chāndogyopanishad, with Śankara's commentary (bhāshya).

Dated Samvat 1853. [H. T. COLEBROOKE.]

139.

990b. Foll. 134; same size; well written, in Devanāgarī; eleven lines in a page.

Chāndogyopanishad-bhāshyaṭīkā, a commentary on Śańkara's work, by Ānandajñānagiri.

It ends: इति श्रीमत्परमहंसपरिद्वाजकमननादीनि कृत्वा वैसमाधिपरवेगिनां श्रीशुद्धानंदपूज्यपादिशिष्यभगवदानंदज्ञानगि-रिकृतायां छांदोग्यभाष्यटीकायामष्टमो ध्यायः ॥ संमतं १६५३ जेटमासे शुक्कपञ्चे चतुरदश्याम् १४ सोमवारे १

[H. T. COLEBROOKE.]

140.

608. Foll. 91; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{4} in.; fairly well written, in Devanagari, about the middle of the 17th century; 8-10 lines in a page.

Chandogopanishad-bhāshyavivriti, an exposition, by Vyāsatīrtha (disciple of Jayatīrtha), of (Madhva) Ānandatīrtha's commentary on the Chāndogyopanishad. It begins:

प्रणम्य रमणं लक्ष्स्याः पूर्णेबोधान्गुरूनीय। छन्दोगोपनिषद्वाप्यविवृतिः क्रियते मया॥

इहामुत्र भोर्गावरक्तस्य शमादिमतो मुमुखोरिनष्टिनवृत्तीष्टप्रा-सिसाधनप्रतिपादिकां छंदोगोपिनषदं यथावद्वाविख्यासुभैगवा-नानंदत्तीर्थमुनिः स्वयमंतरायिवधुरो अपि शिष्मान् शिक्षयन् निरं-तरायं प्रारिप्सितपरिसमाप्यादिहेतृतया शिष्टाचारपरंपरादिप्राप्तं तदुक्कगुणवत्तया भगवास्तुतिरूपमंगलाचरणमादावाचरित । अतु-दिक्केति ०

It ends: इति श्रीमदानंदतीर्घभगवत्पाद्विरचितश्रीमछं-दोगोपनिमद्राष्पदीकाया जयतीर्थपूज्यचरस्याभ्राष्पव्यासतीर्थविर-वितायां स्रष्टमो ध्यायः समाभः॥ [H. T. Colebrooke.]

141.

1281a. Foll. 1-6b; 4to, size 13 in. by $9\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; twenty-five lines in a page. Modern.

The Kauthuma text of the $\bar{A}rsheya$ (or $\bar{A}rsha$)- $Br\bar{a}hmana$; in three $prap\bar{a}thakas$.

The work has been edited, with extracts from $S\bar{a}yana's$ commentary, by Dr. A. Burnell, Mangalore 1876. A new recension, belonging to the Jaimināya, or Talavakāra school, was discovered by the same scholar, and published by him at Mangalore, 1878. [H. T. COLEBROOKE.]

142.

665g. Foll. 244-254; 4to, size 11½ in. by 9 in.; European paper (water-mark 1802); fairly written, in Devanāgarī; fourteen lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

143.

1281b. Foll. 6b-14b; 4to, size 13 in. by $9\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; twenty-five lines in a page. Modern.

The Sāmavidhāna-Brāhmaṇa, in three prapāṭhakas. Edited, with Sāyaṇa's commentary, by Dr. A. C. Burnell, 1873.

[H. T. COLEBROOKE.]

144.

665f. Foll. 226-243; 4to, size 11½ in. by 9 in.; European paper; fairly written, in Devanagarī; 14 lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

145.

1281d. Foll. 26b-29b; 4to, size 13 in. by 9½ in.; well written, in the Devanāgarī character; twenty-five lines in a page. Modern.

The Vamśa-Brāhmana.

The work has been edited by A. Weber, Ind. Stud. vol. iv.; and, with Sāyaṇa's commentary, by A. Burnell, 1873.

[H. T. COLEBROOKE.]

146.

2130h. Foll. 174a-174b; size 15½ in. by 9 in.; seventeen lines in all; Devanāgarī character. Modern.

The same work.

[R. Johnson.]

147.

2130g. Foll. 173b-174a; size 15½ in. by 9 in.; eighteen lines in all; Devanāgarī character. Modern.

The Devatādhyāya. It has been published, with Sāyaṇa's commentary, by A. Burnell, 1873.

The colophon is: इसिंग्नाझसदेवताथायः संपूर्णः ॥

[R. Johnson.]

148.

2130i. Foll. 174b-176; size 15½ in. by 9 in.; twenty-seven lines in all; Devanāgarī character. Modern.

The Samhitopanishad-Brūhmana, in five sections.

Edited, with a commentary, by A. Burnell, 1877. [R. Johnson.]

IIIa. Black Yajur-Veda.

149, 150.

1701, 1702. Foll. 237 and 255 resp.; size 9½ in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character; eightor nine lines in a page. Modern.

The Taittirīya-Saṃhitā in the Saṃhitā-pāṭha. Unaccented, with the exception of the first seven leaves of the 6th Ashṭaka (vol. ii. foll. 98-104).

Complete in two volumes, the first containing four, the second three, Ashtakas; each Ashtaka being paged separately.

Ashtakas I., III. and V. were copied by the same scribe; Asht. II., IV., VII., and foll. 1-29 of the VI. Asht. by a second, and foll. 30-69 of the same book, by a third scribe.

The whole of this Samhitā has been published, in the Roman character, by Prof. A. Weber, in vols. xi. and xii. of his Indische Studien, 1871-2. Also, with Sāyaṇa's commentary, in course of publication, in the Bibl. Ind., since 1860.

[H. T. COLEBROOKE.]

151.

1325. Foll. 143; size $11\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1700; eleven lines in a page.

The seventh, or last, kāṇḍa of Sāyaṇa's commentary (Mādhavīya-Vedārthaprakāśa) on the Taittirīya-Saṃhitā. Incomplete in the beginning. The first, and part of the second, anuvākas of the first prapāthaka are wanting. The beginning of the second and concluding part of the first anuvākas have however been supplied on fol. 1a by a different hand. [H. T. COLEBROOKE.]

152.

1857a. Foll. 16; size 12 in. by 4 in.; legibly written, in the Devanāgarī character; twelve or thirteen lines in a page. Modern.

A portion of Sāyaṇa's commentary on the fifth prapāṭhaka, and anuvākas 1-10 (and the beginning of the 11th) of the seventh prapāṭhaka of the fourth kāṇḍa of the Taittirīya-Saṃhitā.

The comment on the fifth prapāthaka (or Śatarudriya) is called Rudrabhāshya.

Foll. 1-4 are slightly injured by insects.

[Dr. J. TAYLOR.]

1625B. Foll. 65; size 8 in. by 5 in.; clearly written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page. Modern.

Bhatta Bhāskara Miśra's commentary on the Rudrapraśna, also called Śatarudriya (or Rudropanishad), being the fifth prapāṭhaka of the fourth kāṇḍa of the Taittirīya-Saṃhitā.

Incomplete. The MS. breaks off in the tenth, or last but one, anuvāka.

It begins:

स्रय नारीश्वरं वन्दे सुतिपपासाप्रज्ञानये। व्याधिनाज्ञाय सततं सवैपापस्रयाय च॥

स्ततः परं सिंग्नकांडमेव व्याख्येयं। तत्र चरमायामिष्टिकायां जुहोति । शतरुद्रियं जुहोति । नमस्ते रुद्रमन्यव इति । ०

In the margin of fol. 1 the work is called: आपस्तंव अरण उपनिपद्. [H. T, COLEBROOKE.]

154.

293. Foll. 322; size 10 in. by 4½ in; fairly written, in the Devanāgarī character; by two different scribes.

The Taittiriya-Brūhmana, according to the $\bar{A}pastamba-s\bar{a}kh\bar{a}$, in three $k\bar{u}ndas$.

The work has been published, together with Sāyaṇa's commentary, in the Bibliotheca Indica, by Bābā Rājendralāla Mitra.

Kāṇḍa I. consists of 99 leaves; copied by one Mukuṇḍabhaṭṭa(lekhaka), about A.D. 1780, Kāṇḍa II., consisting of 67 leaves, of which three (35, 37, and 66) are wanting, was written about A.D. 1650.

 $K\bar{a}nda$ III. of 159 leaves; in the same recent handwriting as $k\bar{a}nda$ I.

A few leaves in the beginning of the third $k\bar{a}nda$ only are accented (viz., the first anuvāka, and kandikas 1-8 of the second).

On the first and last leaves the work is called Apastamba-Brāhmaṇa. [H. T. COLEBROOKE.]

155.

103. Foll. 190; size 9¾ in. by 3¾ in.; fairly written, in the Devanagarı character; seven lines in a page. Modern.

The Taittiriya- $Br\bar{a}hmana$, from the beginning of the third adhyāya of the first $k\bar{a}nda$ to the end of the seventh adhyāya of the second $k\bar{a}nda$. Not accented.

Kāṇḍa I., adhyāya 3, foll. 32-45.

,, 4, ,, 46-61.
,, 5, ,, 62-76.
,, 6, ,, 16-31.
,, 7, ,, 1-15.
,, 8, ,, 90-91.

Kāṇḍa II., adhyāya 1, foll. 77-89.

,, ,, 2, ,, 100–115. ,, 3, ,, 116–127. ,, 4, ,, 128–144. ,, 5, ,, 145–155. ,, 6, ,, 156–179. ,, 7, ,, 180–191.

[H. T. Colebrooke.]

156.

1554. Foll, 91; size 10³ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, in the 17th century; ten lines in a page.

The third $k\bar{a}\eta da$ of the Taittiriya-Brāhmaṇa. Not accepted. [H, T. COLEBROOKE.]

157.

1653. Foll. 206; size 9½ in. by 3½ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; modern; seven lines in a page.

The third kāṇḍa of the Taittirīya Brāhmaṇa. Not accented. Each prapāṭhaka is paged separately. Bound in the following order:

Kanda	III., adhyāya	1,	foll.	20-36.
2)	"	2,	"	1– 19.
"	"	3,	"	65-83.
,,	,,	4,	"	45-48.
"	,,	5,	"	37-44.
,,	,,	6,	"	49-64.
,,	,,	7,	"	84-115.
,,	"	8,	,,	116-139.
"	,,	9,	"	140-162.
,,	"	10,	,,	163-175.
,,	"	11,	,,	176-190.
"	,,	12,	,,	191-206.

[H. T. COLEBROOKE.]

158.

1145. Foll. 371, of which three leaves (62, 352 and 362) are missing; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the 17th century; ten lines in a page; slightly worm-eaten throughout.

Sāyaṇa's commentary on the third kāṇḍa of the Taittirāya-Brāhmaṇa, forming part of his Mādhavāya-Vedārthaprakāśa. Complete, save the defect noticed above. [H.T. COLEBROOKE.]

159.

2743M. Foll. 4; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{4} in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; eight lines in a page.

The Kāṇḍānukrama of the Ātreyī Śākhā of the Taittirīya-Veda. [H. T. COLEBROCKE.]

160.

965b. Foll. 14; size 8½ in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about the beginning of the 17th century; ten lines in a page.

The same work, with a commentary (vistāra or vivarana, from fol. 3b). Both text and commentary have been published by Prof. Weber,

Indische Studien, vol. iii. pp. 373-401 (the text reprinted in his edition of the Saṃhitā, ib. vol. xii. p. 350 seq.).

At the end is found: ॰ लोख्यते कान्हदेवसूतरामदेव॥
[H. T. Colebrooke.]

161.

1577F. Foll. 11; size 9 in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eleven lines in a page.

Another copy of the Kāṇḍānukramaṇikā-viva-rana.

Dated: संवत् १६५० शको । शुभकृत्संवत्सरे भाद्रपद-सुदिपौर्यामास्यां भृगुवासरे काश्यां विश्वेश्वरसंनिधी भैरवेण लिखितं स्वार्थे परार्थे वा॥

Outside the MS. is marked: श्रीविद्यानिधानक-वींद्रसरस्ततीनां कांडानुक्रमिणका।

This MS. was not used by Prof. Weber. Another MS. (1623) made use of by him—containing, besides, the *Niruktavritti*, and *Brihaspati-sarvaprayoga*—seems to have been lost.

[H. T. COLEBROOKE.]

162.

1686a. Foll. 87; size 9½ in. by 4 in.; pretty well written, in the Devanāgarī character, about the beginning of the last century; ten lines in a page.

The Taittirīyāraṇyaka, complete in ten prapāṭhakas. Of these, prapāṭhakas 7-9 constitute the Taittirīyopanishad, while the 10th prapāṭhaka is called Yājñikī, or Nārāyaṇīyā, upanishad. The last four prapāṭhakas only are accented in this copy (from fol. 65b).

The Āraṇyaka has been published, together with Sāyaṇācārya's commentary on prapāṭhakas 1-6 and 10, by Rājendralāla Mitra; the Upanishad, with Śaṅkarācārya's commentary and Ānandagiri's gloss, by Dr. E. Röer. The Upanishad consists of three adhyāyas or vallīs, the first of

which is called Śikshādhyāya, the second Brahmānandavallī, the third Bhṛiguvallī. These three chapters, when forming part of the Taittirīyāraṇyaka, also bear separate names; the 7th prapāṭhaka being called Sāṇhitī-upanishad, whilst the 8th and 9th appear as Vāruṇī-upanishad. The Upanishad has been translated by F. M. Müller, Sacred Books of the East, vol. xv. (1884).

[H. T. COLEBROOKE.]

163.

1980. Foll. 127; size 8 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; 9-11 lines in a page. Modern.

The Taittiriyāranyaka; accented.

[Dr. John Taylor.]

164.

1738. Foll. 148; size 9 in. by 3 in.; fairly written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

The Taittiriyāranyaka; unaccented.

Dated: संवत् १६५३ पौसशुक्कपश्च १३ मंगलवार.

[H. T. COLEBROOKE.]

165.

1339. Foll. 222; size 11½ în. by 4 in.; legibly written, in the Devanāgarī character, by several hands, in the early part of the last century; 10-16 lines in a page.

Sāyaṇa's commentary on the first six prapāṭhakas of the Taittirīyāraṇyaka. The book formerly belonged to one Gaṅgādharadīkshita.

[H. T. COLEBROOKE.]

166.

1355b. Foll. 28 (foll. 45-72 of the volume); size 10½ in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī handwriting, about A.D. 1720; nine lines in a page.

Sāyaṇa's commentary on the third prapāṭhaka of the Taittirīyāraṇyaka.

[H. T. COLEBROOKE.]

167.

2384b. Foll. 46; size 10 in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari, about the middle of last century; ten lines in a page.

The same chapter of Sāyaṇa's commentary. The 18th anuvāka having been omitted, the last three anuvākas (19-21) are numbered 18-20.

It ends: इति माधवीये यनुरारस्यके वेदाधप्रकाशे विंशो नुवाक: ॥ २०॥ समाप्रश्चायं प्रपाठक:॥ ०॥ रामरायस्येदं पुस्तकं ० [H. T. Colebrooke.]

168.

1981b. Foll. 14; size 8½ in. by 4 in.; clearly written, in Devanāgarī, in the present century, on European paper; nine lines in a page.

The Taittirīyopanishad, being the seventh, eighth and ninth chapters of the Taittirīyā-raṇyaka. Foll. 1-9, or to about the middle of chapter ii. section 8, are accented.

[Dr. John Taylor.]

169.

1355d. Foll. 25 (foll. 146-170 of the volume); size 10 in. by 2\frac{3}{4} in.; indifferent and minute Bengālī handwriting of the latter part of the 17th century; 13-15 lines in a page.

Sankarācārya's commentary on the Taittirīyopanishad. [H. T. COLEBROOKE.]

170.

2224. Foll. 42; size 9½ in. by 4 in; legibly written, in Devanāgarī; ten or eleven lines in a page. Modern.

Śankaracārya's Taittirīyopanishad(vivarana)-bhāshya. [R. Johnson.]

1095E a. Foll. 30; size $11\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; 10-14 lines in a page.

The same work.

Dated: संवत् १६५५ ज्येष्टशुक्त ७ सोमे लि ० गदाधरेख।

[H. T. COLEBROOKE.]

172.

138a. Foll. 51; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eleven lines in a page. Modern.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

173.

1822a. Foll. 35; size 12½ in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the present century, on European paper; twelve lines in a page.

Sankarācarya's Taittirīyopanishad-bhāshya.

Dated: शके १९४१ प्रनाणी नाम भाद्रकृष्णचतुर्थ्यी सीम-वासरे (Dr. John Taylor.)

174.

1822b. Foll. 38 (37-74 of vol.); the same size and paper; fairly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page.

The Taittirīyaka(śruti-sāra)vārttika, being a metrical paraphrase, by Sureśvara, of the Taittirīyopanishad(bhāshya).

It begins:

सत्यं ज्ञानमनंतमेकममलं ध्वस्तांथकारं परं निर्देतं द्वृदि पद्ममध्यनिलयं निःशेषधीसाधिणं। वेदांतोपनिविष्टषोधविषयं प्रत्यक्तपोयोगिनां भक्त्या तं प्रणिपत्य वेद्शिरसो षट्यामि सद्वार्त्तिकं॥१॥ यस्येदं सकलामलेनुक्तिरणप्रख्यैयशोरशिमभिर् व्याप्तं यश्च कृपालुतापरवश्चश्चके हितं दुःखिनां। यद्वाणीकुलिशावरुग्णमतयः पेतुर्दिशस्तार्किका भक्त्या पूज्यतमं प्रणम्य तमहं तद्वाष्यनीती यतेः॥ २॥ तैत्तिरीयकसारस्य मयाचायेप्रसादतः। विस्पष्टार्येरुचीनां हि व्याख्येयं संप्रणीयते॥ ३॥ ०

It ends:

तैतिरीयकसारस्य वार्त्तिकानृतमुत्तमं । मस्करींद्रप्रणीतस्य भाष्यस्यैतद्विवेचनं ॥ १०२० ॥ मुमुखुसार्यवाहस्य भवनावार्त्तिकं यतेः । शिष्यस्रकार तद्वत्त्वा सुरेशाख्यो महार्यवित् ॥ १०२१ ॥

इति तैत्रिरीयकश्रुतेवार्त्तिकं समाप्तं॥ शके १९४१ प्रमायीना-मसंवत्सरे दक्षिणायने शरदृती चिश्विने मासे शुक्षपक्षे प्रतीपत इंदुवासरे इदं पुस्तकं पडसे इत्युपनामकरामचंद्रभटेन लिखितं इदं समाप्तं॥ [Dr. John Taylor.]

175.

1822c. Foll. 28 (75-102 of vol.); the same size and paper; well written, in Devanagari character; eleven lines in a page.

Ānandajāāna(giri)'s gloss (tīkā or tippaņa) on Śańkarācārya's Taittirīyopanishad-bhāshya.

[Dr. John Taylor.]

176.

1095E, b. Foll. 16; size 11½ in. by 4¾ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 12-17 lines in a page.

Ānandajāāna's Taittirīyopanishad-bhāshyaṭīkā.

The Śikshāvallī ends fol. 5b; the Ānandavallī fol. 15.

· Dated: संवत् १८२५ स्नामाटमुद्ध ९ गुरौ लिखितं योग्युपनामकगदाधरेख।

[H. T. COLEBROOKE.]

177.

138b. Foll. 32 (foll. 52-83 of the vol.); size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; the same handwriting as No. 172 (MS. 138a).

Another copy of Ānandajñāna's gloss. Dated Samvat 1848, Šaka 1713.

(Edited in the Bibliotheca Indica.)
[H. T. COLEBROOKE.]

178.

1355e. Foll. 9 (foll. 171-179 of the vol.); size 10¼ in. by 4 in.; 11-14 lines in a page; indifferent Devanagari handwriting.

Taittirīyopanishad-bhāshya, a brief exposition, chiefly in verse—from a Vaishņava and dualistic point of view—of the Taittirīyopanishad, by Ānandatīrtha (Madhvācārya). It begins:

सत्यं ज्ञानमननामानन्दं ब्रह्म सर्वज्ञात्कोकम् । सर्वेदेवेरोद्धां विष्ण्वाख्यं सर्वदेमि सुप्रेष्टम् ॥ स्नादित्यसंस्थिताद्विष्णोः श्रुत्वा ब्रह्मा यथा हरिम् । तष्टाव तत्प्रकारेण वरुणोक्षेन वै भृगुः॥

Fol. 3b: इति शिखा॥ fol. 7b: इति ब्रब्सविसी॥ fol. 9: इति भृग्वसी॥

It ends:

पूर्णागत्यमुगोदारधाचे नित्याय वेधने । श्रमन्दानन्दमान्द्राय प्रेयसे विष्णवे नमः॥ विष्णुमस्तौत्तया प्राह श्रम्भो मित्रादिका श्रुतिः। यदुवाच हरिः सूर्यमंडलस्यः परः पुमान्॥

इति श्रीमदानंदितियभगवत्पादाचार्यिवरिचतं तैतरीयोपिन-षद्माष्यं समाप्तं॥ सं १६०४ मीति पौषवदि ४ बुधे लिखितं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

179.

97. Size 10 in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, about the middle of last century; ten lines in a page.

The Taittirīyopanishad, with a brief commentary, called Laghudīpikā.

a) Foll. 32. The eighth prapāṭhaka, or Brahmavallī, being the first part of the Vāruṇī-upanishad.

It begins:

साथनं ब्रह्मविद्यायाः साहित्यामीरितं स्फुटं। वारुर्णुपनिषद्येतद्ववतन्तं विविच्यते॥

तत्रादी शिष्पाचार्ययोरानुकूट्यसिद्धये शिष्येण जप्यं मंत्रं पठति । सह नाववित्तित्यादिना । १

This chapter is here (and in the other copy) made to consist of two anuvākas, the first consisting of the introductory formulas सह नाववतु। सह नी भुनकु। सह वीचे करवावहै। तेनिस नावधीतमस्तु। मा विद्विषावहै। को आन्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ इति प्रथमो उनुवाकः, while the second anuvāka (or Brahmavallē proper): ब्रह्मविदामोति परं 10 is again subdivided into nine sections.

It ends: इति श्रीवारूख्पनिषदि लघुरीपिकायां ब्रह्म-वस्याख्याे द्वितीयो नुवाकः॥

b) Foll. 26. The seventh prapāṭhaka, or Saṃhitopanishad (or Śikshāvallī), in twelve anuvākas.

It begins:

सीतापितः सर्वजगितदानं वाद्योपघातानि लिलि विद्यस्य ।
वीद्वां ख्र वृद्धिप्रितिवधहेतून् बुद्धौ किदानंदमयश्चकासु ॥ १ ॥
विश्ववंद्यं विद्यराजं सर्वे शुक्कां सरस्ततीम् ।
पूर्वाचार्यान्संप्रपूज्यान् कुर्वे नितपदं गुरून् ॥ २ ॥
कृष्णानंदापूर्वचंद्रः ख्रयवृद्धियविर्जितः ।
निष्क्रियो निष्कलंकश्च जयतंतस्तमोपहः ॥ ३ ॥
विद्यारखं भजे दृद्धं सद्योविद्योपतापहं ।
यत्संदिशितमार्गेण गंतुं मंददृशोऽप्यलं ॥ ४ ॥
श्रीरामं गुरूमानम्य संप्रदायानुसारतः ।
तैस्तिरीयोपनिषदस्तन्यते लघुदीपिका ॥ ५ ॥

सेयं तैत्तिरीयोपनिषित्विविधा । सांहिती वारुणी याज्ञिकी चेति । तत्र प्रथम [प्र] पाठके संहिताध्यानस्योक्तवात्त हूपोपनिष्माहिता । द्वितीयतृतीययोः प्रपाठकयोर्या ब्रह्मविद्याभिहिता तस्याः संप्रदायप्रवर्तको वरुणस्तस्मादुभयरूपोपनिषद्वारुणी । चतुर्थप्रपाठके यज्ञोषयुक्ता चिप मंत्रास्तत्र तत्रासाताः । चतस्तर्द्रपोपनिषद्याज्ञिको । तासां तिमृणां मध्ये वारुणी मुख्या । तस्यां परमपुरुपार्यस्य ब्रह्मप्रापित्र ख्रास्य साधादेव साधनभूतायाः विद्यायाः प्रतिपादितत्वात् । एवं तिहै च्ययहितत्वेन सेव प्रथमं पठितव्येति चेत्र । तस्यामधिकारसिद्धये साहिताः

प्रथमं परितयातात्। o (cf. the introduction to Sā-yaṇa's commentary on the Sāṃhitī-upanishad.)

It ends: इति लघुदीपिकायां द्वादशो नुवाकः॥ १२॥ समाप्ता संहितोपनिषत्॥

c) Foll. 20. The ninth prapāṭhaka, or Bhriguvallī, being the second part (or third anuvāka) of the Vāruṇī-upanishad.

It begins:

स्रो हितीये ब्नुवाके ब्रबविद्या निरूपिता। स्रथ तृतीया-नुवाके तत्साधनानि निरूपंते। यद्यपि सांहित्यामुपनिष्दि वहिरंगसाधनानि कर्माख्यपासनानि चाभिहितानि तपापि विचाररूपमंतरंगसाधनं नोक्तमिति तद्वाभिधीयते। ०

It ends:

विद्यारण्यकृतव्याख्यादुग्धार्मि पातुमस्रमाः । रतस्मादुद्धृतं सारं तृषिदंते पिवंत्वमुम् ॥ १ ॥ रविवंशाणीवोद्भूतस्त्रीरामाभिधसन्मणिः । कृत्यानया प्रसन्नः सन् हांदे हरतु मे तमः ॥ २ ॥

इति स्रीवारुख्पिनिपिद लघुदीपिकायां भृगुवल्यारूपसृतीयो नुवाकः ॥ समाप्तेयमुपनिषत् ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

180.

1256e & f. Foll. 29 and 13 resp.; size 8\frac{3}{4} in. by 4 in.; legibly written, in the Devanāgarī character; twelve lines in a page.

The Vāruṇā-upanishad, or eighth and ninth prapāṭhakas of the Taittirāyāraṇyaka, with the Laghudāpikā—thus corresponding to parts a and c of the preceding MS.

It ends:

इति श्रीवारुख्यपिनपदि लघुदीपिकायां भृगुव स्याख्यस्तृतीयो नुवाकः । वारुख्यपिनपत्तं पूर्णा ॥ ० शालि वाहनशके १६८६ क्रोधीनामसंवत्तररे उत्तरायणे शिशि[र] शृतुमाहामांगस्यप्रदमासोत्तमासे पौषवदी ११ बुधे मकरसंक्रांत्यां श्रयं संप समाप्त कृतः॥ वाबुभटमसूदनस्येदं पुस्तकं स्वपरोपकारांषे स्वहस्ते लिखतं॥ [H. T. Colebrooke.]

181.

1625E. Foll. 39; size 6 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eight or nine lines in a page.

The Yājñikī-, or Nārāyaṇīyā-upanishad, being the tenth (and last) prapāṭhaka of the Taittirī-yāraṇyaka; in the Āndhra recension; accented.

The MS. begins: इदं पुस्तकं षष्टिग्रामे विश्वनाचेन लिखितं शको १५६४ चित्रभानुसंवत्सरे १

Outside the work is called Nārāyaṇa and Vṛihat-Nārāyaṇa-upanishad.

[H. T. COLEBROOKE.]

182.

2384a. Foll. 72; size 10 in. by 4 in.; fairly well written, in Devanāgarī, about the middle of last century.

The same work, unaccented; with $S\bar{a}yana's$ commentary.

The three introductory couplets (वागीआदा:, etc.), given in Rājendralāla Mitra's edition, are here preceded by the following two couplets:

सरस्वतीं गणाध्यक्षं वंदे व्यासं मुनीष्प्रस् । शंकराचांये वंये च प्रणमामि मदादरात्॥१॥ योगिनां योगरूपाय ज्ञानिनां ज्ञानमूर्तेये। मुक्तानां मोक्षरूपाय दक्षिणामूर्तेये नमः॥३॥

It ends: इति माधवीये वेदार्घप्रकाशे यनुरारख्यके नाः रायखीयापरनामधे[य]युक्तायां याज्ञिक्यामुपनिषदि चतुःषष्टितमो नुवाकः॥ समाप्ता चेयमुपनिपदीपिका॥

[H. T. COLEBROOKE.]

183.

1095D. Foll. 32; size 11½ in. by 4½ in.; Bengālī character; indifferent handwriting; fifteen lines in a page.

Sāyaṇa's commentary on the Nārāyaṇāya, or Yājñikī-upanishad. [H. T. COLEBROOKE.]

IIIb. White Yajur-Veda.

184.

2125. Foll. 332; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in the Devanāgarī character, by

four or five different scribes; six or seven lines in a page. Foll. 63-229 are paged 67-233; foll. 230 to the end, 1-102. Foll. 230-2, 289, 296-8, 308-11, 319-22, and the second page of fol. 332, have been supplied by a later hand.

The Mādhyandina text of the Vājasaneyi-Saṃhitā, in the Saṃhitā-pāṭha. Complete in forty adhyāyas. Accented, with the exception of the first eight adhyāyas (foll. 1-62); this section having been written in the last century, while the remaining portion was probably written in the early part of the 16th, or latter part of the 15th, century. The work was published, together with Mahādhara's commentary, under the patronage of the East India Company, by Dr. Albrecht Weber, 1852. [Gaikawar.]

185.

2391. Foll. 258 (from fol. 158 paged separately); size 9½ in. by 4 in.; beautifully written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Another copy of the same work; unaccented. Dated, fol. 157: संबत् १६५८।

श्रावणस्य कृष्णपक्षे च समावास्या रवीवासरे (!)। लिधिने वाबुलालेन काश्यां वैराजनंदिरे ॥

Fol. 258: the same year, भाद्रपदशुध १ वृधः॥
For the Vājasaneyi-saṃhitopanishad, or Iśāvāsyopanishad, which forms the fortieth adhyāya
of the Vājasaneyi-saṃhitā, see also under Upanishads.
[H. T. Colebrooke.]

186.

3215. Foll. 283; folio, size $12\frac{1}{4}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; well written, in Devanāgarī; twenty-one lines in a page; European paper, bound in the European fashion.

Mantrabhāshya, a commentary on the Vāja-

saneyi-Samhitā, by Uva!a (or $\bar{U}ata$) son of Vajrata. It begins:

हत्यं दिश्वणं चाित्व मंडलं चािष्ठस्य यः ।
चेष्टते तमहं नौमि च्युग्यनुःसामित्यहम्॥ १॥
सािद्याल्यवान्यस्तु शास्ताः पचदशापराः ।
तं याज्ञवन्कं चंदेऽहं मंत्रभाष्यप्रसिद्धये॥ २॥
गुरुतस्तकेतस्त्रेव तथा शातपथस्रुतेः ।
स्वािन्वस्पािम मंत्राणां देवताश्र्षांद्सं च यत्॥ ३॥
स्वाे यन्ति सामािन तथार्षः पदवाकायोः ।
स्रुतयस्त्रात्र याः प्रोक्ता यो ऽर्थवादस्त्र कर्मणः॥ ॥ ॥

तत्र प्रवेस्मिन्कल्ये विशिष्टकमेजनितस्मृतिसंस्कारसंतानानु-च्छित्रिधर्माणः सुप्रप्रबुद्धन्यायेन हिरण्यगर्भप्रभृतयः कल्यादी सह विद्ययाभिव्यज्यमानाः स्मर्तारो दुष्टार चृषय उच्यन्ते । सो ध्यं हिरएयगर्भेषरम्परयाभिव्यक्तो नित्यो चेदः। हिरएयगर्भेषरम्परा बद्धपिट्टः। तेन ख्रुती व्यजमाना ज्ञायन्ते तद्यया। तत रतं परमेष्ठी प्राजापत्यो यज्ञमपश्यद् यह्र्भपूर्णमासाविति (Śat. Br. xi. 1, 6, 16)। तत्र दशप्रीमासद्वयदेवतामंत्रादि परमेष्ठिना दृष्टिमित्यर्थः। तथा (xiv. 1, 1, 18) दध्यङ् ह वा सायवेशा रतं शुक्रमेतं यज्ञं विदां चकारेत्युपक्रम्य। तदु हान्नि-नीरनुश्रुतमासेत्येवमादिनेतिहासने (ib. 20) प्रवर्ग्यगताना मंत्राणां दध्यङ्कार्यवेण ऋषिरिति गम्यते। ऋषिश्च ज्ञातव्य इति द्शियति (vi. 2, 3, 10) प्रजापतिः प्रथमां चितिमपश्यदि-त्युपक्रम्य स यो हैतदेवं चितीनामार्धेयं वेदेत्यादिना (ib.) ग्रंचेन फलं दर्शयित । अप देवता मंत्रवाक्यान्निधेयाः। यथा। $(Rigv. \ {
m viii}. \ 44, 16 \ ; \ V. \ S. \ {
m iii}. \ 12)$ অনিন্দুধী दिव: ककुदित्यवारिनः। इषे त्वेति शाला। नन्वरिनमूर्थेत्यवारनेमेहा-भाग्यत्वाद्देवतात्वमुपपद्यते । शाखादीनां तु स्थावरत्वाद्देवतात्वं दुर्रुभिमिति यस्त्रोदयेत् तं प्रति ब्रमः। यस्य यत्र हविभीन्नं वा विद्यते सा तत्र देवता न तु रूद्या । रवं च सति शाखादीनां देवतात्वमुपपद्यत रव । यदुक्तं स्थावरत्वादिति । अत्र ब्रूम:। खिष्ठाच्यो उत्र देवताः विद्यनो प्रतिमाभूतासु शाखादयस्ताः फलं साधयंतीत्यदोषः । मंत्रस्य वाच्यं देवतेति स्नुतिर्देशीयति । स्नाशः शिशानो वृषभो न भीम इत्याक्रम्य । रेंद्यो अभिरूपा (Śat. B. ${
m ix.} \,\, 2,\, 3,\, 6)$ इति इंदुस्य देवतात्वं दशैयति । छन्दो जीप क्रेयमित्यनेनैवमाह । तामाग्नेयीं संपदं वेदेति चुचो यजंघि चात्र विद्यने तानि च इयानीत्यत्र श्रुतिभैवति ($\acute{S}at.~B.~{
m vi.}$ $5,\ 1,\ 2)$ यां वै देवतामृगभ्यनुक्ता यां यजुः सैव देव तृष्ट्रिविच्नो वै त्रिष्ट्रवित्युपक्रम्य • between देव [ता] and तृष्ट्रभि: a leaf was probably lost in the original MS.

Five lines further on: स्रथ पदार्थः। तत्र चलारि पदजातानि नामाख्यातोपसगैनिपाता इति नैरुक्ताः पठिलत । तत्र नाम पञ्चप्रकारं पठिलत ।

> थातुनं थातुनाज्ञातं समर्थार्थनमेव च । वाक्यनं व्यतिकीर्धं च निर्वाच्यमुपधापदम्॥

यन्दारः पचमानः यनमानः धातुनाज्ञातं। तद्धितपदं। धारनेयः याजमानं दैव्याय। समधीयेनः etc., through the several parts of speech.

The comment on Mantra 1 begins p. 6: इषे त्वा डिपदो मंत्रः त्राव्यद्भावहैयानुष्टुप् श्रुत्या ज्ञाखाले विनियुक्तः न चाख्यातमुपलभ्यते उत्र न चाख्यातं विना वाकां किंचिडिद्यते कते उध्याहारेणानुषङ्गेण वा वाकापरिपूर्तिः कर्तव्या नन्वध्याहारानुषङ्गयोः को विशेषः लीकिको ध्याहारः १

The MS. consists of three sections: the first, comprising Books I-XX, ends p. 381: सोम्पं मधु सोममयं मधु॥ ९०॥ इति उवटकृती मंत्रभाष्ये विंज्ञतितमो ज्यास ३०॥

षानन्दपुरवास्तव्यजैय्यटाख्यस्य (!) सूनुना । उवटेन कृतं भाषा पदवास्यः सुनिश्चितैः ॥

The second section, comprising Books XXI-XXVIII, and contained on 83 pages, ends; इति कसटकृती मंत्रभाष्ये सष्टाविश्वतितमोडध्याय:॥

The third section, Books XXIX-XL, pp. 98, ends: तहूपं ब्रह्माभिहितं स्पादिति स्थानेव ब्रह्माव (तृ suppl.) सिद्धांत: ॥ २९ ॥ इति स्त्रीकस्रदकृती मंत्रभाष्ये चत्वारिंशो कथाय: समाप्तं वेदमंत्रभाष्यं ॥ स्त्रीसंवत् १९३६ मितिभाद्रव- श्क्रातिष्यो ६ शनिवारे इदं पुस्तकं संपूर्णम् ॥

[Bombay Govt.]

187.

3216. Foll. 218; oblong, size 12½ in. by 7½ in; fairly written, in Devanāgari; 13-16 lines in a page. Recent.

Another (less correct) copy of the same work.
The original MS. seems to have been wanting a leaf or two at the beginning; the present copy apparently commencing [कार्न कामदुचे सीतोच्यते।] somewhere in that portion of the introduction which is wanting in the preceding MS.

The comment on Mantra 1 begins fol. 1b.

It ends: अयमेव च ब्रह्माभिहितं स्पादिति अयमेव ब्रह्म विशिषंतः (!) ॥ इति श्रीउखटकृती मंत्रभाष्ये चत्वारिंशतमो उध्यायः समाप्तः॥

> षानंदपुरवास्तव्यवज्ञटाख्यस्य सूनुना । मंचवाक्यमिदं क्रुपं पदवाक्यैः सुनिश्चितैः ॥ ० ॥ [Bombay Govr.]

188, 189.

2479, 2465. Foll. 297 and 142 resp.; size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 3\(\frac{1}{2}\) in.; legibly written, in the Devanāgarī character, by two different copyists.

The Vājasaneyi-Saṃhitā, not accented; with Mahādhara's commentary, entitled Vedadāpa [MS. A. of Weber's edition].

At the end of the first volume, or the twentieth adhyāya, the date Samvat 1791 is given, which Prof. Weber supposes to be the date of the MS. from which this was copied. See his edition, p. viii. [H. T. COLEBROOKE.]

190.

965a. Foll. 80 (originally foll. 85; but foll. 67-80 having apparently been lost, the defect was supplied on nine leaves by several more recent hands); size 7½ in. by 4 in.; clearly written, in the Devanāgarī character; six lines in a page.

Kātyāyana's Sarvānukramaṇ, or General Index to the Vājasaneyi-Saṃhitā; complete in five adhyāyas. It begins:

मग्रुलं दिख्णमिख द्वद्यं चाथिष्टितं येन शुक्कानि यर्जूषि भगवान्याञ्जवस्को यतः प्राप तं विवस्तं जयीमयमिक्यमनम्भि-धाय माध्यन्दिनीये वाजसनेयके यजुर्वेदाम्चाये सर्वे सिखले संशुक्तिय चृषिदैवतञ्जन्दास्यनुक्रमिष्यामो यजुषामिनयताद्यरन्वा-देकेषां छन्दो न विद्यते ?

Dated: संवत् १६५० शाके १५५५ प्रवर्त्तमाने माघशुक्तपक्षे हादश्यां तिथी भगुवासरे [चातुर्वेदिमोढशातिच-प्रयागमुतथर्भ- श्वरेश लि॰॥ obliterated].

According to a remark on the empty page of the last leaf, apparently written by the same

hand which supplied foll. (70,) 71 and 72, the book belonged at one time to one $D\bar{a}modara$.

[H. T. COLEBROOKE.]

191.

311b. Foll. 12 (foll. 156-167 of vol.); size 15\frac{3}{4} in. by 9 in.; legibly written, in Devanagarī; twelve lines in a page. Modern.

The Sarvānukramaņī (ends fol. 166), followed by a supplement (anuvākānukramaņī), which ends: इति अनुवाकसंख्यानाम परिश्विष्टं समाप्ते॥

H. T. COLEBROOKE.

192.

598. Foll. 83; size 9¾ in. by 4½ in.; indifferently written, in the Devanāgarī character, in the earlier part of the last century; thirteen lines in a page.

Kātyāyana's Prātiśākhyasūtra, with a commentary, called (at the end of the fourth and fifth books) Mātrimodaka, by Uvaṭa, son of Vajraṭa of Ānandapura. It begins:

यस्य भृङ्गाविलः कार्ये सुतदानासुपूरिते।
भाति रुद्राञ्चमालेव स यः पायाद्रशाधिपः॥ १॥
जपादौ नाधिकारोऽस्ति सम्यवपाठमजानतः।
प्रातिशाख्यमयो हेयं सम्यवपाठस्य सिद्धये॥ ३॥

खरसंस्कारयोश्चन्दसि नियमः। ०

Adhyāya II. begins fol. 18b; III. fol. 25b; IV. fol. 39b; V. fol. 67; VI. fol. 74b; VII. fol. 79; VIII. fol. 80.

The text of the Vājasaneyi-Prātiśākhya has been edited, in Roman letters, with a German translation and notes, by A. Weber, Ind. Stud. V. (1858). A new edition of the text, with Uvaṭa's commentary, is now being brought out in the Benares Sanskrit series.

[H. T. COLEBROOKE.]

193.

2143. Foll. 223; size 15½ in. by 8½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; twelve lines in a page.

The Śatapatha-Brāhmaṇa in the Mūdhyandina recension.

The first seven kāṇḍas, viz.:—the Haviryajña (ends fol. 38b); Ekapādikā [स्क्रवाई] (fol. 65b); Adhvara (fol. 113); Graha (fol. 148b), Sava (fol. 179); Ūshasambharaṇa (fol. 206) and Hastighata-kāṇḍa;—unaccented.

Dated: संवत् १६३६ वर्षे सामादमासे कृष्णपछे तियौ ९ भृगुवासरे। लिखितं ब्राह्मणहरसुखदधीच सवायजैपुरमध्ये (else-where सवाईजै ०)॥

The work has been edited, with extracts from $S\bar{u}yana's$ and $Harisv\bar{u}min's$ commentaries, by A. Weber, 1849. [R. Johnson.]

194.

1277. Foll. 130; size 12½ in. by 5½ in.; well written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1600; ten lines in a page.

The second and third $k\bar{a}\eta das$; accented. Foll. 4, 5, 26 and 27 have been supplied by two different hands, and are only partially accented. Foll. 22-25 and 74-78 have been exchanged by the binder.

The third kānda (from fol. 52) is paged separately.

These MSS at one time belonged to one $Gad\bar{a}dharap\bar{a}thaka$, and subsequently to one $R\bar{a}-mad\bar{a}kshita$. [H.T. Colebrooke.]

195.

583A. Foll. 49; size 10½ in. by 4 in.; legibly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

The second $k\bar{a}nda$ of the same work; accented as far as prap. 2, 4, 8.

Some leaves are missing, which contained the following passages:—

Between foll. 3 and 4 from prap. 1, 2. 16. मुरा व्यवज्ञेद: to 1, 4. 17, स्थादेष से ; between foll. 17 and 18 from prap. 2, 4. 8, कुर्वन्ति to 3, 2. 9, उपनता प्रतिप[द्यते]; between foll. 26 and 27 from prap. 3, 5. 14, [यक्क] क्रुयात् to 4, 1. 7, पीर्णमास्यां; between foll. 29 and 30 from prap. 4, 2. 11, रमाद्या स्तानि to end of 19.

The MS. is dated : संवत् १६१६ समयनाम सावमुदि सममी गुरुवासरे । [H. T. COLEBROOKE.]

196.

1379. Foll. 172; size 7½ in. by 3 in.; legibly written, in Devanāgarī, in A.D. 1620; six lines in a page.

The fourth $k\bar{a}nda$; accented.

Dated: संवत् १६७७ वर्षे खाम्चिनवदि = खद्येह काशीम-हाखेने गंगाविम्बरसिवधी॥ नैवेद्यभाटज्ञा-गोवालेन लिखितं ०

This MS. was not collated by Prof. Weber.
[H. T. COLEBROOKE.]

197.

1263. Foll. 126; size 7½ in. by 3 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, by the same hand as the preceding MS.; six lines in a page. Foll. 64-66 have been supplied by other hands.

The fifth book, or Sava-kānda; accented.

Dated: संवत् १६,99 वर्षे कार्त्तिकवदि १३ शुक्रे खद्येह काशिक्षेत्रे वैवेद्यमोढहातिदुवेगोवालेन लिपितं गोपालतुषामु-कुंवपठनार्थे [H. T. Colebrooke.]

198.

268. Foll. 160; 4to, size 11½ in. by 8½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; European paper (water-mark 1801); fifteen lines in a page.

The 7th, 8th and 13th kāndas of the Śata-patha-Brāhmaņa.

- a) Foll. 61. The eighth, or Citi-kāndu. On fol. 14b there is a lacuna; kandikās 7-16 of prap. I. adhy. 8 having been omitted.
- b) Foll. 47. The seventh, or Hastighala-kāṇda.
- c) Foll. 53. The thirteenth, or Aśvamedhakāṇḍa. Foll. 33-5 have been cut out (there having been a repetition probably) and replaced by two other leaves, the first of which has a blank page, where prap. III. 3, 10 and part of 9 and 11 are omitted.

[H. T. COLEBROOKE.]

199.

311a & c. Foll. 155; size 15\frac{3}{4} in. by 9 in.; fairly written, in Devanāgarī, in A.D. 1781-2; twelve lines in a page.

Kāndas VIII.-XIV. of the Satapatha-Brāhmaņa; not accented.

Kāṇḍa VIII. ends fol. 28; dated संवत् १६३६ वर्षे भिती चैत्रमासीकृष्णपद्ये तिथी रिववासरे; kāṇḍa IX. fol. 49; kāṇḍa XI. fol. 68b; kāṇḍa XII. fol. 90; kāṇḍa XIII. fol. 112; kāṇḍa XIII. fol. 132; then follows the Bṛihadāraṇyaka (foll. 132b-155), then the Sarvānukramaṇā (see No. 191 above); and on foll. 168-175, the first two prapāthakas of kāṇḍa XIV.

[H. T. COLEBROOKE.]

200.

1471. Foll. 108; size $7\frac{1}{4}$ in by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eight lines in a page.

The Bṛihad-āraṇyaka, being the third to seventh prapāṭhakas of the fourteenth book, or Upanishat-kāṇḍa, of the Śatapatha-Brāhmaṇa in the Mādhyandina recension; accented.

संवत् १९६६ विकारीनाशसंवत्सरे खाण्यिने मासि । कार्त्तिके मासि कृष्णपञ्चे पवैणि चतुर्ध्यो भौमवासरे लिखितिमिदं पुस्तकं श्रीदीखितजगदीशतस्थात्मजधर्मेश्वरस्थात्मजधीरेश्वरेण लिपितं। खात्मपठनांचे परांचे च । फतूहावादग्रामे। ०॥

[H. T. COLEBROOKE.]

201.

964a. Foll. 144; size 9½ in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; six lines in a page.

The Brihad-āranyaka, in the Mādhyandina recension; accented.

Dated: संवत् १६४५ वर्षे कार्त्तिकवदि २ गुरुवासरे लिखितं श्रीमधुरायां जीभाइब्राह्मछेन ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

202.

657. Foll. 308; size 14 in by 7 in; written in the Devanāgarī character, in the latter part of last century.

Commentaries on five $k\bar{a}n\bar{d}as$ of the Śatapatha-Brāhmaņa in the Mādhyandina-Śākhā, by Sāyaṇācārya and Ācārya Harisvāmin.

I. foll. 79; thirteen lines in a page; foll. 34b and 35a much injured by rubbing.

Foll. 1-67b Sāyaṇa's Mādhavīya-Vedārthaprakāśa of the first kāṇḍa, from the beginning to the third brāhmaṇa of the seventh adhyāya (incl.)

Foll. 67b-79a, Harisvāmin's Śatapathabhāshya, from the fourth brāhmaṇa of adhyāya 7 to the end of the first kāṇḍa.

It ends: श्रीसर्वे(वि)द्यानिधान-कवीन्द्राचार्यस-रस्ततीनां यज्ञवेदभाष्यप्रथमकाग्रुपुस्तकम् ॥

- II. foll. 80b-143b; the same hand; thirteen and (from fol. 95) eleven lines in a page. The second kānḍa of Sāyana's commentary.
- III. foll. 144b-212a; thirteen lines in a page. The third $k\bar{a}nda$ of the same work.

IV. foll. 213b-249b; eleven and twelve lines in a page; indifferently written, by another hand. Harisvāmin's comment on the eighth kāṇḍa, in seven citis.

It ends: शतपथभाषे चितयः समाप्ताः ॥

V. foll. 250b-308; copied by the same hand as IV. Foll. 268 and 269 are in a different, clear handwriting; eleven lines in a page. Sāyaṇa's commentary on the fifth kāṇda.

See Prof. Weber's Preface to his edition of the Śatapatha-Brāhmana, p. xi.

[H. T. COLEBROOKE.]

203.

1509. Foll. 133 (paged 132, two leaves being numbered 111); size 11½ in. by 5 in.; well written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1750; ten lines in a page.

 $S\bar{a}yana$'s commentary on the first $k\bar{a}nda$ of the $\dot{S}atapatha-Br\bar{a}hmana$, from the beginning to I., 8, 3, 14 (for the concluding portion see the preceding MS-, fol. 72b).

[H. T. COLEBROOKE.]

204.

149. Foll. 170; size 14 in. by 4\frac{3}{4} in.; written, in the Devanāgarī character, in the latter part of last century, by the same hand as No. 202 (MS. 657).

Portions of Sāyaṇa's and Harisvāmin's commentaries on the Śatapatha-Brāhmaṇa.

- I. foll. 66; eleven lines in a page. $S\bar{a}yana's$ commentary on the seventh $k\bar{a}nda$.
- II. foll. 24; from fol. 20 by a different, pretty hand, probably the same as IV. The thirteenth kānḍa of Harisvāmin's Śatapathabhāshya, called on the fly-leaf 'Aśvamedha Haribhāshya 13.' Incomplete, ending shortly after the beginning of the eighth adhyāya.

III. foll. 44. Sāyaṇa's commentary on the ninth kāṇḍa, called, on the fly-leaf, साची ९.

IV. foll. 36, out of orig. 38 leaves, foll. 7 and 8 being missing. The remainder is now completely out of order.—The tenth $k\bar{u}nda$ of the same work, incomplete, ending shortly after the beginning of the second brāhmaṇa of the fifth adhyāya. The missing portion after fol. 6 comprises from shortly after the beginning of adhyāya 1 brāhmaṇa 3, to shortly before the end of adhyāya 1 brāhmaṇa 4.

[H. T. COLEBROOKE.]

205.

613. Foll. 185; size 10 in. by 4 in.; good old Devanāgarī handwriting; seven lines in a page.

 $S\bar{a}yana$'s commentary on the tenth $k\bar{a}nda$ of the $\acute{S}atanatha-Br\bar{a}hmana$.

Dated: संवत् १६१० समये शाश्चिनचित । सोमवासरे। [H. T. COLEBROOKE.]

206.

1071. Foll. 67; size 14 in. by 5½ in.; by the same hand as MS. 657, III. (No. 202 above); twelve or thirteen lines in a page.

Sāyaṇa's commentary on the eleventh kāṇḍa of the Śatapatha-Brūhmaṇa (in eight adhyāyas, whence called, on the fly-leaf, Ashṭādhyāyā).

Dated: संवत् १७९० वर्षे वैशासमासे कृष्णपञ्चे । रिववासरे॥ [H. T. Colebrooke.]

207.

1560. Foll. 121; size $10\frac{3}{4}$ in. by 5 in.; well written, in a large bold handwriting; Devanāgarī character; six lines in a page.

Foll. 59-121 are wrongly marked 69-130 (twice 72).

The first book, or Ekapādikā-kāṇḍa of the Śatapatha-Brāhmaṇa in the Kāṇva recension; consisting of six adhyāyas; accented.

It ends: इकवायीकांडं समाप्तं॥ संवत् १६३४ वर्षे व्ययनामिन संवत्सरे दक्ष। [H. T. COLEBROOKE.]

208.

1973. Foll. 77; size 8½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page. Modern.

The Brihad- $\bar{a}ranyaka$ in the $K\bar{a}nva$ recension, (being the 17th $k\bar{a}nda$ of the $\acute{S}atapatha$ - $Br\tilde{a}h$ -mana in that recension); unaccented.

Edited by L. Poley (1844); and, with Śań-kara's and Ānandagiri's commentaries, by E. Röer (Bibl. Ind. 1849). Translated by Dr. Röer (ib. 1853), and by F. M. Müller, Sacred Books of the East, vol. xv. (1884). [Dr. John Taylor.]

209.

375. Foll. 64; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; nine lines in a page.

Another copy of the same work; not accented.

Dated: संवत् १९४५ वर्षे पौषवदि कृष्णपन्ने तिथिषष्ठयां बुद्धवाद्यारे पुस्तकं लिखितं विकासियो॥

[H. T. COLEBROOKE.]

210.

1143. Foll. 90, the first of which is missing; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; indifferent Devanāgarī handwriting; eight lines in a page.

Another copy of the same work; accented. The missing leaf contained the first $kandik\bar{a}$ of the first brāhmaṇa.

Dated: संवत्सतरासे १७६२ मन्मथनामसंवत् पीषशुक्ष-पंचाम्यां मंदवारे बृहदाणिकं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

211.

3007. Foll. 293, numbered 1-290 (45, 253 and 254 occurring twice each); size 13 in. by 5 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about the middle of last century; ten lines in a page.

Śankarācārya's Bṛihadāraṇyaka-bhāshya (or ṭākā). Incomplete. The MS. breaks off shortly before the end of the sixth adhyāya; at पारि- ब्राज्यप्रतिपत्तिप्र[कारा न विरुध्यन्ते] Calc. ed., vol. ii. p. 945. [H. T. COLEBROOKE.]

212.

1131. Foll. 283 (numbered 1-84, 89-210, 212-219, 230-298); size $11\frac{7}{8}$ in. by $3\frac{1}{8}$ in.; indifferent Bengālī handwriting of the latter part of the sixteenth or beginning of the seventeenth century; 6-9 lines in a page.

Sankarācārya's Brihadāranyaka-tīkā.

[H. T. COLEBROOKE.]

213.

437. Foll. 152; size 11 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; small, indifferent Bengālī handwriting of Śaka 1518 (A.D. 1596); 12-16 lines in a page.

Another copy of Śankara's commentary.

Dated: ज्ञाके विस्तन्त्रवाग्येन्दी फाल्गुने वहुले गुरी। वृहदारस्यकं भाषं श्रीविद्यानिधिरालिखत्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

214.

2443. Foll. 247; size 13 in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī; ten, sometimes nine, lines in a page. Modern.

Śańkarācārya's commentary. Incomplete.

Foll. 1-81 contain adhyāya III.; foll. 82-120 adhyāya IV., to shortly after the beginning of the fourth brāhmaṇa (beg. fol. 118a); foll. 120-204 adhyāya VI.; foll. 205-223 adhyāya VII.; foll. 224-247 adhyāya VIII.

215.

[R. Johnson.]

150. Foll. 175; size 135 in. by 43 in. legibly written, in the Devanagari character; modern; thirteen lines in a page.

Ānandagiri's gloss (tīkū) on the Bṛihadūraṇyaka-bhūshya.

Adhyāyas I.—III. are paged continuously 1-65; IV. foll. 25; V. foll. 26: VI. foll. 38; VII. and VIII. (by a different hand from the rest) foll. 20. [H. T. COLEBROOKE.]

216.

1187, Foll. 213; size 13 in. by 4½ in.; Bengālī character; date A.D. 1577; thirteen lines in a page.

Sureśvarūcūrya's Bṛihadūraṇyaka-bhūshyavārttika (Vūrttika-prasthūna), being a metrical paraphrase of Śaṅkarūcūrya's commentary on the Bṛihadūraṇyaka. The last four leaves have been somewhat injured by damp and insects.

It begins:

स्वाविद्याविभवप्रमूतिवपुल्डितप्रपत्वाहित-स्पष्टभान्तितिरोहितात्ममतयो यं भागशो मन्वते। निर्भागं सकलाभिधानमननव्यापारदूरस्थितं वन्दे नन्दितविश्वमव्ययमनं भन्न्या तमेकं विभुं॥

Adhy. III. ends fol. 82b; adhy. IV. fol. 112; adhy. V. fol. 136b; adhy. VI. fol. 199b; adhy. VII. fol. 205b. It ends:

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकसुरेश्वराचार्यविरचिते श्रीगो-विन्दुभगवत्पूज्यपाद्शिष्पश्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यशङ्गरभ - गवत्पादकृतवृहदारात्यकभाष्यवार्त्तिकं डष्टमो डध्यायः ॥ समाप्तो डयं वृहदारात्यकभाष्यवार्त्तिकः ॥ ० ॥ नवनवत्यधिकचतुर्देशशत-मितशकाब्दे चैत्रस्य द्वादशांशे मुक्तवारे समाप्तो डयं वृहदाराय-कभाष्यवार्त्तिकः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

217-219.

262, 267, 1216. Foll. 1-148, 149-294, 295-439 (from 413 to the end, numbered 421-447); size $11\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; written in the Bengālī character, in the seventeenth century; nine lines in a page.

Sureśvara's Vārttika, from the beginning to shortly after the commencement of the sixth brāhmaṇa of the seventh adhyāya.

Adhy. III. ends fol. 190; A. IV. fol. 246b; A. V. fol. 292b; A. VI. fol. 412b.

[H. T. COLEBROOKE.]

220.

356. Foll. 139; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page.

Sureśvara's Brihadāraņyakabhāshya-vārttiku. Adhyāyas VI.-VIII.

Adhyāya VI., which ends fol. 112, is dated संवत् १६०६। । लीपीतं नारायणसुं वाढलकायस्थः ॥ ॰

At the end of the MS. the following note has been added by a different hand: श्रीमन्नागर-ज्ञातीयनुषेरोपाध्यायस्थेदं पुस्तकं ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

221.

716A. Foll. 90; size $13\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; minute Bengālī handwriting of about A.D. 1600; from fol. 56 apparently by a different, more modern hand; 11-18 lines in a page.

The introductory portion (sambandha) of a commentary, entitled Śāstraprakūśikā,* on Sureś-

vara's Vārttika, by Ānandajñāna, disciple of Śuddhānanda.

It begins:

खाज्ञा नोज्ञतभूतप्रमुखवह्मुखडैतदेहडयोद्य-

स्म - - दिप्रपञ्चप्र - - - - परिचयप्राप्तसंसारपत्तं।

े नेत्यभ्यासप्रसूतप्रवलमतिवलप्राप्नमोहप्रभाव-

मोत्यप्रतिचिमार्चे सुनिक्यमक्यं धामकामं प्रपद्ये ॥ etc., eleven ślokas, the last of which is:

> संप्रदायविदामुक्तीरनुमृत्य प्रणीयते। शास्त्रप्रकाशिका सेयं सुरेश्वरवचोऽनुगा॥

इह खलु सक्लासायाचैपरिशोधनांचै काखोपनिषद्वार्थं व्या-चिकीपुराचाचेश्चिकीर्वितपरिसमाप्यादि कंश्चिपति । स्वावि-द्येत्यादिना । तं विभुं वन्दे भक्चोति संवन्धः ।

This part of Sureśvara's work seems to consist of 1130 ślokas. [H. T. COLEBBOOKE.]

222.

1076. Foll. 190; size 13\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in.; Bengālī character; written by three different scribes, two of which copied parts of the preceding MS.; 12-16 lines in a page.

Ānandajāāna's commentary on Sureśvara's Vārttika. The last three chapters.

Adhyāya VI. ends fol. 165; adh. VII. fol. 176. [H. T. COLEBROOKE.]

223.

259c. Foll. 47; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; Devanāgarī character; written indifferently by at least four different hands, about the end of the seventeenth century; 8-11 lines in a page.

Vārttikasāra, a metrical summary of the subjects treated in the Bṛihadāraṇyaka(bhūshya-vārttika). Adhyāya VI. It begins:

कार्यतः पंचमे जल्पः षष्ठे वाद उदीयते। वादिनामपि शिष्पायां वुध्यारोहो डिधोक्तितः॥१॥

^{*} In the colophon of this MS. it is called Śāstra-praveśikā.

षद ब्राइग्रानि तेष्वाद्य उपास्तिः क्रममुक्तये।
द्वितीये जाग्रदाद्युक्ता प्रत्यगात्मविनिर्णयः॥३॥
तृतीये परलोकस्य मोखस्यापि निद्शिने।
दांष्टीतिकौ चतुर्थे तु पंचमे वोधसाधनं॥३॥
षष्ठे वंश इति प्रोक्ता ब्रद्यगार्था खयोच्यते (!)।
प्रथमं ब्राइग्रे प्रोक्तं चतुष्यात्वेन चितितं॥४॥०१॥॥

इति वार्त्तिकसारे षष्ठस्याध्यायस्य प्रथमं ब्राह्मणं॥ ब्रितीयं ब्राह्मणे जायन्खप्रसुप्तिमुखान्निनं। खाल्मानं शास्यतो राजा यथाविध्युपसन्नवान्॥१॥०३६॥ इति ० द्वितीयं ब्राह्मणं॥ तृतीयब्राह्मणे खप्तसुषुप्योरिति विस्तृतिः। क्रियते ती हि दृष्टांतीं परलोकविमोख्योः॥१॥०

[ślokas numbered (160) up to fol. 13, after which copied by a different hand.]

इति ० तृतीयं व्राव्यं। fol. 28.
तृतीयवाद्यये प्रोक्ता देहे स्वप्नादिसंस्तृतिः।
देहांतरेषु संसारो मुक्तिश्वाय प्रवस्त्यते॥ ०
य रुवं व्रद्ध जानाति तहुद्धैव भवत्यसी।
हिशक्ते ऽश्लेषवेदानप्रसिद्धं सृचयेदिह॥

इति ० चतुर्षे ब्राझणम् । fol. 47.

मधुका ग्रे याज्ञ वस्काका ग्रे विज्ञानमीरितम् ।

तत्सर्वमुषसंहर्तुं मैत्रेयी ब्राझणं भवेत्॥

वक्तयश्व विशेषोऽत्र पूर्वीकाद्रिषको न हि।

इति सूचितृं शेषस्तत्पाठः पुनरीयते॥

यद्यप्पतीतका ग्रेड ऽस्ति मधुबाद्यणमुक्तमम्।

तपापि याज्ञ वस्कोन संवंधायेदम् च्यते॥

इति ॰ पंचमब्राद्यसम् ॥ उपसंद्वत्य तां विद्यां काग्रडवंशो ऽय वर्रेयते । स व्याख्यातः पूर्वमेव ब्रह्माप्ये जप्पतामिति ॥

इति षष्ठस्य षष्ठं ब्राह्मणम् ॥ इति वार्तिकसारे षष्ठो थ्यायः समाप्तं संपूर्णम् ॥ [Н. Т. Солевкооке.]

224.

2939. Foll. 112; size 113 in by 41 in.; well written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page. Foll. 1-44 and 92-112 (numbered 85-105) belong to the original manuscript (of foll. 105), the intermediate portion having been supplied by a modern hand.

The Mitāksharā, a commentary on the Kūnva text of the Brihadāranyaka, by Nityānandāśrama Muni, disciple of Purushottamāśrama.

It begins:

यो इनंतो इनंतश्किः मृत्रति जगिद्दं पाल्ययंतरात्मा संविश्यांते निपीय खमहिमगतः सत्यविन्मृत्तिरास्ते । यो इनुग्रः सज्जनानां परमहिततमः पापिनामुग्रमृत्तिः

सोऽस्माकं वांजितानि प्रदिशतु भगवानात्मदः श्रीनृसिंहः यन्मुल प्रवहत्पवित्रपयसः संसेवनादेव मे

रागद्वेषमदाभिधा ग्रहगणा नेशुः स्म संतापिनः । यत्संसारपरिश्रमापहदयासंशीतलामोदभाग्

वंदे तत्पुरुषोत्तमाश्रमगुरोः पादार्रावंदद्वयं ॥ २ ॥ या काग्वोपनिषत्प्रसिद्धवृहदारम्पश्रुतेः सादरं

तद्वाप्पप्रमुखं विलोक्य विपुत्रा टीका कृता ज्ञानिनां । रम्या तत्कलनासमधैमतिभिमीक्षेत्रुभियोगिभिः

सुक्षेया तु मिताखरा पुनरियं व्याख्या मया रच्यते ॥३॥ उपनिमञ्जन्देन तु मुख्यया वृत्या ब्रह्मविद्येव वाच्या । ० It ends:

इति श्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीपुरुषोत्रमाश्रमपादणूज्य-शिष्पनित्यानंदाश्रममुनिविरचितायां वृहदारस्यकव्याख्यायामध्मो ध्यायः समाप्तोपनिषत् ॥

संवत् १९४१ समये कार्त्तिकमुदिद्वितीया बुधिदने समाप्तिन्दं पुस्तकम् ॥ प्रतिरीयं हरिरामसूनुना माधवजीब्राद्यथेन छि-खितमिदं पुस्तकम् ॥ [?]

· 225.

3008. Foll. 61 (numbered 1-3, 1-43, 45-59); size 13 in. by 5½ in.; indifferent Devanāgarī handwriting; nineteen lines in a page.

Another copy of the Mitāksharā (Bṛihadā-raṇyaka-tīkā); written Saṃvat 1779, at Lāhore.

226.

559a. Foll. 98: size 12½ in. by 4¾ in.; legibly written, in Devanāgarī, by two different hands; 9-12 lines in a page.

A third copy of the *Mitāksharā*. Dated Samvat 1852. [H. T. COLEBROOKE.]

227.

1577D. Foll. 5; size 9½ in. by 4 in.; eight lines in a page; very well written, in the Devanagarī character.

The Caranavyūha, a catalogue of the Vedic schools, counted as one of the parisishtas, or supplements, of the White Yajus. Edited by Prof. A. Weber, "Indische Studien," vol. iv. p. 247 ff. The present MS mostly follows the readings of A., B. (and I.), as given in that edition. It ends:

य इदं चरणचूहं पठेत् पवैमु पवैमु ।
विधूतपाप्मा कि स्वर्गो ब्रद्मभूयाय गन्छति ॥
इति धृतिशिवाः शामाष्ट्रत्वारो वेदपिलकाः ।
नातव्या यज्ञकालेषु इशाना दिव्यवस्थिताः ॥
लक्षन्तु चतुरो वेदा लक्षं भारतमेव च ।
लक्षं व्याकरणं (प्रोक्तं marg.) चतुलेखं तु ज्योतिष्यिति॥
स्वश्वमेथमहस्राणि वाजपेयशतानि च ।
तत्पुष्यं फलमाप्नोति पठेचरणचूहके॥ १५॥

इति चरणयूहं समाप्तम्। संवत् १६५० मिति साम्यिनशुद्ध ४ भृगुवासरे लिखितं स्रीवाराणसीमध्ये। साभ्यन्तरनागरज्ञाती द्विवेदो शक्करवस्त्रमुन-बालमुकुन्देन॥

[Dr. J. R. BALLANTYNE.]

228.

1635b. Foll. 2; size $8\frac{3}{4}$ in by $3\frac{3}{4}$ in; twelve lines in a page; Devanāgarī character.

The Caranavyūha. This is the MS. I., collated by Prof. Weber for his edition.

[H. T. COLEBROOKE.]

IV. Atharva-Veda.

229, 230.

682, 113. Foll. 204 and 169 resp.; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; Devanāgarī character; indif-

ferent handwriting of the seventeenth century; 9-11 lines in a page.

The Samhitā-pāṭha of the Atharvaveda-Samhitā; accented. Complete in twenty kānḍas; each volume containing ten kānḍas.

It ends: इतायवैणसंहितायां विश्वतिमं कांडं समाप्रं॥ after which follow the numbers of anuvākas, etc.

This Samhitā has been edited by R. Roth and W. D. Whitney (1856). The latter scholar has also published an *Index verborum* to this work, *Journal of the Am. Or. Soc.*, vol. xii. (1881).

[H. T. COLEBROOKE.]

231.

1137. Foll. 172; size $9\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; Devanāgarī character; good, clear handwriting; eight lines in a page.

The first six $k\bar{a}ndas$ of the same work; accented.

Dated, in red ink (like that of the accents), by a different hand:

संवत् १९६४ वैषाखयदि १० वुधे रा 9 मुलीधरेण स्वरितं॥ [H. T. Солевкооке.]

232.

901. Oblong folio; size 15½ in. by 9 in.; Devanāgarī character; large, clear handwriting; seven lines in a page. Modern.

Portions of the Atharvaveda-Samhitā; accented. The first leaf is stamped "Claud Martin," with a die.

- a. Foll. 23. Kända XIX.
- b. Foll. 152. Kāndas I.-X.
- c. Foll. 40. Kānda XX.

[H. T. COLEBROOKE.]

233.

2141. Oblong folio; size 15½ in. by 9 in.; fairly written, in Devanāgarī, for Col. Martin; twelve lines in a page.

The same portions of the Atharvaveda-Saṃhitā; accented.

a. Foll. 9. Kāṇḍa XIX.

b. Foll. 16. Kānda XX.

c. Foll. 58. Kāndas I.-X.

[R. Johnson.]

234.

2142c & d. Foll. 27 and 8 resp.; oblong folio; size 15\frac{3}{4} in. by 9 in.; fairly written, in Devanāgarī, for Col. Martin; twelve lines in a page.

Part of the Atharvaveda-Samhitā; accented, with the exception of the last leaf and a few lines preceding it.

- c. Kāṇdas XI.-XVII.
- d. Kānda XVIII.

This volume has the following note (by Prof. Whitney) affixed to it on the fly-leaf:

"This whole volume is nothing more than a copy of one of the volumes of Atharvic texts prepared for Col. Polier, and now deposited in the British Museum (No. 5355, Phot. CCXXV. G.) W. D. W." [R. JOHNSON.]

235.

2142a. Foll. 29; size and handwriting as preceding MS.

The Sarvānukramaņī (Brahmaveda-mantrānukramaņī), or general index to the Atharva-Saṃhitā. It begins:

ब्रबवेदं नमस्कृत्य दुगी विभ्रेष्यरं गुरूं।
नृसिंहं दिष्ठणामूर्त्तिमधवाणमभेदतः॥
स्वाविः कुर्वे ब्रब्बवेदमंत्रानुक्रमणीं यथा।
स्वाविदेवतसंदोभिष्ठकां पाठफलामये॥

It ends:

इति श्रीब्रबवेदोक्तमंत्राणां वृत्सर्वानुक्रमणी संपूर्ण ॥ [R. Johnson.]

236.

2142b. Foll. 47; size and handwriting as preceding MS.

The Gopatha-Brāhmaņa.

The first part (in five prapāṭhakas) ends fol. 26b.

The second part (*Uttara-brāhmana*) is not quite complete, the MS. breaking off abruptly soon after the beginning of the sixth section of the sixth prapāthaka of the *Uttarārdha*.

The work has been published in the Bibliotheca Indica, by Rājendralāla Mitra and Haracandra Vidyābhūshana. [R. Johnson.]

237.

288c. Foll. 60; well written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

The Gopatha-Brāhmaṇa. The first part.

It ends: इति श्रीगोपयब्राद्यणपंचमः प्रपाठकः समाप्तं ॥
संवत् १९३२ स्वश्चनकृष्णपंचम्यां सोमवारे लिखितं श्रीमयुरामध्ये
ब्राह्मणवंसीधरेण शुभं॥ [H. T. Colebrooke.]

B. VEDIC RITUAL [KALPA].

I. SÜTRAS AND TREATISES RELATING THERETO.

a. Rig-Veda.

238.

986a. Foll. 102; size 14½ in. by 8 in.; well written in the Devanāgarī character, for Col. Martin; seven lines in a page.

Aśvalāyana's Śrauta-Sūtra, or Aphorisms of the Vaidik ceremonial; complete in twelve adhyāyas, or two shaikas of six adhyāyas each.

Published in the *Bibliotheca Indica* (1874), together with the commentary of *Nārāyaṇa*, by *Rāmanārāyaṇa Vidyāratna*.

[H. T. COLEBROOKE.]

239.

1727a. Foll. 164; size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Āśvalāyana's Śrauta-Sūtra.

Each shatka is paged separately. In the first, two leaves are marked 38, the first of which has been inserted between foll. 36 and 37.

Dated Samvat 1854. [H. T. COLEBROOKE.]

240.

2140a. Foll. 31; size $15\frac{1}{2}$ in. by 9 in.; Devanāgarī character; fair, but minute, handwriting; modern; twelve lines in a page.

The same work.

[R. Johnson.]

241.

2075. Foll. 182; size 9 in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character, in the latter part of the last century; seven lines in a page.

Āśvalāyana's Śrauta-Sūtra.

The eight ślokas [भृगूणां - - गणादित्यसमानप्र-वरैविवाह: ॥ Calc. ed., p. 891], usually placed after the last adhyāya, as a pariśishta, here form the 15th kaṇḍikā, being succeeded by the (16th) section विसष्टीत विसप्टानां - नमः शीनकाय (Calc. ed. pp. 885-90); both as parts of the sixth adhyāya of the uttara-shatka.

[GAIKAWAR.]

242.

122A. Foll. 110; size 10 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character, in the latter part of the 16th century; eight or nine lines in a page.

Āśvalāyana's Śrauta-Sūtra.

At the end of the first shatka (fol. 67), written by a different scribe from the second, occurs the following note added by a later hand:

पं विश्वरतः पं नरसिंहतः पं पीभारतः पं जागेश्वरतः पं विश्वनाथतः पं देवकृक्षतः पं देवरामस्य विभागः।

This MS. does not contain the parisishta; there being instead a section containing the beginnings of the kandikās of the last adhyāya, in reversed order.

[H. T. COLEBROOKE.]

243.

1660b. Foll. 9-78 of vol.; size $8\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; indifferently written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page.

Āśvalāyana's Śrauta-Sūtra. The first shaṭka.

Dated: शके १५३९ राष्ट्रसनामसंवासरे ॰

[H. T. COLEBROOKE.]

244.

1039b. Foll. 68 (foll. 39-106 of the vol.); size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; seven, sometimes eight, lines in a page.

The second shatka of the same work.

Dated: संवत् १६४४ शके १९०२ स्वाधिनशुक्कडितीयायां मंदवारे शुभे दिने। विद्वांसीयनामकस्य सखारामेख लिखितं॥ [H. T. COLEBROOKE.]

245.

1129a. Foll. 148; size 11½ in. by 4 in.; fairly written in the Devanagarī character; 10-12 lines in a page.

A commentary on the first six adhyāyas of \bar{A} śval \bar{a} yana's Śrauta-S \bar{u} tra, by $N\bar{a}$ r \bar{a} yana, son of Nrisi \bar{m} ha.

Dated: सं १६०६ मितिचैत्रकृषा १० वृहस्पितवारे इंद्रप्रस्थे लिखतं विंदुमाध्वेन। इदं पुस्तकं खेदले नरहरिभटस्यदं॥ खनेन प्रीयतां देवो भगवान्कमलेखणः॥ श्रीलख्सी नृसिंहः पूर्वे-षानस्माकं कुलदैवतं॥ ० [H. T. Colebrooke.]

246.

1252b. Foll. 112-116 of vol.; size 9 in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1550, by the same hand as 1252a (No. 255); ten lines in a page.

Nārāyaṇa's commentary on the Piṇḍapitṛiyajña section—or the 6th and 7th kaṇḍikās of the 2nd adhyāya—of Āśvalāyana's Śrauta-Sūtra.

[H. T. COLEBROOKE.]

247.

281b. Foll. 35 (foll. 19-53 of the volume); size 10 in. by 3 in.; written, in the Devanāgarī character, by three different hands, in the 16th century; 7-9 lines in a page.

Āśvalāyana-Prayogadīpikā, being a brief exposition, by Mañcanācārya, of Āśvalāyana's precepts for the Vaidik ceremonial, in three lectures.

The MS. begins:

य रको [िविविधेर्] यज्ञैरिज्यते विविधाभिधः।
तस्मै नमः ऋतुभुजे विष्णवे प्रभविष्णवे॥
ष्णाश्वलायनसूत्रोक्तप्रयोगस्य प्रदीपिका।
क्रियते मंचनार्येण वृक्तिका[रा]नुसारतः॥

तत्र प्रथममनुष्टेयत्वेनाग्न्याधेयस्यैव प्रथमं प्रयोगो वक्तव्यः । इष्टिक्यत्वात् इष्टेश्च विध्यंतीयेश्चित्वात् । प्रेष्टिकविध्यंतस्य च दशैपूर्णमासयोरेवासानात् । ०

Adhyāya II. begins fol. 9b: सप पवमानेष्ट्यादयो हितीयाध्याये समासाताः ।

A. III. fol. 28b: स्वय पणुवंधप्रयोगो वस्त्रते। o Cf. Rājendralāla Mitra, Notices of Sanskrit MSS., IV. p. 17. [H. T. COLEBROOKE.]

248.

1727b. Fol. 41 (foll. 167-207 of the volume); size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character, towards the end of the last century, by the same scribe as No. 239 (MS. 1727a); seven lines in a page.

Aśvalāyana's Grihya-Sūtra, or Aphorisms of domestic ceremonial. Dated Samvat 1854.

Edited, with a German translation, by A. F. Stenzler (1864-65); also, with Nārāyaṇa's commentary, by Rāmanārāyaṇa and Ānanda-candra, Bibliotheca Indica (1866-69).

[H. T. COLEBROOKE.]

249.

2140b. Foll. 7 (foll. 32-38a of the volume); size 15½ in. by 9 in.; Devanāgarī character; fair, though minute, handwriting, the same as in No. 240 (MS. 2140a); twelve lines in a page. Modern.

Aśvalāyana's Gṛihya-Sūtra. [R. Johnson.]

250.

986b. Foll. 26 (foll. 103-128 of the volume); size 14½ in. by 8 in.; well written, in the Devanāgarī character, by the same recent hand as No. 238 (MS. 986a); seven lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

251.

1039a. Foll. 37; size 9 in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

The same work.

Dated: संवत् १६४५ ज्ञाके १९०२ भाद्रपद्वद्यपंचनी गुरुवारे मुभे दिने॥ लिखितं विद्वांसोपनामकसखारामेण स्वार्थं परांचे च उपकारांचे॥ [H. T. COLEBROOKE.]

252.

129a. Foll. 27; size 9½ in. by 4½ in.; very well written, in the Devanāgarī character; twelve lines in a page.

The same work.

Dated: संवत् १६०३ समये आपादणुद्ध १ इंदुवासरे (here the name of the scribe has been obliterated) सहिखत् श्रीकाशीविश्वेश्वरः प्रियतां॥

मुक्ताकी प्राञ्जाकी जेयी गुरुसीम्यावृदञ्जाकी।
प्रयञ्जाकः श्रानः सोम श्रेषा दिख्णतोमुकाः॥१॥
हादशांगुल सादित्यो सोमग्र हिगुणः स्मृतः।
भीमो ब्रङ्गलानि स्वारि हादशानि सुधः स्मृतः॥२॥
पडङ्गलो भवेज्जीवो भागेवश्र नवाङ्गलः।
हयमुक्तगुलं सीरिश्चतुर्विशितिराहु –॥३॥
पडङ्गलिस्या केतुरित्येतल्लियतं मया।
सञ्जाता कृरुते शान्तिं ग्रहास्तेनापमानिताः॥४॥

[H. T. COLEBROOKE.]

253.

1978. Foll. 33; size 8½ in. by 4 in.; Devanagarī character; good, modern handwriting; nine lines in a page.

Āśvalāyana's Gṛihya-Sūtra.

[Dr. John Taylor.]

254.

668. Foll. 91; size 11 in. by 3 in.; well written, in the Devanāgarī character; 7-9 lines in a page.

Nārāyaṇa's commentary (Nārūyaṇīyū vṛitti) on the Āśvalāyana-Gṛihyasūtra. Complete.

The MS. ends: इति नारायणीयायां वृत्ती गृद्धविवरणे चतुर्थो ध्याय: ॥ ० ॥ संवत् १६५० समये मार्गशिषेशुद्ध १० काश्यां लिखितमिदम् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

255.

1252a. Foll. 111; size 9 in by 3½ in; fairly written, in the Devanāgarī character; nine or ten lines in a page.

The same work. Complete.

[H. T. COLEBROOKE.]

256.

285a. Foll. 87, numbered 1-27, 29-88; size $10\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; on the whole well written, by three, or perhaps four, different hands; Devanāgarī character.

The same commentary, not quite complete at the end. The MS. breaks off in Sūtra IV. 8, 41 (Stenzler; or IV. 9, 42 of the Calc. edition), सवेह्तं क्योत्। स॰ [H. T. COLEBROOKE.]

257.

793A. Foll. 59; size $10\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanagari character, about A.D. 1750; eight lines in a page.

The first adhyaya of the same work.

This MS. has the following introductory ślokas:

स्तवीमि स्तवराजेशं विष्नेशं विष्नशांतये।
पर्णयामि सदा वाणीं वाचा वागर्षेसिद्धये॥
कात्सकाशेष्ट्यरं काशीं गंगाकां मिणकर्णिकां।
सर्वेदा सर्वेदान् दुंढिनामंत्रामत्रमूनहं (!)॥ हरिः। स्रो॥

It ends:

वरस्य यस्य या ज्ञाखा तज्ञाखा गृद्धमार्गतः।
मधुपकः प्रदातच्यस्त्रन्यज्ञाखे पि दातरि॥

[H. T. COLEBROOKE.]

258.

1264. Foll. 74; size 7½ in. by 4 in.; on the whole fairly, sometimes badly, written, in the Devanāgarī character; 10-12 lines in a page.

Āśvalāyana-kārikā, a course of memorial verses on domestic rites and canonical law, according to Āśvalāyana, in twenty-two adhyāyas. Incomplete at the beginning; the first half-śloka being numbered 47.

The MS. begins:

॰ साम्रलायनकारिका लिख्यते॥
यद्य पादिशरोद्धान्तु शिरोद्धान्यन्तु चाड्डतः॥ ४५॥
द्वान्यादमस्तकेष्येवं प्रतृचा मार्जयदय।
मस्तके मार्जनं कुर्यात्यादैः प्रख्यसंयुतैः॥ ४६॥ – –

Adhyāya I. ends fol. 12b: इत्याध्यलायनीये धर्मशास्त्रे सहाचारो नाम प्रथमो ध्याय: ॥

II. Sthālīpāka-adhyāya, fol. 19;

III. Garbhādhāna, fol. 20b;

IV. Puṃsavana-sīmanta, fol. 21b;

V. Jātakarma, ib.;

VI. Nāma-nishkramaņa-annaprāśana, f. 22b.;

VII. Caulakarma, fol. 23b;

VIII. Upanayana, fol. 27;

IX. Mahānāmnī-vratatraya, fol. 27;

X. Upākarmārjana, fol. 29;

XI. Godānāditraya, fol. 29b; [here two sections are interposed, the Pravaranirnaya (ends fol. 33b), and Sāpindyanirnaya, or onivritti (ends fol. 34b)];

XII. Vivāhaprakaraņa, fol. 40;

XIII. Vivāhoparivarja (!), fol 42;

XIV. Paitrikamedhikaparibhāshā, fol. 43b;

XV. Lokanindyaprakarana, fol. 50;

XVI. Varnadharma, fol. 51;

XVII. Śrāddhaprakaraņa, fol. 57b;

XVIII. Śrāddhavidhāna, fol. 61;

XIX. Tīrthapraśamsā, fol 63;

XX. Prāyaścitta, fol. 69;

XXI. Jātivinirņaya, fol. 71b;

XXII. Agnisamyoganirnaya.

The MS. is dated : ज्ञाके १६५२ साधारणसंवासरे । १। कृष्णंभटविच्यानाष्ट्रभट्टेन स्थितां॥

[H. T. COLEBROOKE.]

259, 260.

1734, 1712. Foll. 107 and 136 resp.; size 9 in. by 4 in.; Devanāgarī character; large, bold handwriting; eight lines in a page.

Śūnkhāyana-Śrautasūtra. Complete in 18 adhyāyas. Edited by A. Hillebrandt, in the Bibl. Ind., 1885-6.

Vol. i., containing adhyāyas I.-VIII., ends: इदं पुस्तकं केशवेन शास्त्रतपदाधिना लिखित्वा श्री- लक्ष्मीधरव्यासाय स्वाचेपरमाचेबुध्या दत्तं ॥ 0॥ after which (apparently by a different hand) संवत् १९३० वर्षे कार्त्ति शृदि ३ शांख्यायनस्वपू 0

Vol. ii., adhyāyas IX.-XVIII., is dated : संवत् १९३२ वर्षे शाके १५९० प्रवर्तमाने सामाहमुदी ३ गुरी तहिने उपासनीप्रभाकरेण लिखितं वराणस्यां॥

On the reverse of the last leaf the volumes are stated to have been the property of one Vishnudeva. [H. T. COLEBROOKE.]

261.

589. Foll. 184; size 11 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī; thirteen lines in a page.

A commentary on the second part (adhyāyas IX.-XVI.) of the Śūnkhūyana-Śrautasūtra, by Dūsaśarman, son of Muñja (adhys. IX.-XI.) and

Anartīya, son of Varadatta (adhy. XII., and probably the remaining four adhyāyas). This is the same commentary as that noticed in Prof. Weber's Catalogue, Berl. No. 107. It begins:

भाष्यकारिंगरां यत्र विनष्टं लेखनादिना। स्रह्मरं तहासश्रमी मुंत्रसूनु[र]कट्ययत्॥०

Adhy. IX. ends fol. 16; X. fol. 45b; XI. fol. 58b; XII. fol. 82b; XIII. fol. 102b; XIV. fol. 134b; XV. fol. 157b.

Dated: संवत् १९०१ समर हितीयचैत्रशुदि । सोमे मा-राष्ट्रेन लिपितं लेपकेन॥ दुः बीरेग्बरमृतशामस्येदं पुस्तकं। ०

[H. T. COLEBROOKE.]

b. Sāma-Veda.

262.

698. Foll. 188; size 9½ in. by 4½ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 9-13 lines in a page.

Kalpavyākhyā, a commentary on Maśaka's Śrauta-Sūtra, (also called Ārsheyakalpa), by Varadarāja, son of Vāmanācārya. Nine (out of eleven) adhyāyas (or prupāṭhakas). It begins:

चयापेयकत्यो व्याख्यातव्यस्तस्य च सर्वक्रतुप्रकृतिभूतस्य विषविणो ज्योतिष्टोमस्य सर्वाहर्गणप्रकृतिभूतस्य च व्यूट्टडाद-शाहस्य ब्राह्मणेनैव क्रुप्रिरुक्तेति तदुपजीवनेन क्रत्वनाराण्येव कत्यितानि । चस्माभिस्वस्य प्रवंधस्य कारस्यांचे तयोस्ता-वत्प्रयोगः सूचब्राह्मणानुसारेण प्रदूर्यते । तन्नाग्निष्टो-मसंस्थुम्य ज्योतिष्टोमस्यायं प्रयोगः । च्युत्विगार्पयो नूचानः साधुचरण इत्यादिसूचोक्तल्रख्णावृत्विक्याज्यौ । यह्यका ज्यो-तिष्टोमेनाग्निष्टोमेन रथंतरपृष्टेन द्वादश्वातद्विणेन सोमेन यस्यते । ०

इति वरदराजेन वामनाचार्यसूनुना ज्योतिष्टोमस्य यत्तंत्रमौद्वातं तत्मदिश्चितं ॥ ° fol. 35; इति सवात्मा च्यूढो द्वादशाहः समाप्तः fol. 49b; संपूर्णो ऽभिक्षवः घडहः fol. 55b;

इति कल्पन्याख्यायां प्रथमो ध्यायः ॥ स्वभित्तितमाह ॥ fol. 60; इति वामनाचार्यसूनुः काशिकान्वयसंभवो (corr. केशिश o) वरदराजः संवत्तरकल्पव्याख्यां चक्रे सह प्रयोगेण गवाम-यनभेदाय सूत्रोक्तालेषु केचन विनियोगशापनार्थरोहिमहो-दिताः ॥ पत्यन्ये (? यद्यन्ये) विस्तरभयादत्रास्माभिने दिश्चिताः । ते सूत्र एव द्रष्टव्याः प्रीयतां परुपोत्तमः (!) ॥ इति कल्प-व्याख्यायां द्वितीयो ध्यायः ॥ स्वय ये ब्राह्मणे ध्यायैस्नुर्भिः पोडशादिभिः । एकाहा विहितास्तेषां क्रुप्तिस्त्वभिरिहोच्यये॥

इति कत्यव्याख्यायामेकाहेषु प्रथमो ध्याय छादितसृतीयः ॥
तृवृद्गिनष्टोमो वैश्वदेवस्य लोक इत्यनुवाकेन सौमिकश्चातुर्मास्यानि सप्तसुत्याविहितानि ॥ fol. 88;

इति कत्यव्याख्यायामेकाहे द्वितीयो ध्याय ज्ञादितन्नज्ञतुर्थः॥ ज्ञथ वध्यमाणा स्काहा इंद्वसंज्ञाः प्रायेण इंद्वभूतत्वात् । १ fol. 99b.

इति वामनाचार्यसूनुः काशिकान्वयसंभवो वरदराज एकाहानां कट्यं व्याचष्टे यथागमं यथावृद्धिरिति कट्यव्याख्याने <u>पंचमो ध्यायः</u>॥ खप विंशप्रभृतिभिरध्यायैज्ञां स्त्रेष्टिस्तिभिर्ये इहीना वि-हितास्त्रेपां कूप्तिः षष्टादिषु विषु॥ पौर्णमासी। १ fol. 112.

इति कल्पच्याख्यायामहीनेषु प्रथमा ध्याय छादितः षष्ठः॥ अय चतुरात्राष्ट्रत्वारः चतुर्विज्ञाः पवमाना इति। o fol. 128.

उक्तं वरदराजेन वामनाचार्यसूनुना । अहीनकत्यो व्याख्यातो गोविंदः प्रीयतामिति ॥ इति कत्यव्याख्यायामृष्टमो ध्यायः ॥ अथ त्रयोविंद्यमुल्लेरध्ययनैर्द्याद्यस्थितः सत्राख्युक्तानि ॥ तान्यत्र कत्यंते नवमादिभिः । fol. 168b.

It ends:

fol. 75;

षय संवासरसन्नाणि पद् । श्वितरानश्चतुर्विशं प्रायणीयमहरित्यारभ्य संवासरब्राद्यणं ब्राद्यणित्यन्तेन गवामययनमुक्तं ।
तस्य क्रिप्तः पूर्वमेवोक्ता ॥ इति कत्यव्याख्यायां सनेषु प्रथमो
ध्याय श्वादितो नवमः ॥०॥ संवत् १६११ वर्षे श्वाषाढकृष्ण ३
गुरुवासरे लिखितमिदं वरदरानीयं ग्रंथं द्रोणभाईरामेण ॥

For other MSS. of this work see Aufrecht, Cat. p. 386 (Wilson 509, nine adhyāyas), and Rājendralāla Mitra, Notices, II. p. 87.

[H. T. COLEBROOKE.]

^{* °} व्यक्तस्य तृच (:) MS. and corr. in margin ° व्यक्तत्र † दशेते (sic) marg.

263, 264.

287, 371. Foll. 172 and 191 resp.; size 10 in. by 3\(^2\)4 in.; Devan\(^3\)gar\(^1\) character. Foll. 1-145; well written, eleven lines in a page; the remaining portion, paged 177-394, legibly written, by a different hand; ten lines in a page.

Lāṭyāyana's Śrauta-Sūtra with Agnisvāmin's commentary. Complete in ten prapāthakas.

Dated: [सं १६०६ blotted out] खास्त्रनसुदी १४ भृगुल्जिः हेः रामेण लियाः चवाडी खाशाधरजीकस्येदं पुस्तकं॥

The work has been edited in the Bibliotheca Indica (1872), by Ānandaçandra Vedāntavāgīśa.

[H. T. COLEBROOKE.]

265.

1652. Foll. 123, of which two leaves, 25 and 87, are missing; size $9\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; 7-10 lines in a page.

Lāṭyāyana's Śrauta-Sūtra.

Dated: संवत् १६६३ वर्षे भाद्रपदवदि १३ मुक्ते॥ खडोह श्रीवाद्यनागरज्ञातीयविपाठिश्रीलहूत्रामुतवेणीदासेन लिखितं गोवर्डेनपठनांषे परोपकारांषे च॥ On the pedigree of the copyist see the colophon of MS. 1652A (No. 274). [H. T. Colebbooke.]

266.

583B. Foll. 23; size 10½ in. by 4½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the early part of the 17th century; eight lines in a page.

The first three prapāihakas of the same work. [H. T. COLEBROOKE.]

267.

1129b. Foll. 17 (foll. 149-165); size 11¹/₄ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1700; eight lines in a page.

The first two prapāthakas of the same work.

The colophon is इति लाट्यायनसूत्रे द्वितीयो ध्याय: ॥

प्रपाठक: समाप्त: ॥

After this there is, in a different handwriting, the 1st $kandik\bar{a}$ (and the 1st $s\bar{u}tra$ of the 2nd $kandik\bar{a}$) of the 3rd $prap\bar{a}ihaka$.

[H. T. COLEBROOKE.]

268.

363b. Foll. 54; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanagarī character, by two, or three, different hands, in the latter part of the 17th, or early part of the 18th, century; 10-14 lines in a page.

Drāhyāyaņa's Śrauta-Sūtra, in thirty-one paţalas.

It begins: जो जपातो विध्यव्यपदेशे सर्वक्रत्वधिकारो मन्त्रविधिश्वादियहणेनोत्तरादिः पूर्वान्तरुष्ठणमेकश्रुतिविधाना- मन्त्रान् कर्माण चोद्वातैव कुर्यादनादेशे ?

It ends: एकतिंश: पटल: ॥ प्रधानतंत्रं समाप्तं ॥ and by a different hand: इति राणायनिशास्त्रीयं द्राद्धा- यणसूत्रं ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

269.

363a. Foll. 93 (numbered 1-7, 7-92); the same size; on the whole well written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1680; twelve lines in a page.

Dhanvin's commentary on the Drāhyāyaṇa-Śrautasūtra. Paṭalas I.-XI.

It begins:

स्रोमिति ब्रद्ध परमं प्रपद्धे पुरुषोत्तमम् ।

छन्दोगसूत्रं व्याचिष्टे धन्वी श्रद्धार्थमञ्जसा॥
स्रय भगवान् मृत्रपरिभाषां करोति । स्रयातो ०

The colophon of the different chapters generally runs thus: इति छंदोगसूत्रस्य दीपे धन्ति-

The MS. ends:

द्रासायणकृते सूत्रे दीपे थन्वीविनिर्मिते । द्वितीये दशके वृत्तः प्रयमः पटलो धुना ॥ º

For another portion of the same commentary see A. Weber's Cat. Berl. No. 311.

[H. T. COLEBROOKE.]

270.

1743. Foll. 61; size 9½ in. by 3½ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; 8-10 lines in a page.

Pushpa-Sūtra, being a manual of rules on the modification of the $\bar{a}rcika$ -texts in the $g\bar{a}nas$. In ten prapathakas.

According to Dr. Burnell (Ārsheyabrāhmaṇa, Introd., p. ix., and Cat. of Sanskrit MSS., pp. 45-6) the work is called *Phullasūtra* in Southern India, and is ascribed to *Vararuci*; while in the colophons of a Berlin MS. it is assigned to *Gobhila* (Weber, Cat. Berl. No. 305).

Dated: संवत् १६६६ वर्षे पौषणुदि ३ गुरौ - - - अद्येह श्रीबाद्यनागरज्ञातीयविषाठीश्रीश्रीश्रीश्रीश्रीलृह् आसविषा - -- - वेशीदासमुतगोवर्द्धनेन लिखितं।

[H. T. COLEBROOKE.]

271,

1218. Fol. 32; size 10 in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

Upagrantha-Sūtra, a treatise on expiatory rites and Sāmavedic sacrificial details, in four prapāthakas (of 13 sections each).

- P. I. begins: स्रथ संपत्तिह्वरनादेशे स्तोत्रीयातः शते विशेषसंस्थासमस्तास्ये प्रत्येकमधाद्विनियमो ज्योतिष्टोमे नवित्तमुख्ये त्रिपचाशद्वा चत्वारि शानि चत्वार्यतिरात्रे ।
- P. II.: यदि सोममक्रीतमपहरेयुरन्यः क्रेतच्य इत्येतावदेत-द्भवति । तत्र न प्रायिश्वतं विद्यते । ०

- P. III.: स्रय खलु वैश्यस्य वर्णकत्ये काकुवृत्तर्ये कर्य-रथन्तरस्य ?
- P. IV. वैतह व्यमोको निधनं 0

The colophon runs thus: इत्युपग्रंथसूत्रे चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तो यं ग्रंथः ॥ संवत् १५५६ वर्षे भाद्रपदविद् । गुरावद्येह स्त्रीकविटिकास्यो उदीच्यज्ञातीयपंडितस्रीलस्त्रीधरेण लिखितिमदं ॥ मुभं भवतु ॥ कत्त्वालयवास्त्रव्य स्नाम्यंतरनाग-रज्ञातीयशुक्कस्रीभीभपुत्रपीत्रादिपठनार्थे । १

[H. T. COLEBROOKE.]

272.

2386a. Foll. 28; size $9\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; 8-10 lines in a page.

Kshudra-Sūtra, a manual of rules for performing various Vaidik ceremonies, in three prapāṭhakas.

The MS. begins:

यामकामस्य कुन्नो ज्योतिष्टोमस्थोपो षु जातमपुरिमिति स्तोजीयो नौधसस्य ज्ञुं जिन्तं ब्रह्मसम निह वश्वरमं जनेत्वेतयोः
पूर्वित्रमेद्या समदशस्य विष्टुतिरूधी होतुः पृष्टासमानिमतरं
ज्योतिष्टो न या समाम्महादेवः पष्टून्हन्यात्स नः पवस्त शं गव
इति स्तोजीय जावृत्तस्तृचो नौधसस्यक्षीपवैणं ब्रह्मसामोद्यतो
विष्टुतयः समानिमतरं ज्योतिष्टोमेन श्रेष्ट्यकामस्याग्रियवती
प्रतिपद्धाहितान्याज्यानि वृहत्पृष्ट श्येतं ब्रह्मसम श्रुध्यमुणिहि
समानिमतरं ज्योतिष्टोमेन बहूनामसस्यीनां यजमानानामेते अमृयमिद्व इति स्तोजीयः समास्थिता समदशस्य विष्टुतिः १

The first chapter consists of 11, the second and third each of 16 sections. The colophon is:

इति खुद्दमूचे तृतीयः प्रापाठकस्मनाष्मः ॥ इति खुद्दमूचे षष्ठ समाप्मनगमत् ॥ शेषञ्चचारि स्थितानि भविष्पदिति ॥ सञ्चत १६६१ समये भाद्दपदवदि १४ सोमे ॥ अद्योह श्रश्नीविशा-स्नगरः। [H. T. Colebrooke.]

273.

1063. Foll. 61; size 6½ in. by 3 in.; well written, in the Devanāgarī character, seven lines in a page.

Gobhila's Gṛihya-Sūtra in four prapāṭhakas.

Dated: संवत् १६७२ मत्युतम्युक्त ११ मैथिलदेशे पुरुषो-चनपुरे वय्यातीरे चिपठीश्रीपीतांबरसुतिचपाठीश्रीरघुनाचेन लिखतं॥ श्रीवक्रतुंडाय नमः॥

Edited, with a commentary, in the Bibl. Ind. (1871-80), by Candrakānta Tarkālankāra. Also the text, in the Roman character, by Dr. F. Knauer, 1885. [H. T. COLEBROOKE.]

274.

1652A. Foll. 28; size $9\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

The same work.

Dated: संवत् १६,१३ वर्षे पौषणुदि ६ गुरौ ॥ लिखितं ष्रद्येह श्रीवाराणसीवास्तव्यवाद्यनागरकातीयविषाठीश्री ॥ वत्स-सृतविषाठीश्री ॥ बिल्टराजमृतविषाठीश्री ॥ लहूबासुतविषा-ठीश्रीश्रीश्रीश्रीश्रीवेणीदाससुतगोवर्द्धनेन ॥ ०

For the same scribe MS. 1652 (No. 265) was written by his father. [H. T. COLEBROOKE.]

275.

1280b. Foll. 13; 4to, size 13 in. by 9\frac{3}{4} in.; fairly written, in the Devanagari character; 25 or 26 lines in a page. Modern.

The same work.

H. T. COLEBROOKE.

276.

36. Foll. 73; size 10 in. by 5½ in.; well written, in the Devanāgarī character; thirteen lines in a page.

Portions of a commentary on Gobbila's Gribya-Sūtra.

a) Foll. 22-73 contain from shortly after the beginning of the fourth kandikā of the first prapāthaka to the end of the second prapāthaka.

 $Pr.~II.~{
m begins~fol.}~45:$ देव सवितरादेंमैत्रगणस्य विनियोगो वक्तुमारअस्तत्राद्यस्य तावन्मंत्रस्य पर्युक्षणे वि-

नियोग उक्तः। स्वत कर्द्धे पाणिग्रहणिलंगा मंत्रास्तेषां विनियोगविवस्वयेदमाह। पुरुषे नस्वत्रे दारान्कुवीत।

This section is dated: संवत् १५७० वर्षे सम्मनमुदि षष्ठी भूने लिखितनिदं पूर्वाई॥

b) Foll. 1-21 contain the first five, and the beginning of the sixth, kandikās, of the third prapāthaka.

It begins: इदानीं उपनयनसंस्कारसंस्कृतेन गुरू-मुत्रूपुणा ब्रबचारिया वेदब्रतादिकं तपश्चरता सांगो वेदो अधिगंतवा: 10 [H. T. Colebrooke.]

277.

1354A. Foll. 17; size 9½ in. by 3¾ in.; legibly written, in Devanāgarī character, about A.D. 1650; 8-11 lines in a page.

Gṛihyā-Saṃgraha, a versified supplement (pariśishta) to Gobhila's aphorisms, by Gobhila's son; in two prapāṭhakas, the first of which consists of 106, the second of 105, ślokas.

The treatise begins:

स्रथातः संप्रवस्त्यामि यदुक्तं पद्मयोनिना । ब्राब्धणानां हितार्थाय संस्कारार्थे तु भाषितम् ॥ १ ॥ स्रोक्तिकः पावको स्राग्नः प्रथमः परिकोक्तितः । स्राग्नस्तु मारुतो नाम गर्भाधाने विधीयते ॥ ३ ॥ It ends:

गोभिलाचार्यपुत्रस्य यो ज्धीते संग्रहं पुमान् । सर्वेकमेखसंमूढः परां सिद्धिमवाप्रुयात् ॥ १०५ ॥ इति गृद्धासंमहनाम परिशिष्टं समाप्तं ॥

Edited, with a commentary, in the Calc. edition of Gobhila's Grihyasūtra, pp. 773-888. Also the text (Das Grhyasaṃgrahapariçishṭa des Gobhilaputra), in Roman letters, with a German translation, by Dr. M. Bloomfield, Zeitsch. d. D. Morg. Ges., xxxv. pp. 533 seq.

H. T. COLEBROOKE.

278.

2380A. Foll. 16; size 83 in. by 33 in.; fairly written, in the Devanagari character; eight or nine lines in a page.

The same treatise. In this copy each prapāthaka is divided into five kandikās.

Dated: संवत् १८१२ नावर्वे मि वैज्ञाखे मुक्के १० चंद्रे लि शु नरसिंहात्मजकाशीनायेन याद्शमिति ॥

[GAIKAWAR.]

279.

Foll. 19; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; 10-12 lines in a page.

Grihyāsaṃgraha-bhāshya; a commentary on the above work, by Rāmakrishņa, surnamed Nāhnabhāī, son of Dāmodara.

It begins:

च्चय गृह्मासंगहभाषां लिख्यते ॥ खयातः संप्रवस्यामीति ग्रंपादावयश्चो मंगलायः।

> स्रोकारस्रायशब्दस्र हावेती ब्रह्मणः पुरा। कंठं भिला विनियाती तेनेती मंगलावुभी ।

खतःश्रच्दो हेत्वर्षे । यतः कारणात् गोभिलेनाग्निनामानि नोक्तानि स्रतो हेतो:। स्नहं गोभिल्युत्रः पद्मयोनिना ब्रह्मणा येपामग्नीनां नामोक्तं तत्सम्यक् प्रवस्थामि कथयिष्यामि । ब्राद्यणानां हितायीय ज्ञानांचे तु पुनः। ब्राद्यणानां जातकमी-दिसंस्कारार्थे ब्रद्धणा भाषितमुक्तं। यन्नाम। नामान्याह। ली-किकः पावक इति॥

It ends:

यः पुनान् गोभिलाचार्यपुत्रस्य संयहं कर्मनिर्णयसंग्रहं ऋधीते स सर्वेकर्मसु असंमूढो मोहरहितः परामुत्तमां सिद्धिं अव इहज-न्मनि प्राप्तुयात् ॥ इति स्त्रीत्रिपाठिदामोदरपुत्रेण दीक्षितराम-कृष्णेन नाहाभाईद्वितीयनाम्ना कृतं गृह्यासंग्रहस्य भाष्यं समाप्तं॥ संवत् १९६६ वर्षे पौषम्पुदि पौर्णमास्यां सौम्यवासरे वारासम्यां वैपृतियोगे समाप्तं। जीवनरामानंतरामयोः पुस्तकं॥०॥ लि-खितं जीवनरामः [मस्य विभागे corr. another hand].

H. T. COLEBROOKE.

280.

2321A. Foll. 57; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanagari character; ten lines in a page.

Chūndogyumantra-bhāshya, a commentary on the mantras used in the grihya rites of the | Dr. L. v. Schræder, Maitrūyanī Samhitā, Einl.

Sāmaveda; by Gunavishņu, son of Bhatta $D\bar{u}muka.$

The work consists of two prapathakas (the first of which ends fol. 30) of eight $k\bar{a}ndas$ each.

The MS. begins:

शंकराय नमस्तस्मै भक्तानां यत्प्रसादतः ।

सुद्धांतहितदुरस्था भाषा भांति यथाग्रतः ॥ १ ॥ स्याणुरिव भारहारः किलाभृदधीत्य वेदं न जानाति यो ऽर्थम् । ष्वर्षवित्सकलं भद्रमञ्चते नाकमेति ज्ञानविधृतपाप्मा ॥ २ ॥

ख्रयो मंत्रार्थेज्ञाने यिततव्यं ॥ यथा॥ यो ब्हरहो विदिता-र्थे छन्दोदैवतिविनियोगेन ब्राह्म खेन वा मंत्रेण वा यजित याजयित ऋधीते ऋध्यापयित वा होमे कमीिश स्नर्जेलादी वा पापीयान् स भवति। 0

The margin contains English renderings of several Vaidik passages, in Colebrooke's hand-[H. T. COLEBROOKE.] writing.

c. Black Yajur-Veda.

281.

599b. Foll. 37; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; legibly written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page.

The Agnishtoma portion of the Manava-Kalpasūtra. This chapter consists of five adhyāyas, of 5, 5, 8, 6, and 5 sections (khanda)respectively.

It begins: अग्निष्टोमेन धसनो यजेत। For the beginnings of the other adhyayas see the description of the next manuscript.

It ends: ऋग्निष्टोने पंचनो ध्याय:॥ ० संवत् १६४३ वर्षे शाके प्रवर्तमाने उत्तरायने हेमंतत्राती महामांगल्यप्रदः। पौष-मासे मुज़पस्ते १५ मास्यो तिथी खद्येह काशिकावास्तव्यं मोढ-ज्ञातीय (लिधितं । (मानवसूत्रस्य स्राग्निष्टोमाख्यस्य पंचमभा-गस्य पुस्तकमलेखि॥

For an account of the complete work see

p. xli; and Dr. P. v. Bradke, Zeitsch. d. D. Morg. Ges., vol. xxxvi. pp. 445, seq.

[H. T. COLEBROOKE.]

282.

1158c. Foll, 103; size $9\frac{1}{4}$ in. by 3 in.; legibly written, in Devanāgarī, in the early part of the last century; ten lines in a page.

Agnishtomavyākhyā, a commentary on the same portion of the Mānavasūtra, by Agnisvāmin. Adhyāya I. begins:

यो वेदाँ पैवेंद बुध्मा विद्या वेदिवदो गुरा: । पुरुषाय नमस्कृत स्विग्निष्टोम व्याख्यास्यामः (!) ॥ स्विग्निष्टोमेन वसंते यजेत । एतिचपदं सूर्च । स्वर्ष-पदस्चनात्मुचं । पद्यते पादः । ०

There are blanks here and there on the first few leaves.

- A. II. begins fol. 22: तानून स्तं गृह्णाति कांस्ये चमसे वा। तनून स्त इति संज्ञा श्रुति दृष्टस्य श्रपथस्य भवति। 0
- $A. \ III. \ {
 m fol.} \ 44b$ ः उपतिष्ठंते च्युत्यंत्यामैझा सदः । $^{
 m o}$
- A. IV. fol. 67: पूतभृतों ते मध्यतः कारिचमसानुपसा-दयति। पूर्व विभर्तीति पूतभृत् तस्यांते समीमे मध्यतः कारिणां चमसान्। तान् मध्यतः कारिचमसानुपसादयित समीप इत्यथः॥ and has the following colophon (fol. 85b): इति खिन्छोमे रिनस्वामिभाष्ये मैत्रायणी-यायां शासायां चतुर्था ध्यायः परिसमाप्तः॥
- A. V. begins: तृतीयसवनायं प्रसंपतिति सम्वर्थसंज्ञा तृतीयसवनार्थमारंभं कुंवतीत्रयेः।

Fol. 102 ends: आज्याग्रहणादैष्टिका - after which has been supplied, on fol. 103, by a later hand: न्याज्यानि । तत उत्तरवंद्यंते अभ्युदाहरणं तत उदीरणादि सिद्धमाज्यानां सादनात् इति श्रीखिन्न्द्योस्था समाप्तः संपूर्णम् । [H. T. Colebrooke.]

283.

17. Foll. 121; size $9\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; well written, in Devanāgarī, by the same hand as MS. 599b (No. 281); nine lines in a page.

A portion of Kumārila Svāmin's commentary on the Mānava-Kalpasūtra. The first four adhyāyas.

It begins:

यां मंत्रः प्रापियामास कल्पं कृत्वा पुरा किल । कनानि कल्पयित्वा तैः सा नः पातु सरखती ॥ उत्तरत उपचारो विहारः। द्विपदं यरिभाषासृतं। ०

A facsimile edition of this MS. was published by Th. Goldstücker, in 1861.

It ends: जुनारेलभाष्यं समाप्तं ॥ संवत् १६४३।° [H. T. Colebrooke.]

284.

3186. Foll. 67; size 12\frac{3}{2} in. by 7\frac{1}{2} in.; well written, in Devanāgarī character, on European paper; fifteen lines in a page.

Baudhāyana-Śrautasūtra, from the beginning to the end of the Vūjapeya chapter. This portion of the work is here divided into eleven praśnas, treating of six principal subjects; viz.:

- A. Darś pūrnamūsa prayoga in two praśnas.
 - P. I. (sections 1-11) begins: स्नावास्येन वा पीर्णमासेन वा हविषा यस्यमाणो भवित स पुरस्तादेव हिवरातंचनमुपकल्पयत रकाहेन वा द्वाहेन वा यपनितंत्रय वे ब्राह्मणं भवित दक्षातनिक सेंद्रत्वायाग्निहोन चोच्छेषणमभ्यातनिक यहस्य संतत्मा इति (Taitt. S. II. 5, 3, 5-6) 0
 - P. II. (sections 12-21) fol. 5: ऋषात: मुच: समादत्ते दक्षिणेन सुवं जुहूपभृती सब्येन भुवाप्राशित- हरणं वेदपरिवासनानीति ?
- B. Adhānasūtra in two praśnas (III. and IV.)
 - P. I. (sections 1-7) fol. 9b: सयोपयाहरखं विद्यायते ऋत्वादी ऋतुकामं कामगीत यद्यांगादी यद्यां- गकामिति प्राक्क्ष्ट्रां दभीन्तंस्त्वीय तेषु प्राक्क्ष्युखो यज- मान उपविष्य जपति । याः पुरस्तात्प्रस्रवंतपुरिष्टा- स्सर्वेतस्त्र याः । 0
 - P. II. (8-19) fol. 12: ऋषाग्न्याधेयस्योपवसथ इत्युपकत्पयते °

- C. [Ishtiprakarana; (?) $P. \nabla.$]
 - a. (Daśādhyāyikā) in ten adhyāyas (or 31 sections).
 - 1. Punarādheya, fol. 17b: अन्तीन्पुनराधास्य-मानो भवति तदाहः कृतयनुःसंभृतसंभारा भवति o
 - 2. Agnihotra, fol. 18b: पुरादित्यास्तमयाहाहेप-त्यमुपसमाधायान्वहायैपचनमाहृत्य ज्वलंतमाहवनी-यमुद्धरति ⁰
 - 3. Agnyupasthāna, fol. 19b: खप सार्य हुते ऽिनहोत्रे यज्ञोपवीत्याचम्याग्रेणाहवनीयं परीत्य यजमानायतने तिष्ठज्ञाहवनीयमुपतिष्ठते ⁰
 - 4. Pindapitriyajña, fol. 20: पिंडपितृपतं करिपानुपत्रस्थाते •
 - 5. Agrayaneshti, fol. 20b: वर्षांसु इयामाका-ग्रयणं करिष्यन्भवित °
 - 6. (Pravasane agnyupasthāna), fol. 21: छान्निम्य: प्रवत्यन् यज्ञोपचीत्यप छाचम्य यज्ञमानायतने तिष्ठन्नाहवनीयमुपतिष्ठते ?
 - 7. (Upavasathīya-haviḥ), ib.: अथोपवसथी-यहविर्यक्षोपवीत्यप आचम्य यजमानायतन उपविष्य तिर: पवित्रमप आचामयति °
 - 8. (Anuyājānumantraņa), fol. 22b: ञ्चनूया-जानामिष्टमनुमंत्रयते °
 - 9. (Brahmakritya), fol. 23b: ब्रह्मतं करि-ष्यन् यशोपवीत्यप आचम्य o
 - 10. (Hautra), fol. 24: हवी प्यासाद्य होतार-मामंत्रयते ⁰
 - b. Paśusūtra (11 sections), fol. 25b: पशुना यस्यमाणो भवित स उपकत्यय(त) पौतुद्रवान् परिधीन् वलगुलुसुगंधितेजन" शुक्कामूणोस्तुकां 0
 - c. Cāturmāsyāni (seven sections), fol. 31: वैश्वदेवहिंविभिर्येष्ट्यमाणो भवित मालान्यां चैत्र्यां वा पौर्णमास्यां नक्षत्रे प्रयोग इत्येक खाहुः 0
- D. Agnishtoma, in four prasnas (? VI.-IX.)
 - P. I. (11 sections), fol. 37: खिनशोमेन यस्य-माणो भवित स उपकल्पयते कृष्णानिनं च वासश्च मेखलां च
 - P. II. (20 sections), fol. 42b: जय प्रवर्ग्यस्पा-वृता प्रवर्ग्येण चरत्यप •

- P. III. (19 sections), fol. 48: ज्ञयातो महाराच एव बुध्यंते संबोधयंत्रोतानृत्यिजो ०
- P. IV. (20 sections), fol. 58: प्रसंपति मार्थाद-नाय सवनाय । देवी द्वारावित्यत स्वोध्वेन संप्रमृप्तान् विदित्नाध्येषु: °
- E. Pravargya-praśna [X.], in 13 sections, fol.67: प्रवर्ग्य संभित्यनुपकल्पयते खादिरीमौटुंबरीं वैखवीं वैकं-कर्ती वािकं व्यायाममात्रीं वारालीमात्रीं वोभयतः व
- F. Vājapeya-praśna XI. (13 sections), fol. 74: वाजपेयेन यख्यमाणो भवति उपकल्पयते कृषणाजिनं सुवर्णरजती च रुक्ती बस्ताजिनं श्रतमान हिरएषं ०

It ends: इति बीधायनक स्पे स्कादश्रमन्नः ॥ श्रीराजसूयेन यस्यमाणो भवति ॥ इति बीधायनदश्चेपूर्णमासप्रभृतिवाजपेयांतसूत्रं संपूर्णे ॥

Two leaves are appended, containing an aśuddhapatram.

For an analysis of this Kalpasūtra (acc. to the Southern MSS.) see A. Burnell, Cat. of Ved. MSS., No. lxxxvii.; and Index of Sansk. MSS., Tanjore, p. 18.

The fly-leaf has the following note:

Copied for me from a manuscript belonging to Nānādīkshit Manērkar of Nargund, in the Dhārwād district. The MS. is not dated, but the paper is Portuguese, and the water-mark has the names of Francesco and Polieri. It consists of 143 leaves, about $8\frac{5}{8}$ inches long, by $4\frac{1}{8}$ inches broad. The characters are Nāgarī. Presented to the India Office Library, 23rd Aug., 1878.

[J. F. FLEET.]

285.

30091. Foll. 10; size 13 in. by 8 in.; well written, at Bombay, in the Devanāgarī character; fifteen lines in a page. European paper.

The Pravargya chapter of the Baudhāyanasūtra, in 37 sections. It begins: प्रवर्ष संभरिष्यतुपक ट्ययते •

The colophon runs: इति बीधायनसोममूत्रप्रकरण समाप्त:॥

286.

1678a. Foll. 57; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; legibly written in Devanāgarī, in the latter part of the 17th century; ten lines in a page.

Bhavasvāmin's [Baudhāyana-]Kalpasūtra-vivaraņa. Scholia on the Darśapūrṇamāsa, Ādhāna, and Daśādhyāyikā chapters.

It begins: ब्राह्मणानां षहुत्वादेकीकस्यां शाखायामपरि-समाप्तवादर्णस्य च दुवींधत्वादसावैचिकत्वाच संहृत्य विवरणांणे सुखं बुध्या कमेसांगमनुष्ठाय * फलं सर्वे प्राप्तुयुरिति कत्य स्रारम स्राचार्येण °

- A. The Darśapūrṇamāsa (17 sections) ends fol. 32: समतद्शः ॥ पुरोडाशी समाभा (suppl. in margin.)
- B. The Ādhāna begins: अपोपव्याहरणं। मंत्रक्रमाह्शेपूणेमासावनुक्रांती। संप्रति आधानपूर्वकत्वात्सर्वकर्मणां क्रमादाधानं प्रस्तूपते। It consists of two parts, of four and two sections resp., the beginnings of which correspond to sections 1, 3, 6, 8, 12, 16 of the Ādhāna chapter of MS. 3186 (No. 284). It ends: दशमोध्याय: ॥ १०॥ समाप्रा दशाध्यायी॥

C. The Daśādhyāyī begins (fol. 46); यो अन्याधेयेन नभ्रोति स पुनराधेयनाथज्ञ इति ।

At the end of the MS. a leaf has been inserted, written by a more modern hand, and containing the concluding portion of Bhavasvāmin's notes on the 10th adhyāya of the Agnishṭoma; as also a few words of the 11th, agreeing with the beginning of the next MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

287.

86B. Foll. 22; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the

early part of the last century; 10-13 lines in a page.

Bhavasvāmin's scholia on praśnas III. and IV. of the Agnishtoma section of the Baudhā-yana-Kalpasūtra.

The MS. begins:

स्थातोनंतरं उपित्वा महारात्र एव त्रिभागावशेषायां रजन्यामेव शब्दादिभिवोदिते (?) बुध्यंते यज्ञमानपुरुषास्तदीयास्ते एकोभूता उत्थापयंति वस्थमाणान्त एवोच्यंते स्वश्चिष्ठिमत्यादयः। ये चान्ये परिकमिणस्रमसाध्वयेवः ये चान्ये इत्येव सिद्धे परिकम्भियहणं यैरन्यैरिप प्रयोजनं तेषामुपसंग्रहार्थं। ते तीर्थेन प्रविश्वयानीये यज्ञमानेन संगद्धते।

Prātaḥsavana (5 adhyāyas) ends fol. 13b;
Mādhyandinasavana (2 adhyāyas), fol. 16;
Tritēyasavana and Yajñapuccha (4 adhyāyas),
fol. 22.

These eleven adhyāyas are also counted as adhyāyas 11-21.

It ends: इति हुते प्रकृतिवदाहवनीयमुपस्थाय निष्क्रा-मति। शूलोद्वासने गछति स्नत कांक्षे प्रकृतिवदेव सिद्धं॥ इति स्त्रीभवस्वामिविरचितः समाप्तो रिनष्टोमः॥

On fol. 1a the treatise is wrongly called Baudhāyana-Śulvamīmāmsā.

The MS. at one time belonged to one Drona Mārkaņdeya Bhaṭṭa. [H. T. COLEBROOKE.]

288.

355c. Foll. 14; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; indifferent Devanāgarī handwriting, of the latter part of the 18th century; 14-17 lines in a page.

The Vājapeya and Rājasūya chapters of Bhavasvāmin's [Baudhāyana-]Kalpa-vivaraṇa.

It begins:

ष्ठाखुवाहमिखलस्य नायकं कारणाकुलवक्तसंश्रितं (!)। बालचंद्रसदृशं विनायकं पावतीमुतमहं भने(य?) तं॥ वाजपेयेन यस्यमाणः • This chapter consists of five adhyāyas.

The Rājasūya (seven adhyāyas) begins: राजमू-येन यजेतीत • [H. T. Colebrooke.]

^{*} क्रमीएय o correction in margin. See Burnell, Cat. lxxxviii.

289.

104. Foll. 126; size 10 in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of the 7th century; ten lines in a page.

Sūyaṇa's commentary on the Baudhūyana-Kalpasūtra. The Darśapūrṇamāsa portion, in 17 sections. It begins:

वागीशाद्याः मुमनसः सर्वायोनामुपक्रमे।
यं नत्वा कृतकृत्याः स्युक्तं नमामि गजाननं॥१॥
वयोजगच्योकत्यलताया यनिरूपितं।
दोहयन् श्रियमादन्ने मीमांसासंयहद्वयं॥१॥
यः सायणाचार्यपदाभिषिक्त श्रीशिंगणाचार्यमुताग्रगण्यः।
प्रसन्नगंभीरमितः स्फुटार्थं वोधायनं कत्यमयो विधास्यन्॥
व्याख्याय विद्यास्थानानि पुराणादीनि सांप्रतं।
व्याचष्टे सायणाचार्यः कत्यं वीधायनं मुधीः॥
पूर्वव्याख्यातृभिर्ये ऽषीः स्पष्टा इत्यनिरूपिताः।
ष्यप्रवृद्वप्रदोषां निरूपयित तानपि॥
ष्यनुष्ठपाचिकत्याच्च कणादी ये व्यवस्थिताः।
सम्यक् तेऽपि निरूपंते पूर्वकत्ये यथोचितं॥

It ends: भीवात्सुवेगोपहत्य ब्रह्म प्रतिष्ठा मनस इत्येतेनानुवाकेन प्रतिमंत्रं जुहोति ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

290.

776a. Foll. 71; size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the early part of the last century; eleven lines in a page.

Karmāntasūtra-bhāshya (or o vārttika), a gloss on the Karmānta portion of the Baudhāyana-sūtra, in twenty (?) khanḍa, by Venkaṭeśvara* Dīkshita, son of Govinda Dīkshita. It begins:

उमापितं रमानाणं बोधायनमुनीश्वरम्।
गोविन्दाध्वरिणं तातं वन्दे सर्वार्षेसिद्वये ॥
कल्पाद्यनुक्तार्षेविशेषरूपणं
प्रवृत्तकर्मोन्तनिबन्धदीपकम्।
मीमांसया मांसिलतं च वार्त्तिकं
श्वीवेद्वदेशाध्वरिणा वितन्यते॥

कत्यसूत्राद्यासाताविशिष्टकर्माण प्रतिपादियतुमादी कत्य-सूत्रादिप्रति पाद्यमानकमीनुष्टाने।पियकिविनियोजकप्रमाणान्याह पत्रति (see Burnell's Cat. lxxxviii.). The first part, consisting of eleven khanda, ends fol. 39b: श्रीमद्द्वैतिवद्याचार्यसारिनचित्यसवेतोमुखातिरावसारिनचित्याभवाजपेययाजिगोविंददीश्चितवरनंदनस्य सवैतंत्रस्वतंत्रसारिनचित्यसवैषृष्ठाभोयीमयाजिश्रीयज्ञनारायणदीधितानुजस्य तांच्य्यताल्ध्यसमस्तविद्यावैश्वद्यसारिनसारिनचित्याभवाजपेययाजिश्रीव्यंकदेश्वरदीश्चितम्य कृतिषु कर्मीतसूत्रवाविकि सामान्यसूत्रवार्ज्ञिकं समाभं॥०॥ धादी सामान्यसूत्रमुक्का
सवैकर्मायीहवनीयाद्यर्थादकत्वेन प्रथमकर्तव्यत्वादाधाने कट्यसूत्रादिष्टृनुक्तमुक्केषु च केपुचिद्विशेषत्यायगभे प्रयोगं दश्चिति।

It ends: कर्मीतस्त्रभाष्यं समाप्तम्॥

On the author of this gloss compare Burnell, Cat. of Ved. MSS., No. xcix.

[H. T. COLEBROOKE.]

291.

86A. Foll. 50; size 10½ in. by 4¼ in.; indifferent Devanāgarī writing of the latter part of last century; 14-16 lines in a page.

Baudhāyana-Śulvamāmāṃsā, being a commentary on the Baudhāyana-Śulvasūtra, in three adhyāyas, by Venkaṭcśvara Dīkshita.

The MS. begins:

कांतामुखं संततमंतिकस्यं यस्यावतंसेंदुरवेखमाराः । श्रवाष्पकाश्यं किमु पांदुतां च ददातु देवः स सदा मुदं नः ॥ १॥ ----॥

स्रवीधकत्वं निष्ठिलेषु वेदेष्वपास्य ये विष्टपमन्वगृह्यत् । स्वैविष्वत्रार्थेचमत्कृतेस्तान् बोधायनाचार्यवरान् भजामः ॥ ६॥

भट्टोक्रतंत्रोद्वरखप्रवीखानद्वैतिवद्यापरिपालने च।
नमामि गोविंदमिखप्रवेकान् भक्त्या मुहुः संप्रति तातपादान
॥ ७॥

सर्वेषु तंत्रेषु समं स्वतंत्रश्रीयज्ञनारायणदीक्षितंद्रः ।
अध्यापयद्यं वहुधानवद्यां विद्यामश्रेषामनुजं यथावत् ॥ ६ ॥
बोधायनोक्तसूत्रं बुध्वा बहुशो विचार्य न परीत्या ।
श्रीत्यंकदेश्वरमखी सुगमां तनोति शुख्वमीमांसां ॥ ९ ॥
इह खळु भगवान् बोधायनाचार्यः अग्निचयान् व्याख्यास्यन् ०

Adhyāya I. ends fol. 16b; II. fol. 26b. The colophon runs thus:

इति श्रीमद्देतियद्याचार्यसारिनचित्यसर्वतोमुखातिरात्रसा-

^{*} The spelling Vyankateśvara is also found.

रिनिचित्याप्तवाजिपयाजिगोविंददीशितवरनंदनस्य सर्वतंत्रस्तां-त्रसारिनिचत्यसर्वपृष्टाभोयामयाजिष्ठ्यीयज्ञनारायणदीशितानुजस्य तिक्कियताल्भ्यसमस्तविद्यावैश्वद्यस्य सिनिचत्याभवाजिपययाजि-श्र्वीवंकदेश्वर (व्यंकदेश्वर in Adhys. I. and II.) दीश्वितस्य कृतिषु बौधायनशुल्बमीमांसायां तृतीयो ध्यायः॥ ०॥ ल्लिखित-मिदं पुस्तकं द्रोणोपारूयचितामणिसूनुना मार्केडेययज्ञना खार्षे परार्षे च॥ [H. T. Colebrooke.]

292.

1678b. Foll. 102; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, by three different hands, in the latter part of the 17th century; eight lines in a page.

The [Baudhāyana-] Śulva-dīpikā, by Dvāra-kānātha Yajvan, son of Ṭīkābhaṭṭa. In three adhyāyas. It begins:

बोधायनीयपुर्खस्य प्रव्याख्याः प्रेट्य यज्ञना । ठीकाभट्टात्मजेनेयं क्रियते पुर्खदीपिका ॥

चयमे रिनचयाः ॥ चयं गृह्यानंतरमरिनचयग्रहणं वेद्या प्रमुपलच्यणार्थं । ०

It ends:

टीकाभट्टात्मजेनेत्य द्वारकानायज्ञना । तृतीयो व्याकृतो ड्याय उपपित्तसमन्वितः ॥

The text of the Baudhāyana-Śulvasūtra has been published, with a translation and Dvāra-kānātha's commentary, by Dr. G. Thibaut, in the Pandit, vols. ix. x. (1874-6).

[H. T. COLEBROOKE.]

293.

604. Foll. 165, of which one (fol. 74) is wanting; size 10 in. by 3½ in.; fairly written in the Devanāgarī character, about A.D. 1650; seven lines in a page.

Baudhāyanīya-paddhati, a manual, in five chapters, of domestic rites, according to the Sūtras of Bodhāyana, by Keśava Svāmin.

On the blank page of fol. 1 the work is called Vishnubhaṭṭī-baudhāyanīya-sṛautayajñakū.

The treatise begins:

प्रणम्य विष्णुं विधियज्ञरूपं सरस्यतीं चापि तदीयरूपम्। त्रैविध्यवृद्धान् विदुषो गुरूष्ट्य बोधायनाचार्यं पदद्वयं च॥ १॥

श्रीभद्वोधायनाचार्यप्रोक्तानां गृहाकर्मणाम् । श्रावश्यकानां केषांचिदेषानुष्ठानपद्धतिः ॥ २ ॥ यणाशिक यणाज्ञानमनन्योपायकान्प्रति । श्रकृत्वा प्रक्रियामात्रानिवत्सर्वे (!) निवध्यते ॥ ३ ॥ प्रयोगसूत्रवृत्तिभ्यां प्रयोगो यो निरूपितः । सह च सकल्लेमैन्सैर्वाल्ववोधाय केवल्म् ।

अज्ञाचार्येश हुतादीन् नृ[one akshara eaten away]त्य रित सप्त सप्त पाकयज्ञा इत्युक्ताः ॰

 $K\bar{a}\eta da$ I. consists of 24 sections (anuvāka): 1. śāstrāvatāra, fol. 3; 2. kanyāgaņagotranirnaya, fol. 7; 3. nāndīmukhaśrāddhavidhi, fol. 9; 4. udakaśāntividhi, fol. 12b; 5. pratisarabandha, fol. 15b; 6. vadhūkulagama, fol. 18; 7. madhuparkavidhi, fol. 19; 8. devayajanodānayana, fol. 20b; 9. agnimukhaprayoga, fol. 25; 10. āghāraprayoga, fol. 29b; 11. āgnihotrikavidhi, fol. 31b; 12. apūrvavidhi (?); 13. pākayajñavidhau prāyaścittavidhi, fol. 34b; 14. vadhvānayana, fol. 31b (misplaced); 15. upasamvidāna, (!) fol. 39; 16. matsyagrahana, fol. 40; 17. vaiśvadevūrambhaņa, fol. 42b; 18. śrūddhavidhi, fol. 51; 19. punarvivāhahoma, fol. 50b (misplaced?); 20. agnyādheyadvayasamsarga, fol. 51b; 21. punahsandhāna, fol. 53b; 22. punarādhānavidhi, fol. 53; 23. parvanirnaya, fol. 57; 24. fol. 60b,

इति खन्वारंभणीयादिस्थालीपाकादिचतुर्विशः॥
समाप्तिमेतच विवाहकांखं विस्पष्टमावर्णितकर्मजालं।
वोधायनाचार्यवरस्य पादी प्रणम्य विष्णुं च यथास्फुटोक्नं॥

Kāṇḍa II. begins: खय गभीधानादिसंस्कारकांडमे-वावर्न्नमाना यदा रजस्त्रला भवति नैनया सह संवसेत। ० This chapter consists of 33 sections:

1. (samskārakānde) ritusamvešanah, fol. 61b; 2. ritusamveśavichitti-prāyaścittavidhi, fol. 62b; 3. brahmodanavidhi, ib.; 4. sahasrasampātavidhi, fol. 63b; 5. garbhādhānahoma, fol. 64b; 6. pumsavana, fol. 64a (inverted); 7. sīmantonnayana, fol. 65b; 8. vishņubali, fol. 66; 9. jātakarman, fol. 67; 10. phalīkaraṇahoma, fol. 68; 11. sūtikotthāpanavidhi, fol. 69b; 12. nāmakaraņāgnināśavidhi, fol. 71b; 13. nakshatrahomavidhi, fol. 72; 14. āyu(shma)caruvidhi, fol. 73; 15. nishkramanahoma, (? 16-17; fol. 74 wanting); 18. cūdākaraņavidhi, fol. 75; 19. upanayanavidhi, fol. 79; 20. kālātikramaprāyaścittavidhi, fol. 80b; 21. jadādyupanayanavidhi, fol. 80a (reversed); 22. yajñopavītavidhi, fol. 81; 23. punarupanayanavidhi, fol. 82b; 24. upākaraņavidhi, fol. 83; 25. vratavidhi, fol. 87; 26. śukrīyavratavidhi; 27. agnikāṇḍavidhi, fol. 88; 28. upanishadvratavidhi, fol. 89; 29. godānavratavidhi, fol. 90; 30. sāmmitavratavidhi, fol. 92b; 31. sautasamāvartanavidhi, fol. 95; 32. kalpāntarasnātavratavidhi, fol. 97b; 33. śatābhishekavidhi, fol. 99.

It ends:

रवं डितीयो वहुसूक्षितिग्रंथः संस्कारकांडः सुखकर्मसंस्कृतिः। स्नगात्समाप्तिं लिखितं स्फूटं मया मधुद्धियः संस्मरत पदांबुजं॥ Kāṇḍa III. consists of 18 sections. It begins:

षपाहुतप्रहुतहुतादयश्च संस्था षय क्रमप्राप्ताः म्यूलग-वादयो नित्यानित्यानुष्ठेया गृहस्थस्य वष्ट्यन्ते ।

1. śūlagava, fol. 100; 2. baliharaņa, fol. 102b; 3. pratyavarohaņa, fol. 102; 4. ashṭakāmūsikaśrāddhavidhi, fol. 103b; 5. śrāddhakalpavidhi, fol. 104; 6. sandhyopūsanavidhi, fol. 106b; 7. paūcavidho vedūbhyāsaḥ, fol. 107 (snānavidhi, fol. 109); 8. tarpaṇavidhi, fol. 111; 9. mahāpurushārcanavidhi, fol. 112; 10. mahādevapūjā-

vidhi, fol. 112; 11. samvibhāgavidhi, fol. 113b; 12. nityaśrāddhavidhi, fol. 114b; 13. aharaharanushtheyanityakarmavidhi, fol. 117; 14. virūpākshapūjāvidhi, fol. 118; 15. āmikshāvidhi, fol. 119b; 16. āgrayanuvidhi, fol. 119b; 17. utsarjanavidhi, fol. 121b; 18. vrishotsargavidhi, fol. 122b.

Kāṇḍa IV. (Naimittikakāṇḍa) consists of 13 sections: 1. vāsugamanahoma, fol. 123b; 2. grihādiśāntividhi, fol. 125; 3. adbhuta-śāntividhi, fol. 125b; 4. navagrahaśāntihoma, fol. 128b; 5. kāshmāṇḍahoma, fol. 129b; 6. gaṇahomavidhi, fol. 132; 7. pra-bhritiyācakavidhi, fol. 132b; 8. aghamar-shaṇavidhi, fol. 133; 9. cāndrāyaṇa, fol. 135; 10. vedapārāyaṇavidhi, fol. 136; 11. prāya-ścittavidhi, fol. 137b; 12. prāyaścitteshṭi, fol. 139; 13. yantrādhyāya, fol. 171b.

Kāṇḍa V. (Pitṛimedhakāṇḍa) consists of 17 sections. It begins: ज्ञाच गृहस्यस्य प्रेतस्य पितृत्वप्राप्याचे प्राप्याचे प्राप्याचे

1. pretasamskāra, fol. 146b; 2. piņdavidhi, fol. 150; 3. asthisamcayanavidhi, fol. 151b; 4. daśāhaprayoga, fol 154; 5. (?); 6. ekūdaśāhahoma, fol. 156b; 7. shodaśaikoddishtakāla, fol. 158; 8. sapiņdīkaraņa, fol. 157 (transposed); 9. sapiņdīkaraņānuttara, fol. 159b; 10. prakīrņaprayoga, fol. 160b; 11. brahmamedhavidhi, fol. 161b; 12. strīnām samskāra, fol. 162; 13. jadādisamskāra, ib.; 14. anupanitasamskāra, fol. 162b; 15. pravāsagatānām durmritānām samskārah, fol. 163; 16. pretopāsanavidhi, fol. 163b; 17. fol. 164b, by a different hand, इति श्रीम-त्सक्छविद्याशारदश्रीतस्मार्त्तकमीनष्टानकेश्वयस्वामिक्ता बौधायनी पद्धतिः H. T. COLEBROOKE.]

294.

1651. Foll. 213 (originally 227, of which foll. 96-110 are missing); size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.;

fairly written, in the Devanāgarī character, about the end of the 16th century; ten lines in a page.

Apastamba-Śrautasūtra. Incomplete. The MS. contains fourteen praśnas. The eighth is missing. About the numbering of the praśnas XI.-XVI. differences of a similar kind appear in these MSS. with those noticed by Dr. Burnell, in the description of his MS. of this sūtra (see Cat. of Vedic MS., No. lxx.). These differences were apparently caused by the insertion of a chapter (the Pravargyapraśna), between the tenth and eleventh chapters, which subsequently, however, came to be counted, it seems, as praśna XV. (or XIV.)

Praśnas I.-III. treat of the Darśapūrņamāsa sacrifices.

- P. I. begins: खणातो द्शिपूर्णमासी व्याख्यास्ताम:। प्रातरिग्नहोत्रं हुत्वान्यमाहवनीयं प्रणीयाग्नीनन्वाद्धाति ;
 it consists of 25 kandikās in 8 paţalas.
- P. II. (6 patalas of 21 kaṇḍikās) begins fol. 16: देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्पनमादायेन्द्रस्य बाहुरसि दिख्यण इत्यभिमन्त्य •
- $P. \text{ III. } (6 \text{ } ps. \text{ of } 20 \text{ } ks.) \text{ fol. } 26b: इडामेके पूर्व समामनित प्राज्ञात्रमेक सामनेयं पुरोडाज्ञं <math>^{\circ}$
- P. IV. (4 ps. of 16 ks., containing the rules for the Yajamāna at the Darśapūrṇamāsa) fol. 36b: पाजमानं व्याख्यास्यामो यजमानस्य ब्रह्मचंष्ठै ।
- P. V. (8 ps. of 28 ks.), the Agnyāḍheya, fol. 47b: स्वन्याधेयं व्याख्यास्यानो सम्बन्धः शानीगर्भ साहरोह o
- P. VI. (8 ps. of 31 ks.), the Agnihotra, fol. 64: क्षान्तिहोत्रं व्याख्यास्यामो अधिवृक्षसूर्ये ज्ञाविःस्ये वा 0
- P. VII. (8 ps. of 28 ks.), the Nirūḍha-paśu-bandha, fol. 81: सर्वा ज्ञोकान्पणुवन्ययाज्यभि-
- [P. VIII., in No. 296 (MS. 122C), the Cāturmāsya, consisting of 6 paṭalas of 22 sections, begins: सद्यय ह वे चातुमीस्ययाजिनः

- मुत्रृतं भवति फाल्गुन्यां चैत्र्यां वा वैश्वदेवेन यजते o and ends: एकोपक्रमत्वाद्ययान्वारम्भणीया॥]
- P. IX. (9 ps. of 20 ks., containing Prāyaścitta for the sacrifices treated in chapters V.-VIII.), fol. 111: श्रुतिलक्ष्यं प्रायश्चित्रं विध्य- पराधे विधीयते °; it ends: सवैप्रायश्चित्रं जुह्यात्।
- Ps. X.-XVII. contain the Soma-sacrifice.
- Ps. X.-XIII. the Agnishtoma.
- P. X. (10 ps. of 31 ks.), called Somopodghāta, fol. 127b: सोमेन यध्यमाणो ब्राह्मणानार्पेयानृत्विज्ञी वृत्तीते •
- P. XI. (8 ps. of 21 ks.) fol. 159b: स्वातियाया भौवातमुचि चमसे वा. This chapter, however, is counted as the XIIIth in this MS., and the next as the XIVth.
- $P. \ \mathrm{XII.} \ (8 \ ps. \ \mathrm{of} \ 29 \ ks.) \ \mathrm{fol.} \ 170b$: महाराचे सुद्धारने नयेत्यारनीधमभिन् \mathfrak{N} ति ।
- P. XIII. (7 ps. of 25 ks.) fol. 192; स्रीभववादि माध्यन्दिनं सवनं तायते This chapter, as well as the succeeding one, are not numbered in this MS.
- P. XIV. (10 ps. of 34 ks.), the Ukthya, etc. fol. 206b: उक्था: घोडइयितराचोऽमोयीमञ्चािम्हािम्हाे मस्य गुणविकाराः। MSS. 1541A and 1541B, make this chapter the XVth, MSS. 1142a and 1142b the XIVth, as in Garbe's edition. Dr. Burnell's MSS. leave it uncertain.
- P. XV. (5 ps. of 21 ks.), the Pravargya, begins: fol. 145b: प्रवर्गेण संभित्यवनावास्यायां of In this MS. it is numbered XI.; in the copy of Rudradatta's commentary, however, it is numbered XV., and inserted in that place.

For Ps. XVI. and XVII. see No. 309.

The MS. ends: इत्यापस्तंवसूत्रे ध्याय:॥ - - लिखा-पितिमदं सूत्रं सोमातं॥

This work is now being edited, together with

the commentary of Rudradatta, in the Bibliotheca Indica, by Prof. R. Garbe (fasc. 12, 1886, reaching to the end of the XVth prasna).

[H. T. COLEBROOKE.]

295.

1733. Foll. 79, of which one (fol. 2) is missing; size 9 in by 4 in.; legibly written, in the Devanāgarī character, in the early part of the last century; nine lines in a page.

The first five $pra\acute{s}nas$ of the $\bar{A}pastamba$ - $S\bar{u}tra$. [H. T. Colebrooke.]

296.

1220. Foll. 14; oblong; size 10 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character.

The eighth Praśna of the Āpastamba-Śrautasūtra, on the Cāturmāsya sacrifices.

Dated: संवत् १६३६। पीषणुदिणुक्ने उद्येह वाराणस्यां लिखितमिदं॥ after which, in a different handwriting: इदं खणाभट्टेन रामकृष्णस्य दत्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

297.

1541A. Foll. 61; size 10½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the latter part of last century; eight lines in a page.

Three chapters of the Apastamba-Śrautasūtra.

- a) Foll. 22. The XIVth prasna. It ends: इतापस्थंभमूच उक्पपन्ने पंचद्शपन्नः ॥ o
- b) Foll. 24. The XVIth prasna, or first cayanaprasna. It begins: अग्नि चेष्पमाणी माचास्यायां पीर्णमास्यामेकाष्टकायां चीला संभरत्यमादा-मिथकृत्येक समामनंति । It consists of 35 kandikās in 10 paţalus. The chapter is not numbered in this copy. The colophon is: इत्यापस्तंचमूत्रे चयनप्रश्नः प्रथमः ॥

'c) Foll. 15. The XVIIth prasna, consisting of 26 kundikūs in 8 patalas. It begins: श्रोभूते पौर्वीह्युक्तिभां प्रचर्य द्वितीयां चिति चिनोति भ्रविश्वितिरिति।

For an analysis, by Dr. A. C. Burnell, of a complete copy of the $\bar{A}_{P}astambas\bar{u}tra$, see the Indian Antiquary, January, 1872, p. 5.

[H. T. COLEBROOKE.]

298.

51. Foll. 195; size 93 in. by 4 in.; Devanagarī character; indifferent handwring, of about A.D. 1650; much soiled; 11-14 lines in a page.

Bhaṭṭa Rudradatta's commentary, entitled $S\bar{u}trad\bar{\iota}pik\bar{a}$, on the first nine chapters (treating of the $Haviryaj\tilde{\iota}a$) of the $\bar{A}pastambas\bar{u}tra$.

The work begins:

मुक्कासरधरं देवं शशिवंशी चतुर्भुजम्। प्रसन्नवदनं थ्याये सवैविद्योपशान्तये॥

Praśna II. begins fol. 27b: माहिपत्पाहववीययो-रन्नरालं महस्त्रे º

- $P.~\mathrm{III.}~\mathrm{fol.}~40b$: इंडाज्ञन्दो देवतावचनस्तत्संवन्धात् ^{o}
- P. IV. fol. 53: दर्शपूर्णमासयोरिदानी यजमानकर्म व्या-ख्यायते ^o
- P. V. fol. 63b: दर्शपूर्णमासी व्याख्यायानन्तरं सर्वे छी-तका गढोपकारकं सर्वे प्रथमभावि चाग्न्याथेयमारभते •
- P. VI. fol. 89: सम्याधेयानन्तरमग्निहोत्रं व्याचिख्या-सुरिधकारं दश्चिति ?
- $P. \ \mathrm{VII.} \ \mathrm{fol.} \ 110b$: खप नितः पशुरारभ्यते।
- P. VIII. fol. 131: जय नित्यत्वसामान्याद्वविर्वेज्ञसा-मान्याच चातुमीस्थानि व्याचिष्टे।
- P. IX. fol. 164: उक्कानि सोमाद्वीचि नित्यानि कमींगि [H. T. COLEBROOKE.]

299.

1142b. Foll. 163 (and 2 śuddhapattras after foll. 49 and 104 resp.); size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.;

legibly written, in Devanagari character, about the middle of the last century; ten lines in a page.

Rudradatta's commentary on chapters X.-XV.

- P. X. begins: उक्का नित्या हिवयेका उक्कानि चैषां प्रायिश्वक्षानि । अथेदानीं सोम आरभ्यते •
- P. XI. fol. 29: स्थाति । मन्तं । तनूनपात्संबन्धात् तानूनप्तं ।
- P. XII. fol. 48: महा शिता। महती राजि: महा-राजि: राजिक्षन्देन राजिजिशांगो लक्ष्यते।
- P. XIII. fol. 83b: स्त्रभि यन्ते। स्त्रभिषवादि महा-भिषवादि॥ तस्य व्यातः।
- P. XIV. fol. 105b: एवं तावत्स्वर्गकामो ज्योतिष्टोमेन यजेतित सर्वकाहाहीनसजमूलप्रकृतिभूतज्योतिष्टोमं प्रकृत्य तस्यारिनष्टोमसंस्था व्याख्याता ०
- P. XV. fol. 143b: एवं सर्वसोमप्रकृतिभूतो ज्योपिष्टोम: सप्रापश्चित्रो व्याख्यात: ।

It ends: इति भट्टरुद्तप्रणीतायामापस्तंबसूत्रवृत्ती सूत्र-दीपिकायां पंचद्शः प्रश्नः (H. T. Colebrooke.)

300.

1142a. Foll. 31; same size; Devanāgarī character; written by several hands, in the early part of the last century; 11-13 lines in a page.

Chapter XV. of Rudradatta's commentary. This copy has not the whole of the introduction given above in the preceding MS. (and in Garbe's edition), but begins: खतंत्रस्य ज्योतिष्टोमस्य संस्थाविकत्या • [H. T. COLEBROOKE.]

301.

137a. Foll. 157; size 10 in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about the beginning of the 17th century, by two different scribes; ten or eleven lines in a page.

Kauśika Rāma's gloss(vritti) on Dhūrtasvāmin's commentary (bhāshya) on chapters I.-VI. of the Apastamba-Śrautasūtra.

It begins:

नमस्तैलोक्पनिमीयत्रायसंहृतिकर्मये।
चित्तस्तानन्दरूपाय विद्यावे परमात्मने॥१॥
खापस्तसं नमस्कृत्य धूत्तैस्वामिप्रसादतः।
नद्राप्यवृत्तिः क्रियते यथाशक्ति निरूपिता॥२॥
न व्यवस्थाप्यते वस्तु स्वबुद्धिस्तु नियम्यते।
को वा समर्थो वेदार्थनियये अत्यन्तगद्धरे॥३॥
कौशिकेन तु रामेय श्रद्धामात्रवितृत्मितः।
वेदार्थनियये यन्तः क्रियते शक्तितो अधुना॥४॥
यथाभाष्यं यथाप्रज्ञं कृतां वृत्तिमिमां मया।
विद्वासस्त्वनुगृह्यत्तु प्रसन्ना वीतमन्तराः॥॥॥
वेदमार्गानुसारेय यथाशक्ति प्रकल्पितम्।
खल्पार्थमपि मद्वाक्यं श्रद्धधानस्य शोभते॥६॥

तत्र दर्शपूर्णमासादीनां काला उच्यन्ते । यदहः पुरस्ताच-न्द्रमाः पूर्ण उत्सर्पेत् १

Praśna II. begins fol. 37: मुववत् स्प्रचसंमार्गे इत्यु-परेशः

- P. III. fol. 53: यदेडा प्रथमं तदाभिषार्येडां प्राज्ञित्रं o
- P. IV. fol. 79b: यज्ञमानस्य कर्म याजमानं पुनर्यज-मानसहरणमयज्ञतो मा भूवित्रमे धर्माः व
- P. V. fol. 93b: इष्टिहीचे कल्पसूचकारेण परिभाषाप्र-करण उक्ते पि द्शिपूर्णमासप्रयोगसीकर्यांचिमिह भाष्यका-रेणोच्यते । ०
- P. VI. fol. 129: खिरनहोत्रमिति कर्मनामधेयं खरनेयैत्र सामयाहुति: प्रथमेति । It ends fol. 157: इति कौशिकोन रामेणारिनचिता कृतायां धूर्त्रस्वामिभाष्यवृत्ती षष्टः प्रश्नः समाप्तः ।

[H. T. Colebrooke.]

302.

137b. Foll. 39; same size; copied by the same two scribes as the preceding volume.

A commentary (probably that of Kauśika Rāma) on chapter VII., called outside Paśubandhaprayogubhāshya.

It begins: पणुविधाते यज्ञांचै यस्मिन्नमेशि स पणुवन्धः तेनेष्टवान् पणुवन्धाजी स सर्वाज्ञीकानभिज्ञयति ?

[H. T. COLEBROOKE].

303.

620. Foll. 202 (and two *śuddhipattras* after fol. 56); size 9½ in. by 4 in.; clearly written, in the Devanāgarī character; eight or nine lines in a page.

Kauśika Rūma's gloss on chapters VIII. and IX. of Dhūrtasvāmin's commentary; called outside Dhūrtasvāmibhāshya-saṭīka.

- Praśna IX. (foll. 1-113) begins: उक्का हिवयेका:
 महाहिवयेका उक्का: पूर्व सीचामस्यपि पणुबन्धरूपत्वादुक्कप्रायिति हिवयेका इत्यिवशेषोक्तिः। तेषु प्रायिश्वतमवश्यं भाषिणः, it ends: पंचमः पटलः॥ समाप्तः
 प्रश्नो नवमः॥ संवत् १६६० समये ज्येष्ठविद १३ भृगुवासरे।
- P. VIII. begins: [ज्ञह्मस्य" भवित] चातुर्मास्यैरि-ष्टवान् चातुर्मास्ययाजी तस्य चातुर्मास्ययाजिनो उद्ययं भवित सुकृतं न ज्ञकं छोपियतुं This chapter is marked वे भा (once ये भा) in the margin. [H. T. COLEBROGKE.]

304.

531. Foll. 186; the same size and handwriting as the preceding volume; nine lines in a page.

Chapters X-XIII. of Kauśika Rāma's gloss.

I'raśna X. begins: स्रादी तावत्परिभाषायामेक दिंशतियेश व्याख्येपतया परिश्वाताः। तेषु पाकपशाः
सप्त गृद्धे व्याख्याताः। श्रेषेषु हिवयेशाः सप्त कमीणि।
स्रथातो दश्चिप्रश्नमानी व्याख्यास्थाम इत्यारभ्य यथान्वारम्भणीयेत्रेवमन्तेनोक्तानि दश्चिप्रश्नमानदिनि पिग्छपितृयश्चाथानाग्निहोत्रामयणपशुवन्धचातुर्मास्यानि नित्यानि। स्रकरणे प्रत्यवायवनि स्रृणसंस्तुतानि। दाक्षायणयशादयस्तु गुणविकृता स्रापि नित्याः) पूर्वनिवैन्नेकत्वान्तित्या एव। तथा नैमित्तिकानि पुनराधानप्रवासादीनि चोक्तानि श्रुतिल्ख्यां प्रायश्चित्तित्यारभ्य
सर्वप्रायश्चितं सुह्यादित्यन्तेन तेषां हिवयेशानां प्रायश्चित्रानि चोक्तानि। ि It ends: इति शोमोपोद्वातो
नाम दश्नाः प्रश्नः समाप्तः।

- P. XI. begins fol. 78: स्नातिच्या भौवात्मुचि चमसे वा °; it ends: समाप्ती प्रश्लीयमेकादशम:।
- $P. \ XII. \ fol. \ 102b$: महारात्रस्त्रिभागाविश्वष्टा रात्रिः बोधायनमतात् \circ ; it ends: समाप्तः प्रथ्नः ।
- P. XIII. fol. 152: खिभवूयते यस्मिन् सोमः सोडिभ-षवः। It ends: सप्तमः पटलः। समाप्तः प्रद्यः। इति स्त्रीमल्कीशिकेण रामेण कृतायां धूत्रैखामिभाष्यदी-पिकायामिग्निष्टोमः समाप्तः॥ संवत् १६७९ समये माघ-वदि अभीमवासरे। [H. T. Colebrooke.]

305.

1141a. Foll. 108; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eleven lines in a page.

Tālavṛindanivāsin's * Prayoga-dīpikā (or vṛitti) on chapters X-XIV. of the Āpastamba-Śrautasūtra.

- Praśna X. begins: अथ सोमप्रयोग उच्यते। सोम जोमधिविशोष:। तत्साध्यत्वात् कर्मनाम। तेन यस्य-माणः । It ends: समाप्त सोमप्रश्नः
- P. XI. fol. 19b: स्रथातिथ्याः। स्रातिथाः। स्रातिथ्याः भौवात्मुचि चमसे वा It ends: इति तालवृंद्ति-वासिकृतायां प्रयोगदीपिकायांग्नीघोमीयं तंत्रै समाप्तं॥
- P. XII. fol. 42: श्रीमहाराचे वृध्वा विभागाविश्वष्टाया राची ब्रह्मणा सह च º
- P. XIII. fol. 62: स्तिभववादि माध्यंदिनं सवनं तायते।

 तस्य कमे तूष्णीं सोममुणावहृत्य । It ends: उदवसानीयायां समाप्तायां पूर्णाहुती वा हुतायां स्रिग्नष्टोमसमाप्ति:।
- P. XIV. fol. 82: उक्थ्यः घोडश्यितराचो आरोगीमश्च उक्थ्ययहस्तृतीयसवने गृद्धत इत्यर्षः। तस्य कर्म सवैम-गिनष्टोमवत् । It ends: इत्यापस्तंबसूचप्रयोगवृत्त्यां तालवृंतकृतायां सोमप्रायिश्वचानि समाप्तानि॥ समाप्तः प्रश्नः। सं १९९२ कार्चिककृष्ण २ सोमवासरे ।

[H. T. Colebrooke.]

306.

1541B. Foll. 47; size $10\frac{1}{2}$ in. by 4 in.;

^{*} Or Tālavrintanivāsin, as the name is also written.

fairly written, in the Devanāgarī character, in the latter part of last century; eight lines in a page.

Chapter XIV. of the same work.

It ends as above ° ताल वृंदि नवासिकृतायां सोमप्रा-यिश्वतानि सम । समाप्त: पंचद्शः (!) प्रश्नः ॥ द्श्रमः पटलः ॥ [H. T. Colebrooke.]

307.

1127. Foll. 220, of which two (foll. 3 and 4) are missing; size $11\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; Devanāgarī character; middling handwriting; eleven lines in a page.

a) Foll. 1-75a. A portion of Tālavrindanivāsin's manual. It begins:

प्रयाम्य शिरसा देवं लक्ष्योकांतं तथा गृहं। श्रीनच पितरौ तद्वतथा[तथा]मे कृलदेवतं॥ ५॥ भवानीतनयाद्याद्यतनयानंदनायकं।

काशिवासिजनाद्यीयं हारिनदुंढे नमोस्तु ते॥ उत्तरया हिरएयलाभकामी यजेत। इध्या यक्ष्ये हिरएयला-भार्थिमिति o the kāmyeshţis end fol. 10b; the uśvamedha fol. 24; purushamedha fol.26b; dvādaśāha, kāṭhaka, bharatadvādaśāha, etc., fol. 44: इत्यापस्तंबप्रयोगस्चप्रयोगबुन्धां बालवृंतिनवासिकायां द्वादशाहसत्रात्मिकानिहीनात्म-कथ्र (!) काठकारिन्युक्तश्च भरतद्वादशाहाश्च समाप्तः॥ gavīm-ayana fol. 49; utsargiņām-ayana fol. 50b; brihaspatisava and other ekāhas fol. 51b; vaiśvadeva, upahavya, ritapeya fol. 57; triprasrita (!) sarvatomukha fol. 66; the ekāhas conclude with aptoryāma and āyushātirātra fol. 69; the ahīnas fol. 72b; this portion ends with the $r\bar{a}j\bar{a}bhi$ sheka fol. 75.

- b) Foll. 75a-116a. Kapardisvāmin's commentary on the Paribhāshā-paṭala.
- c) Foll. 116a-138b. Another portion of Tā-lavṛindanivāsin's Prayogavṛitti:-the nak-

- shatreshți ends fol. 133 (Kapardisvāmin is mentioned as the chief source, fol. 119); mitravindeshți fol. 135; mṛigāreshṭi fol. 138b (?).
- d) Foll. 138b-169b. The Prayogavritti of the two cayana-praśnas (XVI and XVII) of the Āpastamba-Śrautasūtra.
 - P. XVI. begins: म्नानं चेष्पमाण: स्नानितिष्ट-काकृतस्यंडिलमुच्यते °
 - P. XVII. fol. 155 श्रोभूते । श्रोभूते विमृष्टवा-चि यजमाने प्रवर्गोपसङ्गां चरित्वा ०
- e) Foll. 139b-220. Other portions of the Prayogavritti.

The vājapeya: कपर्धनुसारेश वाजपेयभारभ्य विश्वमृजामयनपर्धतानां प्रयोग उच्चते ॥ वाजपेयो डिग्नकार:। स्नामवाजपेय: कुरुवाजपेयश्व। ends fol. 179; the sautrāmaṇā: नवम्या सौजामस्या यस्ये इत्युक्ता विद्युद्धि , ends fol. 185; ishţis: इथ्या यस्य इत्यदि मैजावारुखा: कमैं

The maitrāvarunī ends fol. 185b; kāṭḥakāḥ fol. 187; sāvitra fol. 188b; nāci-keta fol. 189b; cāturhotra fol. 190; kāmyeshṭis fol. 201; kāmyāḥ paśaraḥ ---; rājasāya fol. 215b; kaukilyāḥ karma fol. 220: समामा कौकिलो ॥ संवत् १६९१ ज्ञाके १५५६ समये ज्येष्ठकृष्णद्श्रमीभीमवासरे.

[H. T. COLEBROOKE.]

308.

1676b. Foll. 30; size 9¼ in. by 3¾ in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; nine or ten lines in a page.

 $\bar{A}pastambas\bar{u}tra-paribh\bar{a}sh\bar{a}$, being a supplement to the $\bar{A}pastambas\bar{u}tra$, with a commentary by $Kapardisv\bar{a}min$.

It begins: यहं व्याख्यास्यामः । व्याख्यानं नाम श्रव्द-प्रतिपादितार्थस्य न्यायलञ्जार्थस्तरूपकयनमस्मादयमर्थो लभ्यत इति । इह यह्मश्रव्देन साङ्गोपाङ्गो यागो अभिधीयते । ०

It ends: यस्य प्रयोजनं नास्ति न तस्य प्रणयनं यथा

दिश्विणाग्नेदेशिपूर्णमासार्थे होमे सारखते ॥ इति श्रीकपिहैना भाषे उद्भुतसारं परिभाषापटलं॥

These sūtras have been translated into German by Prof. M., Müller, Zeitsch. d. D. Morg. Ges., vol. ix. [H. T. COLEBROOKE.]

309.

259d. Foll. 27; size 10½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of the 16th, or beginning of the 17th century; ten lines in a page.

Another copy of Kapardisvāmin's commentary. Corrected throughout.

[H. T. COLEBROOKE.]

310.

1141b. Foll. 18; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page. Modern.

Keśavasvāmin's Āpastamba-Sāvitrādiprayogavritti.

It begins: सावित्राग्ने: प्रयोगो वध्यते। इममेव लोकं पशुवन्धेनाभिजयतीति श्रुते: पशुवन्धमाश्रित्योच्यते। द्वाहो वा सद्यस्कालो वा । १

इति सावित्राग्ने: प्रपोग: fol. 6; नाचिकेताग्ने: प्रº fol. 7; [चातुहोत्रस्य प्रº fol. 9]; समस्तस्याग्ने: प्रº fol. 12; वैश्वसूज: fol. 12b.

It ends: इति केशवस्वामिकृते सावित्रादिप्रयोगवृत्ती सा-रुगकतुकः समाप्तः॥ [H. T. Colebrooke.]

311.

873. Foll. 75; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of the 16th century; 10-13 lines in a page.

Āpastambasūtra-Kūrikā in 20 praśnas, by Nūrāyaṇa (?) It begins:

> त्रयाणामे[व] वर्णानां सर्वयक्षेप्त्रिया। म्बानंतरैकांतराभिः पानीभिः स्यान शूद्र्या॥ स्वनेकयजमानत्वे कमेणां ब्राह्मणेन तु। सह प्रयोगो राज्ञः स्यानाभां वैश्यस्य न क्कचित्॥

The paraphrase of the $paribh\bar{a}sh\bar{a}s\bar{u}tra$ ends fol. 3:

रवं कपिंदिनो भाष्यमनुमृत्य यथामित । तात्पर्यं परिभाषायाः संग्रहेण प्रदिश्तितं॥ ४६ ॥ परिभाषापटलः॥ ष्यथ प्रारभ्यते दश्चैपूर्णमासादिकर्मणाः । धृत्तेस्वाम्यनुसारेण भाष्यतात्पर्यसंग्रहः॥

The pravargyapraśna is omitted in this paraphrase; the ukthya being numbered XIV. and the two cayanapraśnas XV. and XVI.

- P. XVII. begins fol. 62: वाजपेयस्य नित्यत्वे फलं खगै: प्रतीयते •
- P. XVIII. (fol. 65) contains Sautrāmaṇī, etc. नवस्यां पश्संकल्पो o
- P. XIX. (fol. 69) : नित्यो ऽश्वमेधः काम्यो वा भवेत्रैमित्तिकोऽथवा । १
- P. XX. (fol. 72):

 कामाः प्रजननाद्या स्युः प्रत्याहरं सहैव वा ।

 ज्ञारिनः स्यादच नियतः कारको ऽष्णुपलभ्यते॥

Outside the MS. is marked: नारायगकृतधूर्त्तस्वा-निकारिका and यज्ञस्वकारिका॥

[H. T. COLEBROOKE.]

312.

526b. Foll. 8; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī; 10-13 lines in a page.

Āpastamba-Somakārikā, being memorial verses on the tenth, or Somopodyhāta-, praśna of the Āpastamba-śrautasūtra. These leaves contain the first adhyāya only, called Adhikūranirūpaṇa, discussing the title to its celebration. By Trikāṇḍamaṇḍana Bhāskaramiśra, son of Kumūra-svāmin. The treatise begins:

श्चियं वागीश्वरीं देवीं संप्रणम्य विनायकम्।
गुरुंश्च सोमयागस्य प्रयोगः प्रवितन्यते॥१॥
तत्राधिकारकालादि प्रथमं प्रतिपाद्यते।
सूत्रान्तरमतं वस्ये सोमयागं क्वचिन्तृचित्॥२॥
प्रसङ्गादिग्नहोत्रेष्टिपश्चाधानोपयोगि यत्।
तत्रापि लेशतः विंचित् प्रवस्ये तत्र तत्र च॥३॥
श्चिथकारिस्त्रिधा नित्यकाम्यनैमित्तिकन्वतः।
ते च श्रीतार्थवादोऽष कल्पन्वेन त्रिधा पुनः॥४॥

पितृयक्षस्य चाङ्कत्वमापस्तस्वेन दूषितम् ।
साधितं , भरद्वाजसूत्रभाष्यकृता श्रुतेः ॥ ५ ॥
श्राधानं नित्यमेवेष्टं पितृयक्षोतेप तादृशः ।
केश्विम्मोमांसकैः काम्यः पितृपक्षो निरूपितः ॥ ६ ॥
श्राधानस्यापि काम्यन्तं कीधायनमताद्ववेत् ।
सर्वकामार्थमाधानमिति तेन निरूपितम् ॥ ७ ॥
द्विप्रकाराधिकाराणि कमीण्यन्यानि कानिचित् ।
ज्योतिष्टोमो निरूदिश्व पशुः मौत्रामणी तथा ॥ ६ ॥
चातुर्वास्थानि दशिश्व पृर्णेनासो ऽग्निहोन्नकम् ।
वाज्येय इतीमे स्युनित्याः काम्या इति द्विधा ॥ ६ ॥ ०

It consists of 38 sections of generally five ślokas each. It ends:

रवमुद्देशतः सारमधिकारस्य भाषितम् । विचिन्य कथियामि तत्तत्प्रकरणे स्मुटम् ॥ ३६ ॥ इति वाद्यटमुदुरकुठारश्रीकुमारस्वामिसूरिसृतविकाग्रमग्रह-नभास्करिमश्रसोभयाजिकृतापस्तवसूत्रध्वनितार्थकारिकासु सो-मयागोपोद्वाते ऽधिकारनिरूपणं नाम प्रथमो ध्यायः संपूर्णं ॥

For other MSS. of the treatise see Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 17.

[H. T. COLEBROOKE.]

313.

1749b. Foll. 29; size 8½ in. by 3 in.; small, indifferent Devanāgarī writing, of about the end of the 17th century; 8-11 lines in a page; slightly injured by ants.

Āpastambīya-Dharmasūtra; forming, according to Dr. Burnell, the 28th and 29th praśnas of the Āpastamba-Kalpasūtra.

An edition of the work, with extracts from *Haradatta's* commentary, has been published by G. Bühler (1868-71). Also a translation of the *Sūtras*, by the same scholar, in the *Sacred Books of the East*, vol. ii. (1879).

[H. T. COLEBROOKE.]

314.

2096e. Foll. 9; size 8 in. by 5½ in.; Devanagarī character; unequal writing, of the latter part of last century; 13-19 lines in a page.

 $A_{I'}$ astambiya-Dharmasūtra. [Gaikawar.]

315.

2489d. Foll. 11; size 11 in. by 5¼ in.; fairly written, in Devanāgarī; ten lines in a page. Modern.

The same work.

[GAIKAWAR.]

316.

352a. Foll. 43, of which one (fol. 40) is missing; size 10½ in. by 3¾ in.; legibly written, in Devanāgarī; 10-12 lines in a page.

Haradattamiśra's commentary, entitled Ujjvalā, on the Āpastamba-Dharmasūtra. Incomplete. The MS. breaks off shortly after the
beginning of the sixth paṭala of the first praśna.

It begins:

प्रियास महादेवं हरदत्तन धीनता । धर्मीर्षे प्रश्नयोरेषा क्रियते वृत्तिरुज्जला॥

स्रथातः सामयाचारिकान्धर्मान्याख्यास्यामः। स्रथश्रद्धः स्राननर्गे वर्त्तते।

It ends in I. 6, 18, 8 दातरि भुंजानो वसेत्॥
[H. T. Солевнооке.]

317.

1671a. Foll. 70; size 9¼ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1750; eight lines in a page.

A portion of a commentary on the Kalpasūtraof Satyāshāḍha Hiraṇyakeśin (?).* Two praśnas of ten paṭalas each. It begins:

श्चिमं चेष्पमाणः । श्चिमिरिति इष्टकाकृतं स्यंडिल्भुच्यते तत्संयोगात् क्रतुरष्पिमिरित्युच्यते तं चेष्पमाणः स्यंडिल्लाम्निगु-णकेन क्रतुना यस्त्रमाणो भवतीत्पर्यः ।०

The second prasna begins fol. 37b: श्रोभूते श्रामाते पौर्वीह्याकीमा प्रवस्थीपसद्धां प्रचये प्रवस्थी प्रवस्थी

^{*} The similarity between the beginnings of the chapters of this work and those of Tālavṛindasvāmin's Prayogavṛitti, pruśna XVI. and XVII, in No. 307 (MS. 1127)d, was only noticed while the sheet was passing through the press, when this point could not be further investigated, owing to the latter MS. being with Prof. Garbe, and not available on account of his absence in India.

प्रवर्ग्योपसदी ताम्यां प्रवर्ग्योपसद्भां प्रचये सुब्रह्मत्यांताभ्यां डि-तीयां चिति चिनोति । ०

No title is given, except on the fly-leaf: हिरस्यकेशिस्त्रयहका॰ [H. T. Colebrooke.]

d. White Yajur-Veda.

318.

2844. Foll. 150; size $7\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 10-14 lines in a page.

Kātyāyana's [Kūtīya-] Śrautasūtra. Complete in 26 adhyāyas.

The two parts are paged separately; the pūrvārdha (adhyāyas I.—XI.) ending fol. 75. Fol. 2 of the uttarārdha is wanting; and the numbers 66 and 67 have been omitted in the paging.

Dated: संवत् १९४९ मिति श्रावणशुद्धवतुर्षि ४ गुरुवासरे पूर्वाभाद्रपदनश्वत्र १ इदं पुस्तकं विरेश्वरदेववाशिकरेण लिखितं विरेश्वरदेवस्य धर्मकृतस्य लिखितं fol. 75, where संवत् १९४५ चित्रभानुसंवत्से

This work has been edited, with extracts from the commentaries of *Karka* and *Yējñikadeva*, by A. Weber (1859). [H. T. COLEBROOKE.]

319.

1135a. Foll. 18; size 8½ in. by 3½ in; legibly written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page. Modern.

The XXVIth adhyāya (or *Pravargya* chapter) of the Kātīya-Śrautasūtra.

It begins: दीक्षास महावीरांत्संभरित ॥

The Pravargya ends fol. 17b: खवकाश्यस्य प्रशृं-ज्यात्॥ न प्रथमयक्षे॥ (K. 26, 7, 52-53)॥ इति प्रवर्ग्यः समाप्तः॥ प्रवर्ग्यों सादनपयसः श्रेपेणार्डवतप्रदानं॥ इंद्रायेति डितीयोपाकरणं॥ परिवाप्याये दोहनं॥ चतुषु उखापाचेषु चिहानि॥ क्रमेणोडासनं॥ इंद्रस्य रूरं भाग सोमेनातिम॥ मार्थादनसवने॥ प्रतिप्रस्थातदेधियमीय दथ्याहर दक्षिका उपा-

वर्तेया॥ प्रतिप्रस्थातुर्देधिघर्माहरखं॥ दिधिघर्मपूर्वकं प्राणदानं॥ यस्ते प्राण ॰ इंद्रं गरू ॰ द ॥ धुवा असदं ॰ ति ॥ नात्मालंभः ॥ उपविषय सदसः पुरस्तात्सपवित्रा × १ पशुपुरोडाशस्य सवनीयस्य द्धि ॥ उत्तरवेदिनपरेणासादनं प्रियेण धा० द १ ॥ यानिग्नहोत्र-हवर्णा ग्रहर्ण यथोकं॥ उपस्तारः॥ × यावती द्यावापृश्यिवी इति द्धिघमग्रहणं ॥ स्त्रों यावती द्यावाप् मिय गृह्याम्यिक्षितं ॥ निनीय क्वेते ॥ होतवेदस्व यत्ते वाद्यं ॥ इत्याह ॥ वाद्यांते छातथ हिवरित्युत्तिष्ठन्नाह ॥ श्रात है हिवः उत्तरेश हिवधीनं यज्ञति देशं गता॥ स्रों श्रावय॥ स्रस्त् श्रीषर्॥ इंद्रं दिधवनस्य यज्ञ॥ इदमिंद्राय न १॥ प्रतिवषद्वारे होमः॥ इदमग्नये व्हिष्टकृते नस १॥ हतशेनं घर्म ऋत्विजः सयजमानाः समुपहावं भक्षयंति यथोक्तं॥ मिय त्यदिति भद्यसं॥ मिय त्यंदि॰ धनैस्तिश्॰ सह॥ पयसो रेत १ समा ॥ ६ घः संवृगिति महाव्रतीये ॥ प्राणभक्षणं वा दीक्षिताः ॥ चा बाले मार्जनं ॥ सुनित्रिया । संतु ॥ शांतिक-रणमाद्यंतयोः स्वाध्यायदश्चनात्स्वाध्यायदश्चनात् ॥ पशुपुरोडाश्चेन प्रचये पुरो डाज्ञादि करोत्या थि प्र्यानिधानात्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

320, 321.

759, 758. Foll. 509 (foll. 283 and 226 resp.); size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1600; ten lines in a page.

Numbers 390-399 and 494 have been omitted in the original pagination.

Kātīyasūtra-bhāshya, by Śrī Ananta [with the title(svarāṭ)samrāṭsthapatimahāyājñika]. Adhyā-yas I.—IV. It begins:

रामं रमारति यस्य नाम कामप्रपूरकम् ।

अनन्तरायिष्शाचातान्नाश्वकनन्नमाम्यहम् (!) ॥ १॥

बद्धविष्णुशियान्तूर्यं गर्णशं च सरस्वतीम् ।

विद्यावदातवपुषः पुष्टाननुभवामृतान् ॥ २॥ ——

रक्तेकादशशान्यान्गुरून्बुद्धिविवृद्धये ।

प्रणम्य क्रियते यानः कातीयसूत्रसंस्थितः ॥ ९॥

भाष्यरूपो च संदिग्धं सर्वत्रिणेष्यते मया । ०

For further information see A. Weber's edition, p. vii. [H. T. COLEBROOKE.]

322.

747. Foll. 164 [orig. 165, of which foll. 140 to 145 were lost and have been replaced by five

leaves in a modern handwriting]; size 12½ in. by 5 in.; Devanāgarī character; written by the same hand as the next (dated) MS.; ten lines in a page.

Kūtīyasūtra-vyūkhyā, by Yūjāika Deva (or Devadatta), son of Śrī Prajūpati. Adhyāya I.

323.

748. Foll. 84 (orig. paged 83; two leaves being marked 27); size 12½ in. by 5 in.; indifferent Devanagarī writing; ten lines in a page.

Adhyāya II. of the same work.

Dated : संवत् १६६० समये सगहनशुदि १० श्रानिवासरे लिखितं वाराणस्यां ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

[H. T. COLEBROOKE.]

324.

1368b. Foll. 6; size 10 in. by 5 in.; written A.D. 1724, in the Devanāgarī character; nine or ten lines in a page.

The first section of adhyāya II. of the same work.

It ends: काले उक्ते विधिमुपरिशाति ॥ इति श्रीमहा-याज्ञिकश्रीप्रजापतिसुतदेवकृतपर्वेनिसीय: समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

325.

749a, b. Foll. 183; the same size; written by four different scribes; the greater part by the same hand (A.) as MS. 748 (No. 323).

Adhyāyas III. and IV. of Yūjūika Deva's commentary.

a) Foll. 1-51 (paged 1-49, with two śodhapattras inserted between foll. 37 and 38). From fol. 22 supplied by a different hand, in Samvat 1800.

Adhyāya III.

- b) Foll. 133, of which fol. 27 is wanting; written by the original copyist (A.), except foll. 51-74, which are somewhat more recent.
 - Adhyāya IV. Dated Samvat 1708.

 [H. T. COLEBROOKE.]

326.

763. Foll. 65; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

Adhyāya III. of the same commentary.

Dated: संवत् १६७५ वर्षे वैशासविद द्वितीयानुधी ॥ [H. T. Colebrooke.]

327.

750. Foll. 121; size 13 in. by 4½ in.; indifferent, but legible Devanāgarī writing, by the same hand as the greater part of No. 325 (MS. 749; dated A.D. 1651); nine lines in a page.

Adhyāya V. of the same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

328.

761. Foll. 71; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine or ten lines in a page. Many of the leaves are broken and otherwise injured.

Adhyāya VI. of Deva's commentary.

Dated: संवत् १६४० वर्षे माघवदि १ शुक्ते वाराणश्यां लिखितम् । १। लिखितं देवजी ॥

The MS. at one time belonged to one Agnihotrī Dhaneśvara, son of Agnihotrī Raghu.

[H. T. COLEBROOKE.]

329.

753A. Foll. 44; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; Devanāgarī character; copied by three scribes; 13-15 lines in a page.

Adhyāya VI.

Dated: संवत् १६३९ समये भाद्रपद्शुद्ध ३ गुरौ लिखितं गणेशेन । [H. T. COLEBROOKE.] 330.

755b. Foll. 49 (and a śuddhapattra inserted between foll. 11 and 12); size 10 in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character; eleven lines in a page.

Another copy of adhyāya VI.

Dated : संवत् १७९७ वर्षे वैज्ञावदिद्वितीया रवी लिखितं पुस्तकिमदं ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

331.

751A. Foll. 68; size 12½ in. by 5½ in.; Devanāgarī character; legibly written (by scribe A. of MS. 749); 9-11 lines in a page.

Adhyāya VII. of Deva's commentary.

[H. T. COLEBROOKE.]

332.

753B. Foll. 47, of which fol. 16 is wanting; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; written, by several hands; Devanāgarī character; fourteen lines in a page. Adhyāya VII.

संवत् १६२६ अने १४९३ कार्त्तिकशुद्ध १५ गुरी लिखितो यं ग्रंपः । लिखितं सदाशिवदीक्षितसुतकाशीनायन स्नात्मार्थे॥

[H. T. COLEBROOKE.]

333.

2669. Foll. 102; size $10\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character; 9-12 lines in a page.

Adhyāya VIII. of the same work.

संवत् १७९५ फान्युणशुरी ६ मंगलवार । लिखितं भटपुरू-शोत्तमेन गंगातिरे॥ [Н. Т. Солевкооке.]

334.

2667c & 753C. Foll. 71 (now bound together; numbered 1-31, 31-69; 65 occurring twice); size 11 in. by 5 in.; Devanāgarī character; by two different hands; foll. 9-25 and 31-55 more ancient (about A.D. 1700) than the rest.

Adhyāya VIII. [H. T. Colebrooke.]

335.

751B. Foll. 63 [numbered 1-13 (14 and 15 missing), 16-39 (no lacuna), 42-67]; size $12\frac{1}{4}$ in. by $5\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in the Devanagarī character, about A.D. 1600; eleven lines in a page.

Adhyāya IX. of Śrī Devadatta's commentary.

[H. T. Colebrooke.]

336.

752A. Foll. 54; size 11 in. by 4\frac{3}{4} in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1700; foll. 14, 17, 51, 52 and 54 by a more recent hand; fourteen lines in a page.

Another copy of adhyāya IX.

[H. T. COLEBROOKE.]

337.

762. Foll. 56; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page.

Adhyāya X.

संवत् १९९५ वर्षे खाषाढवदि ९ नवमी भौमवासरे लिखितं भटनिठाकेन श्रमं। [Н. Т. Солевкооке.]

338.

753D. Foll. 8; size 11 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī; about A.D. 1750; fourteen lines in a page.

Adhyāya XI.

[H. T. COLEBROOKE.]

339.

1362A. Foll. 16; size $10\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Another copy of adhyāya XI.

Dated: संवत् १६५ (!) वर्षे भाद्रवाविद स्रष्टमी ६ मोने लिखितं पा॰ रामदत्त । लिघावितं दीक्षीतसोनेश्वरसुतदी ० रामभद्रदी ० हरीशंकरनरेश्वरयक्षेश्वरपठनांचे ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

340.

752B. Foll. 16; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1700; fourteen lines in a page.

Adhyāya XIII. of Yājũika Śrī Deva's commentary. [H. T. COLEBROOKE.]

341.

1567c. Foll. 11 (now bound together with the preceding MS.); size 10¼ in. by 5 in.; Devanāgarī character; small, indifferent recent handwriting; sixteen lines in a page.

Another copy of adhyāya XIII.

Dated: संवत् १६ मीति फागुनवदी १० दसीमी।

[H. T. COLEBROOKE.]

342.

1555B. Foll. 22; size 11 in. by $4\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, by the same hand as MSS. 752 A. and B. (Nos. 336, 340); 13 or 14 lines in a page.

Adhyāya XIV.

The name of the author's father given in the colophon is $Sr\bar{\imath}$ -Pati. [H. T. COLEBROOKE.]

343.

1362B. Foll. 72, of which 54 is wanting; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page. Modern.

Adhyāya XV. of Deva's commentary.

[H. T. COLEBROOKE.]

344.

1362c. Foll. 50; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; legibly written by three different scribes; Devanagari character; 9-11 lines in a page.

Adhyāya XX.

संवत् १६७२ वर्षे मार्गिशिराणुदिपंचम्म्यालिखतं। इति
स्त्रीविष्रगुर्नेरमोढशातीयतवेदिदीिखतरुद्रदेवेन लिखापितं ०

[H. T. COLEBROOKE.]

345.

752c. Foll. 68; size $10\frac{3}{4}$ in by $4\frac{3}{4}$ in; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1700; eleven lines in a page. In the paging No. 38 has been omitted and 46 put twice.

a. Foll. 1-16b. Adhyāya XXIII.*

b. Foll. 16b-68. Adhyāya XXIV.

[H. T. COLEBROOKE.]

346.

1362E. Foll. 40; size 10 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; Devanāgarī character; legibly written by two scribes. First hand (foll. 1-6) 14-16 lines, second hand 12 lines in a page. Modern.

Adhyāya XXIV. [H. T. Colebrooke.]

347.

764a. Foll. 141; size 10 in. by 4 in., legibly written in the Devanāgarī character; twelve lines in a page.

Adhyāya XXV. of Deva's commentary.

Dated (by a different hand) संवत् १६५० मये ,श्रावशुद्ध ९ लिखितं प्रायश्चित्ताध्यायस्य पुस्तवं नारायग्रदीश्चि-तस्य विभागोत्तरकालं लिखितं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

348.

764b. Foll. 37; the same size; Devanagarī character; pretty fair handwriting; ten or eleven lines in a page.

^{*} Another copy of Adhyāya XXIII.—MS. 2671 (old No. 2334), foll. 91, dated Samvat 1538—which existed in H. H. Wilson's time, seems to have been lost.

Adhyāya XXVI. of the same work.

संवत् १९९५ कार्त्तिकविद ११ मंदवार ॥ ए पुस्तकशुक्छ-भाग्यदेवजीनुन्छे॥ लिखितं वाराग्यसिमध्ये भटपुरुशोन्तमेन मिण-किंगिरे॥ [H. T. Colebrooke.]

349.

2714. Foll. 104; size 9 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written (by the author?), in Devanāgarī, in A.D. 1676; eleven or twelve lines in a page.

Portions of a commentary (bhāshya) on Kātyāyana's Śrautasūtra, by Mahādeva; and another gloss by an unknown writer.

a) Foll. 2 (marked 9 and 2) Mahādeva's commentary from the beginning to the end of the eighth sātra. It begins:

शालानारं समुत्सृज्य भाष्यं कात्यायनस्य तु । वैद्यनाषं नमस्कृत्य महादेवेन लिख्यते ॥ स्रषातो ऽधिकारः ॥ स्याख्यायत इति श्लेषः ।०

On the blank page of fol. 1 the work is called Cautyana Sootra Padhati Bhaushyum.

- b) Fol. 1 (marked a). This leaf contains a commentary on sūtras 2-8 (and part of 1 and 9) of Adhyāya II. It begins:
 - ॰ चंद्रमसं प्रकृत्य . स्तस्य सनुपूर्णं पौर्णमासीत्या-चश्चत इति। — । पश्चादौ यद्यद्वविस्तत्सविस्मित्निति॥ [१]॥ अग्न्यन्वाधानमध्यपुर्वजमानो वा॥ करोति। अग्न्यन्वाधानमिति ॰
- c) Foll. 35, marked 3-37. Mahādeva's commentary on Adhyāya II. The introduction and part of the comment on sūtra 1 are missing. This portion begins:
 - ॰ स्यामुपवसेदित्यथै:॥ The comment on sūtra 2 (fol. 3b): ज्योदिति श्रेष:। ॰

It ends: इति सहस्रोदोच्यज्ञातीयद्विवेदिमहादे-वकृतकात्यायनसूत्रभाष्ये द्वितीयो ध्याय: ॥ संवत् सप्तद-शत्रयस्त्रिंशद्वर्षे श्रावशकृष्णतृतीयायां रवौ महादेवेन लिखितमिदं ॥

d) Foll. 22, marked 38-59. Mahādeva's gloss on Adhyāya III. It begins : होतृपदनं । सीदतीति सदनं होतुः सदनं होतृपदनं । तहेदिमपरेश ०

Dated the same year ॰ वर्षे धिकन्नावणकृष्ण-हादश्यां गुरी ॰

e) Foll. 44. Adhyāya IV. of Mahādeva's commentary. It begins: पौर्णमासविधानसमनंतरदर्शस्यानुविधानं कतिव्यमत स्नाह ॥ अपराह्य ०
[Mackenzie Collection.]

350.

2589. Foll. 126; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eight lines in a page.

Yājāika Deva's Paddhati, or manual of the 'Śrauta ritual, according to the Kātīya-sūtra.

Adhyāya I-IV., consisting of foll. 19, 43h, 61, and 126b respectively. Dated Samvat 1648.

The first five adhyāyas of this treatise have been printed by Prof. Weber in his edition of the White Yajurveda, vol. iii.

[H. T. COLEBROOKE.]

351.

757a-f. Foll. 132; size 10 in. by 4 in.; Devanāgarī character; written by four recent scribes, one having copied the first three MSS., the others one MSI each; 11, 13, 11, 10 lines respectively in a page.

Adhyāyas II-IV., VII-IX. of Deva's Kātyāyanasūtra-paddhati.

- a) Foll. 16. Adhyāya II.
- b) Foll. 13. Adhyāya III.
- c) Foll. 42. Adhyāya IV.
- d) Foll. 12. Adhyāya VII., consisting of nine kaṇḍikās. It begins: आयाग्नीशोनस्य प्रहतितिलेख्यते । o
- e) Foll. 24. Adhyāya VIII., consisting of nine kandikās. It begins: अधातिक्येष्टि:॥
 तत्र वैष्णवो नवकपालः पुरोडाशो भवति।

f) Foll. 25. Adhyāya IX. in fourteen kandikās. It begins: अप सुत्याहस्य पद्धतितिहेख्यते। and ends: इति प्रातःसवनं समाप्ते। [H. T. Colebrooke.]

352.

755a. Foll. 47; size 10 in. by 4 in.; Devanāgarī character; indifferent modern handwriting; 9-11 lines in a page.

Adhyāya XII. of Deva's manual. It begins : अथ सत्रात्मकस्य द्वादशाहस्य पद्यति हिंख्यते । °

[H. T. COLEBROOKE.]

353.

756a-c. Foll. 81; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written in the Devanāgarī character, the third MS. by a different hand from the first two MSS.; 13, 12 and 9 lines in a page respectively.

Three adhyayas of the same treatise.

- a) Foll. 29. Adhyāya XV., on the Rējasūya. संवत् १९९९ मासमाघमुद्तित्रयोदिश चंद्रवासरे लिखतं पंचोलिलुणजी १
- b) Foll. 31. Adhyāya XX., on the Aśvamedha. लिखतं पंचीलिलुणजीबाद्यणमालिविशलनगरा संवत् १९९९ वृषे मासमाधमुदिवीजभृगुवासरे
 लिखतं काञ्चिमध्ये घाटचतुषशीनाखालिञ्जपुरामध्ये १
- c) Foll. 21 (paged 1-14, 13-19). Adhyāya XXI., on the Sarvamedha (ends fol. 16) and Pitrimedha sacrifices.

[H. T. COLEBROOKE.]

354.

760b. Foli. 34; size 9½ in. by 3¾ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1650; ten lines in a page.

Adhyāya XVII. of the same treatise. It begins: प्रातस्पसन्प्रथमदिने नियमेन प्रतकरणम् । ॰

[H. T. COLEBROOKE.]

355.

18b. Foll. 34; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1650; eight or nine lines in a page.

Adhyāya XXI. of the Kātyāyanasūtrapaddhati. This copy begins with the Purushamedha: अथ पुरुषमेशस्य पद्धतिर्हिष्यते। ब्राह्मणराजन्ययोरितष्टाकामयोः पुरुषमंत्रो यहो भवति। after which the Sarvamedha (from fol. 12) and Pitrimedha (fol. 27) as above.

[H. T. COLEPROOKE.]

356.

1362D. Foll. 13; size 10½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; 10-12 lines in a page. Adhyāya XXIII. of the same work.

It begins: खणाहीना उच्यने । द्वाहप्रभृतयो द्वादशा-हपर्यना सहीना: । ॰

Dated: संवत् १९९५ महाशुदी ३ वृद्धवारे लिखितं वारा-एशिमध्ये भटपुरुशोत्तमेन गंगातिरे॥

The MS. at one time belonged to one Ganeśadīkshita. [H. T. Colebrooke.]

357.

754. Foll. 77; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; by two recent scribes (the one who copied foll. 1-44 being identical with the copyist of 757d); 13 (or 15) and 12 (or 13) lines in a page, respectively.

Adhyāya XXV. of the same manual; consisting of fourteen kandikās.

The MS. begins: दृष्णपूर्णमासादीनि सत्रांस्तानि कम्मैय्युकानि । स्र्युना तेष्वेय कमीसु कमीवनाशे ⁰

[H. T. COLEBROOKE.]

358, 359.

440, 577. Foll. 1-206; 207-416 respectively; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

The first kāṇḍa of the Saṃskāragaṇapati, a commentary on Pāraskara's Kūtīya-Gṛihyasūtra,

by Rāmakṛishṇa of Kāśī, son of Konera, and grandson of Jayasiṃha. It begins:

दंदे श्रीगणनायकं सुरगुरुं सर्वाधिसिद्धिप्रदं भक्तानां स्खदायकं गजम्खं सिंत्रशोभाकरं। ब्रह्माविष्ण्शिवार्कमुख्यखचरान् श्रीशारदाशैलजां लक्ष्मीं पर्यानवासिनीं निजगुरं कार्यस्य संसिद्धये ॥ १ ॥ श्रीविध्याचलदक्षिणे मुललिते देशे च पुरवालये चातुर्वर्ण्यसमाकुले बहुविधे नाम्ना मद्रपत्तमे *। तत्रासीतिजवंशवर्धनकरः श्रीवामुदेवः सुधीर दोर्दंडप्रियतः प्रतापविभवी भूमंडलाखंडलः ॥ २ ॥ शत्रणां ललनासहस्रनयनेष्वंभःप्रवाहं ददज् जातः श्रीपरतापसाहिन्पतिः श्रीवासुद्वात्मजः । तेजस्वी च महायशा नृषगुर्णोदारो दयालुः प्रभुस् तत्पुत्रो अपि महाज्ञयः खलु महासिंहो नृपो अभूत्रतः ॥ ३ ॥ तदंगजो हिम्मतिसाहिनामा वभूव राजा रजनीशवक्तुः। गयंदिसंहो नृपतिस्ततो अनुन्नेजोयशोवीयबलान्वितश्च ॥ ४ ॥ तस्यात्मनः संगवंशरो धीरो धुरीखो धरखीधरस्त्र । मान्यो वदान्यो गणकाग्रगस्यो धन्यो विष्वो जयभिंहदेव:॥ ४॥ संप्राप्तजीविकस्तस्मात्नाज्यां कोनेरदेवविव्धः 🛊 । तत्सूनुरामकृष्णाख्यः सूत्रविवर्णं कुरुते ॥ ६॥ बालकानां सुबोधाय तोषाय विदुषामि । ञ्चाकल्पमिप संसारे कीर्त्यवस्थापनाय च ॥ १ ॥ स्वाभिप्रायेग 🖇 हि मया न किंचिदिह लिख्यते । कित् वाचिनकं सर्वमतो माद्यं मनीपिभिः॥ ६॥ ञालोका धर्मशास्त्राणि मन्वादिभिः कृतानि च । परिशिष्टान्यनेकानि कात्यायनकृतानि च ॥ ९ ॥ ककी चार्यकृतं भाषां गदाधरकृतं तथा। भाषं हरिहरं चैव अन्यानि च बहुनि च ॥ १०॥ सारमेव समुद्धाय स्मृतीनां वचनं यथा। सिद्धांतानि सम्लानि विचार्य लिख्यते मया ॥ १९ ॥ शन्दतस्रार्थतस्रोह पौनरुक्तिं न दुप्पति । स्पुटबोधाय बालानां ग्रंथो ऽयं रच्यते यतः ॥ १२ ॥

इह खलु सकलमुनिगणवरिष्ठचक्रच्हामिणः श्रीभगवान्पार-स्कराचार्यः परमकारुणिको निर्विद्येन ग्रंथसमाप्यर्थे अध्येतृणां च शुभार्थे शिष्टाचाररद्यणार्थे ग्रंथादी मंगलाचरणमातनोति। अपेति ? इति ॰ प्रथमकंडिका fol. 32b; ॰ डितोयकंडिका fol: 44b; इति ॰ गणपितपूजनपुख्याहवाचनमातृकापूजनमांदीश्राद्धप्रयोगः। ध्रथ ग्रहयज्ञखरूपं fol. 74b; इति ॰ तृतीया कंडिका fol. 116; इति ॰ विवाहप्रयोगः fol. 206b; ॰ चतुर्थोकर्मप्रयोगः fol. 217; ॰ लक्ष्मीपूजनं fol. 222b: ॰ डितीयविवाहविधानं fol. 225; ॰ अकेविवाहविधः fol. 230b; ॰ कमेविपाकफलं प्रायिश्वतं fol. 279b; ॰ विष्णुबल्जः fol. 290b; ॰ मूलुशांतिविधानं fol. 345b; ॰ आश्वेषशांति ॰ fol. 350b., etc.

It ends: श्रीप्रथमज्ञाखीयरामकृष्णिवरिचिते पारस्करगृझमूचिवरेण संस्कारगणपती किंपलसंहितोक्कश्रिजुरद्याविधानं
प्रथमकांडं संपूर्णे समाप्तन् संवत् १९६० वृषे ज्ञाके १९ समये
साश्चिनमासे कृष्णपक्षे १५ समावस्यां पुन्यतिथी खार्षे परार्षे॥

A Rāmakrishna, son of Kondabhatta, and grandson of Prayāgabhatta, composed the Śrāddhaganapati. [H. T. Colebrooke.]

360.

912. Foll. 317 (numbered 124 and 193); size 12½ in. by 6¼ in.; fairly well written, in Devanāgarī, by three or four different hands; 13-16 lines in a page.

The same portion of the Samskārugaņapati. The ends of the chapters and kandikīs are marked in red.

Dated Samvat 1850. [H. T. COLEBROOKE.]

361.

1665A. Foll. 92; size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page. Modern.

Kūtīyagrihyasūtra-prayogavivriti, also called Grihya-kūrikū, an exposition of Pūraskara's Grihyasūtra, composed, in A.D. 1266, by Renukūrya, son of Maheśasūri, and grandson of Someśvara (of the Śūnḍilavaṃśa). Very incorrect.

It begins: जो नमी महाललायै नम मखादिकमैविता कुमुदोडोचदेतवे नमस्तस्मै (?) गणेशांध्रिनखचंट्रमरावये १ - ॥ संस्कारो डिविधः प्रोक्तो ब्रद्धो दैवो यनाविभिः । गर्भाधानादिमांशलो दैविकपाकपतिष ॥१

^{*} नामामहुपतमे, MS. 912. † MS. दारा.

^{‡ °} काश्याकौनेर ° MS. 912. \$ खानि ° MS. 912.

The garbhādhāna ends fol. 4b; puṃsavana, fol. 5; sīmantonnayana, fol. 6b; jātakarman, fol. 8b; nāmakaraṇa, fol. 9b; nishkramaṇa and karṇaredha, fol. 10; annaprūśana, fol. 11; cūḍākaraṇa, fol. 12b; mauñjīvratavidhāna, fol. 18b; vedārambha, fol. 20b; upākarman (or upākaraṇa), fol. 22b; utsargavidhi, fol. 23b; anadhyāyāḥ, fol. 25; keśānta, ib.; samāvartana, fol. 28; snātakadharmīḥ, fol. 29; vivāhaprakaraṇa, fol. 42; caturthīkarman, fol. 43b; shodaśukriyāḥ, fol. 44b; śūlākarmaprakaraṇa, fol. 53; vrittiprakaraṇa, fol. 57; bhaishajyakarman, fol. 58; śaucaprakaraṇa, fol. 89b; avakīrṇiprāyaścitta, fol. 90; sabhāpraveśana, fol. 90b; rathārohaṇa, fol. 91; hasti-aśvārohaṇa, etc. It ends:

इति तत्वार्थसंपूर्णरेणुकार्येण यज्जना। कृतायां सूत्रविवृती समाप्ता गृह्मकारिका॥ षामी छाडिल वंशनो (!) द्विजवरः सौजम्यजन्याकृतिः श्रीसोमेश्वरदीक्षितें बुजभवापत्पात्मनः पद्वदः (!) । सज्ञास्त्रायमहोद्धेनिरवधवैदग्धदुग्धां बुधेः श्रीमाध्यंदिनधर्मदुर्धरवरोद्वारैकधुर्यस्ततः ॥ मृन्सत्क्लपद्मखंडतपनः श्रीमन्महेशाभिधः सूरिभूरियज्ञाः ज्ञृतिस्मृतिसदाचारैकनिष्टो भवत् । तत्पूनुः कतिसूनुस्त्रमिटनी (!) कल्लोल नक्रो महान् ते[ने] यं रिचता प्रयोगिववृतिः श्रीरेणुकार्येण वै॥ शाके ष्टवस्वी[भ्रा]रसंमितांके ११८८ श्रदेखयारुवे मधुसंज्ञयासे। ग्रंपः कृतो यं कमलालयांग्रि-सरोरुहामोदितषद्वदेन ॥० काशीत सागतेनेयं पयोष्ट्यां शुक्कतीर्थके। दीधिताननसंक्षेत लिखिता रेण्कारिका॥ [H. T. COLEBROOKE.]

362.

1729F. Foll. 29; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; six lines in a page.

Yajūapūrśva; one (the 15th) of the eighteen parišishta, or supplements, of the White Yajurveda, ascribed to Kūtyūyana. It begins:

विवाहे वितते तंत्रे होमकालमुपस्थिते । कत्यका चृतुमागन्नेत् कथं कुंवीत याज्ञिकाः ॥ १॥ Fol. 22:

इतीयं याज्ञिपार्श्वेषु श्रुतियोजसनेयिका । ष्यत्येष्विप च वेदेषु विभागं प्राह कौशिकः ॥ (१५४)॥ सायंहोमेषु यहूर्व्य प्रश्तहोंमेषु तद्ववेत् । भिन्नद्रव्यहुतं यनु खहुतं तस्य तत् भवेत्॥१॥

etc., 12 ślokas, after which fol. 23b:

इति छंदोगपद्वतौ पुनराधाननिमित्तानि ॥ संवत्सरं यावत्प्रो-पिकावस्थारिनप्रसस्यने । ०॥

> रवनादिनिमिन्नेषु हावयेन तु हापयेत् । विम्रो दृशाहमासीनवैश्वदेवविवर्जितः ॥ १॥

etc., 13 ślokas, after which: सन्यतापद्विषयं॥ यजमानस्त्र पत्नी च उभी प्रवसिती यदि। ° 28 ślokas.

Ends: इति यज्ञपाश्चीभिधानं परिज्ञिष्टं समाप्तं॥ संवत् १९०९ वर्षे कार्त्तिकमासे कृष्णपञ्चे ३० शुक्रे लिवितमिदं पुस्तकं।०

For another MS. of this treatise see Weber's Cat. No. 261. [H. T. COLEBROOKE.]

363.

1158a. Foll. 10; size $9\frac{1}{4}$ in. by 3 in.; excellent Devanāgarī writing of about A.D. 1600; six lines in a page.

Sulvaparisishta, another (the seventh) of the parisishta of the White Yajurveda. It begins:

रज्जुसमासं वस्थामः । समे शंकुं निखाय शंकुसंमितया रज्ञा मंडलं परिलिख्य यत्र लेखयोः शंक्षग्रछाया निपतति तत्र शंकू निहंति सा प्राची ॥

It consists of seven paragraphs, followed by 47 ślokas:

डिहस्ते छख्णं कुर्यात् चिहस्तो मध्यमः शिरः । शिरः पश्चाडितस्तिः स्यात्पूर्वीथे हस्त एव च ॥ १ ॥ ० सूत्रदोषदरिद्रस्य गूटमंत्रस्य धीमतः । समाप्तेयं क्रिया शोल्बी कात्यायनमहात्मनः ॥ ४७ ॥

इति शुन्वं सममं परिशिष्टं समाप्तम् ॥ (here follows a quotation from the Siddhāntacūdāmaṇi).

See Weber's Catalogue, No. 252, for another copy of this work which, however, contains only 39 ślokas. [H. T. COLEBROOKE.]

364.

774c. Foll. 18 (apparently originally 19, of which one, fol. 17, is missing); size 10 in. by 4 in.; legibly written in the Devanāgarī character; seven or eight lines in a page.

Śulvavivaraṇa, a commentary on the preceding treatise, by Upādhyāya Karka. The MS. begins:

स जपत्युदयेनैमां चतसृष्यिप दिखु नियसतां नॄणां। प्रतिदिनमन्यामन्यामाशां विद्धाति यः प्राचीं॥ १॥

रज्जुसमासं वध्यामः । किमधीमदमुख्यते ॥ यदाचार्येण प्रा-ग्वंशसदोहविधानवेद्यग्निमानादीनि परामर्शमावेणैवोक्तानि ॥ तेपां तत्वनिर्णयार्थमिदमुख्यते । ०

The MS. ends:

इत्युपाध्यायकर्ककृती शुस्त्रविवरणं समाप्तं॥ स्वात्मारामतत्मुतदन्भंदन तथा रामकृष्णेन लिपितमिदं पुस्तिकं संवत् १६,६६ वर्षे माघे मासि कृष्णपक्षे ४ तिथी शनिवारे०

[H. T. COLEBROOKE.]

365.

1521b. Foll. 5; size 10 in. by 4½ in.; recent, indifferent Devanāgarī handwriting; nine lines in a page.

Kāṇvānām višesha, being a review of the peculiarities of the Kāṇva school, in the performance of the Darśapūrṇamāsa and Agnishṭoma ceremonies.

The MS. begins: अथ द्शिपूर्यमासयो: कार्यानां विशेष:। विचस्पते यश्चं गोपायेति ब्रह्मैव जपित न यज्ञमान:। इति देव: कर्कमते न ब्रह्मा किंतु यज्ञमान: कार्यवशाखीयानां supplied in the margin] आसादने। अग्निहोत्रहवनीं च शूर्ष च। सो ग्निहोत्रहवनीं च शूर्ष चादत्ते। तत्स्प्यमुपोन्हीति। अथाधिरोहिति विष्णुस्ता। उरुधातायेत्यन: प्रेक्षते। तृष्णं वा किंचिद्वा निरस्पति। अविद्यमाने अभिमृशेदिति न। अथोल्रुखलं प्रतिगृह्याति। स प्रतिगृह्यासिट्रिसि

Fol. 2b: आज्यप्रोक्षरपुत्वनादी तु वाचीनकमेव का-स्वीयामां तु अध्वर्षुग्रहणाभावात् वर्तेत स्वाध्वर्षुस्तस्मान्माध्यंदि-नानामध्वर्षुः प्रेषकर्ता कर्यवानां त्वरनीदिति ॥ 0 ॥ अरिनष्ट्रोमे कार्यवानां विशेषो लिख्यते । अथेतां शालां प्रारवंशां कुंवैति । यद्यपि स्रुतौ वितारणं नास्ति तथाप्यविरोधाकर्तव्यमेव । 0 It ends: शालायामपरेण यजमान उपस्थे सो० पत्नी तमनु । पाचादीनामासादनं । तत खाज्याधिश्रयणाद्याज्यग्रह- णांतं कृ[त्वा पदिविकिनिरंकसाद्वैपंचमपंकुतावयंघोधः (!) ॥ supplied by a different hand].

366.

1355h. Foll. 2; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1700; 10 or 11 lines in a page.

 $K\bar{a}nva\hat{s}akh\bar{i}ya$ -vi $\hat{s}esha$, another treatise on the same subject; incomplete at the end.

It begins (after the title written in the margin by a different, more recent, hand):

श्री: । साधाने वि । साहवनीयमुद्धिरस्यत्रग्नीमं प्रेस्पेद्ध्वर्षुः सन्धेन पूर्वेण प्रेहि । सन्धाभावे प्रेमाभावः । वरुणप्रधासे । सग्नीत्सिमधमधायाग्नि संमृह्डि ब्रह्मस्रस्यास्यामः । पितृयत्ते च । वर्ष्टिरुप्पूले दितं च पितृयत्ते । पूर्वेद्युवैहिंषद्मो धानाकरणं गृहमेथीयांते तत्र । दर्शपौर्णमासयोवि । प्रथमे काले ब्रतोपा-यनं । स्रिग्नहोत्रहवणीं शूर्षं चासादयेत् । सादानमस्ये । उरु-वातायेत्यनः प्रेस्तर्णं । १

Fol. 1b: स्रोमयागे वि । स्रमुदी श्वायां प्राङासीनो ध्वर्युः इमश्रूणि वपेत । o

It ends at the bottom of fol. 2b: उसावेतिम युगपन्नद्भिमंत्र [H. T. COLEBROOKE.]

e. Atharva-Veda.

367.

526A. Foll. 27; size 9½ in. by 3¾ in.; legibly written, in Devanāgarī, in the earlier part of the 17th century; 8-11 lines in a page.

Yajñaprāyaścittasūtra, a collection of rules for the expiation of irregularities in the performance of sacrifices, according to the Atharva-veda ritual. The treatise is called Vaitāyana-sūtra outside, but according to the colophon this is the title of a larger collection of which this is the chapter on prāyaścitta. It is doubtless the portion of the Vaitāna-Sūtra referred to by Dr. Garbe (in his edition, Pref. p. v. MS. C.) as immediately

succeeding the practical sacrificial portion (of 8 adhyāyas) published by him. The MS. begins:

खयातो याज्ञे कर्मीण प्रायिश्वज्ञानि व्याख्यास्यामो विध्यप-राधे मवैत्र पुनःकार्ये कृत्वोज्ञरतः प्रायिश्चन्नं प्रायिश्चनं वा कृत्वोज्ञरतः समाधानं यत्पुर्वे प्रायिश्चनं करोति ?

According to the colophon, the work (i.e. the Vaitānasūtra) consists of 14 lectures, of which this MS. contains the last six, each sub-divided into a number of sections, viz., Adhyāya I. into 5; A. II. into 9; A. III. into 10; A. IV. into 4; A. V. into 6; A. VI. into 9 sections. After this there follows another paragraph which is numbered 10, beginning अस योजनावाधियमांनाधि दियां दियां ६

The colophon runs thus: इति श्रीख्रयं वेदे वैता-यनसूत्रे प्रायश्चित्तः प्रसंगे चतुर्देशनो ध्यायः समाप्तः ॥ after which, by a different hand: श्रीसर्वविद्यानिधानकवीन्द्रा-चार्यसरस्ततीनामयर्ववेदे वैतायनसूत्रे प्रायश्चित्तिप्रसंगपुस्तकम् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

II. MANUALS AND SPECIAL TREATISES.

a. Śrauta Ritual.

368.

1366A. Foll. 32; size 10 in. by 4 in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 10-14 lines in a page.

Śrautasarvasva, a treatise on Vaidik ceremonial, in four chapters (pariccheda), by Śesha Nārāyaṇa, son of Śesha Vāsudeva, and grandson of Śeshānanta. According to the precepts of Bodhāyana. The MS. commences with seven ślokas:

यामुदेवं गुरूं नत्वा दीश्चितानंतमूर्तिज्ञं।

परं पराज्ञारं व्यासं सोमपीचित्रपुरूपं॥ १॥

बोधायनस्य कट्यस्य व्याख्याः संति परःज्ञताः।

श्रेषो प्रहमशेषास्ताः परिकृत्य ब्रुवे ट्यशः॥ २॥ -॥

श्रान्याधेयप्रयोगस्य परिमार्गं विविच्यते।

श्रेषनारायग्रेनेह विप्रकीर्णमितस्ततः॥ ४॥

कट्ये धर्मे च श्रेषे च कर्माते हैधगृद्ययोः।

प्रायश्चितिविवृत्यादित्रये स्नामचतुष्ट्ये॥ ४॥ ० ९॥

खप प्रयोगपरिमाणं॥ अधिकारिन रूपणाधीनत्वादुत्ररकर्मे-प्रवृतेरिधकारस्तावदाधानादिकमेमु निरूपते। तत्र विषष्टः। १०

Fol. 7: इति॰ श्रीतसर्वस्ते श्रीतिविषयनिरूपणं नाम प्रथमः सोमादिविचारपरिहेदः समाप्तः॥ खथाधानं।॰

Fol. 24: इति श्रीमद्वोधायनमागेप्रवर्तकाचायेश्रीशेषानंत-दीश्चितमुतश्चीशेषवामुदेवदीश्चिततनूद्भवमहामीमांसकदीश्चितश्ची-शेषनारायणनिणीतेश्चीतसर्वेश्वेडवंगादिविचारो नाम द्वितीयः ॥ स्रथ साधुवृताधिकारः ॥

369.

1683. Foll. 177; size $9\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; legibly written, in Devanāgarī; eight or nine lines in a page. In the beginning two leaves have been lost and replaced by two leaves on which part of fol. 3 has been recopied by a different hand.

Viśvaprakāśa, a manual of Vaidik ritual, according to the precepts of Āpastamba; compiled by Viśvanātha, son of Purushottama, in Samvat 1600 (A.D. 1544).

Fol. 3 begins: जनाम्मः कृतेतदात्मयातादि सपमृत्युजनि-तदोषनिवृत्तिपूर्वेजमीध्वेदेहिकाधिकारिसद्वार्थे नारायणविलं करियो ॥ It ends:

साकाशांवरकृतिकाहिमगुभियुक्ते विरोधाभिधे
वर्षे हैमनमार्गशुक्तनवमीसी स्थेर्गते (!) वासरे ।
पूर्णा श्रीपुरुषोत्तमार्यतनयश्रीविश्वनाथेन वै
प्रीत्ये विष्णुपदाक्तयोरिति कृता सत्पद्धतिः कल्पनां ॥३॥
स्वीजनस्त्रीपुरुषोत्तमो यं श्रीविश्वनाथं श्रुतिकर्ममान्यः।
(इति) विश्वप्रकाशाभिधपद्वतिस्तत्कृता महाप्रीतिकरी समाप्ता ॥
श्रेयसे ॥ संवत् १६०५ मिति सा १ शुक्तविश्वे तिथी ६ शनि ॥

370.

374. Foll. 302, two of which are numbered 41, while two others have been supplied later between foll. 28 and 29, and foll. 271 and 272 respectively; size 10½ in. by 4 in.; legibly

written, in Devanāgarī, about the middle of the 17th century; 11 lines in a page.

Prayogasūra, a manual for the performance of Vaidik sacrifices, by Keśavasvōmin. The author apparently follows the Baudhōyana Śrautasūtra (cf. Burnell, Index of Tanjore MSS. No. cxvi.). It begins:

श्रियः पतिं नमस्कृत कर्गं च मुनिसत्तमं। प्रयोगसारं वस्थामि केशवो ऽहं यथामति॥ १॥

नारायणादिभिः प्रयोगकारैरेकं पश्चमाश्रित्य द्श्रैपूर्णमासा-दीनां प्रयोग उक्कः । श्वाचार्यपादै द्वेधे पश्चान्तराख्यपुक्कानि भवस्वामिमतानुसारिणा मया तूभयमप्यक्कीकृत्य प्रयोगसारः क्रियते । श्वामावास्येनेत्यादि ।

Praśna (or prapāṭhaka) I. (18 adhyāyas) ends fol. 26b, इति केशवस्त्रामिकृते प्रयोगसारे दर्शपूर्णमासी संपूर्णों ॥

- P. II. (2 or 3 adhyāyas) on Ādhāna, fol. 31.
- P. III. (3 adhyāyas) fol. 44, इत्याधानं समाप्तं॥
- P. IV. (? 6 adhyāyas) on Agnihotra, fol. 52b.
- P. V. (4 adhyāyas) fol. 70b, सनाप्तः पन् ॥
- P. VI. (7 adhyāyas) fol. 93b, समाप्तानि चतुमी-स्यानि॥
- P. VII. (10 adhyāyas) fol. 147b, इति अग्नी-पोमीयः समाप्तः ॥
- P. VIII. (5 adhyāyas) fol. 174.
- P. IX. (6 adhyāyas) fol. 206b, समाप्ती रिनष्टोम: ॥

Then follow, severally, the modifications of the Soma sacrifice: इति॰ खत्रिग्नष्टोम: fol. 207b, ॰ उक्यम्प्रयोग: fol. 208b, खितरात्र: fol. 215, खमोर्योम: fol. 216, वाजपेय: fol. 230b, etc.

It ends: इति सकल्णविद्याविद्यारदश्रीतस्मातेकमीनुष्टान-केञ्चस्वविमकृता (!) प्रयोगसारनामको यंथ पक्षाण शुभं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

371.

367. Foll. 165; size 9¾ in. by 4¼ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D.
1750; nine, sometimes ten, lines in a page. (A).
A manual of the Vaidik ritual, [called Brihat-

Padmanābhī, on the title page of MS. B.]. The treatise begins:

विग्नराजं नमस्कृत्य देवीं सरस्वतीं तथा। शिष्याणानुपकाराय लिख्यते श्रीतपद्वतिः॥

कृताधानम्य प्रथमपौर्णमास्यां मातृपृजापृर्वकमाभ्युद्धिकं श्राह्म । ततो इन्दारम्भणीया प्रतिपदि । पुनः खरस्थाने निर्लेषः । पन्न भूसंस्काराश्व । पुनरुद्धरणम् । देवतावधारणम् । वैकल्पिकपदार्षाधारणम् । साचम्य वह्यशिकः । कुशोपमहः । कृतित् कः । षद सिमधो गृहीत्वा । ०

इतोष्टि: समाप्ता। fol. 13 (B12); इतान्वारम्भणीया fol. 18 (16); इति प्रवासविधि:। स्रथाग्निहोत्रहोन:। fol. 27 (22b); स्रथ चातुमीस्यानि fol. 29b (24); स्रथ वरुणप्रधासा: fol. 34b (27b); स्रथ साक्रमेधा: fol. 47b (37b), etc.; स्रथ निरुद्धप्रयोग:। fol. 82 (62); इति पशुः समाप्त:। fol. 93 (70); apsudīkshā; prāyaṇīyā; somakraya, etc., to the end of the Agnishṭomu.

It ends: ज्यस्य ज्योतिष्टोमस्याग्निष्टोमसंस्थितस्य क्रतोः समृद्धार्थं यथा संपन्नेनान्नेन तृप्तिपर्धतेन सहसं ब्राह्मणानहं तपियप्ये तदंते पुनरू बृत्य सायमाहृतिः । वहिंदादीपनं लीकिके अनी । स्वकाले प्रातहोंमः ॥ सप्त सोमसंस्थाः । तेषां प्रथमोग्निष्टोमः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

372.

1637b. Foll. 114; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; eleven lines in a page. Fol. 65 has been misplaced between foll. 113 and 114.

The same work. (B.) A more correct copy. [H. T. COLEBROOKE.]

373.

1637a. Foll. 64; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

Another manual, called Laghu-Padmanābhī on the front page; apparently an abridgment of the preceding work. The MS. begins:

कृताथानस्य प्रथमपौर्धनास्यां मातृपूज्ञापूर्वकं श्राइं। ततो न्वारंभणीया। पुनः खरस्याने निर्लेषः। पुनः पंच भूसंस्काराः। इद्वरणं। वैकल्पिकपदार्यावधारणं। बद्धाक्षितः। कुशोपयहः। षद् सिमधो गृहीत्वा । स्वम्यं त्वाधानमाहवनीयगाईपत्यदिक्षणा-ग्निषु । ०

In the beginning the treatise is divided into sections, eight of which make an adhyāya. The end of the second adhyāya (fol. 7) coincides with the conclusion of the anvārambhaṇāyeshṭi.

It ends:

श्वत्र पश्चे वाजिनयागः। श्वात्मालंभः। उदकालंभः। संवा-दशंयुवाकयोरभावः। परिधिप्रश्चेपः। संस्रवाहृतिः। देशे विमोकः। व्रतविसर्गेश्व ॥ इति श्विग्निष्टोमिका पपस्या समाप्ता॥ संवत् १६६५ वर्षे फाल्गुनमासे शुक्कपश्चे द्वितीयायां तिथी श्विन-वासरे लिखितो १ यं संपः॥ [H. T. COLEBROOKE.]

374.

288a. Foll. 63 (the first five of which have been lost and supplied, on six leaves, by a more modern hand); size 10 in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, in the earlier part of the 17th century; eleven lines in a page.

Yajñatantrasudhānidhi, an exposition of the ceremonial in accordance with the rules of Baudhāyana and Āśvalāyana, by Sāyaṇācārya. The first part. It begins:

वागीशाद्याः मुमनसः सर्वाणीनामुपक्रमे।
यं नत्वा कृतकृताः स्पुक्तं नमानि गजाननं॥ १॥
सत्सूत्रो(प?)चितस्वताग(म)महारातं निधानं गिरां
प्रत्यिक्वत्तमुपासमहे वयममी बोधाय बीधायनं। ०२॥० १९॥
संगृद्ध सारं कृतवान् वेदशास्त्राणिकोविदः।
यज्ञनां परमप्रीत्यै यक्षतंत्रमुधानिधिं॥ २०॥
अगनीनाधास्यमानः सवेदुरितपूर्वेषापश्चयकामः सवेप्रायश्चि-

श्चरनीनाथास्यमानः सवेदुरितपूर्वेषापश्चयकामः सवेप्रायश्चि-त्रकृषं कूष्मां उद्दोनं कुर्यात् । श्वमावास्यायां पौर्णमास्यां चोपक्रमः॥ तस्यायं प्रयोगक्रमः॥ ०

इति कूप्पांडहोम: * ॥ ऋष गणहोम: । fol 6 (of supplied leaves).

च्चपान्याधानं । स्वच श्रुतिः । जातपुत्रः कृष्णकेशो ॰ fol. 13. इति ॰ श्रीसायणाचार्यस्य कृती यज्ञतंत्रसुधानिधावन्याधेय- प्रकरणं समाप्तं ॥ अथाधानस्यात्र्यलायनही [च]क्रम उच्यते । अच सर्वोत्विष्टिमु प्रधानदेवता उपांत्र्य यष्टव्याः । ° fol. 49.

इति ॰ साधानप्रकरणं समाप्तं॥ स्रय पुनराधानक्रमः। यस्याधानकालादारभ्य संवत्सरसमाप्तरवीक् पुत्रभातृबंधूनां पण्णूनां धनस्य वा हानिः। ॰ fol. 53b.

इति ॰ पुनराधानप्रकरणं॥ अयोत्सर्गेष्टिपुनराधानयोराश्व-लायनहीचप्रयोग उच्यते। तचोत्सर्गेष्ट्यां सिन्तः धिनवैश्वा-नरश्चेति हे देवते। ॰ fol. 57.

॰ अथारिनहोत्रस्यारंभः ॥ अस्तमयात्पूर्वे स्नानादि पंचकं कृत्वा। पृथ्याहदेवता। ॰ fol. 59.

It ends:

इति श्रीमद्राजाधिराजश्रीपरमेश्वरवीरहरिहरसक्तुसाम्राज्य-धुरंथरस्य वैदिकमार्गस्थापानाचार्यस्य श्रीसायणाचार्यस्य कृती यज्ञतंत्रसुधानिधौ श्राग्नहोत्रप्रकरणं समाप्तं ॥ हिल्लातं वारा-णस्यां मोहनब्राह्मणेन ॥ [H. T. Colebrooke.]

375.

288b. Foll. 77; same size; indifferent Devanāgarī handwriting; eight lines in a page.

Another portion of Sāyaṇa's Yajñatantrasudhānidhi. On animal offerings. It begins:

खय पाणुकं प्रक्रम्यते । तत्र पणुर्नितः काम्यछ । तत्र नितः षट्मु मासेषु यावज्जीवं प्रयोज्यः । ०

इति ० रेंद्राग्नीयनिरूढपशुवंधप्रकरणं समाप्तं ॥ अय प्रशो-राम्बलायनही त्रप्रयोग उच्यते ॥ अत्राग्नेय्यामिष्टी अग्निर्देवता ० fol. 58. It ends:

इति ॰ यज्ञतंत्रमुधानिधी पशोराश्वलायनहोत्र समाप्तं॥ संवत् १६६६ समये चैत्रवदि ४ भीमे लिधितं त्रिपाठीवंशी॰ धरेगा॥ [H. T. Colebrooke.]

376.

1743A. Foll. 59; size 9½ in. by 3½ in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1650; nine lines in a page.

Another portion of the same work, treating of the Full and New Moon sacrifices.

It begins:

ष्ठणाहितारिनकरणीययोदैर्ज्ञपूर्णमासयोः प्रयोगक्रमो ऽभिधीयते। यथोक्तान्वाधानदिने प्रातरिनहोत्रैं हुत्वा यजमानः क्ष्मश्रूपपछ्य-केज्ञालोमानि वापयित्वा १

^{*} A spiral curve over पा, probably intended to change it to क्रुमांड •

After the conclusion of the Darśapūrņamāsa (fol. 58) there follow two sections, beginning: अधाययणसूत्रं । वर्षासु इयामाकानामययणं करिष्यन्भवति व and शरिद ज्ञीहीणामाययणं करिष्यन्भवति १ – विमृजते ज्ञतं ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

O Pr Pr

377.

135c. Foll. 54, of which one (fol. 37) is wanting; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; eight lines in a page.

Audgātra-prayoga, a manual of the duties of the chanters at the Soma sacrifice; forming part of Sāyaṇa's Yajñatantrasudhānidhi.

It begins: खपौज्ञात्रप्रयोग: ॥ स्नृत्विगार्थेयो उनूचान इत्याद्युक्ततञ्जस्युणवानृत्विग् भवति । १

It ends: इति श्रीमद्राज्ञाधिराज्ञपरमेश्वरहरिहरराजेतादिवैदिकमागैस्थापनाचार्यश्रीसायणाचार्यकृती यक्षतंत्रसुधानिधी
क्षीक्षां क्षां पदार्थः समाप्तः ॥ संवत् १६,०० वर्षे श्रावणमुदिचतुर्थी शुभदिने लिखितं लक्ष्मीनारायणबाद्यन् ॥ ० ॥ इति
सामगशाखायामिन्नशोने उन्नातृगणः समाप्तः ॥ सम्राडसि कृशानुः
साहवनीयं - - a short paragraph - - 0 इति सर्वान् ॥

378.

[H. T. COLEBROOKE.]

1970. Foll. 196; size 8 in. by $3\frac{3}{4}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; 7-9 lines in a page.

Mantrasamhitā, a collection of verses from the Rigvedasamhitā, (apparently for the use of the Hotri priest, in connection with the Āśvalā-yana-sūtra, cf. next MS.) Foll. 1-19 with the accents marked.

The passages extracted from the first ashṭaka (foll. 1-20) are as follows:

Mand. I. sūkta 1-11; 12, 1. 6; 18, 6. 1 (here ends the first adhyāya);—20, 1; 22, 10. 13. 15-21; 23, 16-24; 24, 3. 11; 25, 1-10. 19; 27, 13; 31, 12;—33, 1; 35, 2; 36, 13; 35, 11; 38, 6; 40, 1; 43 (1-9); 44, 5; 46, 1;—47, 1;

48, 11; 50 (1-13); 51, 1, first pāda;—62, 1; 65, 3; 69, 1; 76, 2;—81, 1; 82, 2; 83 (1-6); 84, 7-9. 15; 86, 1; 89 (1-10); 90, 6-8; 91 (1-23); 92, 10. 16;—95, 1; 96 (1-9); 97 (1-8); 99 (1); 101, 1; 106 (1-7); 110, 1; 112 (1-25);—113, 1. 16; 114 (1-11); 115 (1-6); 116, 8; 117, 15; 120, 12.

The MS. ends: अने १७२९ प्रभवनामसंवत्सरे वैशाख-शुक्क खष्टम्यां भृगुवासरे तिहनेदं पुस्तनं समाप्तं केळकरोपनाम-कगणेशेन लिखितं स्वार्थं परार्थं च ॥

DR. J. TAYLOR.

379.

781. Foll. 113; size 10 in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; 7-9 lines in a page.

Another copy of the same collection.

Foll. 1-84 and 101 are marked with accents (by the Śrotriya Bālakrishna, according to a statement at the end of the fourth ashtaka, fol. 46).

The MS. ends: इत्याश्वलायनमंत्रसंहिता समाप्ता॥०॥
संवत् १९६९ (विक्रम scored out) शके १६१६ शाविरीनामसंवत्सरे कार्त्तिके मानि शुक्षपक्षे चतुर्देश्यां तिथी भीमवासरे
इदं पुस्तकं काश्यां ग्रामे लिखितं॥

The Saka date is probably wrong, as only the other date corresponds with the year of the cycle of Jupiter given. [H. T. COLEBROOKE.]

380.

395. Foll. 31; size 12 in. by 4½ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting.

Baudhāyana-Ādhānaprayoga. It begins:

खयाग्याधानं निरूपते तस्य कालं शिशिरवसनयीपमञ्चतवः पौर्णेमास्यमावास्यायजनीयास्तिथयः कृतिकारोहिणीपुनर्वसुपू-वीतरफ्रस्तुणीचित्रानक्षत्राणि मृगशीविविशासाप्रोष्टपदस्रवणानु-राधा खपीति केचित्। 0

The mantras are accented.

The MS ends: आधानवीधायन समाप्त: ॥ अनेन प्रीयतां देवो भगवान्मंगलेष्ट्यर: । लक्ष्मी नृसिंह: पूर्वेषामस्माकं कुलदैवतं ॥ संवत् १६०५ । ० [H. T. Colebrooke.]

381.

1851. Foll. 20; size 12 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in the Devanagarī character; nine lines in a page. Modern.

The same work. Not accented. Incomplete. [Dr. J. Taylor.]

382.

1635d. Foll. 17; size 9½ in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character; eight or nine lines in a page.

 $\bar{A}dh\bar{a}na$ -prayoga, another manual of the ceremony of establishing a set of sacrificial fires, according to the (fifth book of the) $\bar{A}pastamba$ - $\dot{S}rautas\bar{u}tra$. The treatise begins:

स्रान्याधेयं व्याख्यास्यामः । कम्बद्धोभयतत्विवृद्धा कम्प्र-योगमात्रतत्विवृद्धा वा ब्राह्मणेन यजेत्रनुद्धातः स्वभावेषा सह संशोधयेदात्मानं गायत्रीलक्ष्मजयैः ^०

The MS. ends: ब्राझणतपैणांतं प्रकृतिवत् ॥ इता-धानिष्टिः ॥ स्त्राधानप्रयोगः समाप्तः ॥ संवत् १७९६ प्रजापितना-मसंवत्सरे माघशुद्ध ३ गुरुवासरे ॥

Then follow, in a different handwriting, 30 ślokas in praise of $R\bar{a}ma$. [H. T. COLEBROOKE.]

383.

1210. Foll. 29; size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1750; 11-14 lines in a page.

Darśapūrnamāsa-prayoga, a manual of the New and Full-moon sacrifices (according to the Baudhāyana-sūtra?), with the mantras accented. The MS. begins:

श्रीहनुमते नमः ॥ ऋष दश्रेपूर्णमासप्रयोगः ॥ साहिता-रिनरन्वाधानदिने प्रातरिनहोत्रं हुत्वा श्रमश्रूपपश्चकेश्रलोमन- स्वानि वापियत्वा कृतस्वाननवनीताभ्यंजनोईवासाः स्वातैः पत्य-ध्वयेवादिभिः सह प्रत्येकं सप्तभिः सप्तभिदुर्भिपंजूलैर्नुखं नाभिं गुल्भी च संमृज्य दर्भोन्समुचित्य प्रोष्ट्योदङ् निरस्यति ॥ ०

Fol. 26b: समाप्ती दर्शपूर्णमासी ॥ स्रथ नित्यश्रीतहो-मप्रारंभ:। तिथ्यादि संकीत्वे सायमिनहोत्रं पयसा होप्यामि॥ प्रातरिनहोत्रं पयसेति प्रात:। ०

Fol. 28: होम समाप्तः ॥ बीधायनो दश्चपूर्णमासस्यदं प्रकीतितं नारायखेन लिखितं विद्धां संग्रहाय च ॥ श्री ॥ प्रकृत्यायतनं प्रमाखं॥ ०॥ स्रथ विकृत्यायतनं प्रमाखं॥ ०॥ स्थ व्याहारः (!)॥ ०॥ It ends: इति विहारः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

384.

3009g. Foll. 22; folio, size 13 in. by 8 in.; well written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page. European paper (water-mark 1853).

The same manual. The text differs considerably. Unaccented.

It ends: संतिष्ठेते दश्चैपूर्णमासी । श्वस्मिन्कर्मीण etc. (5 lines) ° इंद्राय हरिवत इदं ०॥ श्राके १९७३॥

[H. T. COLEBROOKE.]

385.

1987. Foll. 44; size 8½ in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, A.D. 1793; 9-11 lines in a page.

Darśapūrṇamāsa-prayoga, another manual of the New and Full-moon sacrifices, according to the Baudhāyana-sūtra. On the front and back pages the treatise is called Baudhāyana-pañca-prayogī-darśapūrṇamāsa. The mantras are accented.

It begins: उक्कान्वाधानिदने प्रातरिनहोत्रं हुत्वा केश-श्मश्रुलोमनखानि वापियत्वा सपत्नीक: स्नात्वा कृतनवनीतेना-भ्यंनिति॥ कृतांचनश्चेकविंशतिदर्भिपंजूलै: पवनं कुर्यात्॥

It ends: उपविश्य सात्मने संप्रेष्यति ब्राह्मणांस्तरेयितवै । ततो स्रग्नीन्परिसमुद्य पर्युस्थानग्नेयेत्यादिनोपस्थानं कुपात्॥ इत्यास्वलायनपंचप्रयोगी बौधायनदर्शपूर्णमासः समाप्तः॥ शको 9994 ॥ प्रमादीनामसंवासरे कार्त्तिकशुक्कपौर्णीमा मंदवार इदं पुस्तकं सदाशीवज्योतिषिमुनुरामचंद्रेन लिखितं विश्वेश्वरसंनीधं पावसयामवास्तव्यं (!) ॥ [Dr. John Taylor.]

386.

•3009h. Foll. 6; size and handwriting as No. 384 (MS. 3009g).

Darśapūrṇamūsa-Hautra, a manual of the New and Full-moon sacrifices, for the Hotri. Unaccented.

It begins: प्रागुद्गाहवनीयादवस्थाय प्राङ्मुखो यज्ञोप-वीत्याचम्य दक्षिणा वृद्धिहारं प्रपद्यते ०

It ends: संस्थाजप:॥ श्रों च मे खरश्च मे यहो च ते नमश्च॥ यत्ने न्यूनं तस्मै त उपयते वितिरिक्तं तस्मै ते नमः॥ हीत्र समाप्तं॥

387.

1993. Foll. 13; size 8½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Darśapūrnamāsa - Hautraprayoga, another manual of the New and Full-moon sacrifices, for the use of the Hotri. With accented texts.

It begins: अथाश्वलायनदर्शपूणमासहीत्रप्रयोगोच्यते ॥ यजमानेन वृतो ध्वपुँणा होतरेहीत्यामंत्रितो होता साहवनीया-त्रागुदग्देशे प्राङ्माको वस्थाय ०

It ends: इष्टि: संतिष्ठते ॥ इति दश्चेपूर्णमासहीत्रप्रयोग संपूर्णमित्यों ३ ॥

खंलोचनखरिवधु १७२० काल्युक्तस्य वत्सरे । जनार्दनमा-सनामनवन्यां साध्ययोग च ॥ १ ॥ गुरुपुष्पदिने युक्ता छमृत-सिद्धिवेल्योः । उष्णांशुकं न्यराशिस्थांककटकस्थचंद्रयोः ॥ २ ॥ रामचंद्रस्य नामे तुं लिखितं पुस्तकं य च । पुख्यग्रामाभिधान-स्थज्योतिषीउपनामयोः ॥ ३ ॥ ० [Dr. John Taylor.]

388.

1729G. Foll. 7; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

A similar manual for the same sacrifice and order of priests.

It begins: हीत्रं करिष्यन्संचरेण प्रविश्यापरेणाहवनीयं प्राङ्गिष्ठन्नश्चयुप्रेषितो ब्रह्मन्सामिधेनीरनुवस्थामीत्युक्ता तस्मात्प्रस-वमाकांश्चेद् ०

ऋष प्रयाजाः fol. 3; ऋषानुयाजाः fol. 5b.

[H. T. COLEBROOKE.]

389.

599a. Foll. 51; size 9½ in. by 4 in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting of about A.D. 1750; nine or eleven lines in a page.

Cāturmāsya-prayoga, a manual for the performance (by the Adhvaryu) of the Seasonal sacrifices; apparently part of a larger work called Prayogapañcaratna.

. The MS. begins: अय चातुनौस्यान्युच्यंते चातुनौस्या-नीति कर्मसमुदायिना तस्य चत्वारः प्रयोगाः यावज्जीवसांवत्सरौ द्वादशाहो यथाप्रयोगन्नः । यथाप्रयोग इति प्रयोगपर्याप्रकालः ।

It ends: इति प्रयोगपंचराले आश्वलायनो प्रयोगिचातु-मौत्यप्रयोग: समाप्त: I After this follows a short paragraph, beginning: सोमांतपक्षे अग्निष्टोम: कार्य: o and ending: इति चातुर्मास्यानि समाप्तानि।

[H. T. COLEBROOKE.]

390.

3009i. Foll. 24; folio, size 13 in. by 8 in.; well written, in the Devanāgarī character; fifteen lines in a page. European paper.

The same treatise. A modern Bombay copy, greatly differing from the preceding. No allusion seems to be made here to a *Prayogapañcaratna*.

Foll. 1-9 are marked चा • श्रेमी; the remainder चा • प्र.

391.

259a. Foll. 40; size 10½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about the end of the seventeenth century; thirteen or fourteen lines in a page.

The Cāturmāsya section of the Padārthādarśa, a manual of the sacrificial ceremonial generally.

It begins:

कातीयं कल्पसूत्रं च हीतं कातीयमेव च। सनयोः कर्कभाष्यं च संप्रदायादिनिर्णयात्॥ रतानालोक्य यत्नेन शिवं सांवं प्रश्रम्य च। पदार्थोदश्रसंत्रं तु यंथं कुर्वे गुरुक्तितः॥

द्शिपूर्णमासाद्यग्निहोत्रांतानि क्मांणि सनुविहितानि। इदा-नीं श्रुतिमंत्रकत्यपाठानुक्रमेण चातुर्मीस्यानुविधानं प्राप्तं तानि पाशुकानि रेष्टिकानि चोभये पक्षेत्रपि संवत्सरसाध्यानि । ०

इति पदार्थाद्शें वैश्वानरपार्जन्येष्टिः॥ स्रथ वैश्वदेवपवै। fol. 3; स्रथ वस्त्यप्रधासाः fol. 9b; स्रथ साकमे- धपवे fol. 21; स्रथ मृहमेधीयेष्टिः fol. 22b; स्रथ हिविहोमः fol. 25b; स्रथ क्रोडनीयेष्टिः fol. 26b; स्रथ महाहविः fol. 27b; स्रथ पितृयद्यः fol. 29b; स्रथ त्रेयंवका निरूपंते fol. 34b;— इति पदार्थादशें साकमेधास्यं तृतीयं पवे॥ स्रथ श्रुनासीरियं पर्व॥ fol. 36b; इति ० रोष्टकानि चातुर्मास्यानि समाप्तानि॥ स्रथ क्रमप्राप्ता मिचविंदा लिख्यते॥ fol. 38; इति मिचविंदा समाप्ता। स्रथ विश्वानरीयेष्टिः fol. 39b.

It ends; श्रेवं प्राकृतं ॥ इति वैश्वानरीया समाप्ताः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

392.

3009f. Foll. 9; the same size and handwriting as Nos. 384, 386.

Cāturmāsya-Hautra, a manual of the Hotṛi's duties during the performance of the Seasonal sacrifices.

It begins: अथ चातुर्मास्पहीतं॥ वैश्वानरपार्जन्येष्ट्यां॥ वैश्वानरो वाग्निवैश्वानरो वा॥ पर्जन्यश्व॥०

It ends: देवा आज्यपा इत्यादि संस्थाजपांतं समाप्तं ॥ संतिष्ठते चातुर्मास्यहींचं समाप्तं ॥ अनंतरं एतदंगत्वेन सोमो विहित: ॥ तदशक्तस्य पशुः ॥ पुनश्चातुर्मास्यानि वा ॥ १ विश्वे देवाम आगत ये कच ज्या इति विश्वेषां ॥ पकृतिवदितरत् ॥ शके १९९३ ॥ १

393.

774d. Foll. 18; size 10 in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Cāturmāsya-Hautrapaddhati, another manual of the same ceremonies, by Śrī Deva.

It begins: स्रथ चातुर्मास्यहीत्रं लिख्यते। पूर्वेद्युर्वैश्वा-नरपार्जन्येष्टिः । देवताद्वयम् । चातुर्मास्यानि प्रयोध्यमाणः पूर्वेद्युर्वैश्वानरपार्जन्यामिति सूत्रम् । १

इति वैश्वानरपार्जन्येष्टिः fol. 2; इति स्निग्नमंथनं fol. 8; इति वैश्वदेवहीत्रं fol. 6; इति वरुगप्रधासहीत्रं fol. 9; स्वय महाहिवः fol. 11b; स्वय पित्र्येष्टिः fol. 12b.

It ends:

सहसं भोजयेत्सोने षर् कार्तान सुराक्रये।
चातुर्मास्येषु चत्वारि छाधाने च पक्षी कार्ता॥ इति समाप्तं॥
समाचरेद्यः श्रुतिमान् चेताधार्मकलाविष।
चातुर्मास्येरेव परां गितं यांति विकल्मषाः॥
इष्टिभिः पशुवंधेश्व चातुर्मास्येर्महामस्थैः।
इष्ट्रा पापैः प्रमुच्येत महिद्गरिष दुस्तरेरिति॥ इति समाप्तं॥
संवत् १६५९ वर्षे काज्ञिकमासे शुक्रपक्षे ॥ पंचम्यां तिषी
भौमवासरे दीक्षितश्रीदेवजी स्वयमेव पठनाषीय चातुर्मास्यहीचपद्वतिर्ल्लिखापिता॥
[H. T. Colebrooke.]

394.

1636b. Foll. 14; size 9 in. by 4½ in.; legibly written, in the Bengālī character, in the early part of last century; 7-9 lines in a page.

Sāmaveda-Homapaddhati, a manual of the duties of Sāman priests at Homa-oblations. It consists of two chapters, the first of which treats of the preliminary rites, such as the preparation and consecration of the fire-place and fire, etc., whilst the second treats of the various kinds of homas.

The treatise begins:

ष्ठय सामगानां सर्वेकमैसाधारणी कुष्ठाग्रिका लिख्यते ॥
तत्र चतुहैस्तप्रमाणं देशं शकराङ्कारास्थिकशतुषादिरहितं पृयोत्तराज्ञवं समं वा खायामग्रहपसहितं गोमयेनोपलिष्य तत्र कृतस्रातः
शुचिराचानः प्राङ्मुखः कुष्ठासहितासनेनोपविष्टः कर्ता उत्तरस्रां
दिशि ष्ठभ्युष्ठाणांचे कुश्चकुसुमसहितं जलपानं निधाय ०

Fol. 9: इति सर्वकर्मसाधारणी कुशिखका समाप्ता ॥ श्रथ

It ends: इति सर्वेकर्मसाधारणमुदीच्यं कर्म समाप्तम् ॥ काशीस्थिताननरामभट्टाचार्यस्य पुस्तिका। लिखिता वाकला-वासिश्रीरमाकानशर्मणा॥ [H. T. COLEBROOKE.]

395.

526b. Foll. 20; size $9\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; 9-11 lines in a page.

Paśubandha-prayoga (as it is called outside), being texts from the Atharva- and Rik-samhitā, to be recited during the performance of animal sacrifices.

It begins with Rgv. x. 32, 1: प्र सु न्यंता धिय-सानस्य , followed by x. 85, 23: अनुश्चरा श्वजवः •

The mantras are devided into 22 sections, a reversed index of the pratikas of which is given at the end.

Dated Samvat 1850. [H. T. COLEBROOKE.]

396.

3009e. Foll. 8; folio, size 13 in. by 8 in.; well written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page. European paper (water-mark 1853).

Paśu-Hautra, a manual of animal sacrifices, for the use of the Hotri priest.

It begins: खण पणुहौत्रप्रारंभ:॥ तत्र पञ्जाविष्टिरूभ-यतो ज्यतरतो वाग्नेयी वाग्नावीष्णावी वोभेवान्यतरा पुरस्तात्॥ स्रस्या इष्टे:॥ पंचद्रज्ञ सामिधेन्य:॥०

It ends: अग्रयुक्॥ कृतिक:॥ इत्यादिषु विशेषेषु वृद्धिने आद्रेव:॥ मूलक:॥ खाति पुनर्वेष:॥ इति पशुहीत्र समाप्तः॥ [?]

397.

3055. Foll. 9; size 10 in. by 4 in. (increased by the binder to 11 in. by 5 in.); indifferent Devanāgarī writing, of the latter part of last century; eleven lines in a page.

Kaukilī, a manual for the performance of a special form of (Sautrāmaṇī) offering.

It begins:

कौकिल्याः कर्मोच्यते ॥ नवम्यां प्रातरिनहोत्रं हुत्वा कौकित्या यस्ये खर्गार्थिमिति निर्देश: । विद्युदिस। ऋषवा सारस्वतहोमी अन्वारंभणीया । केचित्सारस्वतान्वारंभणीयी नेक्छंति । षड्डोता । रतानि नाना हवनीयानि । कालायसेन काचलोहितेन (? काल º) कालानुशातनेन कालेनोपधानेन कालेन सांतरेण कालेयकींशेन स्त्रेण। उसण (!) उस्लिप्नेन।० (six lines further) इयामाकान्सकून्कृत्वा नवस्थानेव वसित । ततो द्वादश्यां । प्रातरिनहोत्रं हुत्वा रेंद्रः पशुः । तस्य निरू-ढपञ्चंभवत्कस्यः। वस्सो दक्षिणा न माता। उपरिष्टान्मातृदानं। इष्टिः समाप्ता । ऋष द्वादश्यामेव पूर्ववत् सुरेष्टिः । चतुरहे यज्ञाय रमतामित्यादि कौ किलीयं हविः। अग्रेण गाहेपत्यमवटं सात्वा स्रवटस्थाने कारोत्तरं केचित्पटंति । कारोत्तरोऽवटाकृति:। रवंलक्षणं काले सवटैः सवटाकृति कृत्वा गोचर्मणा सर्वतः । ० (ten lines further) पयसा परिषिच्य । एवं संसुज्य तिसो रात्रीवेसति॥ ऋषा पंचदक्यां पश्चिष्ट्यादि। ऋद्यायकायकी-किलीयं हविः । न षढोता । पश्चिष्टिं कृत्वा ज्ञाखाहरएं। अञ्चज्ञासायामित्यादि व्रतोपायनांतं । यूपाहुत्यादि पृत्रेवत् । रको यूपः त्रयः खरवः पृवैवद्वेदिः । ${f o} - - {f fol.} \ 5b$: केचि-त्पूर्वस्थां सीत्रामख्यां च शतां छत् ं मातिकामिछंति । o fol. 8: वत्सं पूर्वस्यां ददाति । मातरमुत्तरस्यां । ऋस्मिस्तस्य वत्सस्य माता दिख्या। रुद्राय गामिति प्रतियहः ब्राह्मणतेपेणांतं। संतिष्ठते कौ किली तया खर्गकामी यजेत छंदोगानां नास्तीयर्थः॥ षय हीत्रं कीकित्याः । षादित्यचरोः । ष्रदितिने उरुयतु महीम् षु । रंद्रस्य पशोः । ०

It ends: तत्र श्लोकाः।

की कित्या यह्यदित्रागू नेवम्यां पुर्वेषद्भवेत्। होता कालायसेनादि श्यामाकांतं प्रकल्यतु ॥ द्वादश्यामिंद्रदेवत्यो न पढोता निरूढवत्। श्वदित्याश्वरुतंत्रेण यत्सस्तत्र तु दक्षिणा ॥ सुरेष्टिः पूर्वेषत्कार्यावटो (!) कारोत्तरं तु वा । तोकादिभिष्ट्य संमृज्य पयः सेकांतमेव च ॥ पर्वमु त्रीणि च पश्चो (!) न षढोता पुराकृता । हिवमा च यथामूत्रमादित्यस्य च मातरं ॥

समाप्ता कौर्विली ॥ [Dr. J. B. BALLANTYNE.]

398.

1262. Foll. 197; size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, about A.D. 1650, by one *Dhuṇḍhirāja*, whilst staying at $R\bar{a}mahrada$; Devanāgarī character; nine lines in a page.

Bodhāyana-Somaprayoga, by Rudradeva.

The treatise begins:

यस्य ज्ञानमननं दानं यस्य चाननाम् । भक्तिर्यस्यानने तमननं गुरुं नौमि ॥

श्राष्ट्रत्यनशाखिनो यजमानस्य षोधायनसोमप्रयोगः । तज्ञाधानं सोमेनतुनश्चजादिनियमः । श्रान्यत्र सोमे वसन्ते पौर्ण-मास्याममावास्थायां वा यजनीये वा सुत्या तदनुसारेण दीश्चादि-कल्पनम् । देवनश्चत्रे दीश्चा पौर्णमास्यां सुत्यति वा । कृत्किकाः प्रथमम् । ०

Pravargyasambharaṇa, fol. 7-13b; yūpacchedana, to fol. 15; apsudīkshā, to fol. 17; dīkshanīyā, fol. 18; dīkshā, fol. 20; prāyaṇīyā, fol. 24b; somakraya, fol. 27b; ātithyā, fol. 33; pūrvāhnikapravargya, fol. 48b; pūrvāhnikopasad, fol. 51b; apurāhnikapravargya and aparāhnikopasad, fol. 52b; madhyamopasad, fol. 54b; uttamopasad, fol. 55; pravargyodvāsana, fol. 59; agnīshomīyaḥ, fol. 92b.—Atha sutyā, fol. 97; iti prātaḥsavanam, fol. 144; mādhyandinam savanam, fol. 155; tritīyasavanam, fol. 164; avabhritheshṭi, fol. 190b; udayanīyā, fol. 191b.

The mantras are marked with the accents.

It ends:

प्रातहोंनस्याप्पप्राप्तिरिति धूर्तखामिः (!)। तेन सायंकालं प्रतिस्य तत्र हुत्वा ततः पश्चात्प्रातहोंमः खशाखीयानुष्टाने ब्यात्तस्यापेद्यायां शाखांतरीये विश्वकारात्। स्वतं स्व शाखांयनेन (!) सोमांगत्वेनोक्ते विष सायमिंग्नहोत्रे बस्येषामनाधिर इति ॥ इति बोधायनसोमप्रयोगो स्दृदेवकृतः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

399.

537b. Foll. 70, paged 1-45, 49-73; size 9½ in. by 4 in.; indifferently written, in the Devanāgarī character; twelve lines in a page.

Saptasoma-paddhati, a manual of the Soma sacrifices, according to the Maitrāyaṇīya-śākhā.

It begins: मैत्रायणीयके खाँग्नष्टोमादिक्रतूनां सप्तसोम-संस्थापद्वतिर्हिष्यते। तत्रादौ संभृतसंभारो भूत्वा खास्नातदेवय-जनकरणं मातृपूजनं नाम्नादीमुखपूर्वकं। स्वृत्विजो वृणीते। ०

Fol. 10 प्रथमो ध्यायः। fol. 25 हितीयो ध्यायः। fol. 42b तृतीयो ध्यायः। fol. 45b contains tables of priests; fol. 64b खिनशोमपद्धतिः समाप्ता। एम एवात्य- िनशोमः विशेपस्तु कथ्यते। etc. (the remaining six saṃsthās). It ends:

इति मैत्रायणीयको ग्निष्टोमादिसप्रसो[म]संस्थानां पद्धतिः समाप्ताः॥

संवत् १६३३ वर्षे फागुणविद t सोमे । । । अहोह काशि-वास्तव्यं मोढज्ञातीयः [here the name is obliterated] उ. छाईकेन लिपितं॥ and by a different hand, पुस्तकं सोमपद्धतिः॥ सप्तसोमपद्धतिः। [H. T. Colebrooke.]

400.

537a. Foll. 70; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, at Ahmadabad, in A.D. 1589; eight lines in a page.

Jyotishtoma-paddhati, a similar manual, according to the ritual of Śānkhāyana (?).

The MS. begins: महाकीषीतिकमतेनेकाहा सनेको-सराष्ट्राहीना एतेनाग्निहोत्री व्याख्यातावित्यादयो सनादेशो ज्योतिष्टोमधर्मसामान्यादिहोत्त्यते। द्वादशाहप्रकृतित्वात् द्वाद-शाहदीस्रा इत्याद्ययं यज्ञ इत्यादि स भवति। 0

It ends: इति पद्वति: समाप्ता ॥ सं १६४६ वर्षे लिखितेयं पद्वति: खिहमदावादनगरे ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

401.

1636a. Foll. 14; size 9½ in. by 4½ in.; indifferent modern Devanāgarī writing, by two different hands, the first of which copied foll. 1-4; nine lines in a page.

Sāmagānām Brahmatvapaddhati, another manual of the Soma rites, for the use of the Udgātris, by Paurānika Purushottama, son of Bālambhatta.

The treatise begins: उत्तरेण सदो गत्ना सदमः पश्चा-दन्तर्वेदि प्रत्यद्भुवः स्थित्वा प्राजहितमुपातिष्ठेदहिरसि बुद्ध्यः । ०

The seven saṃsthās are treated successively: Agnishṭoma, Atyagnishṭoma (from fol. 4b), etc. The Aptoryāma ends fol. 6b, when it proceeds: अप समसंस्थास अप भिष्टं यत्की तद्वाते। 0

The colophon runs thus: इति पौराणिकोपनाम्ना वालंभट्टात्मनपुरुषोत्तमेन कृता सामगानां व्रद्धात्पद्धतिः समाप्ता ॥

In the margin of fol. 1 is noted सामवेदका पद्यतियज्ञका ⁶ [H. T. Colebrooke.]

402.

1748a. Foll. 89; size 8½ in. by 3½ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

A manual of the stotras and formulas used by the *Udgātṛis* at the several Soma sacrifices; figured for chanting. The title, *Sāmavedaviśvagāna*, has been added at the end by a different hand.

It begins: प्रथमं ज्योतिष्टोने विश्वरूपगानं॥ स्नों युंने वाचण शतपदोम् ०॥ इति चि:॥ विश्वरूपगानं॥ स्नाग्न-ज्योतिज्योतिरानोम् ०

इति ज्योतिरिन्छोमः समाप्तः। fol. 18b; ० खत्मिनछोमः fol. 20b; ० जक्ष्यस्तोचार्ण fol. 29; ० घोडिशस्तोचार्ण समाप्तानि ॥ खिन्छोमोऽत्यिन्छोम जक्ष्यघोडश्यितराचो वाज्येयो प्रोयाम इति वचनादनुक्रमः। खयातिराचस्तोचार्णि॥ fol. 29b; इति संधिस्तोचार्णि । इत्यतिराचः । खय वाज्येयः। fol. 43; इतुकथ्यानि, fol. 60; इति वाज्येयः॥ खय संविष्टुष्ठो प्रोयामः कथ्यते । fol. 61b; ० मैजावरूणस्य पृष्ठं। fol. 73; ० सगर्भपृष्ठानि fol. 76b; ख्रणातिरिक्रस्तोचार्णि fol. 86.

Dated संवत् १६६६ वर्षे मार्गिशारबदि t वुधे लिखितं॥ [H. T. Colebrooke.]

403.

135b. Foll. 8; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1600; eight lines in a page.

Atirātra-stotrāņi (corresponding to foll. 29b-42b of the preceding MS.), figured.

[H. T. COLEBROOKE.]

404.

135d. Foll. 12; size 9½ in. by 4½ in.; Devanāgarī character; indifferent writing; nine lines in a page.

Vājapeya-stotrāni (as foll. 43 ff. of No. 402). Dated Samvat 1675. [H. T. COLEBROOKE.]

405.

1745b. Foll. 15; size 8½ in. by 3¾ in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; 7-9 lines in a page.

Vājapeya-stotrāņi, figured.

The MS. ends : इदं पुस्तकं नरहरिनगकैरेण लिखितं। [H. T. COLEBROOKE.]

406.

135e. Foll. 19; size 9½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī; seven lines in a page.

The concluding portion of the chanters' text-book, corresponding to foll. 61 ff. of No. 402. (MS. 1748a).

Dated संवत् १६७६ वर्षे चैत्रशुक्क्षपंचम्यां रवी लिखितं॥ [H. T. Colebrooke.]

407.

135f. Foll. 16; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagari; eight lines in a page.

The same portion.

Dated संवत् १६९९ शक १५ समये चैत्रविद्चतुर्देश्यां लिखितं द्रोगिचिंतामिणना खांधे परार्षे च॥

[H. T. COLEBROOKE.]

408.

3678. Foll. 18; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page. Modern.

Audgūtra-prayoga, a manual of the duties of the Udgūtṛis, during the performance of the Atyagnishṭoma, Ukthya, Shoḍaśin and Atirūtra sacrifices. The MS. begins:

> ज्योतिष्टोमिक उद्गानप्रयोगः संप्रदर्शितः । ज्यागिनष्टोममंत्रस्य पथ्यमतिरिहोच्यते॥

तत्र तावन्महम्मे वोचेत्यादि सिमधा ज्थानांतं प्रकृतिवद्भवति ॥

It ends: इत्यादि हारियोजनभक्ष्ये विशेष: ॥ इति
ज्योतिष्टोमो तिरात्रप्रयोग: ॥

The mantras are accented.

[H. T. COLEBROOKE.]

409.

1254e. Foll. 24; size $9\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; small Devanāgarī handwriting of about the middle of last century; fourteen lines in a page.

Part of the Audgātraratnākara, another manual of the duties of the Udgātris at Soma sacrifices, by Sadārāma, son of Deveśvara, and grandson of Sūrajit.

This MS. contains five of the seven samsthās of the *Jyotishṭoma*. Only the first two pages have the accents marked over the texts.

 ${
m It\ begins}$: जयोक्ष्यस्य प्रयोगः॥ तस्य महन्ते वोचेत्यादि सिनदाधानांतं सर्वमिन्निष्ठोनवत् ॥ $^{
m o}$

The Ukthya ends fol. 3b; the Shodasin, fol. 4; the Atiratra, fol. 7b; the Vajapeya, fol. 14; the Aptoryama, fol. 24b: इति श्रीमिस्याठीसूरिजसमूजियाठीदेवेश्वरात्मजसदारामेण कृते श्रीहानरानाकरे सप्तसंस्थाप्रयोगः ॥

समाप्ती यं सप्तसंस्थाप्रयोगः सारिनिचत्रस्य च प्रयोगः ॥ स्रोन प्रीयतां देवः सोमः सोमार्डभूषणः । दिश्वणामूर्त्तिपूर्वेषामस्मातं कुळदैवतं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

410.

1729A. Foll. 54; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, by several different hands, in Devanagari, about A.D. 1650; 7-11 lines in a page.

Saptasomasaṃsthā-paddhati, another manual for the use of the Sāman chanters, by Govardhana, son of Veṇādāsa.

This manuscript contains only the first of the seven samsthäs, the Agnishtoma; with the texts figured for chanting.

It begins:

षणारिनष्टोमादिसमसंस्था लिख्यंते॥ स्रथ विध्यव्यपदेशे सर्वक्रत्वधिकारः॥ तत्रादौ मातृपूजावृद्धित्राद्धं। स्कन्नुतिविधा-नान्नंत्रान्कभाणि चोद्वाता कुर्योदनादेशे॥ ०

It ends:

पूर्णोहुतिहोमपश्चे पि प्रस्तोतुः सामगानं । त्रिवृद्धहिष्य-धमानं । पंचद्शाज्यानि । पंचद्शो मार्ध्यदिनः पवमानः । समद्शानि पृष्ठानि । समद्श स्त्राभैव स्किव एकि गिनष्टोमः । द्वादश श्रतं दक्षिणाः । प्रथमायां पूर्वपश्चस्य दी खेतेकाहेभ्यः । दृष्ट्वा वा नश्चत्रयोगमिति दी श्वाकालः ॥

इति श्रीदीक्षितित्रपाठीवेणीदासमूनुना दीक्षितित्रपाठीगोव-ह्वनेन विरचितायां सप्तसोनसंस्थापद्वतौ प्रथमो ग्निशोनः समाप्तः॥ [H. T. COLEBROOKE.]

411.

792A. Foll. 17; size $10\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page. Modern.

The same portion of the same work. Incomplete at the end. It breaks off abruptly at a place corresponding to fol. 41 of the preceding MS.; and then the colophon follows: इति समसंस्थाप्रयोग: समाग्रं संपूर्ण ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

412.

609. Foll. 55; size $9\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; Devanāgarī writing of the early part of last century; 8-11 lines in a page.

A similar treatise, by $R\bar{a}makrishna$, surnamed $N\bar{a}n\bar{a}$ $Bh\bar{a}\bar{i}$, son of $D\bar{a}modara$. The Agnishtoma and following five $samsth\bar{a}s$. Apparently incomplete in the end. It begins:

स्रथाग्निष्टोमसंस्थस्य ज्योतिष्टोमस्य प्रयोग उच्यते ॥ स्रुत्वि-गार्पेयोध्नुचान इत्यादिलस्रुखणवान् स्रुत्विग्भवति ।

The Agnishtoma portion ends fol. 33: इति स्त्रीत्रिपाठीदामोदरसूनुना रामकृष्णेन नानाभाईहितीयनामधेयेन कृतायां ज्योतिष्टोमस्य पद्वतौ तृतीयसवनं समाप्तं॥

The Atyagnishtomapaddhati begins: तत्र महन्ने योच इत्यादि समिदाधानांतो विधिरिंग्नष्टोमवद्भवति । विशेषस्तु उच्यते । विश्वरूपाज्योतिगीनयोधूगीनानां च निवृतिः ॥ रेतस्पा रणंतरवर्णे सधमेके सर्वेत्र भवतः ॥

The Ukthyapaddhati begins fol. 34b: तत्र o

The Shodasipaddhati, fol. 39b: ° निवृति: ॥ अप स्तोत्राणि । उपा स्ते °

The Atirātrapaddhati, fol. 41: ° निवृति: ॥ अप स्तोत्राणि । पवस्त वाचो °

The Vājapeyapaddhati, fol. 48b: स्रथ वाजपेयांगभूतस्य वृहस्पतिसव उच्यते। विश्वरूपा विनृतिः ॥ सुब्रस्याद्धाने वः; fol. 49b: स्रथ वाजपेयस्य प्रयोगः। तत्र व - - विनृतिः। सुब्रस्याद्धाने विश्रेषः। सुब्रस्योगिति विरुक्ता व

It ends: स्तुतस्येति यजमानवाचनाद्युपरिष्ठाज्जपांतं पूर्ववत्॥ इति माध्यंदिन: पवमान: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

413.

1664. Foll. 21; size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; indifferent Devanāgarī handwriting; 8-10 lines in a page.

Brāhmaṇāchaṃsi-prayoga, a manual of rules, mantras and śastras for the use of the Brāhmaṇāchaṃsin priest at Soma sacrifices. It begins:

खण ब्राह्मणा छंसी प्रयोगः लिख्यते ॥ सोमप्रवाको स्वानंतरं को यद्यः क चुत्विजः का दिख्ये त्यादि पृषक् ॥ खापो मे हो वा-शंसिन्यस्ता मे हो वासंसिनो (!) ब्राह्मणा छंसी देवद सञ्चामी खंन्वा महं वृण इति वृत्वा । वृतो जपित महन्मे वोचो ०

The Agnishtoma section ends fol. 11: then follow the Ukthyaśastra, etc.

It ends: इति तृतीय:॥ समाप्तः प्रायणीयातिरात्तः॥ संवत् १९९९ त्रावणे. [H. T. COLEBROOKE.]

414.

1729. Foll. 6; size 9 in. by $3\frac{1}{4}$ in.; indifferent Devanāgarī writing of the earlier part of the last century; eleven lines in a page.

Brāhmanāchaṃsi-prayoga, a similar treatise. The Agnishṭoma portion.

It begins: आयो में होत्राश्चंसिनस्ता में होत्राश्चंसिनो बाबगार्खास देवदत्त्रशर्माणं त्वामहं वृण इति ?

It ends: ततः संस्थाजपः ॥ संतिष्ठते ज्योतिष्टोमः॥ इति ज्ञाझणार्ञ्चतिप्रयोगः॥ [H. T. COLEBROOKE.]

415.

1135b. Foll. 161; size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; seven lines in a page. Foll. 107 and 108 supplied by a different hand.

Agnishtoma-paddhati, a manual of the Agnishtoma, according to Kātyāyana's Śrauta-sūtra; called outside सोमसंगिक(i.e. संज्ञिक)पदार्थ.

It begins:

कात्यायनं नमस्कृत्य गुरूंच हरिशंकरं। पदार्थों स्रथ कथ्यंते प्रथमं सोमसंज्ञकाः॥

ज्योतिष्टोमे प्रथमप्रयोगे मातृष्ट्राद्धं ॥ ब्रह्मोहात्रादिसूत्रोक्तानां मोडण्जित्वरणं ॥ तत्रादौ दैवित्विग्वरणं ॥ प्रिनिमें होता ॥ स्वादित्यो मे अध्यर्थः ॥ १

इत्यमुदीखा fol. 5b; दिखांते o fol. 12b; प्रायणीया-श्रेषसमाप्ति: fol. 16; (सोमक्रवः) fol. 25b; इत्यातिव्येष्टिः fol. 30b; इत्युपसिद्धिः fol. 35; खपाग्नीधोमीयस्य प्रारंभः fol. 49b; खपरराच मुन्निनः प्रबोधयंति fol. 63b; खयं महाभिषवः fol. 73b; ज्ञथ माध्यंदिनसवनमुपिवज्ञाति fol. 113; ज्ञथ तृतीयसवनमुपिवज्ञाति fol. 126b.

It ends: तत: सहस्रसंकल्प: ॥ अस्य ज्योतिष्टोनस्या-रिनष्टोनसंस्थितस्य क्रतो: सनृध्यंथं यथाकाले यथासंपन्नेनानेन तृप्तिपंपतेन भोजनेन सहस्रं ब्राह्मणानहं तपीयम्ये तेन श्रीयत्र-पुरुष(:) प्रीयतां न मम॥०॥ तदंते पुनरुषृत्य सायमाहुतिः वहिरादीम्य लीकिकारिनना सकाले प्रातहींमः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

416.

86. Foll. 73; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; Devanāgarī character; 12-14 lines in a page; copied by three different scribes (foll. 1-23a; 23a-44; 44-72 resp.), in the early part of last century; foll. 67 (a śodhapattra) and 73 have been supplied by a somewhat later hand. The last portion (from fol. 45) is paged 43-70.

Agnishṭoma-prayoga; another manual of the Agnishṭoma sacrifice, according to the Baudhā-yanasūtra, by Śesha Nārāyaṇa.*

It begins:

विनायकाय गुरवे वासुदेवाय मे नितः । यन्प्रभावप्रसूतार्यां प्रचरिष्यति मे कृतिः॥

सीमिकं च्याख्यास्यामः । पूर्वेद्युवीदी श्राद्वोदकशांतिप्रतिस-रवंधान् ⁰

The colophon is: इति श्रीशेषनारायणोत्नीते यौधा-यनीये निन्होमप्रयोग: समाप्त: ॥

At the time when the last leaf was supplied the book was in the possession of one *Drona Mārkaṇḍeya Dīkshita*. [H. T. COLEBROOKE.]

417.

793. Foll. 81; size $10\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page.

Agnishtoma-paddhati, an anonymous manual of the same ceremony, in accordance with the Apastamba-sūtra.

It begins:

श्वय सोमप्रयोगो लिख्यते । सोमेन यख्यमाणः सोमो नामीषधिविशेषः। तत्साधनकत्वात्कमैनामापि। तेन यख्यमाणः। यस्य पिता पितामहो वा निष्ठप्रथमयञ्जी स्यातां स रेंद्राग्नेनेष्ट्रा सोमेन यजेत । १

खय दीख्याया fol. 5; खयातिष्यायास्तंत्रं प्रक्रमयति fol. 17b; खय प्रवर्श्यसंभरणं fol. 19b; खय हिवधीनप्रवर्तनं fol. 31b; समाप्तो अनीषोमीयः fol. 40b; संतिष्ठते प्रातःसवनं fol. 63b; संतिष्ठते मार्थ्यदनं सवनं fol. 69b; संतिष्ठते तृतीयसवनं ॥ खबभृषस्य तंत्रं प्रक्रमयति fol. 76.

It ends:

इष्टः संतिष्ठते ॥ वैष्णवीं पूर्णोहुतिमुद्वसानीयाया स्थाने वाजसनेयिनः समामनंति । द्वादशगृहीतनाज्येन सुचं पूरियत्वा इदं विष्णुरित्यंतवेंद्यूध्वेस्तिष्ठन्तुहोति सा यावद्राचेष्टः संतिष्ठते य सायमित्नहोत्रं जुहोति काल्ठे प्रातहोंमं संतिष्ठते ित्नष्टोमः ॥ इत्यापस्तंवप्रयोगे ित्नष्टोमपद्धतिः समाप्ता॥ संवत् १६६६ बहुधान्यनामसंवत्सरे श्रावणशुक्तसप्तम्यां गुरुवासरे तिह्ने काश्यां अयं ग्रंथः समाप्तः ॥

418.

122B. Foll. 28; size 10 in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; eight lines in a page.

Agnishtoma-paddhati, for the use of the Hotri priest. It begins:

प्रथमं स्वतित्वराणं। सहं वर्षे विता विराजो दोहो है:।
स्वापो हिष्ठा विता । मित्रस्य त्वा विदे विवास से स्व या प्रितिगृद्ध सच्चे पाणी । etc; four lines further:
इति वृतो जिपता। स्वग्वेदिन: सर्वे ॥ स्वय ही त्रं लिख्यते।
स्वपराह्ते दीखणीया। स्वग्नावैद्यावीष्टिः। कं प्रपद्यादि पंचदश सानिधेन्य:। •

The *ric* and formulas are throughout abbreviated and not accented.

It ends: खरिन: सोमो रिन:। देवा इत्यादि सर्वे पौ-र्यमासवत्॥ इत्यरिनष्टोमपद्वति: समाप्ता॥

[H. T. COLEBROOKE.]

^{* ?} Son of Śesha Vāsudeva, and grandson of Seshā-nanta; see Śrautasvarasva, No. 368.

419.

1660a. Foll. 8; size 8½ in. by 4 in.; badly written, in Devanagari, about A.D. 1650; 8-11 lines in a page.

A manual of Agnishtoma chants and formulas. Only the first two leaves are figured.

420.

1729B. Foll. 10; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; seven lines in a page.

Another manual of the Agnishtoma Stotras. Figured as far as fol. 4b.

It begins: स्त्रों उपास्मै गायता नरोम्। स्त्रों पाश्वाश-मानायेंदावा ?

It ends: भो ६ हायि खिनिष्टोमसाम समाप्तं।

[H. T. COLEBROOKE.]

421.

281a. Foll. 18; size 9\frac{3}{4} in. by 3 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1500; six or seven lines in a page.

Agnishtoma-Maitrāvaruṇa, a manual of the formulas and prayers used by the Maitrāvaruṇa priest at the Agnishtoma sacrifice. Not accented.

It begins: ज्ञयाग्निष्टोममैत्रावरुणं लिख्यते। वृतो जपित ॥ महन्मे बोचो भगों मे बोचो भगो मे बोचो पशो मे बोच: स्तोमं मे बोचस्तृप्तिं मे बोच: कुप्तिं मे बोचो ०

It ends: उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि॥ इति अग्निष्टोम-मैचावरुखं समाप्तं॥ [H. T. COLEBROOKE,]

422.

3009b. Foll. 37; folio, size 13 in. by 8 in.; well written, in the Devanāgarī character, on European paper (water-mark 1853); fifteen lines in a page.

Agnishtoma-mantramālā, a collection of (unaccented) mantras used by the Adhvaryu during the performance of the Agnishtoma.

It begins:

खिनशोममन्त्रमाला लिख्यते ॥ विद्यित्तसोमपीयसंधानाधेमेंद्राग्नं पशुं दीर्बाद्यस्पित्त्वार्धमािश्वनं च पशुम्यनीपोमीपेस पशुना समानतंत्रं कुर्वन्द्वादशस्तोत्रेस द्वादशस्त्रेस सप्रवगर्भेस रचंतरसाम्चा एकविंशतिशतमुदिश्वस्तेन ज्योतिशोमेनािग्नशेमसंस्थेन चतुशोमेन स्वर्गकामः सोमेन पर्स्ये॥ त्रिरुपांशु त्रिरुचैः॥
खयं ते योनिः ॥ मनो ज्योति १ स्वाहा ॥ एदमगन्म देवयननं
पृषिच्या विश्वे देवा पद्मुषंत पूर्व भ्रवसामाभ्यां यजुषा संतरंतो
रायस्योपेस सिमया मदेम [Taitt. S. I. 2, 2, 3] ॥ नमो
वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो वाचे
नमो वाचस्यतये नम भ्रामभ्यो संत्रकृद्यो १ [T. År. IV.
1 and 2] परिष्ठतिः स्वाहा ॥ सवित्र इदं १। देवस्य न्वा स १
देवे ॥ स्वित्र स्वाहा ॥ सवित्र इदं १। देवस्य न्वा स १

It ends:

चध्या यरं ते ददामि ॥ यज्ञविमोकादि ब्राह्मणतर्पणांतं ॥ ब्राह्मणतर्पणं १००० ॥ चयं ते यो ० निरः ॥ मनो ज्योति ० तेन स्वाहा ॥ मनसे ज्योतिष इदं ॥ उदबसानीयस्थाने सप्तवत्या पूर्णोहृतिं ॥ वरं च ॥ इत्यग्निष्टोममंत्राः समाप्ताः ॥

423.

1617a. Foll. 9; size 7 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, about the beginning of the 17th century; seven lines in a page.

Prastotṛisāma (-paddhati), being a manual of the Agnishṭoma (and Ukthya), for the use of the Prastotṛi.

It begins: दीखणीयामां तार्ख्यसामनी गायेत्रमूच्चिति तार्ख्य च्छिपः चिष्ठप् छंदः इंद्रो देवता। दीखणीयामां सामगाने विनियोगः। त्रम् षू।०

It consists of two parts, the first, foll. 1-6a (ending इति प्रस्तोन्साम), containing directions and formulas regarding the several ishṭis, from the Dīkshanīyā to the Udavasānīyā; while the second part (apparently in a different handwriting) gives the texts of the stotras, viz., the first prapūṭhaka of the Uttarārcika.

The texts are figured for chanting, with the exception of the last two leaves.

[H. T. COLEBROOKE.]

424.

1729E. Foll. 4; size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; legibly written, in Devanāgarī; ten or eleven lines in a page. Modern.

Agnishtoma-Stomayoga; a manual of rules and formulas (not accented) regarding the introduction of chants (stomayoga) at the Agnishtoma sacrifice.

The MS. begins: ज्योतिष्ठोमाग्निष्ठोमसंस्थस्य स्तोम-योगो लिख्यते॥ अथ वहिष्यवमानस्य स्तोमयोगः। श्वग्निस्ते-जसंद्रस्य ⁰

It ends : इति चिरिनष्टोमस्य स्तोनयोगः सनाप्तः ॥ after which two lines beginning प्रतियहमंत्रः । देवस्य वः सितः • [H. T. Colebrooke.]

425.

3009k. Foll. 14; size 13 in.. by 8 in.; well written, in Devanāgarī; European paper; fifteen lines in a page.

Agnishtoma-Yajamāna (paddhati), a manual of the Agnishtoma, for the use of the sacrificer (Yajamāna).

It begins: सोमेन यस्यमाण: पूर्वेद्यवृद्धिशांतिप्रतिसरवं-धान्विधाय प्रातरिमहोत्रं हुत्वा॥ चृत्विग्भः सह सानादिपंचक विधाय ?

It ends: जा २३४५ तंतवे मा ज्योतिषा ३ मुकश्मितनु मा तनुहि ज्योतिषा॥ इति ज्ञिग्निष्टोमयज्ञमान समाप्तः॥ शक् १९९३॥ ० (?)

426.

1729c. Foll. 11; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1600; 7-9 lines in a page.

Audgātra, a manual of the Ukthya and Atirātra texts, figured. It begins: खय उक्येतिरात्र स्रौहात्रं लिख्यते॥ पवस्य वासो ०

It ends: इत्यातिरात्र खौज्ञातृत्वं समाप्तं। १। इदं पाय-सविश्वनायभट्टात्मजनृसिंहेन लिखितं॥

427.

91B. Foll. 53, one of which (fol. 37) is missing; Devanāgarī character; indifferent handwriting; eleven lines in a page.

The Vājapeya chapter of a sacrificial manual, entitled Karmapradīpikā, by Rāmacandra; apparently for the use of the Brahman priest. The texts are not accented. It begins:

विद्याकरगुरुवत्वा सर्वविद्याकरामिणः। रामः पद्वतिमाधने वाजपेयक्रतोर्विधौ॥

तत्र वाजपेयं त्रिधा सामगाः पद्यतिकारा सामनित । तत्र प्रयमं संस्थावाजपेयं । तस्य सर्वो विधिवैष्ट्यमाणवाजपेयवशदिक्षणामु विशेषः । गवां शतं डादशोत्तरशतं वा ० - - ॥ डितीयः
कुरुवाजपेयः सामगाचाँयरेवोच्यते । तस्य सर्गेष्ठिप विद्यत्तो
(? विध्यन्तो) मुख्यवष्ट्यमाणक्रतुवाजपेयवत् । दक्षिणास्तु
समदशेव गावः ० - - ॥ स्रपरो वाजपेयः शरद्यवैश्यस्येति
कात्यायनेन दिश्चितो मुख्यः क्रतुविशेषरूपः । तस्य प्रयोग उच्यते ।
तस्य शरदि पूर्णिमायां सुत्या । ब्राह्मणस्वित्यावधिकारिणौ न
वैश्यः । संस्थावाजपेये तु वैश्यो प्यधिकारी । वाजपेयस्य मोडिशविकारत्वं । घोडिशिन च मैत्रायणीयकश्वतौ चयननिपेधः । ०

इति प्रातःसवनं समाप्तं। fol. 8b; ॰ माध्यंदिनं fol. 10b; इति समाप्तो वृहस्यितसवयक्षो वाजपेयांगभूत रकाहो बिन्नशोम-संस्थि वृत्॥ वासस्यास्ते महपें: प्रवरतरकुले सर्वविद्याविदग्धः सद्भुद्धः क्षेत्रदासो — (lacuna) — याक्तिकः सूर्यदासः। तत्मूनु (!) रामचंद्रः स्वमितिविलिसितेनादधान्नेनिषस्यो वैलाज्ञा-स्थेय रतां सर्शिमृज्ञतमामंगिरःस्नुयागे॥ स्रथ वाजपेयः॥ तस्य कात्यायनः सप्तद्श दीक्षा स्नाह। ॰ fol. 16b; इति प्रातःसवनं fol. 28; ॰ माध्यंदिनं सवनं fol. 40.

It ends:

लाट्यायनाश्चलाय(न)कात्यायनकलितकभैसंकलनात्।
रामस्तृतीयसवने पद्धितिमिति कमैदीपिकामधात्॥ — ॥
इति सम्राट्स्यपत्यिगिचित्सूयैदासात्मजस्य विशालाखीसूनो
रामचंद्रवाजपेयिनः कृतौ कमैप्रदीपिकायां पद्धतौ वाजपेयक्रतुः
समाप्तिमगात्॥ ॥ संवत् १६०१० [H. T. Colebrooke.]

428.

1254d. Foll. 20; size $9\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 10-12 lines in a page.

A manual of the $V\bar{a}japeya$ and $Aptory\bar{a}ma$ chants and $(Udg\bar{a}tri)$ formulas, by $R\bar{a}makrishna$ $N\bar{a}n\bar{a}bh\bar{a}\bar{i}$, son of $D\bar{a}modara$. Not figured.

Fol. 1a contains the last five lines of one section; ending इति क्रत्वंतरे वाजपेयः समाप्तः ॥ • ॥

Fol. 1b: स्रथ कुरुवाजपेय उच्यते ॥ पूर्वोक्तवाजपेये सप्तदृशैव गावो दक्षिणा दीयंते। o

Fol. 2: इति स्त्रीतिपाठीदामोदरसूतुना रामकृष्णेन ना-नाभाईद्वितीयनामधेयेन कृता वाजपेयपद्वतिः समाप्ता ॥ स्रया-मोर्याम उच्चते ॥ तत्र महन्मे वोच इत्यादि ०

 ${
m Fol.} \ 16b$: इति $^{
m o}$ कृतामोर्यांमपद्वति: समाप्ता ॥ श्रयाग्नि-चित्यस्य क्रतोविँशोध जिच्यते । $^{
m o}$

It ends: इत्योतात्रः समाप्तः ॥ संवत् १६०७ साम्बिनकृष्णः १३ रवी संपूर्णमगमत् । [H. T. COLEBROOKE.]

429.

1748b. Foll. 5; size $8\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the early part of last century; the last two leaves by a different hand, in red ink.

Vājapeyārcika, another manual of the Vājapeya chants. Figured.

It begins:

वाजपेयाचिकं लिख्यते॥ उपासी गायता नरः ०

It ends: इति वाजपेयसाम ॥ इति वाजपेयाचिकानि ॥ [H. T. Colebrooke.]

430.

1254a. Foll. 62; size 9¼ in. by 4¼ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; nine or ten lines in a page.

Samūdha-Paundarīka-paddhati, a manual of mantras and stotras, figured for chanting, at the eleven days' Soma sacrifice, called Paunda-

rīka; by Rāmakrishņa Nūnūbhūī, son of Dāmodara.

It begins: समृद्धः पौंडरिको लिख्यते॥ पुरस्ताज्जपः॥ स्तोमयोगः॥ खग्नेस्तेजसेत्यादि॥ खन्नं करिष्पामि॥ उपास्मा। उपो मु जा। पवमानस्य ते कव इति बहिष्पवमानं पुष्कल सृधिः। 0

It ends: इति विश्वजिद्तिरातः समाप्तः॥ इति श्रीति-पाठीदामोदरसून्ना रामकृष्णेन नानाभाईद्वितीयनामधेयेन कृता विश्वजिद्तिरात्रस्य समूहपींडरिकस्य पद्वतिः॥ स्वनेन प्रीयतां देवो भगवान्मंगलेश्वरः। लक्ष्मी नृसिंह पूर्वेषामस्माकं कुल्हैवतं॥

संवत् १६११ मितिमार्गशिषेणुञ्ज । भीमवासरे लिखितमिदं द्रोगोपनामकभैरवभट्टानुजविष्णुभट्टात्मजभाईरामेण लिखितम् ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

431.

2394a & b. Foll. 18 and 98; size 10¼ in. by 4½ in.; Devanāgarī character; fairly written, about A.D. 1730, by the same hand as the next MS.; 8-10 lines in a page.

The same manual (Paundarikaprayoga); not figured. The matter contained on fol. 18 is repeated on the next leaf, with which a new paging begins. It ends:

इति दशममहः॥ खण रकादशमहः॥ विश्वजिदितरातः॥ उप त्वा जामयो गिरोम्॥ खोँ दायि दिशतीहैविष्कताँ रें वायोरनीके खा १२१२ स्थायिरो खा ३४५॥१॥ जनींतो नुग्रवोम्॥ खोँ पूत्रीयंतः सुदानावा रें सरस्वंतण ह वा १२१२ हुं मा हो। खा ॥२॥ उत नः प्रिया प्रियासोम्॥ खोण सामसुव ॥ after which, by a later hand, इति ०॥ and in the margin सामवेदहादशाहप्रयोगपू ०

H. T. COLEBROOKE.

432.

2394c. Foll. 118; the same size and handwriting.

Vyūdhāhīna-dvādaśāha-prayoga; a manual of mantras and stotras used by the Sūman priests

at the (ahīna) Dvādaśāha, with transposed metres; not figured. It begins:

स्रय व्यूढाहीन डादशाहस्य प्रयोग उच्यते ॥ तत्र महन्मे वोच इत्यादिसमिदाधानांतो विधिः सर्वो पि भवति । विशेषस्तूच्यते ॥ तस्य द्वादश दीष्ठा द्वादशोपसदो द्वादश प्रमुतः षद् निंशदेता रात्रयो भवति । ०

It ends: इति द्वाद्रशाहस्य ब्यूटाहीनस्य स्तीत्राणि समा-प्रानि॥ इति द्वादशाहस्य प्रयोगः समाप्तः॥०॥

संवत् १९६६ भाद्रवाशुदि १३ भीमवारतिहने समाप्त ॥ ° ॥ लिखतं वारागसिमध्ये भटपुरुशोत्तमेन शिवो जयः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

433.

1671b. Foll. 106; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanagari; nine lines in a page.

The same manual; figured for chanting. Not quite complete at the end. Dated संवत् १९६३ (? १९६३) मितिकार्तिकमुद्ध १० गुरी १

[H. T. COLEBROOKE.]

434.

1729D. Foll. 55; size $8\frac{3}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

Brihatī-śastra, or "Great recitation" (also called Mahad-uktha); being the principal (Nish-kevalya) Śastra on the Mahāvrata day of sacrificial sessions. Not accented.

The MS. begins:

वृहतीसहसं॥ हुम् भूभुवः स्वरोमध्वयों श्रांसावों वाक्। इति जपितः। तदिदास भुवनेषु ज्येष्ठं पुनदं व श्रोदतीनां। यतो जञ्ज उग्रस्त्वेषनृम्णो रू नदं य्योयुवतीनां सद्यो जञ्जानो ति रिणाति श्रवस्पतिं वो श्रद्ध्यानां। श्रनु यं विश्वे मदंत्यूमाः षो धेनूनामिषुध्यसों तिः। ध्यसों वावृधानः श्रवसा भूयोजा नदं व श्रोदतीनां। © See Rgv. x. 120, 1 seq. and viii. 69, 2.

It ends: इति बृहतीशस्त्रं शमाप्तं। संविकाषेणमस्तु। संवत् १९९२ फाल्गुनशुद्ध १० भौमे लिखितं विश्वनायमेगदेव-परोपकारार्थं - - (blotted out) - - जागेश्वरसन्निधी संपूर्णमस्तु॥ [H. T. COLEBROOKE.]

435.

599c. Foll. 10; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; legibly written, in Devanagari, about the middle of the 17th century; 12 lines in a page.

Sarvatomukha-prayoga, a manual of a special form of Soma sacrifice; chiefly in accordance with the Baudhāyana ritual.

It begins:

खपातः सर्वतोमुखं व्याख्यास्यामिखन्वीत सर्वतोमुखे अनिम-ति बौधायनो न चिन्वीतेति शालीकिरत्रो ह स्माह मौहत्यः पुर्विस्मिन्नेवाग्निचय इतरेषु साविचाः स्ट्रित्येतदपि न कुर्यादि-त्यांजीयविररायोः समारोपण इति मूत्रमाचार्ययोरत्रो ह स्माह गीतमो गृहपतिरेव प्रथमनरायोः समारोपयेत्रत इतरे सर्वेण इति शालाया इति प्राकृतेन प्रक्रमेश मियान्मध्ये गाईपत्य इति सर्व बौधायनस्यात्रो ह स्माह शालीकिस्तिपदेन प्रक्रमेख सर्वत इति चिवृत्प्राच्यां दिश्चि भवति पंचदशो दक्षिणतः समदशः पश्चादेकविंश उत्तरतः सर्वतो वा ज्योतिष्टोमाः सर्वे ज्योतिष्टोमदश्चिणा इति प्रवर्ग्यस्य करण इति नोक्य्ये प्रवृत्यादिति शालीकियाजमान इति क्यौद्यथावकाशं याजमानमित्यत्रो ह स्माह शालीकियें ऽग्निसंस्काराणीः स्युस्तान्कामितरत्तंत्रेणेत्यग्यन्वाधान इति सूत्रं बौधायनस्यात्रो ह स्माह शालीकिगहिपतः सकृदन्वाहितः स्यातं सक्दन्वाधाय ततो यथांचै गछेड्रखण इति सूत्रं बौधायनस्य सर्वे समवधाय सक्देव भक्षयेदिति शालीकिमाँजैन इति सर्व मौजल्यस्य सक्देकस्मिन्निति शालीिकः लोकारनीनां हरण इति सूत्रमाचार्ययोरत्रो ह स्माह दीपवात्यः पूर्वस्मिनेव याजमानं स्यादिति शालीकिः क्रतुपशूनां करण इति सूत्रं बौधायनस्य क्रतुपज्ञव रेकाद्जिनाश्च विकल्पंत इति शालीकिः समंजन इति मूत्रमीपमन्यवीप्तस्य यावंतः स्तोमास्तावत्कृतः प्रचरस्या सम-नक्षीति शालीकि: दिधग्रह इति सूत्रं मौद्रत्यस्य पयसा वाज्येन वेति प्वः कल्पो वीधायनस्योत्तरः शालीकरंग्रदाभ्ययोग्रहरा इति सूत्रमी पमन्यवस्थात्रो ह स्माह शाली किवा जिपेये द्वादशाहे सत्रे तांडिनापने उद्गिदि बल्धिदि लभ्येदिति मुल्विषमितसा-ध्यानामित्येवमेव पृष्मियहै: प्राणयहैरिति घोउशियहणायहण

इति सूत्र बीधायनस्यानुसवनं मृह्तीयुर्रित शालीकिरितया-ह्याणां होम इति सूत्रं ज्ञालीकेमीहंद्रस्थानुवमद्वारमुपजुह्युरि-त्यौपमन्यवः घोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोतीति मूर्वं बौधायनस्य येन केनचिदिति शालीकिईदयश्लानामुद्यासन इत्येकैकश जद्वासयेदिति चौधायनः सर्वान्सहेति ज्ञालीकरवभृष इति मुत्रं ज्ञालीकेः प्रांच रवावभृषमभ्यवेषुरि[ति] गौतमो उराखोः समारोपण इति सूत्रं शालीकरत्रो ह स्माह बौधायनो गृहप-तिरेवार् त्योः समारोपयेत्रत इतरे यणांचे गर्छेयः॥॥ सर्वतोमुखस्य प्रभोगो वस्यते ॥ यः कामयेत सर्वात्मतामवाप्तुं स सर्वतीमुखेन यजेतानपजयकामी वा चतुर्मुखां शालां कृत्वा मध्ये गाहिपतः प्रतिदिशं दिख्णाग्न्यादयः सर्वत्र दिख्णपान्ने दिख्णाग्न्यपरव-माजीलीयादयः वामपार्श्वे खाग्नीधीयचात्वालोत्करादयः एवं विहारं कट्यियत्वा एका दीक्षा तिस्रो वा पौर्णनास्याः पूर्व यणा संभवेत तथा। तस्यां सुत्या भवति तथा दीखा कर्तव्या। विवृत्याच्यां दिशि पंचदशो दिखिणतः सप्तदशः पश्चात् रकविंश उत्तरतः । नोकथ्ये प्रवृंज्यात् । प्रतिमुखमग्निचयाः कर्तेच्याः । ष्पपि वा पुर्वस्मित्नियाः इतरेषु सावित्राः स्यः। अपि वाग्निश्व सावित्रश्च न चेतवाः । ०

It ends, fol. 9b: इति समाप्त: सवैतोमुख: ॥ वृहस्पतिसवो नाम वतंसे क्रियतामयं । वसंत एव कतियः खतंत्रो
नियमे न तु ॥ काम्यैगीं भवेत्रस्य (!) सामान्येन विधानतः ।
खतंत्रे तु पुरोडादि फल्लेप्सो Here the MS. breaks off abruptly.

The last leaf contains the following Brahmana passage: स्रोम् तेवासुरा ह यत्र महासंग्रामं संपेतिरे इय शिवरों शीनरो देवानां वर्गादसुराणां च जिगाय तस्यो हेंद्रो जितवरं ददी स होवाच शिविज्येष्ठयं भयं न गलेदिति तं विधियप्रस्थेन सर्वतोमुखेन याजयां चकार ततो ह वा एति विज्येष्ठयं भयं न गलेदिति तं विधियप्रस्थेन सर्वतोमुखेन याजयां चकार ततो ह वा एति विज्येष्ठयं भयं न गलित यं कामं कामयेतानपज्ययं जयेदिति तं विधिशयप्रस्थेन सर्वतोमुखेन याजयेदनपज्ययमेव जयित। तदेता- श्वासः शाला सनुदिशं मापयंति प्रचरंति प्रांचः प्रचरंति दिख्णा प्रचरंति प्रयंच उदंचः प्रचरंति। मध्ये गाहिपत्यो भवित मध्यत स्थानाय भद्यानाहरंत्यनुदिशं स्लोमाः स्युरित्येतदेकं एकविंशाः स्युरित्येतदेकं स्वाद्य तच्चतृष्टोमानेव कुर्वति॥

The last page contains directions regarding the construction of the fire-altars, beginning: अग्निमयोगो वस्यते। • [H. T. COLEBROOKE.]

436.

1661. Foll. 104; size $8\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{1}{2}$ in.; indifferent Devanāgarī writing of the latter part of last century; 5-7 lines in a page.

Cayanapaddhati, a manual for the construction of fire-altars, chiefly in accordance with $K\bar{a}ty\bar{a}yana$'s $\dot{S}rautas\bar{u}tra$. There are blanks left here and there.

It begins: छिनः सोमांगं ततुण्यतिखंगात्। etc. (Kāty. XVI. 1, 1-6) व्ह्यात्। एकपश्चालंभपश्च उच्यते। इयामत्परो वा प्राजापत्यः। मातृश्राइं। समारोपः। उदवसानं। मंपनं। etc. इतुखासभरणं fol. 12; छप चयनपरिभाषा fol. 22b; इति चित्रोपस्थानं fol. 37; छप द्वितीया [चित्रहच्यते fol. 41b; छप तृतीया चितिरुच्यते fol. 44b; ज्ञातरुद्वियहोम fol. 55b, etc.

It ends: पुनश्चितं। खाचयनं वा। चित्रस्याहवनी-याभिसंपत्ने:॥ इति चयनपद्धति॥०॥ श्रीजयनाथदीश्चितेन लेखापितं॥ [H. T. Colebrooke.]

437.

860. Foll. 42 (and a leaf inserted between 16 and 17); size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in the Devanagari character; 10-14 lines in a page.

Agni-prayoga, a chapter of a manual, following the Baudhāyana-sūtra. It begins:

बोधायनं नमस्कृत्य व्याख्यातृंश्व पुरातनान्। स्राग्निप्रयोगं वस्त्रामि विष्णुवृद्धान्वयो गिनचित्॥

उत्तः सर्वप्रकृतिभूतो ज्योतिष्ठोमो रिनष्टोमः । स्थेदानीं सर्वप्रकृतिविकृतिसाधारणमिनष्टोमेन सह व्याख्यानुमारभते । एपो रिनरनारभ्याधीतत्वात्प्रकृतिगामी ज्योतिष्टोमाद्यंगभूतश्चादीह्योपसदादिसोमव्यतिपंगदर्शनात् । नत्वनारभ्याधीतस्याग्नेः प्रकृतौ प्रकरणपिठतोत्तरवेदिविरोधात्प्रकृतिनिवेशे निरवकाश्चादादिकृतिष्वेव निवेशः । तद्धि सर्वविकृतिष्वग्नेनियतत्वातसारिनचित्यो भवतीति न कृचिदुच्यते । सत्यं । यत्र विकृतिषु सारिनचित्यो भवतीत्वुत्तं तत्र नियतो उत्यत्र विकल्पः । नोत्तरवेदिमुपवपति इति कृचिद्विकृतिषु दर्शनाच । श्वतः प्रकृतावृत्तरवेदिः
विकृतिष्वग्रमुत्तरवेद्योविकल्प इति । उच्यते । प्रकृतावग्रमुत्तर-

वेद्योविकत्यः। स्रणातो जिन्मिनिष्टोमेनानुयजत इति स्रुतेः। उक्तं च द्वेषे। स्विनष्टप्रथमयद्भस्य दीस्राहृतीनां होन इत्याध्व-रीकाणि हुन्वारिनकानि जुह्यादिति बोधायन स्वारिनकान्येवेति शालीिकः। तस्मात्मकृतिषु विकृतिषु वचनादृते अन्युत्तरवेद्यो-विकत्य स्वेति। तस्मात्मकृती षडुपसत्कपस्वमास्त्रित प्रयोगो वस्यते। उसाः संभरिष्यवित्यादि।

The last page and a half have been written by a different hand; this passage beginning: सर्व डिशत: प्रसार:॥ and ending:

दिश्वणपश्चाद्यपष्टीनां पश्चिमास्तिस्रस्त्रिष्टुभस्तासामुत्तरास्तिसः पंचम्यः पङ्गयः (!) ।

In the margin of fol. 1, the treatise is called Baudhāyanakalpabhāshyavivaraṇa. Cf. Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 18b, l. 46 (MS. 3,800).

[H. T. COLEBROOKE.]

438.

619b. Foll. 11; size 9½ in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, about the middle of the 16th century; ten lines in a page.

Somaśatadvayī, two centuries of stanzas on the Soma, its extraction, employment, etc., and the Somavrata. It begins:

स्नागूर्यिनिकप्रवरवरणं * तेन हुन्ता वृणीते
मंत्रेः पर्वः सुरगणनुतिः स्नाह्नमारोष्य याति ।
एदं यष्टुमेषनविभन्ने रिनवेनुभिः प्रणीते
सोमावेषस्यजनविद्धितः सप्त हित्वाहितिः स्त्रे ॥
स्त्रे दस्त इत्येतदनसपस्त्रे होतुः पुरस्ताद्य दीक्षणीया ।
स्याहैस्रणीयं हिवरेवमूहो व्रतं समं स्याहर्शेमंतरेण (!) ॥
It ends:

पूर्णीहुती राजिमतीत चेत्स्यात् पूर्णीहुतेराहवनीय एव। एकाहुति व्याद्वितिभिन्न हुत्वा ततस्तु पूर्णीहुतिहोन इष्टः॥ स्राधानकं स्याद्यदि सोमपूर्वमारभ्यते च प्रयमाग्निहोत्रं। होमो ग्निहोत्रस्य तु काल एव मंध्यस्तु होमो ग्निरजसपक्षे॥

The front page of fol. 1 shows two names of former owners: देवराघवस्य आंवेकरस्य (scored out) and पुस्तकं सदाशिवदेवीयम्। [H. T. COLEBROOKE.]

439.

1730b. Foll. 72; size $8\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; seven lines in a page- $K\bar{a}myeshty-advil\bar{a}$ (?), a manual of voluntary offerings at New and Full-moon, for the obtainment of special objects; with Vedic texts, not accented.

It begins: काम्याभिरिष्टिभिरमावास्यायां पौर्णमास्या वा यजेत काम्या इति प्रायवादः॥ स्रकाम्या स्रिप त्वाझायंते यया जातेष्टिः पिषकृत्कृमिवत्यादयः। तासामिप काम्यधमी स्युः स्राज्यभागादि। स्रमावास्यायां पौर्णमास्या वा यजेतेत्येतत्सूत्रारंभ उभयत्र प्रवृत्त्यंषे। स्रस्या काम्यानामेवं पर्वनियमः। ०

It ends: यज्ञो षभूव यज्ञसंचमवंजे ब्राह्मणतपैणांतेष्टिः संतिष्ठते ॥ इति काम्येष्ट्यांड्विला समाप्तः ॥ संवत् १६०० वर्षे कार्ज्ञिककृष्णा तृतीयायां रिववासरे ॥ लिखतं भोलानायणुभं भूयात् ०

On the outside of fol. 1 the treatise is called काम्योष्टिश्वइविलाश्रोंत ॥ [H. T. Colebrooke.]

440.

619d. Foll. 19; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1600; nine lines in a page.

Gopālikakārikā, being 420 ślokas on various matters, connected with religious observances, such as the measurement and construction of altars, sacrificial implements, etc.

The treatise begins:

चयातो रिनरनारभ्य न्यायेन प्रकृतिं गतः ।
दोधादिलिंगतसस्य ज्योतिष्टोमांगता स्थिता ॥
पृथक्पकरणाम्नानातुणकामान्न नैत्यकः ।
चानिष्टप्रथमेत्यादे द्वेथे लिंगस्य द्वीनात् ॥
चाचे पि सोमयागे स्थात्वेवलं नोत्तरक्रती ।
स चायेकादशाकारश्येनादिः भुस्वद्शितः ॥

It ends:

ससानमेव वरूणप्रयासविद्हेतरान् । यथाकालं समानो न्यः सो यमग्निः समाप्यते ॥ ४२०॥

^{* ?} आगूर्य विद्युत्प्रवरणं MS.

इति गोपालिकाकारिकाः समाप्ताः ॥ नमो भगवते वोधा-यनाचार्याय ॥ ⁰ ॥

After this a line has been obliterated.

[H. T. COLEBROOKE.]

441.

84b. Foll. 46; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; beautifully written, in Devanāgarī, by Mathurā-nātha, A.D. 1697; twelve lines in a page. The MS. is preceded by a duplicate of the first page in a more modern hand.

Prāyaścittapradīpikā, a compendium of Vedic rites of expiation, by Varadādhīśa yajvan somapa.

It begins:

यस्य प्रसादान्मूको अपि भवत्यागमपारगः ।

तं वंदे वंकटाथीशं सर्वाभीष्टप्रदं गुरुं॥ १॥

यासवंशावतंसेन वरदाथीश्यक्तना ।

उच्यते सोमपेनेषा प्रायश्वित्तप्रदीपिका ॥ ३॥

यालानां सुखवीधाय क्रियते दीपिका यतः ।

तस्मादस्य न दोपो अस्त सर्वत्र पुनरुक्तितः॥ ३॥

'दशैपूर्णमासादिष्वादित आरभ्य कम कुवतामृत्विजां दैवाद-ज्ञानाडा ज्ञानेश्य प्रसादाडा पुरुषाशक्त्या वा भेषः प्रायेण भवेत्॥ ⁰

Towards the end the author informs us that he deals only with the most important expiatory rules; for further information he refers us to his *Prayogavritti*, and for final appeal to the commentaries on the $s\bar{u}tras$, and the concurrent opinion of those versed in these matters.

For another copy of this manual see Aufrecht, Cat. Bodl. p. 370. [H. T. COLEBROOKE.]

442.

1572c. Foll. 20; size 9½ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing of the latter part of the 17th century; 12-15 lines in a page.

Śrautaprāyaścittaprayoga, an exposition of जिल्लामानप्र of fol. 5; अधिनहोत्रप्रा of fol. 14; अन्वाहि-

Āśvalāyana's precepts (III. 10) for expiating irregularities in the performance of ishṭis; with references to Baudhāyana.

It begins:

सवैशास्त्रार्थमयोदापरीखणविचछाणात् । (!)

श्रथाश्रलायनानां श्रोतप्रायश्चित्तानुष्यन्ते ॥ तानि च विहिताकरणे सन्यपाकरणे च भविता । मुख्याभावे प्रतिनिधेरुपाधानम् । यणाद्रव्यदेशकालदिश्वणाञ्चित्वक्पलीप्रमुखानां मुख्यानामभावे वीधायनाद्युक्तयणोचितप्रतिनिधीनादाय कमे कार्यम् । न तत्र प्रायश्चित्तानि तानि न्वनिमित्तानंतरं कर्तव्यानीत्यक्तीः । ब्रह्मवस्य कमेमु इष्टिवर्जितानि प्रायश्चित्तानि ब्रह्मा कुर्यात् । इत्तराख्यध्वर्वीदयः कुर्युदिसुत्सगैः ॥ क्वचिद्ययादं चस्थामः । सत्र प्रायश्चित्तानि नैमित्ति(क)कमिविशेषा स्ति-धीयते ॥ स्रयान्वाहिताग्नेः प्रयाखिविधः [A. III. 10, 3]। ।

It ends:

इमं विष्यामि वरूणस्य पाशं यमवधीत सविता सुकेतः । धातुष्य योनौ सुकृतस्य लोके स्थोनं ते सह पत्या करोमि ॥ (Taitt. S. iii. 5, 6, 2.)

इति नित्यहोम रेष्टिकप्रायश्चित्रप्रयोगः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

443.

619c. Foll. 41; size 9½ in. by 4 in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; 12-14 lines in a page.

 $Pr\bar{a}ya\acute{s}cittaprayoga$, a manual of expiatory rites, based on the rules of $\bar{A}\acute{s}val\bar{a}yana$, $\bar{A}pastamba$ and $Baudh\bar{a}yana$.

It begins:

विध्यपराधे प्रायिश्वितः । विधिश्वन्देन विहितमुच्यते । विहितस्याकरणे व्ययाकरणे प्रायिश्वितः कर्तव्या । प्रायो विनाशः । चिहः संधानं । विनष्टसंधानं । विनष्टसंधानं । विनष्टसंधानं प्रायिश्वित्तरमुक्तं भवित । तथा च विध्यपराधे सित तद्ये यदि विश्वेषतो विहितमस्ति तदा तदेव कर्तव्यं । नास्ति चेद् व्याद्धितहोमः कर्तव्यः । रतदेव सर्वप्रायिश्वत्तमुच्यते । रवं च सित यथा कर्यंचिद्धिधसंपादने प्रायिश्वत्ताभाव उक्तो भवित । प्रायिश्वत्तकालस्तु निमित्तानंतरमेवेत्युत्सर्गः । रेष्टिके तंत्रे प्रधानस्थिष्ठकृत्सिमष्टयनुहोमाद्वा प्राणिति बौधायनः । ०

इति सकलप्रायिश्वतोपयोगिपरिभाषाप्रकरणं। fol. 4; • खाधानप्र• fol. 5; खन्निहोत्रप्रा• fol. 14; खन्वाहि- ताग्ने: प्र o fol. 15; स्राथुद्येष्टिप्रा o fol. 20; द्रीपूर्णमा-सप्त o fol. 23; इति प्रायिश्वसप्रयोगे प्रशुप्तकरणं। स्रथ सोमप्रायिश्वसं। fol. 26; इति प्रयोगराने सोमप्रकरणं। स्रथ प्रायिश्वनेष्टीनां प्रयोगः fol. 36b.

It ends: इत्यापस्तंबोक्ता इष्टयः समाप्ताः ॥ वैशाखनुक्त १३ गुरी संवत् १६७०॥ [H.T. COLEBROOKE.]

444.

1129c. Foll. 24 (foll. 166-189 of the volume); size $11\frac{1}{4}$ in. by 4 in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting of about A.D. 1700; ten lines in a page.

A portion of the same manual. It begins:
प्रयाम्य शिरसा देवं लक्ष्मीकानं तथा गुरुम्।
श्रीमच पितरी तद्वत्तथा मे कुलदैवतम्॥
विध्यपराधे प्रायश्रित्तः। विधिशच्देन विहितमुच्यते विहिन्तस्याकरणे अत्यथाकरणे प्रायश्रितः कर्तव्या।

•

We note some additional headings:

Fol. 4: इति सकलप्रायश्चित्रोपयोगिपरिभाषाप्रकरणं ॥ अथाधाने उग्यनुगमनप्रायश्चित्रं । fol. 5b: इत्याधानप्रकरणं । अथागिनहोत्रे अग्यनुगमने प्रायश्चित्रं । fol. 10: इत्याश्चलान्यनामागिनहोत्रद्रव्ये स्क्वप्रायश्चित्रं । अथापस्तंवानां । fol. 11: अथागिनहोत्रेतरागमने आश्वलायनानां प्रायश्चित्रं ॥ — ॥ अथागिनहोत्रेतरागमने आश्वलायनानां प्रायश्चित्रं ॥ — ॥ अथागिनहोत्रहोमकालातिक्रमे प्रायश्चित्रं ॥ fol. 12: अथाधलायनानामगिनहोत्रे उनुद्वरणप्रायश्चित्रं । fol. 12b: अथापस्तंवानां ॥ fol. 13b: इति होमविक्चेदे प्रायश्चित्रमापस्तंवानां । fol. 15: इत्यग्निहोत्रप्रायश्चित्रप्रायश्चित्रं । अथ दर्शपूर्णमासप्रायश्चित्रं । तिक्षः इत्याश्चलायनस्य हिवदोषप्रायश्चित्रं । अथ दर्शपूर्णमासप्तावानां । fol. 21b: इत्यभ्यद्येष्टिप्रायश्चित्रं । अथ दर्शपूर्णमासादिषु विषयासप्रायश्चितं । fol. 24: इत्येकाध्वर्यमार्थाञ्चतं ।

The MS. ends: इति दर्शपूर्णमासप्रकरणं॥
Fol. la gives the title भावीप्रायश्वितपुस्तकं, substituted for the original दर्शपूर्णमासप्रायश्वित.

[H. T. COLEBROOKE.]

445.

1541C. Foll. 19; size 11½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the latter part of last century; eight lines in a page.

Agnihotraprāyaścittaprayoga, based on Āśvalāyana (with references to Āpastamba); composed, at Benares, by Tryambaka, son of Krishnabhatṭa, surnamed Molha.

The MS. begins: विध्यपराधे प्रायिष्ठितः ॥ विहिन्तस्याकरणे । खन्यपाकरणे पायिष्ठितः कर्तेचा । खपराधे सित तद्येतदाविहितमस्ति चेत्रदेव कर्तेचा । तन्नास्ति चेद्वाद्व-तिहोमः कर्तेचाः। कालुस्तु प्रायिष्ठितानां निमिन्नानंतरं॥ शि-ष्टाभावे प्रतिनिधः॥ ०

The Prāyaścittapradīpa (o pratipa!) is referred to fol. 4.

It ends: इति साज्याहुतीर्जुहुयात् । इति प्रायिश्वज्ञानि समाप्तानि [वि]ध्यपराधे । मोच्होपनाद्यः कृष्णभट्टस्य सूनुना त्र्यंवकेन काश्यां कृतः प्रयोगः॥ इत्यिनहोत्रप्रायिश्वज्ञं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

446.

1360. Foll. 74; size 10 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in A.D. 1620; 11-13 lines in a page.

Prāyaścitta-paddhati (or -pradīpikā), a similar manual, following chiefly the Kātīya-Śrautasūtra, by Rāmacandra, son of Sūryadāsa.

It begins:

संस्थाजो रिनचितो नत्वा विद्याकरगुरोः पदे। रामः पद्यतिमाधते प्रायश्चित्तप्रदीपिकां॥ १॥ कात्मसूत्रोदितं सर्वमत्र वाच्यं मया स्फुटं। समुचेयो त्यत्र दृष्टो विशेषः क्षचिदेव तु॥ २॥

कर्माण खस्तांगयुक्तानि यथोक्तफलसाधनसमयोनि भवंति। स्रियादिष्टप्रायश्चितान्युच्यंते। तत्र प्रथमतो ग्निहोत्रकर्मप्रा-धश्चित्तानि। १ fol. 5.

The treatise consists of 14 kandikās. Of comparatively recent authorities, Karka, Govindarāja and Ananta (yājñika) are most frequently referred to. Quotations have also been noticed from Vāsudeva and Maṇḍanācārya (a number of ślokas on Punarādheya, fol. 15; Maṇḍanoktau gauṇakālakārīkāh. fol. 25b).

It ends: इति चयने प्रायिश्वतिविशेषाः॥ ०
कृत्वीमेतामग्निचिद्रामचंद्रः सूत्रैकाणी नैमिषारस्यवासः।
संखाजः श्रीसूर्यदासस्य सूनुः प्रायिश्वतेः पद्वति संव्यथत्त॥
इत्यग्निचिद्रामचंद्रविरचिता प्रायिश्वतपद्वतिः समाप्ता॥ ०
संवत् १६७६ वर्षे पौषमासे शुक्कपक्षे १४ तिणौ लखितं॥ ०
विरग्निचित्संखाट्स्थपतिदीिश्वतवामनसुतश्चचलेन* लखापितं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

447.

259b. Foll. 59; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; legibly written, in the Devanagarī character, in the latter part of the 17th century; 10-12 lines in a page.

Yajñaprāyaścittavivarana, an exposition, by Gopāla, of Baudhāyana's rules of expiation. Three praśnas, of 11, 10 and 8 adhyāyas respectively.

In the Prāyaścittapradīpa (No. 449) this work seems to be referred to as (prāyaścitta-)sūtra-bhāshya.

It begins:

श्रयातो मंत्रमणास्नातानि प्रायश्चितानि व्याख्यास्यामः।
ज्ञानि दर्शपूर्णमासादीनि कर्माणि श्वनंतरं तेषामकरणे सन्यपाकरणे वा प्रायश्चितानि व्याख्यास्थामः। श्वतःशब्दो हेती
यस्माहश्रपूर्णमासादीनां कर्मणां संकलावगितविगुण्यावगतेहेतुः
तस्मादनंतरं विहितानामकरणे श्वन्यपाकरणे वा प्रायश्चितानि
व्याख्यास्थामः। 0

Praśna II. begins: स्रथ वै भवति यः पापयस्मगृहीत साहितान्तः स्वयोगगृहीतः रहस्येष्ट्या यजेतेति संवेधः। ०

Praśna III. begins: श्रापातिदम्धानि सदो हिविधी-नानीति बहुवचनं शकटावेकं समस्तं देवयजनं दम्धं स्यातच सदो हिविधीनान्यावृतैव क्रियेरन्। •

It ends: एवं हि श्रूपते मळवडाससा न संवदेत न सहासीत नास्या सन्नमद्यादित्यारभ्याभ्यंत्रनमेव न प्रतिगृद्ध काममन्यदित्युक्तं सन्यत्सहासनादिति भवस्वामिना व्याख्यातं॥

इति गोपालकृते यज्ञप्रायिश्वत्नविवरणे तृतीयप्रश्नस्यः ष्टमो ध्यायः॥

A few lines have been added by a modern hand, in which the Kapardibhāshya is quoted.

For another MS. of this work, see Rājendralāla Mitra, Notices ii. p. 187.

[H. T. COLEBROOKE.]

448.

1572b. Foll. 44; size 10 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of the 17th century; foll. 1-5 by a different hand from the rest; 10-14 lines in a page.

Śrautaprāyaścittacandrikā, another exposition of Baudhāyana's rules of expiation, by Viśvanūtha Bhatṭa, son of Nṛisiṃha Dīkshita.

It begins:

पंचज्ञरवैरिसंचितमगणितपुर्यं गणेज्ञनसपदं । संचितदृगंतकरुणं कंपन्न (!) कलयामि जोणितोन्नासं॥१॥ बौधायनावताराय तपःसाराप मे नितः । चिदंवराय गुरवे भिष्ववे स्तु मुमुख्यवे॥ २॥

श्रीतकमेसु भ्रमप्रमादाभ्यामकरणस्यान्यशाकरणस्य वा संभा-वितन्वेन कमेणामसांगत्वापित्रशंकया लोकानामप्रवृत्तेरश्क्यानु-ष्ठानल्ख्यणमप्रामाण्यं प्रसन्धेत । स्रतो ऽकरणान्यश्वाकरणदोषदृष्टा-न्यपि कमीणि कृतप्रायश्चित्तानि सांगानि भवंतीति कमेनिर्वा-हकानि प्रायश्चित्रान्युस्यन्ते । यशहुराचार्यपादाः । प्रायो विना-शपर्यायः । स चाष्पकरणाद्ववेत् । स्रन्यशाकरणाद्वा तत्संथा चित्तिरुस्यते । तानि द्विविधानि मंत्राम्नातानि गणाम्नातानि च । मंत्रलिंगेनाम्नातानि मंत्राम्नातानि । स्राभगीभिरित्यादीनि । गणेनाम्नातानि मंदादिगणादीनि । प्रायश्चित्रहोमकालास्त्रयः प्रधानसौविष्टकृत्समिष्टयज्ञुषां प्रागित्यवेगादयः । ०

It ends: खग्नये हिरस्यं सोमाय वासः हृद्राय गामिति प्रतियहः ॥ इति चेधातिवविष्टः (!) ॥ ०॥ इति च्रीनृसिंह-दीक्षेतसूनुविद्यानायभद्वविर्वितायां स्रौतप्रायिद्यत्तचंद्रिकायां वृतीयप्रद्राः समाप्तः ॥

For another MS. of this treatise see Rājen-dralāla Mitra's Notices, I. p. 88.

[H. T. COLEBROOKE.]

449.

1467A. Foll. 99; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about the middle

^{*} The syllables अचले supplied by a later hand, the original word having been obliterated by ink.

of last century; foll. 49-64 by a different hand from the rest; ten lines in a page.

Prāyaścittapradīpa, an anonymous treatise on propitiatory rites, based mainly on Baudhāyana's precepts, and the commentaries thereon.

It begins: श्रीकोधायनाचार्यय नमः॥
नत्वा कोधायनाचार्य तेनोक्तश्रीतकर्मणां।
विध्यतिक्रमणे प्रायश्चितदीपः प्रकाश्यते॥१॥
श्चीते वोधायनोक्तानि प्रायश्चित्तानि पानि च।
जक्तानि सूत्रभाषे च वर्यगोपालसूरिणा॥२॥
व्यासोक्तानि प्रकीर्णानि तेरनुक्तानि यानि च।
भवस्वामिमताक्षेषां विस्तराविर्णयं खुवे॥३॥
पंच प्रकरणान्यत्र तेष्वाधानारिनहोत्रके।
दर्शाद्याययणाद्यनः सोमश्चेति यथाक्रमं॥॥॥

खणातो मंत्रगणासातानीत्यादि । स्वयशब्द सानंतर्थे कर्माएविभिधायानंतरं प्रायिश्वत्तमिध्ययते । स्वतःशब्दो हेत्वर्थे यस्मात्वर्मणि वेगुण्ये सित प्रायिश्वते कृते किम सगुणं भवित । स्वतः
प्रायिश्वतानि व्याख्यास्यामः । विहितानामकरणे व्यापाकरणे
वा प्रायिश्वतं विधीयते । मंत्रगणासातानि मंत्रेणासातानि
गणेनासातानि चिन्मात्रेणावगम्यंते कानिचित्रणेन ब्रह्मप्रतिष्ठा
मनस इत्येवमादीनां प्रायिश्वत्तं मंत्रसामर्थ्ये नावगम्यते । उद्वयं
तं सरस्वतीत्येवमादीनां प्रायिश्वत्तं गणसामर्थ्यादवगम्यते ।
प्रायो विनाशिश्वतं संधानं तदुच्यते । सर्वत्र प्रायिश्वत्तहोमेषु
स्मात्वदाज्यसंस्कारं कुर्यात् । तत्र क्रमः । गाहेपत्यादुत्तरतो
दभेषु स्वाज्यस्थालीं सूर्वं जुहं प्रोक्षणीपात्रं चासाद्य ०

Iti — ādhānaprakaraṇam, fol. 6; agnihotraprakaraṇam, fol. 24; darśapūrṇamāsaprakaraṇam, fol. 52; [ity āgrayaṇaprāyaścittam, atha mṛigāreshṭiḥ, fol. 53; atha pavitreshṭiḥ, fol. 56; atha nakshatreshṭayaḥ, fol. 58b; atha cāturmāsyānām prāyaścittāni, fol. 69]; iti — āgrayaṇādyaṇ nāma caturtham prakaraṇam, fol. 77b.

It ends: स्त्रों स्ताहेत्यादिप्रणवेनांत । एतैः सर्वैः क्रत्वंत-प्रायिश्वत्रानि जुहुयात्॥

इति प्रायिश्वसप्रदीपे सोमप्रायिश्वसं नाम पंचमं प्रकरणं ग्रंथश्च संपूर्णः ॥ संवत्॥ पीषमासे कृष्णपत्रे दुतीयायां चंद्र-वासरे॥

For other MSS. of this treatise see Burnell, Cat. of Vedic MSS., p. 27; Index of Tanjore MSS., p. 27. [H. T. COLEBROOKE.]

b. Grihya Ritual.*

450.

1028. Foll. 132; 4to, size 11 in. by 8½ in.; written, somewhat indistinctly, in Bengalī; 12-14 lines in a page. European paper.

Keśava Miśra's Chandogapariśishta, an exposition of brāhmaṇical duties; together with a commentary, entitled Pariśishtaprakāśa, by Nārā-yana, son (?) of Gona, and grandson of Umāpati.

The MS. is unfortunately very incorrect, and the writing lacks individuality and distinctness. The beginning of the text and *Prakāśa* is here reproduced with the help of Śrīnātha's commentary (No. 451).

यस्याज्ञा जयति श्रुतिस्मृतिमयी यत्पादवाचामयो थर्मा कैश्विद्पास्यते सुकृतिभिः गङ्गत्यभिष्यां गतः । यं ज्योतिर्मयमनारुद्भवतमञ्जेतुं पुरस्तवते सनः पात् जगचत्रेषिगरामधः स देवो हरिः ॥ १ ॥ इह जगित वन्दितपदाः सदा नरेन्द्रैः पवित्रजन्मानः। वसुधासुधाभुजः कति नाभुवन् काञ्चिविन्दीयाः २ ॥ चरितमहति तेपामन्वये सोमपीती समजीन परितोषञ्चन्त्रमां देहबन्धः। ष्यलभत स हि विप्राच्छासनं तालवाटीं तदिह भनति पूजामुत्तरा येन वाढा † ॥ ३ ॥ तस्माचतुर्घेलग्रं पिशाचलग्रं तथारापडला (!) । हि जनवनादिकमपरं निःमृतमन्यं कुलस्यानं ‡ ॥ ४ ॥ जज्ञे ज्य भुवनस्य पावनहेतुरेकः श्रीते विधी सततनिर्मेळधीप्रसारः । प्राक् प्रजितो विव्यथसदसि धर्मनामा नामानुरूपचरितः 🖇 परितोषसनुः ॥ ५ ॥

^{*} For a number of other treatises on this subject, not specially assigned to a particular Vedic school, see under \bar{Acara} .

[†] स परितोषो विमात् ब्रह्मणात्तालवाटोसंतं स्थानमलभत येन शासनेन उत्तरा वाढा पनां भनति । Comm.

[‡] Part of the comment on this śloka is wanting.

[§] नाभाषेरूपचरितः text.

तस्मादजायत सदायतनं गुणानां भद्रेश्वरो निखिलकोविदवन्दनीयः। मध्येसभं * स्थितिमतां प्रथमाभिधेयः सेवातिसऋदुदयः पदयोनुरारेः ॥ ६ ॥ तःमाद गदाधर इति द्विजचक्रवती राजप्रतिग्रहपराङ्मखमानसो अभूत्। चायानि केवलमहिनशमनियन् यः शानिष्ठिराय समयान् गमयास्भूव ॥ ७ ॥ तस्त्राद्मितसाधिभूमिवलयः शिष्पोपशिष्यव्रजैर् विद्वन्मौलिरभृद्मापितरिति प्राभाकरग्रामणीः । स्मापालाज्जयपालतः स हि महाश्राद्धं प्रभृतं महा-दानं चार्थिगणाहेणाद्रेहृदयः प्रत्ययहीत् पुरुषवान् ॥ ६॥ स्रस्यात्मनः सुकृतवानय कृतसर्वः सुद्धियो बहुधा । उदियाय गोणनामा † गुरुरिव ‡ तन्त्रपुराणज्ञः ॥ ९ ॥ श्रश्वद्विश्वननीननिमेलगुणे भूलोकवाचस्पती प्रेह्मकीत्रिसरित्र्यवाहनिवहप्रक्षालिताशामुखे । यस्मिन् कृष्णपदैकलीनहृदये धर्माधिकारास्पदं विभागे डिजमन्दिराण्यधिवसिवधूतदोषा श्रियः 🖇 ॥ १० ॥ ज्ञातस्ततः∥ स्मृतिपुराखविदामुपास्य विद्याः प्रभाकरमतस्यितिलब्धकीत्तिः । ख्यातः सतां सदिस मित्रजनेषु च छी-नारायणः सततकृष्णपरायणात्मा ॥ ११ ॥ छन्दोगपरिशिष्टस्य सर्वाधालोकहेतवे । परिशिष्टप्रकाज्ञाख्यश्चक्रेतेनैव भीमता॥ १२ ॥ खयातो गोभिलोक्कानामन्येषां चैव कर्मणा। श्रस्पष्टानां विधि सम्यग्द्शियिष्ये प्रदीपवत् ॥ १ ॥ खप वेदाध्ययनानन्तरं गृहस्थात्रमप्रवेशोन्मखस्य (!) माणव-कस्य गोभिलोक्तानामाधानादिगृद्यकमेणामन्यमां ० कांक्षेत्र चिवृतं कार्ये तन्तुत्रयमधोवृतं। त्रिवृतं चोपवीतं स्यात्रस्यैको यन्यिरिष्यते ॥ २ ॥ यद्गोपवीतिना चानोदकेन कृत्यं। इति गोभिलोक्का पुनर्थ-क्रोपवीतं करते । इदानीं यहोपवीतस्य दैध्यमाह । भृतवंशे च नाभ्यां च भृतं यहिन्दते कटिं। तद्वार्यमपवीतं स्यान्नातिलसं न चोत्त्रितं ॥ ३ ॥ ०

Prapāṭhaka II. begins fol. 31b: प्रातःस्नानानन्तरं प्राप्तां सन्यामाह।

श्वत अध्वे प्रवस्त्यामि सन्ध्योपासनिकं विधि । श्वनहैः क्रमेणां विष्रः सन्ध्याहीनो यतः स्मृतः॥

Prapāthaka III. fol. 88:

स्तमधं च दम्पत्योहोतियं निर्विगादिभिः। इयोरप्यसमध्यं हि भवेद्युतमनर्थकं॥

च्चित्वक्पुत्रगुरुभातृभागिनेययामातृभिजीयापत्योयमानयोर-समस्रं हुतं निष्मलं स्यात्। ०

The MS. breaks off abruptly before the conclusion of this chapter in the interpretation of this śloka:

गोशालायां प्रणीयाग्निं सत्कृत्य ब्रीहि lacuna । स्राग्नपूषेम्बरेन्द्रेभ्यो निवेषेत्यायसं चहं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

451.

643. Foll. 83; size $12\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; well written, in the Bengālī character; seven lines in a page. Modern.

[Chandoga-] Parišishtaprakāša-sāramañjarī, a commentary on Nārāyaṇa's Prakāša, by Śrīnātha Ācāryacūdāmaṇi, son of Srīkarācārya. The first two chapters.

It begins:

यः मृष्टिस्थितिनाशहेतुरमरश्रेणीशिरोभूषण-भाजत्यादसरोहृहः क्रतुमतां दाता फलानां शिवः।

भक्तानां सुरपादपः स जगतामीशः सदा चिन्यतां किं मिथ्याचिरचिन्तनैश्वपल हे चेतः प्रसोदाशु मे ॥

> श्रीकराचार्यपुत्रेण श्रीमत्श्रीनायशर्मणा । परिशिष्टप्रकाशस्य क्रियते सारमञ्जरी ॥

स्वयं प्रारिष्मितप्रतिबन्धकीभूतदुरिता पूर्वविधाताय शिष्टाचा-रपरम्पराप्राप्तमिष्टदेवताकी जैनरूपमञ्जलमाचरन् शिष्पशिक्षार्थं ग्रन्थकृत् ग्रन्थादी निवन्दन्नाह । यस्येति । तत्र धर्मप्रधानक-स्पृतिशास्त्रव्याख्यानकर्तुस्तत्प्रतिपादकदेवताकी जैनमेव समुाचत-मिति तदेवाह । यस्य भगवतः श्रुतिस्पृतिमयी स्नाज्ञा जयित सर्वेति कर्षेण चतैतां । 0

^{* =} सभामध्ये.

[†] खन्यस्त् गोन इति पठति Comm.

^{‡ =} प्रभाकर इव Comm.; ? supply स (तन्त o)

[§] स्रीधवसन् is imperfect, without augment.

[∥] ततस्तस्मादेशात् Comm.

It ends: इति महामहोपाध्यायश्रीकराचार्यात्मजश्रीश्री-नाथाचार्यच्डामिणकृतंपरिशिष्टप्रकाशिष्यस्यां सारमञ्जयी द्वि-तीयप्रपाठक: ॥ [H. T. Colebrooke.]

452.

5a. Foll. 59, numbered 1, 1a, 2-58; European paper; folio, size 8 in. by 13 in.; Bengālī character; ten lines in a page,

[Chandoga-] Daśakarma-paddhati, or (as it is called on the title-page) Saṃskāra-paddhati; a manual of initiatory rites, according to the Chandoga ritual, by Bhaṭṭa Śrī-Bhavadeva; with a partial interlinear English translation in Colebrooke's handwriting.

The work begins:

चतुर्वदनसमस्यचतुर्वेदकुटुिसने । द्विजानुष्टेयसल्मेसाधियो ब्रस्यो नमः ॥ गृद्यसूत्रार्यमालोक्य छन्दोगानामियं क्रमात् । वृता श्रीभवदेवेन कर्मानुष्टानपद्वतिः ॥

तच सर्वेकमेणां मूलभूता कुशास्त्रिका लिख्यते । तचोभयत-श्चतृहैस्तप्रमाणं भूदेशं शर्कराङ्गारास्थिकेशत्पादिरहितं पूर्वोत्त-रप्रवं समं वा छायामग्रउपसहितं गोमयेनोपलिष्य स्नातः शुचि-राचानः प्राङ्म् खः कुञ्चसहितासनोपविष्टः कर्ता उत्तरस्यां दिशि ऋभ्युक्षणार्थे कुशसहितं जलपात्रं निधाय दक्षिणजानु भूमौ पातियत्वा सव्यहस्तप्रादेशं विह्नस्यापनपर्यनां भूमी निधाय दिखणहस्तगृतीतकुशमूलेन खाङ्गुष्ठपरिमितेन द्वादशाङ्गुलप्रमाणां प्राङ्माखीं पृथिवीदेवताकां रेखान्ह्मारूप पीतवर्णी ध्यायेत्। तन्मूलतः प्रभृत्येकविं शत्यङ्ग्लप्रमाणामुत्रराभिमुखीमरिनदेवताकां रेखामुझिरूप लोहितवणी ध्यायेत्। ततः प्रथमरेखातः सप्ताङ्ग-लानरितां प्रादेशप्रमाणां पूर्वाभिमुखीं प्रजापतिदेवताकां रेखामु-**ब्रिख्य कृष्णवर्णी ध्यायेत् । ततो ऽपि सप्ताङ्ग्रहान्तरितां प्रा**दे-ज्ञप्रमाणां पूर्वीभिमुखीिनन्द्रदेवताकां रेखामुल्लिख्य नीलवर्णी ध्यायेत्। ततः सप्ताङ्गुलानरितां प्रा०पू० सोमदेवताकां रे० पुक्रवर्णी ध्यायेत्। ततः क्रमेण रेखातसूल्करं(!) गृहीत्वा रेशान्यां दिशि अरिलमात्रान्तरिते देशे प्रजापतिर्ज्जुमिरिन-र्देवता जल्करादिनिरसने विनियोनः ॥०

इति सर्वे कमेसाथारको कुशास्त्रिका 6; इति सर्वे कमेसाथारक्षमुद्रीच्यं कमे समाप्तं। स्थय विवाहकमिभिथीयते 6ो. 10b; इति पाणियहक्षं समाप्तं 6ो. 21b; इति गभीधानं समाप्तं 6ो. 28; इति पुंसवनं 6ो. 30; इति सीमनो

चयनं fol. 33; इति जातकमें fol. 34b; इति निष्क्रमणं fol. 35b. इति नामकरणं fol. 37b; इति पौष्टिकं fol. 38; इत्यनप्राशनं fol. 39b; इति पुत्रमूर्थोभिष्राणं fol. 40b; इति चूडाकरणं fol. 43b; इत्यनपन्यनं fol. 49b; इति सावित्रश्चरः fol. 52; इति समावित्रक्षमें fol. 56.

It ends: इति शालाकर्म समाप्तं॥ इति श्रीभट्टश्रीभवदे-वकृता छन्दोगानां दशकर्मपद्वतिः समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

453.

639b. Foll. 32; size 16 in. by 5 in.; fairly written, in Bengālī; eight lines in a page.

Another copy of the same treatise.

It ends: इति श्रीभवदेवभट्टकृतायां छंदोगपद्वती दशक-मेपुस्तकं समाप्तं॥ शकान्दाः १९२९ ॥

An incomplete MS. of this treatise, containing only the general part, has already been noticed under No. 394.

[H. T. COLEBROOKE.]

454.

353A. Foll. 53; size $10\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; well written, in the Devanāgarī character; nine or ten lines in a page.

Chandogāhnikapaddhati, a treatise on common daily observances, by tripāthin Rāmakrishna.

The first two leaves of the original MS. are wanting, but have been supplied (though apparently imperfectly) by a later hand.

It begins:

श्वपकृष्य च विष्मूत्रं काष्ठलोष्टतृषादिना । गृहीतशिक्षश्चोत्याय मृद्धिरभ्युद्धते जल्धैः॥

Atha ācamanavidhiḥ, fol. 2; dantadhāvanavidhiḥ, fol. 3; prātaḥsnāna, fol. 3b; gauṇasnāna, saṃkshepa, fol. 4; sandhyopūsana, fol. 5b; aṅgulinyāsa, shaḍaṅganyāsa, praṇavanyūsa, saptavyāhṛitīnām nyāsa, fol. 6b; gāyatrīvarṇanyāsa, śironyāsa, fol. 7; japalakshaṇam, fol. 8b; japamālālakshaṇam, fol. 9; japanishedha, sandhyāyū

mukhyakālalope prāyaścittavidhi, sūtake sandhyāvidhih, fol. 9b; sandhyopāsana, fol. 10; svastyayana, fol. 13; homavidhi, fol. 13b; devapūjā, fol. 15b; navagrahapūjā, fol. 18; mangalāvekshana fol. 21b; abhivādana, nityadāna, fol. 22; adhyayanarūpasya brahmayajña, fol. 22b; yogakshema, fol. 23b; madhyāhnasnāna, fol. 24; snānāngatarpaņa, fol. 29; snānāngatarpaņānantaravidhi, fol. 33b; vastraparidhānavidhi, tilakavidhi, fol. 34; madhyāhnasandhyopāsana, fol. 34b; sūryopasthāna, fol. 35b; japarūpa-brahmayajñavidhi, fol. 36; rudropasthāna, fol. 36b; tarpaņavidhi, fol. 37; pañcamahāyajñavidhi, vaiśvadevavidhi, fol. 41; manushyayajñavidhi, fol. 45; nityaśrāddha, fol. 46; anukalpavidhi gogrāsavidhi, fol. 47b; bhikshādāna, bhojanavidhi, fol. 48; purānādiśravaņa, agneh prādushkaraņa, sāyamsandhyopāsana, fol. 50b; sāyamhoma, sāyam-vaiśvadeva, fol. 51; sāyam-bhojana, śayanavidhi, fol. 51b; stryabhigamana, fol. 52.

Dated Samvat 1780. For a Berlin MS. of the work, see Weber's Catalogue, No. 330.

[H. T. COLEBROOKE.]

455.

1722b. Foll. 19; size $8\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Chandogānīyāhnika, a shorter treatise on the same subject, by Śivarāma, son of Viśrāma.

It begins:

प्रणम्य तातं विश्वास्यं (!) विश्वेशं जगदंविकां । ब्रह्मस्यमाश्रितं यत्र प्रातःकृत्यादिकमेशि ॥ १ ॥ विधिं तस्य प्रवस्थामि छंदोगानां हिताय वै। शिष्पास्थामुपकाराय तथा च विदुषां सुदे ॥ २ ॥

ब्राबे मुदूर उत्थाय श्रीपरमेश्वरं स्मृत्वा यथावन्मूत्रपुरीषो-स्मर्ग कृत्वा श्रालितकरचरणः प्राङ्मुखोदङ्मुखो वोपविश्या-चामेत्। ०

इति प्रातः संध्या fol. 5; इति मध्याह संध्या fol. 7b;

इति देवपूजाप्रयोगः fol. 8b; इति (पंचयज्ञानां) निर्मायः। खप प्रयोगः fol. 13; इति वैश्वदेवः fol. 16; इति पंच महायज्ञाः fol. 17; इति भोजनविधः fol. 18b.

It ends: इति सायंसंध्या ॥ इति विद्वज्जननीराजितच-रणकमलभ्युक्तश्रीविश्रामात्मजिश्ववरामविरिचतं छंदोगानीयाहिकं समाप्तिमगात्॥ संवत् १५१० चैवकृष्णद्वादश्रीवृधवासरे॥

[H. T. COLEBROOKE.]

456.

1153a. Foll. 176; size 9¼ in. by 4 in.; legibly written in Devanāgarī; ten or eleven lines in a page.

Bahvricāhnika, an anonymous compilation of directions regarding the daily observances of a Brāhman.

It begins:

प्रसम्य शिरसा देवं देवगसपितं तथा।

श्रद्धानां हिताथीय लिख्यते चाहिको विधिः॥

श्रयदानीं सुप्रोत्थिताद्धारभ्य श्रयनपर्यतमाहिकं कर्मोच्यते।

तत्र मनुः। नामुत्र हि सहायांचे पिता माता च तिष्टतः। ०

It ends: श्रापस्तंभः (!)। कामं भृतुरनुक्तया व्रतो-पवासादीनारभेत्॥ २०॥ नारी भृतुरनुक्ताता पिता भाता मृतेन वा। विकल्ठं तद्ववेत्तस्य यत्करोति व्रतादिकमिति॥

इति स्त्रीगमनविधिः॥ इति बद्धृचाहिकं संपूर्णे॥ संवत् १९९९ वैज्ञासकृषा ६ गुरी लिखितमिदं पुस्तकं॥

Then follow a page and a half of quotations on bathing, from *Smṛitisāra*, *Karmapradīpa*, *Manu* and *Vishṇu*; breaking off abruptly at the end of the leaf. [H. T. COLEBROOKE.]

457.

1607. Foll. 322; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly well written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Krityacintāmani, a compendium of domestic rites, compiled, in accordance with the Gobhilīya-Grihyasūtra, by Śivarāma, son of Viśrāma, in Śaka 1562 (A.D. 1640).

It begins:

श्रीविश्वेशमश्रेषमङ्गलभुवं श्रीशारतं सारतं नता वेदिवदां वरं च जनकं श्रीशुङ्कविश्रामकं। गाढाज्ञानतमोऽपहं कृताधियां श्रीसामगानां कृते कुर्वे उहं कृषया गुरोः सुरुचिरं श्रीकृत्यचिन्तामणिं॥ १॥ वन्दे श्रीगणनायकं जिनयनं रक्तासरैरावृतं पाशेष्टाद्वुशदन्तपाणिममरं चन्द्राधेमौलिं सदा। वन्दं सिद्धिसुरासुरैर्भृतिगणैः संस्तूयमानं मुदा यं वे वेदिवदो नमिन सकलारम्भेषु सिद्धिप्रदं॥ २॥ श्राचार्ये गोभिलं नत्वा दृष्टा तत्सूत्रमादरात्। कृत्यचिन्तामणिं वस्त्ये गुरुणां सुप्रसादतः॥ ३॥

लाट्यायनादिभिस्क्वानि श्रीतानि कर्माणि स्मार्तानि कथय-झाह भगवान्गोभिलः॥ श्रथात इति॥ श्रथश्रन्दस्य मङ्गलन्दं स्मृतिसिद्धं। ⁰

Fol. 48: इति व कृत्यिन्तामणी स्नाधानप्रकाशः प्रथमः समाप्तः॥

जगन्मयस्रहृपाया नीमि पादांबुजद्वयं। यं नमंत्राखिला देवा नानोपायनपाणयः॥

पूर्वमुपवीतिना कमे कर्तिव्यमित्युक्तत्वादुपवीतस्वरूपमाह। यज्ञी-पवीतं कुरुते सूत्रं वस्त्रं वापि वा कुशरज्ञुमेव (Gobh. Gṛihyasūtra, I. 2, 1) ॥ •

Fol 96: इति ॰ छाहिकप्रकाशो डितीयः समाप्तः ॥ तातं प्रणम्य विश्रामं विग्नेशं जगदंविकां । प्रारम्यते च तार्जीयः प्रकाशः सर्वसंमतः॥

प्रथमप्रकाशे सूत्रक्रमेण निरूपितं स्मार्ताग्याधानं द्वितीये च आधानानंतरं सिविहितं तत्वाविरूपिताः सायंप्रातहोमपंच-यज्ञाः ॥ अतः परं सूत्रक्रमेण वक्तव्यः पश्चादिस्थालीपाकस्तस्य च पिडिपितृयज्ञपाविण्रश्राद्वपूर्वकत्वाज्ञयोरमावास्थायामनुष्ठेयत्वाह्श्रेपूर्ण्मसयोः खरूपकथनमंतरेणानुष्ठानासंभवादादौ तयोः खरूपं निरूपियतुमाह आचार्याः । अथ दश्चेपूर्णमासयोः (Gobh. Gṛāhyasūtra, I. 5, 1).

The leaves 107 seq. seem to be in a state of confusion, the volume being, apparently made up of two or three different copies of the work; full. 107-194 (wrongly inserted?) and 195-279 being also paged separately.

Fol. 108: कालमाह। समावास्थायां तच्छाडं (? sūtra)॥ Fol. 190: इति ० साधानप्रकाश: प्रथम:॥ Fol. 233b: इति विवाहादिचतुर्थीकमीतकमैनिर्शय:॥ खय सूत्रक्रमप्राप्तो गर्भाधानादिनिर्शयः। तत्राह। कश्चै तिरा-त्रात्संभव इत्येके (Gobh. I. 5, 7)॥

End of the third chapter not found.

Fol. 273: इति ॰ संस्कारप्रकाशश्चतुर्थः समाप्तः ॥

तातं प्रयम्य विश्रामं सारदां सारदां शिवां।

सूत्रक्रमेण वस्त्ये हमुपाकर्मादिनिर्णयं॥ खयापाकर्मनिर्णयः।

It ends: इति काम्यकर्मीदिशांतिप्रयोगः समाप्तः॥ समाभश्चायं ग्रंथः॥

यस्याः प्रसादलाभेन निवंधो यं मया कृतः।
परिश्रमेण मे देवी प्रीता भवतु सर्वदा ॥ १ ॥
पश्चतुंश्चरचंद्रैश्च मिते शाके तु वत्सरे।
मुन्यंकसम्मिते नभोमासि पश्चे सिनेतरे॥ १ ॥
जमाष्टम्यां गुरोवारे शुक्के विश्रामसूनुना।
श्चितस्मकरमाणिकानीस्यितस्मालस्यश्चरातिका

इति विद्वःमुकुटमाणिकानीराजितचरणकामलुश्चात्रीविश्रा-मात्मजशिवरामरिचते कृत्यचितामणी पाकसंस्था पंचमः प्रकाशः समाप्तः ॥ समाप्तो यं कृत्यचितामणिः संवत् १५६१ ०

[H. T. COLEBROOKE.]

458.

1667c. Foll. 29; size 9 in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about the beginning of last century; eleven lines in a page.

A portion of the same work. The first chapter, chiefly on $\bar{a}dh\bar{a}na$; incomplete.

इति प्रायिश्वत्तनिरूपग्रं॥ स्रय साधानविधिनिर्णयः fol. 28а. [Н. Т. Солевкооке.]

459.

1636c. Foll. 29; size 9 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; foll. 1-5a by a different hand from the rest; 9-12 lines in a page. Modern.

Rigveda-(Sapta)samsthāprayoga, a manual for the performance of certain domestic rites.

The treatise begins:

नमानि पावेतीसूनुं भक्तानां सिद्धिदायकम् । क्रियते स्रुपकारायाविशिष्टा सप्तसंद्रका ॥ श्रवणाकमीद्या इत्यथे: ॥ इदानीं श्रवणाकमीद्या(:) सप्ताव-शिष्टा उच्यते । तत्र तावच्छ्रवणाकमोंच्यते । श्रवणाकमे सपैब-िलं च भुक्कापि केचित्कुर्वित्त । युक्तं तूपवासिनैव कार्य इति । श्रावण्यां पीणेमास्यां पूर्वो इते वृद्धिश्राद्धं कृवा दिवैव यवानां बीहीणां वा लीकिकारनी प्रस्थमितानां भन्नेनेन धानाः कृवा ब्लिश्डतत्रीद्यत्यतस्य लीकिकारनी भन्नेनं कृत्वा तिपष्टैः सन्तु-भिनैवं कल्शां प्रपूर्वं चलिनिक्षेपसाधनभूतां वैकद्भतद्वीमिप संपाद्य तदुभयं गृहकाष्टादिल्रस्तिते नवे शिक्यं निधाय चर्चायं गृहप्राच्यां शुचिदेशं परिगृद्धतीयादिह करिष्यामीति । ०

Śravaṇākarman ends fol. 4; sarpabali, fol. 5; āśvayujīkarman, fol. 6; āgrayaṇa, fol. 7b; pratyavarohaṇa, fol. 12b; anāhitāgneh piṇḍapitriyajñavyatishaṅga-śrāddha, fol. 23; and the ashṭakā [this last portion being subdivided into saptamīśrāddha, fol. 24; ashṭamīśrāddha, fol. 25b; anvashṭakyākhyaśrāddha, fol. 28b; (ashṭakāvi-kritibhūta-)madhyāvarsha; (pratimāsaṃ-)aparapakshaśrāddha]. [H. T. Colebbooke.]

460.

2663a. Foll. 30; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the earlier part of last century; 7-10 lines in a page.

Karmapradipa, a metrical treatise on domestic rites, intended as a supplement to the rules of Gobbila.

The treatise, which consists of little short of five hundred ślokas, in three prapāṭhakas of ten kaṇḍikās each, is usually ascribed to Kūtyāyana; and has been printed in India as the Kūtyāyana-Smritiśūstra.

It begins:

स्रथातो गोभिलोक्षानामन्येषां चैव कर्मेणां । स्रस्पष्टानां विधिं सम्यग्दर्ज्ञियिषे प्रदीपवत् ॥ चिवृद्र्ध्वेवृतं कार्ये तनुचयमधोवृतं । चिवृज्ञचोपवीत" स्यातस्यैको ग्रन्थिरिष्यते ॥ ०

The second prapathaka begins fol. 8b:
स्वत कांद्रे प्रवाह्यांत्र संघ्योपासनकं विधि।
सनहै: कर्मणां विप्र: संघ्याहीनो यत: स्मृत:॥

The third prapāṭhaka begins fol. 19:

श्वसमञ्चं तु दंपत्योहोंतव्यं निवेगादिना ।

हयोरप्यसमञ्च हि भवेहुतमनर्पत्रं ॥

विहायाग्नि सभावेश्वेत्सीमामुद्धंप्य गन्छति ।

होमकालात्यये तस्य पुनराधानिषयते ॥

[Galkawar.]

461.

41a. Foll. 22; 4to, size $10\frac{1}{2}$ in. by 8 in.; Bengālī character; European paper (water-mark 1805); 15-19 lines in a page.

Another copy of the same treatise.

[H. T. COLEBROOKE.]

462, 463.

530, 1700. Foll. 358, out of which four (32, 52, 303, 316) are missing; size 10½ inby 4 in.; good large Devanāgarī handwriting of about the beginning of the 16th century; eight lines in a page. Some pages (143b, 148b, 179a, 199a, 229a, 239a, 240a, 297a) have been left blank. The MSS., especially the first volume (foll. 1-190), have suffered from damp.

Karmapradīpa, with a commentary (bhāshya) by Miśra Āśāditya (or Āśārka), son of Cakrudhara. It begins:

स्यात्वा विश्वस्य बीजं प्रणवनयमिह प्राप्तिहेतोः फलानां कमे ब्रबेश्वरक्षप्रभृति(?) निजसमुद्भूतभेदं मुनीनां । विश्वित्ये कमेदीपप्रवरिवयणं ध्वंसिविष्ठस्य नित्यं कर्तव्यं तोषकारि प्रवरतरिथयां ज्ञास्त्रमाशार्कनासा ॥ १ ॥ तं बादरायणं नीमि यो इसी जैमिनये ददी । कमेकांडं परं सामगायिनामभिकांश्वितं ॥ २ ॥ जैमिनिनं मुन्शिहेलं मूलं सास्नां सगोभिलं । नावा कभेप्रदीपार्धविचारः विश्वयते म्या ॥ ३ ॥

इह तावत्युंसां धनीयेकानमोक्षारूयाः चत्वारः पुरुषायी भवंति तेषां च धर्मो मुख्यः the text beginning at fol. 4b. Cf. Weber, Cat. Berl., No. 327.

The first prapathaka ends fol. 116b; the second fol. 260.

The colophon of kaṇḍikās generally runs thus: इत्योपासनिकश्रीमञ्जलभरात्मनिश्रञ्जाञ्चादित्यकृती कर्मप्रदीप-भाषे ; the father's name being, however, sometimes spelt चन्नाधर; and निश्र being sometimes omitted.

The colophon of the last chapter is: इत्याज्ञा-दित्यकृतमिश्रविरचितकमेप्रदीपभाष्यं समाप्तं ॥

For another commentary (vivṛiti) on the Karmapradīpa, by Śivarāma, son of Viśrāma (cf. above, Nos. 455, 457), see Aufrecht, Cat. Bodl., p. 395a. [H. T. COLEBROOKE.]

464.

619e. Foll. 34; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; ten lines in a page.

[Grihya-padārthānukrama,] professing to be a summary of matters connected with domestic rites, according to the Maitrāyaṇīya-Grihyasūtra.

It begins: অর্থ।

स्रों कारस्त्रायशस्त्रस्त्र द्वावेती ब्रद्धसः पुरा।
कंठं भक्तविनियोती* तस्मान्मांगलिकावुभी॥
शालाग्नाधानपदार्थानुक्रमिणका लिख्यते। तत्रादी स्वरस्पोराहरस्यं। तथा च यज्ञपार्थे।

शमीगभी तथा स्वत्यादरणीं छेद्ये हुधः ।
निरोगं निर्वृणं चैव प्रागुद्ग्वा निपातयेत् ॥
जरूप्रमाणाद्ध्वे तु केचिदिच्छंति याशिकाः ।
केचिद् स्या(या) माद्ध्वे तु प्रशस्ता यशकर्मणि ॥
तथा च कात्यायनः । स्रश्वत्यो यः शमीगभैः ०

इति नवयत्तपदार्था नुक्रमिणका । fol. 15; ॰ पाक्रयत्तपद्याः पदार्था नुक्रमिणका । fol. 18b; ॰ शूल्लगवपदा नुक्रमिणका , ib.; ॰ स्रमावास्यात्राह्मपदार्था नुक्रमः । fol. 24b; माल्युनीपदार्था नुक्रमः । fol. 28b: मष्टीक ल्यपदार्था नुक्रमः । fol. 28b: मष्टीक ल्यपदार्था नुक्रमः । fol. 30; ॰ दुःस्वप्रद्यांतिकरणा नुक्रमः । fol. 30b; ॰ स्राह्मत्रद्यांतिकमेक्रमः । fol. 32; ॰ क्रपोत्तक्रांतिकमः । fol. 33.

The following authorities have been met with: $K\bar{a}thaka$, fol. 2, 4b, 9b; $K\bar{a}ty\bar{a}yana$, 10, 11b, 19, 22; $Padmapur\bar{a}na$, 30; $S\bar{u}trabh\bar{a}shya$ -

kṛit, 4; Manu, 2, 15, 24; Mānavas ūtra, 15; Baijavāpam, 2 [पाणियहणादि गृद्धं परिचरेदिति व्याद्धतं छौडाहिकं वा प्रेतिपता शालाग्निं कुर्वतिति वैजपापं]; Sūtra 21b [अथ सूत्रक्रमात् त्रीणि नाभ्यानि कर्माणि भवंति। फाल्युयामाषाद्धां कार्त्तिक्यां तासु तिथिषु नाधोयीत। शाचारेणाये इति स्वेण].

The MS. ends: इति घाडाहुतनैजनेषयोः पदाणीनुक्रमः समाप्तः ॥ अय परिभाषिकं सूत्रं । पाकपज्ञान् समासाद्य परिमन्पाकपञ्जे बहवः प्रधानाः संति तत्र एकाज्या एकषित्वः । एकं स्वष्टकृतं कुर्योत् । नाना सत्यपि देवते बहुदैवते बहुप्रधाने कमिण एतानि पूर्वोक्तानि एकवत् कुर्योत् । नाना सत्यपि देवते नाना सत्यपि देवते नाना सत्यपि देवते दित इति ॥ इति श्रीमैत्रायणीये गृद्धमृत्रे समस्तगृद्धपदाचानुक्रमः समाप्तः ॥ ० ॥ संवत् १६४३ वर्षे ज्ञाके (lacuna) प्रवर्तमाने दिख्यणायने हेमनाञ्चती महामांगाल्यप्रदर्योप्तासे कृष्णपञ्चे प्रतिपतिष्यी भृगुवासरे । अद्योह काज्ञिवास्तव्य ॥ मोढज्ञातीय [name obliterated] स्नात्मपाठनार्थे ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

465.

1614. Foll. 132; size 10 in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, towards the end of last century; eight or nine lines in a page.

Samskāranirņaya, a compendium of initiatory rites, according to the rules of Āpastamba; by Candracūda Bhaṭṭa, son of vidvanmukuṭamāṇikya Ūmaṇṇa (? i.e. Umāpati †) Bhaṭṭa, and grandson of paurāṇika Dharmabhaṭṭa. It begins:

प्रिणिपत्य महादेवं चंद्रचूडेन थीमता । संस्काराणां प्रयोगस्य निर्णयः प्रोच्यते ज्युना ॥

तत्रादी गर्भाधानमुच्यते । तत्र प्रथमरजोदर्शने पुभाषुभमलमुक्तं विधानमालायां वाराहे । ज्ञाद्यद्वेविधवा नारी चैत्रे मासि
भवेद्भृवं । वैज्ञाखे बहुपुत्रा स्थाज्ज्येष्ठे रोगवृता भवेत् ॥ ०

स्रथ सीमंतोत्तयनमुख्यते fol. 14b; स्रथ पुंसवनं fol. 17b; स्रथ प्रसंगातिभिणीतत्पतिथमा: fol.19b; स्रथ स्थिपं सुवनं नाम कमे [येन कमेणा स्थिप्रमेव सूते संतर्वतनी न चिरकालं पीअते

^{*} Read भिह्ना वि o, cf. Bibl. Ind. Gobbiliya G. S. p. 4.

[†] See Pākayajñanirṇaya, by Candracāḍa Bhaṭṭa, son of Umāpati Bhaṭṭa; Rājendrulāla Mitra, Notices of S. MSS. v. p. 124.

तिरुष्यं सुवनं] fol. 20; अथ जातकर्म fol. 21; अथ प्रसंगात् षष्ठोपूजनं fol. 26b; स्रथ प्रसंगाद्वसपुत्रपरिग्रहविधि: (acc. to $Baudh\bar{a}yana$) fol. 29b; छाप नामकर्मे fol. 30b; भ्रय कर्णवेध: $\mathrm{fol.}\ 33$; अय निष्क्रमर्गं $\mathrm{fol.}\ 33b$; अयोप-वेशनं fol. 34; अथानप्राशनं fol. 34b; अथ वर्धापनं fol.35; अप चौलुकर्म fol. 36; अप विद्यारंभ: fol. 39; ष्णयोपनयनं fol. 39b; श्रथ भाष्योक्तं पालाशकमे fol. 52b; सथ पंढवधिरम्कानामुपनयनं (acc. to Baudhāyana), fol. 54b; स्रथ प्रसंगात् पुनःसंस्कार: fol. 55; स्रथ गोदानव्रतं fol. 56b; स्रयोपाकमें fol. 57b; स्रयोत्सर्जनं fol. 61; स्रथ प्रसंगादनध्यायाः fol. 61b ; स्रथ वेदव्रतानि गृह्यतात्य-र्यद्शेनोक्तानि fol. 64b; अथ भीम्यव्रतं fol. 65b; अथा-रनेयव्रतं fol. 67b; स्तथ वैश्वदेवव्रतं fol. 68; स्तथ समावतेनं fol. 69; अथ विवाहः fol. 75; अथागारकरणं तत्प्रवेशश्च fol. 118; अय गृहप्रवेशप्रयोग: fol. 120; अय प्रत्यवरोहणं नाम कमे fol. 122b o

It ends:

श्वापत्तं वीयसूत्रं वृथवरसुलभं हारदत्तं च भाषां

दृष्ट्या मीदश्चनं ता विविधकृतमहापद्धतीः संनिवंधान्।
बद्धो यश्चंद्रचृहाभिधवुधनिचयासत्त्रयातेन रम्यः

संस्काराणां डिजन्मप्रमुदितदृदयो निर्णयो ऽयं समाप्तः॥
श्वय सूत्तमसूत्तं वा मोहेन लिखितं मया।
तत्र ख्मां प्रकुर्वतु स्वतः संतो द्यालवः॥
इति श्रीमत्यौराणिकधनीभट्टसूनुश्रीमडिडन्मुकुटमाणिकं

जमस्रभट्टसूरिसूनुचंद्रचृडभट्टविरचितः संस्कारनिर्णयः समाप्ति
मगमत्॥

[H. T. Colebrooke.]

466.

48b. Foll. 90; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven lines in a page.

Another copy of the same work. Dated Sáka 1686 (A.D. 1764). The colophon runs:

इति श्रीसत्पौराणि कथमे भट्टसूनुश्रीमहिद्धन्मुकुटमाणिका उंमणभट्टसूरिसूनु o as above. [H. T. COLEBROOKE.]

467.

1760. Foll. 61; size $8\frac{5}{8}$ in. by $4\frac{1}{8}$ in.; fairly written, in Devarāgarī, in A.D. 1685; ten lines in a page.

Saṃskāranirṇaya, another, shorter treatise on the same subject, by the same author.

It begins:

प्रशिपत्य महादेवं चंद्रचूडेन धीमता। संस्काराणां प्रयोगस्य निर्णयः प्रोच्यते ब्धुना॥

श्रथ गर्भाधानप्रयोगः ॥ चतुर्थिदिनादारभ्य श्रा घोडशाद्या युग्मेध्वेष दिवसेषु पितः पूर्वेद्युनीदिश्राद्धं कृत्वा तिहने खिल्ला- वाचनं कृत्वा प्राणायाम्य (!) देशकाली संकीर्य इमा पानीं गर्भाधानेन कर्मणा संस्किरिष्य इति 0

चय सीमंतोत्तयनं fol. 2b; स्रथ पुंसवनं fol. 4b; स्रथ स्थिपं सुवनं नाम कमे fol. 5; जातकमे fol. 6; स्रथ नामकमे fol. 9b; स्रथात्रप्राज्ञनं fol. 10; स्रथोपनयनप्रयोगः fol. 12; स्रथ पात्राज्ञनमे fol. 20; स्रथ गोदान 6 fol. 21b; स्रथोपानरण 6 fol. 22; स्रथोस्तर्जनं fol. 22b; स्रथ देवव्रतानि fol. 23b; स्रथ समावतेन 6 fol. 28b; स्रथ विवाह 6 fol. 33.

It ends: जनाष्ट्राद्धे च विष्ट्यादी प्राप्तकाले ऽपि नाचरेदिति॥ शंवत् १९४२ शके १६०० क्रोधननामसंवद्धरे मार्गशीरमासे कृष्णपश्चे तिथी ७ सप्तमी सोमे तिहने पुस्तकं लिखितं॥

On the front page of fol. 1 the treatise is called चंद्रच्दि.

[H. T. COLEBROOKE.]

468.

91. Foll 66; size 10 in. by 4½ in.; legibly written, in the Devānagarī character; ten or eleven lines in a page.

Pākayajñaprayoga, a manual of domestic offerings, according to the Āpastamba ritual, by Sambhu Bhatta, son of Bālakrishna.

At the beginning of the MS. two introductory ślokas have been supplied in the margin:

ष्ठापसंबमुनिप्रोक्तथमेसूत्रानुसारिगीः। विचाये पद्वतीस्तत्र विस्मृतांशं समुत्मृजन्॥१॥ बालकृष्णसुतः शंभुः कविमंडनवंशजः समुद्वरामि सारांशाननुष्ठानोपयोगिनः॥१॥ जीपासनं वैश्वदेवः पाविषमप्रका मासित्राद्धं सपैविलः इंशानविलिरिति सम पाक्रयक्षश्चर्यक्षवाच्यानि । तानि जष्टका-मासित्राद्वव्यतिरिक्तानि यक्षोपवीतिना प्रदक्षिणं कार्याणि । ते तु जपरपत्रे एव प्राचीनावीतिना प्रपृक्षिणे कार्ये । दैवक्ती-गानि पित्र्याण्यपि तथा । पित्र्यांगानि दैवान्यपि दैववत् ॥ प्रमादादपरपत्रे मासित्राद्वाकरणे शुक्षपत्रे प्राप्ते सवैपायश्वितनी-पासने हुन्वा तिह्ने उपोध्यास्तानंतरं यावदंगानां ग्लानिभैवति तावत्प्राणानायक्ते । ०

The aupāsana ends fol. 6b; the vaiśvadeva fol. 10b; the pārvaņasthālīpāka fol. 15; the ashṭakā fol. 18; the māsi-śrāddha fol. 27b; [Āpastambānām pārvaṇaprayogaḥ fol. 43b]; sarpabali fol. 60; iśānabali fol. 62; स्रथ प्रसंगा-त्पाक्यक्रसादृङ्यादाग्रयणप्रयोगो लिख्यते।; fol. 62: स्रथा प्रसंगादनाहिताग्ने: पिंडपितृयक्ष उच्यते।

The MS. ends:

यत्तीर्थंचंद्रच्डादिग्रंथेषु लिखितं बहु । ममूलं वापि निर्मूलं तदेवाणूकृतं मया ॥ स्रतः प्रमाणशोधस्य नैव किंचित्प्रयोजनं । मदीये लिखने यस्माञ्जेखकोनास्ति दूषग्रं॥

इति श्रीकविमंडनवालकृष्णभट्टात्मज्ञांभुभट्टकृतः पाकयज्ञप्र-योगः ॥ संवत् 498९ समये ^० [Н. Т. Сольвкооке.]

469.

1255. Foll. 278; size 9½ in. by 3½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine or ten lines in a page.

Prayogadarpaņa, a compendium of domestic rites and observances, according to the Rigveda ritual, with constant references to mediæval authorities, by Nārāyaṇa Dīkshita, son of Cāyambhaṭṭa. It begins:

श्रारम्भसमाप्तिकर्ते श्रीसिद्धिविनायकाय नमः ।

नत्वा गृहपितं देवं मातरं पितरं तथा ।

साश्रक्षायनमायार्थे श्रीनकादिमुनींस्तथा ॥

चायंभट्टसुतः श्रीमान्यचा नारायणो सहं ।

प्रयोगदर्पणं नाम यन्यं कुर्वे मनोहरं ॥

विद्यने विविधा यन्थाः श्रीतस्माक्षेप्रवोधकाः ।

मूसतद्विभाषादितद्वाख्याः कारिकादयः ॥

क्किनित्रयोग श्वास्ति क्किनित्रिष्य श्व हि ।
प्रयोगकर्तृकाणां च द्वान्यामेव हि शोभनं ॥
तद्धं क्रियते यालो यथाबुद्धनुसारतः ।
धर्मशास्त्रे ज्योतिवे च विना शांन न शोभते ॥
तस्नात्सवैप्रयालेन द्वयं संगृद्ध लिख्यते ।
स्रमूलमनपेख्यं च न च किंचिदिहोच्यते ॥
स्रपेख्यते यावद्व तावदेव निल्लिख्यते ।
स्राम्लायनसंबन्धिसूचवृत्त्यनुसारतः ॥
श्रीनकीयानुसारेण संस्काराणां क्रमेण.तु ।
प्रयोगः क्रियते यानाद्यश्वानानुसारतः ॥

Besides his two principal guides, *Āsvalāyana* and *Śaunaka*, the author quotes the following authorities:

Agastyasamhitā (275b); Angiras; Āpastamba; Atri; Uśanas (215b); Auśaunaka [Auśanasaśāstra?] (275b); Kaśyapa; Kātyāyana; Garga (144a); Gālava [Hemādrau prāyaścittakāņde Gālavo'pi] (261a); Grihyapariśishta; Gautama; Candeśvara (1836); Devala (137a, 138b, 225a); Nārada maharshi; Nṛisimha (121a); Parūśara (228a, 254b); Purāṇa (Āditya, Garuḍa, Padma, Brahma, Bhavishyat, Matsya, Mārkaṇḍeya, Vāyu, Vishnu); Prajāpati; Baudhāyana; Bhārgava (113b, 114b); Bhrigu (192a); Manu [Vriddha-Manu] (261a); Marīci; Mārkandeya (185b); Yājňavalkya: Laugākshi; Vasishṭha; Viśvaprakāśe [Vrihaspatih] (191a); Vishņu; Vrihat-Pracetas (136a); Vṛihaspati; Vopadeva (21a); Vyāsa (140a, 184a); Šankha (144a); Šānkhāyanasūtra (19a); Šātātapa; Šrīdhara (143b, 182b); Smriticandrikāyām [Gautamah] (191a); Smritidīpikā (56b); Smritibhāskara; Smritimañjarī (105a); Smritiratnāvalī (2b); Smrity $arthas\bar{a}ra$ (59a, 193a, 239b = Śrīdharīya? 100b, 183b); Haradatta [Āpastambadharmavyākhyāyām Ujjvalāyām Haradattakritāyām] (239b); $H\bar{a}r\bar{i}ta$; $Hem\bar{a}dri$ (5b, 19a, 63b, 201a).

The description of the different samskāras and ācāras is often given with much detail, and the MS being, on the whole, very correct, a

good deal of valuable information is to be gained from this work. The last leaf has been supplied by another hand; the colophon running thus:

इति श्रोमत्मकल विद्याविद्यार श्रोतस्मार्ज्ञकमानुष्ठानचायंभट्टतनू जेन नारायणभट्टेन कृतः प्रयोगदर्पणनामको ग्रन्थः समाप्तिमगमत्॥ Nārēyaṇa Dīkshita mentions himself,
foll. 123b, 187b, 269b, and as Sangrahakāra
fol. 261a.

The date of the MS. seems to occur fol. 268b, where a blank in the text is filled up with the Samvat date 1812, without any indication as to its meaning.

For two other works, bearing the same title, see $R\bar{a}jendral\bar{a}la$ Mitra, Notices of S. MSS. v., p. 92; viii., p. 217. [H. T. COLEBROOKE.]

470.

1761. Foll. 83; size $7\frac{1}{2}$ in. by 3 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1750; 8-10 lines in a page.

A portion of the Prayogadarpana.

At the beginning it has the following couplet:

प्रातःप्रभाकराकारसोदरोदारिवयहा । पाशांकुशकरा नित्यं पातु मां भुवनेश्वरी ॥

The colophon (as the whole of the last leaf) has been supplied by a more modern hand:

इति श्रोमतसकलिवद्याविशादरचायभट्ट(!) मुतनारायणभट्टवि-रचिते प्रयोगदपेणनामको संय समाग्रं। The MS. covers, however, only the first 74 leaves of the preceding MS. The first page bears the inscription प्रथमाष्ट्रकपद ॥ कनीटकल्लिंगणभट्टस्य ॥ and seems originally to have belonged to a Vedic MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

471.

2794. Foll. 148; size 10 in. by 4½ in.; well written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1750; ten lines in a page.

Prayogaratna, a compendium of domestic rites, composed, at Benares, by Bhaṭṭa Nārāyaṇa, son of Bhaṭṭa Rāmeśvara. The treatise begins:

श्रीरानं संवरी गरं गणेशं च सरखतीम् । खाश्वरावनतिक्कषान्त्रणम्य वितरं गुरुन् ॥ १ ॥ भट्टरानेश्वरमुती भट्टनारायणः सुधीः । प्रगोगरानं कुरुते काश्यां शिष्टेष्टनुष्टये ॥ २ ॥ यन्ये ऽस्मिन्गुणगणवस्त्रमुत्यते चेत् खयन्यं गुणगणवन्तनाह को न । तत्सनाः शिर्मा कृतास्त्रस्तिस्तु याचे शोध्यं तत्सदसदिहोच्यते मया यत् ॥ ३ ॥

अथ संस्काराः । ते चाष्टाचत्वारिशतः । तथा च गीतमः ।
गर्भाधानपुंसवनसोमनीत्रधननातकमेनामकरणात्रप्राञ्जनचीलोपनयनानि चत्वारि वेद्वतानि झानं सहधमेचारिणोसंयोगः
पञ्चानां यञ्जानामनुष्टानाष्टकापाविणश्राद्धं श्रावत्यास्यणी चैत्री
आश्रयुत्तीति सप्त पाकसंस्थाः । स्वन्याधेयमग्निहोत्रं दश्चेपूर्णमासौ
चातुमीस्यान्यास्यणेष्टिनिहृद्धवश्रवन्यः सौत्रामणीति सप्त हिर्यदेशसंस्थाः । स्वग्निष्टोमो अवग्निष्टोम सक्याः घोडशो वाजपेयो
इतिरात्रो इप्तोगीत इति सप्त सोमसंस्था इत्येते चत्वारिशतसंस्काराः ।
स्थावान्यगुणाः । दया सवैभूतेषु स्थान्तिरनुसूया शौचमनायासो
माङ्गल्यमकापित्यमस्पृहेति । यस्येते चत्वारिशतसंस्काराः स्थालान्यगुणाश्च स ब्रह्मणः सायुज्यमाप्तोतीति । पाविणः पाविणः
स्थालोपाकः । श्राद्धममावास्यादि श्रावणी तत्र कर्तव्यं श्रवणाकमे । साययणी तत्र कर्तव्यं प्रत्यवरोहणम् । चैत्री तत्र कर्तव्यः
श्राह्मगवः । ०

इति ॰ पुर्ण्याह्वाचनप्रयोगः fol. 10; सद्यों कुरापेणप्र ॰ fol. 10b; चृद्धिश्राद्धप्र ॰ fol. 15; की तुकवन्धप्र ॰ fol. 16; नवमहमखप्र ॰ fol. 27b; स्थालोपाकप्र ॰ fol. 39; इष्टिप्रा-यिश्वतानि fol. 42b; गर्भाधानप्र ॰ fol. 58; पुंसवनानवलोभने कमेणी fol. 59b; सोमनोत्वयनप्र ॰ fol. 61b; विष्णु-विलः fol. 63; जातकमप्र ॰ fol. 64; पष्टीपूज्य fol. 64b; नामकमप्र ॰ fol. 66; निष्क्रमण्पप्र ॰ fol. 68; स्वप्रपाजनप्र ॰ fol. 69; वर्धापन ॰ fol. 70b; चुडाकमे ॰ fol. 73; उपनयन ॰ fol. 80; मेधाजननान उपनयन ॰ fol. 81; महानाम्रोव्रत ॰ fol. 85b; गोदानवत ॰ fol. 87b; ब्रह्मचार्माव्रत ० fol. 88b; समावत्तेन ॰ fol. 93; कन्यादान ॰ fol. 107b; सर्वेववाहः fol. 118; स्थिनद्वयसंस्थाः fol. 120; सार्यप्रातहोंनिविधः fol. 123; सार्याः चहोत ० fol. 123b; गृद्धाग्निपुनःसंधान ० fol. 128b; वधूसहितस्य गृहप्रवेशविधः fol. 131.

Then follows a chapter on obsequies, beginning:

षाश्वलायनमाचार्यं प्रणम्य पितरं गुरुम् ।

भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः ॥ १ ॥

पर्व्वविश्वितसंस्कारेष्ट्रकाष्टादश संस्कृतीः ।

पाकयशान्सप्त शिष्टान्विक शिष्टेष्टतृष्टये ॥ २ ॥

खतः परं द्विजातीनां[मं]स्कृतिनियतोच्यते ।

संस्काररिहता ये तृ तेषां जन्म निर्धेकम् ॥ ३ ॥

पत्रविश्वात्रसंस्कारैः संस्कृता ये द्विजातयः ।

ते पवित्राश्च योग्याः स्युः श्राद्धादिषु सुयन्तिताः ॥ ४ ॥

गर्भाधानं पुंसवनं सीमनो बलिरेव च ।

जातकृत्यं नामकर्म निष्क्रमो ब्लाशनं परम् ॥ ५ ॥

चौलकर्मापन्यनं व्रतानां च चतुष्टयम् ।

खानोद्वाही चाययणमष्टका च यथातथम् ॥ ६ ॥

श्रावस्यामाश्चयुज्यां च मार्गशीर्षां च पार्वणम् ।

उत्सर्गश्चाप्पपाकमं महायशस्त्र नित्यशः ॥ ९ ॥

श्रावस्पादिषु तिसृषु पौर्णमासीषु क्रमेण श्रवसाकर्माश्रयुजीकर्म-प्रत्यवरोहसानि त्रीसि कर्मासि । ⁰

श्रवणाकमेप्र ° fol. 133b; सपैबल्पिप्र ° fol. 134b; साग्रयुनो ° fol. 135; साम्यण ° fol. 136b; प्रत्यव-रोहण ° fol. 138; पिग्डिपितृयद्ग ° fol. 141b; सप्तमोश्राद्ध ° fol. 143; सप्तमोश्राद्ध ° fol. 144b; सन्वष्टकाश्राद्ध ° fol. 147b.

Many authorities are quoted. The work was printed at Bombay, 1861.

Besides two other treatises on obsequies (see Nos. 776 and 777), the same author wrote the Tristhalīsetu, Prayogasetu, and Jalāśayārāmotsargavidhi. He was the father of Rāmakṛishṇa (author of Jīvatpitṛikānirṇaya) [? and of Nṛisiṇha Bhaṭṭa, author of another Prayogaratna], and grandfather of Kamalūkara Bhaṭṭa (author of Śūdra-dharmatattva, Nirṇayasindhu, composed in Vikr. Saṃvat 1668, A.D. 1611, etc.) and Bhaṭṭa Divākara. Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., No. 654.

[Coll. of Fort William.]

472.

1757. Foll. 97; size 8½ in. by 3 in.; Devanāgarī character; small, legible handwriting; 12-15 lines in a page.

Prayogaratna, without the chapter on obsequies. It ends:

इति श्रोविद्वःमुकुटमाणिकाश्रीमद्रामेश्वरभट्टसुतनारायणभट्ट-कृते प्रधोगराने वधूसहितस्य गृहप्रवेशविधिः॥ १॥

संवत् १७६५ समये कार्त्तिकविद्यनुदेशी वुधवारतुळपुळी-पनामककृष्णभट्टेन लिखितं॥ [Н. Т. Сосевкооке.]

473.

1650. Foll. 230, of which one (fol. 3) is missing; indifferently written, in the Devanāgarī character; from fol. 78 by a different hand, and paged seperately; eight lines in a page.

Prayogaratna, likewise ending with the grihapraveśa. Dated in Samvat 1856.

[H. T. COLEBROOKE.]

474.

615. Foll. 117; size 9\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; Devanāgarī character; handwriting middling; nine or ten lines in a page; modern.

Prayogaratna; incomplete. This copy ends with the Agnidvayasamsargaprayoga (fol. 120 of MS. 2794). The accents are mostly marked on the Vedic texts quoted. [H. T. COLEBROOKE.]

475.

3197. Foll. 20; size 9½ in.; by 3½ in.; fairly good Devanāgarī writing, of about A.D. 1600; eight lines in a page.

The last chapter of the *Prayogaratna*, treating of obsequies (foll. 132 to the end, in MS. 2794).

[J. F. FLEET.]

476.

3009a. Foll. 56; size 13 in. by 8 in.; well written, in the Devanāgarī character; fifteen lines in a page.

Another copy of the *Prayogaratna*. The author's name is not given anywhere.

For the first two introductory couplets given above, this copy has the following three:

श्रीमत्वरशुहस्ताय भोगिभोगांगदाय च ।

श्राह्मसंदूरवर्णीय गणानां पतये नमः ॥ १ ॥

यिसन्प्रसन्ने किल निर्घणे ऽपि

वचो विकाशं लभते ऽचिरेण ।

तं शानरूपं गिरिजार्थदेहं

श्रावं श्रिवाये च नमामि नित्यं ॥ २ ॥

नोलोत्पलकरां श्रीमन्नीलेंदिवरमुंदरां ।

लीलया विभ्रतों विश्रं वंदे नीलसरस्ततीं ॥ ३ ॥

It ends with the chapter on marriage.

ग्रंषे ऽस्मिन् १॥ ४॥

इति प्रयोगराले स्रकेविवाहः समाप्तः ॥ स्रथ कन्यादानमहात्यं । (5 ślokas) ॰ इति प्रयोगराले कन्यादानमहात्यं ॥
इति प्रयोगराले पोडशकर्मण्डतिः समाप्ता ॥ शके १९९३ शुभकृ
विरोधकृतनामसंवासरे स्रिश्चनकृष्णचतुर्ध्या इंदुवासरे प्रथमप्रहरे
तिहने लेखनं समाप्तं ॥

477.

958a. Foll. 203 [foll. 122-203 wrongly numbered 124-205]; size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī; 7-10 lines in a page; modern.

Prayogaratna, here ascribed to Dikshita Ananta, son of Viśvanābha; having apparently been slightly modified by him, and supplied with a special chapter on expiation, substituted for that on obsequies in MSS. 2794 and 3197.

After the three introductory ślokas of the original treatise, this MS. proceeds thus: जय स्माजीनुष्टानपद्धतिः॥

साम्बरुगयनशास्त्रे ऽस्मिन्सिन पडतयः शतं । विना पुस्तकमार्गेण कर्म कर्तुं न शक्यते ॥ तद्षे क्रियते यानः पाठवोधहिताय च । सुरुभोपायसिद्धार्षे वैदिकानां तदुच्यते ॥

The chapter on prāyaścitta begins fol. 189b: ज्ञाय प्रायश्चित्तानि लिख्यंते ज्ञाय व्याध्यादिनिमित्तककमेसु संकल्पो लिख्यते॥ एवं गुरोत्यादि व्याधितत्वपरिहारार्षे व

The accents are partly marked in red ink.

In the colophons of the several chapters the author's name is not mentioned, except in the last, which runs thus: इती श्रोमद्यक्षोपवीताभिधान-श्रोविश्वनायमूनुना दोक्षितानन्तेन सर्वोधकाराय संमन्नकविर-चित्ते(!)प्रयोगरान्ते प्रायश्चित्तप्रयोगान्तः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

478.

116a. Foll. 87; size 10 in. by $3\frac{1}{4}$ in.; Devanāgarī character; 8 or.9, afterwards 12, lines in a page; modern.

Prayogaratna, by Nrisimha Bhatta, son of Nārāyaṇa Bhatta.

Though bearing the same title as his father's (?) work, this treatise seems, on the whole, independent of it. As far as it goes, it presents much the same disposition of the subject, and in one chapter (Kautukabandhaprayoga, fol. 11a-12b = fol. 15a-16a in MS. 2794) it is almost literally the same; but in other respects it differs, and does not contain so much. It only brings the samskāras down to the nishkramaṇa and annaprāśana (fol. 84b = fol. 68a of MS. 2794), thus leaving out the whole of the vivāha and funeral rites. It concludes with two offerings, connected with the birth of a child, viz. the $d\bar{u}rv\bar{a}homa$ and $\bar{a}yushyahoma$.

Another Nṛisiṃha is mentioned on fol. 52a as Jyotirvid Nṛisiṃha.

The Manuscript is written by three different hands; the first and best wrote foll. 3-70; the second, extremely bad and incorrect, foll. 71-86. A third hand has added the first two leaves and the last one; the two former, however, do not belong to the work at all, but rather to some other work on donations.

The first bears the title: धर्मजास्त घोडण्रदानसं-[Shodaśadānasamgraha?] and enters on the subject without any special introduction:

> दानं परं प्रशंसिन दानमेव परायणं। दानं बन्धुमेनुष्यणां दानं कोशमनुत्रमं॥

Fol. 3a, last line: खय प्रयोगः॥ तत्र यजमानः कृताभ्यंगादिक्रियः खलंकृतो दर्भेपाणिः शुचिभूत्वा मंगलसंभारं संभृत खलंकृते गृहे सोत्तरछदे भद्रासने उदङ्गुख उपविष्ठय ०

It ends: इति श्रीदूर्वाहोमायुष्यहोमयोः प्रयोगः ॥
प्रयोगराले रिचते नृत्धिंहभट्टेन नारायणभट्टनेन ।
श्रायुष्पहोमेन युतापि दूर्वाहोमाभिधेया गदितेह कांतिः ।
समाप्तश्रायं ग्रंथः ॥
[H. T. Colebrooke.]

4.79.

1158b. Foll. 9; size 9½ in. by 3 in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1700; nine or ten lines in a page.

Āhitāgniprayoga, a manual of observances on the death of a householder, who has kept sacrificial fires, chiefly according to the precepts of Āśvalāyana; by Bhaṭṭa Nūrūyaṇa, son of Bhaṭṭa Rūmeśvara. It begins:

काश्वलायनमाचार्ये भट्टरामेश्वरं गुरुम् । नत्वाहितारिनमरणे दाहादि प्रोच्यते ऽखिलम् ॥

खाहितारिनं चेद्घाधिरितिषीडयेत् तदासावरिनिभः सह ग्रा-माद्वहिः प्राच्यामुदीच्यामीशान्यां वा दिशि प्रशस्ते स्थले गत्वा यावदारोग्यं तत्र स्थित्वा खारोग्ये सित खरिनष्टोमं सोममेन्द्राग्नं पशुमाग्नेयीमिष्टं वा कृत्वा चयमप्यकृत्वा वा ग्रामं प्रविशेत् ।०

Fol. 7:

चाहिताग्नेदीहमुक्का भट्टरामेश्वरात्मनः।
भट्टनारायणो विक्ति तदस्यां संचये विधिम्॥
संवत्तररे सिपिएडीकरणचिकीभीयां कृष्णपद्यस्य दशस्या कश्चीः
मेकादशीचयोदशोपचदशीषु विषमितिषिषु ०

I'ol. 8: इति श्रीभट्टरामेश्वरसुतनारायसभट्टविरचितः सारिनकाश्वरुायनमृतदाहविधि: ॥ स्रथारिनसमारोपादौ विधानानि ॥

Fol. 9: अय भरहाजमूत्रानुसारेखोच्यते ॥
अन्नावरखोरारुढे प्रमीयेत पतियदि ।
प्रेतं स्पृष्ट्या मियात्वारिनं ज्ञान्ता चौपावरोहखं ॥
It ends:

प्रागादित्योदयाद्वीमं संकल्प्यन जुहोति चेत । क्षत्रताणि: पुनराधिर्वानोभयं रुपिसिविधी ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

480.

1705a. Foll. 34; size 8½ in. by 4¾ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; 12-14 lines in a page.

Aurdhvadehikapaddhati(or Antyeshtipaddhati), a manual of funeral rites, according to Āśvalā-yana, by Bhatta Nārāyana, son of Bhatta R. meśvara. It begins:

भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायगः सुधीः। नावा शिवौ संविचार्य तमुते उन्वेष्टिपद्धति ॥

स्थासन्नमरणं पित्रादिकं पुत्रादिस्तीयं नीत्वा प्रायिश्वतं का-रयेत्। तदीयं स्वयं वा कुर्यात्। तच षडच्यं त्र्यन्यं सार्थाच्यं वा यथाशक्ति तद्दैवसुवर्णीदि प्रत्यासायद्वारा वृर्यात्। संकल्पमानं वा कृत्वा सूतकांते वा कुर्यात्। 0

Iti mṛittikāsnānam, fol. 3b; prathamadinavidhih, fol. 15b, etc.; daśāhakṛityam, fol. 17; vṛishotsargavidhih, fol. 18; — ekādaśāhakṛityam, fol. 19b; shoḍaśa śrāddhāni, fol. 20; sapinḍīkaraṇaprayogaḥ, fol. 22b; udakumbhaśrāddham, fol. 23; pālāśaprakṛitidāhavidhih, fol. 24b; shoḍaśa śrāddhāni, fol. 26b; upayogino nirṇayaḥ, fol. 29b; brahmacārimaraṇavidhiḥ, fol. 30; kushṭhamaraṇavidhiḥ, fol. 30b; pañcukamaraṇavidhiḥ, fol. 31; nārāyaṇabaliprayogaḥ, fol. 32; sahagamanavidhiḥ, ib.; rajasvalāmaraṇavidhiḥ, fol. 33.

Besides some Sūtrakāras and Smṛitikāras (e.g. yatishu Śātātapaḥ, 27b; vṛiddha-Śātātapaḥ, fol. 33; anvārohaṇe Yamaḥ, fol. 27b; Gālava, fol. 28b; Devala, fol. 23; Śāṅkhyāyani, fol. 28b), and Purāṇas (Vāyu, Skānda, Brahma, Garuḍa, Bhavishyat), the following authorities are found referred to:

Āśvalāyanapariśishţa, fol. 25b; Rigvidhāna, fol. 7a; Kārikā, fol. 27b, 29; Gṛihyapariśishţa, fol. 25; Phuṇḍhupaddhati, fol. 33; Dhavalanibandha, fol. 23; Nirṇayāmrita, fol. 29; Parāśara-mādhavīya, ib., Madanapi rijāta, fol. 27b, 28, 33; Smṛitiratnāvalī, fol. 28b, 31b; Smṛityarthasāra, fol. 13b, 14, 29b, 32.

It ends: दग्ध्वा तु गर्भसंयुक्तां त्रिरच्दं कृष्क्रमाचरेत्। इत्यादि ग्रंणांतरे ज्वर्गतच्यं॥

> भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः । व्यथत्त रूचिरां काश्यामीर्ध्वदेहिकपद्धतिं ॥ स्नाश्वरुषयनमार्गेण संति पद्धतयः शुभाः । ताभ्यस्वस्यां विश्रेषो यः पंडितैः सो ऽवधार्यतां ॥

इति स्रोभट्टरामेश्वरसुतनारायणकृतायामीध्वेदेहिकपद्वती मरणविधानानि समाप्तेयं पद्वतिः ॥ संवत् १९५५ समये भाद्रप-दवदिस्कादशीरिववार लिखितं तुळपुळीपनामककृष्णभट्टेन ॥

For other MSS. of this treatise see Weber's Cat. Berl. No. 138; *Rājendralāla Mitra*, Notices, I. p. 105; III. p. 334. [H. T. COLEBROOKE.]

481.

1270a. Foll. 101 (numbered 100; two leaves being marked 82); size $6\frac{3}{4}$ in. by $8\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of the 17th century; nine lines in a page.

Aurdhvadehikaprayoga, a manual of funeral rites, according to the Sāmaveda ritual, by Kṛishṇa Dīkshita, son of Yajñeśvara.

It begins:

वृषाकपायीरमणी वक्रतुष्ठं सरस्वतीम् ।
गुरुं द्रास्तायणाचांये वन्दे विद्योपशान्तये ॥ १ ॥
यञ्जेशयज्ञात्मजेन कृष्णदीक्षितशर्मणा ।
[म]नागन्येष्टिप्रेत्येष्टि(प्र)योगो ऽयं वितन्यते ॥ ३ ॥

इह खलु तावत् सूत्रभाष्यशीयालवासनकारिकादीन् ग्रन्थानां लोच्य सूत्रभाष्याविरुद्धमपासितमन्यद्पि सूत्रान्तरस्यं स्मृतन्तरस्यं च संगृस सर्वप्रायश्चित्रपूर्वकमौर्ध्वदेहिकप्रयोगः क्रियते॥ तत्रादौ पर्यद्पदिष्टं प्रायश्चित्रं कुर्यात्। पर्यस्थणमाह याजवस्त्यः।

> चत्वारो वेदधर्मज्ञाः पर्षत् त्रैविद्यमेव वा। सालूते यंस धर्मः स्यादेको वाध्यात्मवित्तनः॥

खनुतमः प्राविश्व साधिकारी देददत्तः। यदा पापिभया कान्मनः संकोचं मन्यते तदा खात्मशुद्धार्थे तथा खग्न्याधानादिकर्भम् किमीधिकारसिद्धार्थे मरणकाले निश्चिते सति च वष्ट्यमाणं सर्वप्रा-यश्चितं क्योत्। तत्र कर्तां खात्मा क्षित्रनासाः पर्वेदम ह्य ०

च्चण भरमसानं fol. 5; गोमयसानं fol. 5b; मृतिकासानं fol. 7; वारुणसानं fol. 9; पंचगव्यसानानि fol. 10b; इति सर्वे प्रायिश्वतं ॥ fol. 17.

वित्रादेः भरणक्रमे सिविहिते सिति मन पितुः अमुकगोत्रस्य देवदत्तर्श्वमणः मुखेन प्राणोत्क्रमणार्थं रुद्रदेवतां यथाशक्त्य-लंकृतानिमां गां गावो मे यहसाधनगवासंगे इत्यादिष्ट्योका-नुचार्यं अमुकगोताय देवदत्तर्शमणे बाबणाय संप्रददे न ममेति वदन् दद्यात्। 0

स्थ नवश्राई fol. 37; स्थ श्राह्मयोगः । fol. 46b; इति सिपंडीकरणं । fol. 77b; इति ब्रह्मचारिमरणे विधिः । 9। इति कुष्टिमरणे विधिः । fol. 92b; इति पञ्चकमृतिविधिः । fol. 94b; इति नारायणिविधः । स्थ सहगमनिविधः । fol. 96b; स्थ सूतिकामरणे । fol. 100; स्थ गिभेणीमरणे विधिः ॥ fol. 100b.

The *ric* and sāman (foll. 19-23, 32-34) given in the treatise are not accented.

The colophon runs thus: इति स्त्रीमद्याज्ञिकाज्ञिरोम-णियक्षेत्रराध्यरिवरसूनुकृष्णदीक्षितविरिचत स्त्रीध्वेदेहिकप्रयोगः समाप्त:॥ [H. T. Colebrooke.]

482.

1674. Foll. 60; size 9½ in. by 4 in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; thirteen lines in a page.

Antyeshţipaddhati, another treatise on the same subject, following the Bhāradvāja-sūtra, by Bhatṭa Harihara, son of Bhatṭa Bhāskara (Bhānubhaṭṭa). It begins:

भट्ट श्रीभास्तरस्तो भट्टो हरिहरः सुधीः । नत्ता विनायकं देवं [क] रोगंतिष्टिपद्वतिं ॥ १ ॥ भरद्वाजकृतं मूचं तद्वाष्यकत्यकारिकाः । स विलोक्यानाहिताग्नेः समंत्रं पैतृमेधिकं ॥ २ ॥ कृतिस्फुटतराधेयं ज्ञेयात्तदनुसारिणों । स्वापसंवैरितिग्रासं नान्यसूत्रं हि विद्यते ॥ ३ ॥

स्मिन् भरहाते वपनिषंडदाननग्नप्रहादनादीत्मनुक्तानि तानि गृद्यांतरसृतिषुराखेभ्य उपसंगृद्य प्रयोगो वस्तते। सनु-समन्तो ग्राह्या इति वचनात्॥ तथा स संग्रहे।

यद्ययनुत्रमृतं स्थातमृतिमूले मितिदशं।
तथापि वृदीत्तमृतमस्ति वीधायनादिषु इति ॥
सनादी प्रायस्त्रित्त उच्यते। ०

It ends:

भारद्वाज्ञानुसारेण संति पद्यतयः शतं। ताभ्यस्तस्या विशेषो यः पंडितैः सो व्वधार्यतां॥ सुतेन भानुभट्टस्य हरिहरेण सूरिणा ।
ग्रंपाननेकानालीच्य कृता खंत्रीष्टपद्वतिः ॥
इति श्रीभास्त्ररसूरिसुतहरिहरिवरिवतायानंत्रिष्टपद्वतिः समाप्रा ॥ संवत् १६०८ । ० [H. T. Colebrooke.]

483.

2590. Foll 77, four of which (19, 20, 54, 55) are missing; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; fairly well written, in Devanāgarī, about the beginning of last century; ten lines in a page.

The (Aurdhvadehika-) Kriyāpaddhati, another manual of obsequial rites, according to the White Yajurveda, by Viśvanātha, son of jyotirvid Gobāla. It begins:

गर्गेशं गिरां पद्मनाभं सुरेशं
विभुं विश्वनायं विशालाधिमाद्यं।
विरंचिं विवस्तंतमन्यांश्व नत्वा
कियापद्यतिं विश्वनायः करोति॥ १॥

ततो यजुर्वेदांतर्गतमाध्यंदिनीशास्त्रोक्तं मरणसमयादारभ्य सर्पि-डीकरणांतं कमे लिख्यते । ०

इति देहशुद्धांचे प्रायिश्वर्स fol. 6b; इति दाहप्रकरणं fol. 14b; इत्याहिताग्नेदोहिविधि: fol. 18; खण नवश्राद्धविधि: fol. 21b; खण पाणेयश्राद्धं fol. 22b; इति दशाहः fol. 26b; र इति नारायणविलः fol. 39; इति वृषोत्सर्गः fol. 42; इत्याद्यश्राद्धं। खण मासिकश्राद्धं fol. 45b; etc.

It ends:

यथाशासं स्वस्त्ययनं वाचियत्वा ऽशिस्तो गृहीत्वा बंधुभिः सह भुंजीत । स्रत कथ्वे स्रीसंडधारणतांबूलभस्यणानि सुर्योत् ॥ स्रीमडोमतीवाल्ह्यातीयज्योतिर्विद्योवालात्मजविश्वनायकृते स्री-ध्वेदेहिकपद्वतिः समाप्ता ॥

Fol. 1a contains a list of contents, by a different hand. At the time when it was added the four leaves now missing formed part of the MS.

[Mack. Coll.]

484.

2017. Foll. 29; size 9 in. by 3½ in.; well written, in the Devanāgarī character; European paper; 8-10 lines in a page.

Utsarjana- and Upākarma-prayoga, a manual

of ceremonies enjoined for the termination (or suspension) and commencement of the Vedastudy, according to the Rigueda ritual; with the texts mostly accented. It begins:

श्रणोत्सर्नेनप्रयोगः॥ ऋष कालुनिर्णयः। श्रवणेन श्रावणस्य पञ्चम्यां इस्तेन वा । इति गृद्धपरिशिष्टे ।

> धिनष्ठासंयुतं कुर्यो छ्रवणं कर्मे यद्भवेत् । तत्कर्मे सफलं ज्ञेयमुपाकरणसंद्भितं ॥ ष्ठद्यव्यापिनी त्वेव विष्युक्षक्षे घटिकाद्वयं । तत्कर्मे सफलं ज्ञेयं तस्य पुरुषं त्वनन्तकं ॥

श्रवणाभावे घटिकाहयन्यूने वा पचम्यादी कांगे। सत्र श्रवणो मुख्यो बन्ये गीणा। इति कालः ॥ उपाकर्मदिने प्रातः शुची देशे मुझातः खासीन खाचम्य * प्राणानायम्य पुराणोक्त॰ धं पचगव्यसंस्कारं किर्ष्ये। सुवर्णोदि तासपात्रे कृत्वा। गायत्रा गृद्यगोमूचं गन्धहारेति गोमयं। खाष्पायखेति तस्वीरं दिधिकाच्छ इति समृतं। ०

स्था ब्रह्मणो होत्राचमनयत्तोपवीतश्गीचानि fol. 3b; इत्याश्वलायनसूत्रे नारायणवृत्त्युक्तं ब्रह्मधिकारः fol. 4b; स्था बाष्कलानां तु विश्वभ्यो देवेभ्यः fol. 8; स्वष्टकृदवदान्यभैः ib.; स्था गोमयस्नानं; ततो मृत्तिकास्नानं fol. 12b; इति पुरुषसूक्तेन च सर्वागोहतेनं fol. 14; इति वर्रणप्रार्थना fol. 15b; जलावगाहने विनियोगः fol. 17; इति ब्रह्मनर्पणं fol. 18.

इत्युत्सर्जनप्रयोगः संपूर्णः ॥ * ॥ खथ नूतनब्रद्यचारिखां विशेषः पठ्यते ।

गुरुभागेवयोमीट्ये तयोषीत्यत्ववाधेके।
तथाधिमासे संक्रान्ती ग्रहणेषु डिजादयः॥
प्रथमोपाकृतिने स्थात्कृतं कमे विनश्यति।
उपाकमे तथोत्सर्गे प्रस्वाहोत्सवाष्टकाः॥ १ fol. 15.

इत्युपाकर्मः समाप्तः ॥ चय संग्रहार्षे लिख्यते । उत्सर्जनादी कायशुद्धार्थे पंचगव्यप्राशनं कृत्वा देशकाली निर्दिश्य सर्वेषां कायशुद्धार्थे पंचगव्यहोनं करिष्ये । स्मृत्यर्थसारे ।

> गोमूत्रं गोमयं श्वीरं दिध सविः कुज्ञोदकं। निर्दिष्टं पंचगव्यन पवित्रं कायज्ञोधनं॥ ° fol. 28b.

It ends:

ज्ञाकलानां समानीय इत्यृचांत्याहुतिभैवेत् । साम्बलानां तु तर्र्वयोरित्यृचांत्याहुतिभैवेत् ॥

^{*} स्नाचाये MS.

See the final śloka of the khila at the end of the Śākala-śākhā of the Riksamhitā (M. Müller, vol. vi., var. lect. p. 32; Aufrecht, 2nd ed., p. 688).

[Dr. John Taylor.]

485.

1696c. Foll. 10; size $9\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; nine or ten lines in a page.

Kātyāyana's Snānasūtra, with a commentary (vivarana) by Karka-upādhyāya. It begins:

प्रणतो जस्म हरेरिधसरसीरुहमादरात्। यज्जगत्पावनं पापः प्रासेष्टामरसेथवं॥१॥ कात्पायनमुनेः स्नानविधेचीस्यापुरःसरं। विधास्ये पद्वतिं विद्वत्सदाचारिद्वजिप्यां॥३॥

श्वयातो नित्यस्नानं ॥ श्वय श्रीतस्मार्तिक्रयानुविधानानंतरं । यतस्ता क्रियाः स्वानपूर्विकाः स्नतो हेतोनित्यं संध्योपासनपं-स्यक्षादिनित्यक्रियानुष्टानाधिकारसंपादकत्वेनावश्यकं स्नानं सहिः संचीगजसंयोगो विधास्यत इति सूत्रशेषः । तत्स्वानं कुत्र कर्तव्य-मित्यपेश्वायामाह ॥ नद्यादी । नदी श्वादिः मुख्या प्रथमा यस्य स्वानाधिकरणस्य ०

It ends: इति ककीपाध्यायकृतस्त्रानसूत्रविवरणं समाप्तं॥ संवत् १९९५॥ श्राके १६६०। (А.D. 1739).

H. T. COLEBROOKE.

486.

1672A. Foll. 38; size 9½ in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about the middle of the last century; eight lines in a page.

The Snānadīpikā, another commentary on the Snānasūtra, by Gopīnātha agnihotrin, son of Mādhava. It begins:

स्मृत्वा सोमेश्वरं देवं नत्वा कात्यायनं मुनिं।
सर्वेषामुपकाराय क्रियते खानदीपिका॥ १॥
खन्नैरिप ग्रंथकारैः कृतो वै खानविस्तरः।
तथाणंतर्गतः सो मां प्रेरयत्येव शंकरः॥ १॥
खणातो नित्यद्धानं॥ विधास्यत इति सूत्रशेषः। ०

It ends: इति गृहस्नानविधिः॥
नानाग्रंथान् समालोकं श्रीमान्गोपीनाथः कृती।
शंकरप्रीतये केमामकरोत्स्नानदीपिकां॥

श्वादितश्वांतपंर्यतमालोक्येय विश्वश्वणाः । विश्वाये सदसञ्चाष प्रयुजीध्वं ममाशिषः ॥

इति श्रीशै[व]माधवाग्निहोत्रीसुतशैवगोपीनाथाग्निहोत्री-विरचिता खानदोपिका समाप्ता ॥

For an Oxford MS. of this commentary, see Aufrecht, Cat. p. 379a; for two other MSS. of the text of the Snānasūtra, Weber's Cat., Berl. Nos. 1098, 1099; for a Snānasūtrapaddhati, by Harijīvanamiśra, Aufrecht, Cat. Bodl., p. 387a; by Harihara, Rājendralāla Mitra, Notices of S. MSS., I. p. 93. [H. T. COLEBROOKE.]

487.

1664A. Foll. 24; size 8½ in. by 3¾ in.; legibly written, in Devanāgarī, about A.D. 1750; eleven lines in a page.

Āhnika-paddhati, a manual of the daily observances enjoined upon the orthodox Hindu, by Bhatta Raghunātha, son of Bhatta Mādhava.

On fol. 1a, the manual is called Atharvaṇa-vedakā āhnikasaṃ; but this attribution is very improbable, considering the inferior position assigned in the treatise to the Atharvan, as compared with the other Vedas; as well as the circumstance that many of the (unaccented) Vedic rics used are only found in the Riksaṃ-hitā. A considerable number of non-Vedic verses and formulas also occur. The MS., though not revised, is very correct.

It begins:

श्वयाहिकं॥ तत्र प्रभात उत्याय मातापितृगुर्विष्टदेवान्मनसा ध्यात्वा तदहःकतियं विचार्य ।

ब्रह्मा मुरारिस्तिपुरांतकारी भानुः शशी भूमिसुतो मुध्य गुरुश्च शुक्रः शिनराहकेतवः कुर्वतु सर्वे मम सुप्रभातं॥ १॥ भृगुर्वसिष्ठः कृतुरंगिराश्च मनुः पुलस्यः पुलह्श्च गौतमः। रैश्यो मरीचिष्ठ्यवनश्च दश्चः कुर्वतु १॥ १॥ सनलुमारश्च सनंदनश्च सनातनो ऽणासुरिधिंगली च सप्त स्वराः सम रसातलानि कु १॥ ३॥ समार्थवाः सप्त बुलाचलाञ्च सप्तवेयो होपवनानि सप्त। भूरादि कृवा भुवनानि सप्त कु 🛮 🖁 🗎 पृथ्वी सगंधा सरसास्तयापः स्पर्शीच वायुर्चेलितं च तेजः। नभः सज्ञब्दं महता सहेव कु०॥ ५॥ इत्यं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्समरेहा नृगुयाच तहत्। दुः खप्रनाशक्तिवह सुप्रभातं भवेच नित्यं भगवत्प्रसादात्॥ ६॥ पुरुपञ्चोको नलो राजा पुरुपञ्चोको पुरिपष्टिर:। पुरुषञ्चोका च वैदेही पुरुषञ्चोको जनादेन:॥ ७ ॥ कर्कोटकस्य नागस्य दमयंत्रा नलस्य च। चृतुपर्णस्य राजर्थेः कीर्तनं करिनाशनं ॥ ৮॥ स्रम्बत्यामा बलिर्घ्यामो हनूमांम्र विभीषणः। कृषः परत्रुरामश्च सप्तेते चिरजीविनः ॥ ० ॥ सप्तेतान्संस्मरेन्नित्यं मार्केडेयमचाष्टमं। जीवेडवैज्ञतं सोऽपि सर्वव्याधिविवर्जितः॥ १०॥ **अहस्या द्रौपदी सीता तारा मंदोदरी तथा।** पंचेताः स स्परेत्रित्यं मानहान्या न वाध्यते ॥ १५ ॥

इति मंत्रान् जिपाना वहिर्गाना देवालयवस्मीकमधकस्य-लमार्गञ्मञ्चानवापीकूपतडागवृक्षमूलस्थित-ज्ञीचाविञ्चाष्ट-कोटा-स्थिमिश्रयितिरिक्तां मृत्तिकां जलपात्रं च शुचौ देशे धृता *×ि*नरथ्यातो येश्मशानगोमयनदीयज्ञभृमिफालकृष्टजलचितिव*स्*मी-कगिरिमस्तकदेवालयनदीतीरदर्भपुष्यभभष्यलहेव्यज्ञायामार्गगो -ष्टव्यतिरिक्तैकांतस्थले जुडां भूमिमय त्रियेसृ ग्रेरा द्वाद्य वस्त्रप्रावृतश्चेत् पृष्ठतः कंठावलं ियज्ञोपवीतः एकवस्त्रश्चेद् दक्षिणकर्णनिहितय-क्रोपवीतो मौनी वायुवावेर्कदेवारिनगोतुलसीस्त्रीविप्रानिभमुखो दिवा संध्ययोहदङ्माको राजी दक्षिणामुको मूचपुरीवे जनमृज्य लोशदिना गुदं परिमृज्य गृहीतिशिश्व उत्थाय पूर्वनिहितमृज्जल-पात्रे गृहीत्वाद्रीमलकमात्रमृदा जलेन चैकवारं लिंगशीच कुर्यात । मैथुने न्वेतत् त्रिगुर्णः । तद्रहितरेतोविसर्गे तु द्विगुर्णः । ततो वामहस्त मृदा जलैश्व निः संशोध्याधप्रमृतितद्धार्थमात्रमृद्धि-र्जेलैय पंचवारमपानं संशोध्य पुनर्जेलैरेव लिंगगुदे प्रकाल्य स्फिक्शीचं च कृत्वा वामकरमार्ट्रामलकमात्रमृद्धिर्जलैय दशवारं प्रक्षाल्य हस्तद्वयं तावन्मात्राभिरेव मृद्धिर्जेलैश्व सप्तवारं प्रक्षाल-येत्। मूत्रमात्रोत्सर्गे लिंगं पूर्ववदेकवारं त्रिवारं वा प्रक्षात्य वामकरं तथैव त्रिः प्रह्माल्य करहयं तथैव द्विः प्रह्मालयेत्। ततो यज्ञोपवीती वास: परिधाय प्राङ्म् उपिश्य स्नानानु पादावाकर्थरं बाहूच मृद्रिरद्भित्र प्रत्येकं चि: प्रक्षात्य शीचा-व अष्टमृदं प्रधास्त्रयेत्। एतन्छीचं गृहस्थानां। एतद्धं स्त्रीणां। व्रतिविनयतीनां तु द्विचिन्तुर्गुणं । स्रनुपनीताशक्तादीनां गंथले- पश्यमात्रकरं। सर्वेषां राज्यातुरत्वाध्वसु प्रातिस्विकविहितज्ञीचार्यतद्भीति। एवं शीचं कृत्वा द्वादश गंडूवान् कृत्वां
श्वाविदेशे भूमिष्ठपादों तर्जानुहस्तद्वयः प्राद्भुख उदद्भुषो वोपविश्य
दक्षिणकरेण शुद्धं जलमादाय किनष्ठांगुष्ठौ विहायेतरांगुलीः
संहतोध्वीः कृत्वा बाद्यतीर्थेन च्युग्वेदाय नमः यजुर्वेदाय नमः
सामवेदाय नम इति तिः पीत्वा पाणिं प्रधाल्याकुंचितोष्ठमास्यं
स्पृष्टांबुनांगुष्ठमूलेना यवेवेदाय नमः सेतिहासपुराणेभ्यो नम इति
द्विः प्रमृज्यांभः स्पृष्टा पाणिना अन्ये नम इति मुखं सकृदवाङ्
निमृज्य पाणिं प्रधाल्य संहतांगुष्ठतज्ञेन्ययाभ्यां सूर्यीय नमः सोनाय
नम इति दक्षिकवामनेचे स्पृष्टापः स्पृष्टांगुष्ठमध्यमाभ्यामावृत्तेन
वायवे नम इति ०

Fol. 3b: ब्राझणो द्वादशांगुलप्रमाणं खत्रविदश्ट्रामु नव ग्ट्चतुरंगुलप्रमाणं किनिधिकास्यूलम् उदुंबरप्रद्यापामागेवणु-जंबूचूताशोकसदिरस्रोरिकंटिकवृष्यात्यतमवृक्षोद्ववं चूर्णीकृताग्रं काष्ठं

> जापुर्वेलं यशो वर्वः प्रजाः पशु वसूनि च। ब्रद्ध प्रज्ञां च मेथां च त्वं नो थेहि वनस्पते ॥

इतिभनंत्र्य तेन सर्वदंतान्संशोध्य तत्प्रखालितं भंका शुचिदेशे त्यस्य तादृशायैव जिद्धाले बिनक्या जिद्धां संशोध्य द्वादश गंडूपान्कृत्वा पूर्ववद् द्विराचामेत् । दंतकाष्ठालाभे प्रतिधिद्धदिने च प्रदेशिनी-वर्जागुलीतृणपणैद्वीदश गंडूपेवी मुखं शोधयेत्। ततः मुद्धं गोमयं गृहीत्वा नद्यादिसमीपं गत्वोद्धृतजले मुखं पाणी पादी च प्रक्षात्य। खों तत्सवितुर्वरेखं ०

The hymn " $\bar{A}po\ hi\ sh!h\bar{a}$ " is mentioned, fol. 5, as consisting of nine verses ($\bar{R}igv.x.9$), and not of four (Atharvav.i.5).

A pratyavarsha-mantra is quoted fol. 11: क्यों प्रत्यवरोह

जातवेदः पुनस्तं देवेभ्यो देवेभ्यो हत्यं वह नः प्रजानन् । प्रजां पुष्टिरियमस्मासु धेद्मया भव यजमानाय शंयोः ॥

इति प्रातःसंध्या ॥ खयोपासनं fol. 11; इत्यन्तिकां वे fol. 24. It ends:

ततः प्रवोधकाल्ठपंरैतं पुनः पूर्वे शय्यायां यथामुखं खपेत्। इदं प्रभानोत्थानादिशयनांतं कर्मे प्रतिदिनं कुर्यात्।

> रघुनाथेन विंडग्न्यभट्टमाधवसूनुना । कृता निवंधान् प्रेस्थाशु समूलाहिकपद्वतिः॥

इति श्री उपाध्यायभट्टमाथवात्मन-भट्टरघुनायवर्णित श्राहि-कप्रयोगः संपूर्णः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

C. UPANISHADS.

488.

1723. Foll. 231 (of which 73, 74, 89-97, 223-230 are wanting); size 8 in. by 3½ in.; fairly written, in Devanagarī, about the beginning of the 17th century; 7-9 lines in a page.

A collection of Upanishads.

Many of the *Upanishads* in this and the following collections have been printed, either separately, or in the "Ātharvaṇa *Upanishads*," now being published, with Nārāyaṇa's dāpikā, by Rāmamaya Tarkaratna, in the Bibliotheca Indica.

- 1. Uttaratāpanāyopanishad, begins स्रों देवा ह वै प्रजापितमञ्जवन्नणोरणीयांसिनममात्नानमों कारं नो व्याचस्त्रीत • 9 khaṇḍa.
- 2. Kathavallī-upanishad, fol. 18b : उज्ञान्ह वै याजश्रवसः सर्ववेद्सं दरी । ° 6 vallī.
- 3. Mundakopanishad, fol. 30b: ब्रह्मा देवानां प्रथम: संवभूव।
- 4. Brahmavidyopanishad, fol. 38 : प्रसारदांतमुत्यस्य (!) विष्णोरहुतकमणः । रहस्यं ब्रह्मविद्यायां भुवाग्निः संप्रचन्नते ॥ स्नोमित्येकान्तरं ब्रह्म यद्कं ब्रह्मवादिभिः। १
- 5. Kshurikopanishad (v. 1. Churikopanishad), fol. 39: द्युरिकांसं प्रवस्थानि धारणायोपसिद्धये। ०
- 6. Cūlikopanishad (Weber, I. St., ix. 10), fol. 41:

ष्ठष्टपादं मुचिं हंसं तिमूर्ते मिणमव्ययं। द्विवतेमानं तेजसे * सवैः पश्यत पश्यति॥ भूतसंमोहने काले भिन्ने तमसि वैस्वरे। ०

- 7. Garbhopanishad, fol. 43: पंचात्मकं पंचसु वर्तमानं धटाष्ट्रियं (!) मह्मुणयोगगुक्तं।
- 8. Mahopanishad, fol. 46: ऋषातो महोपिनषदमेव।

- तदाहरेको ह नारायण सासीत्। न ब्रबा न ईशानन-मारो (!) नाग्नीरोतो नेमे द्यारापृथियी न नक्ष्याणि न सूर्य:। स एकाको नर एव ०
- 9. Ātmopanishad, fol. 47b: स्रवैवांगिरास्तिविधः पुरुषस्तद्यथा वाद्यात्मांतरात्मा चिति त्वक्तस्वगंस छोमांगुल्पांगुष्ठपृष्ठी प्रंश्न ॥ स्रयांतरात्मा नात पृष्यव्यक्षेत्री । ॥
 स्रय परमात्मा नाम यथा स्वरमुपाश्चापः । ।
 It ends: ९ इत्येष परमात्मा पुरुषो नाम ॥
- 10. Rāmapūrvatīpanīyopanishad, fol. 48b:
- 11. Rāmottaratāpanīyopanishad, fol. 57: षृह-स्पतिस्वाच पाज्ञवस्त्रं यदनु कुरुक्षेत्रं देवानां देवयननं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं विमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं ?
- 12. Uttara-Gopālatāpanyupanishad, fol. 65b : एकदा हि व्रजस्तियाः सकामाः ⁰
- 13. Śvetāśvataropanishad, in six adhyāyas, fol. 75: ब्रद्धवादिनो वदंति किंकारणं ब्रद्धा
- 14. Skandopanishad, fol. 87: श्रिवः सर्वे स्कंदोवाच। सच्युतो अस्म महादेव तव कारु एयले श्रातः। श्रिशानघन स्वास्मि श्रिवो स्मि किमतः परं॥ निरंजन स्वाभाति नातः करणजं हि तत्। संतः करणनांशे च संचिन्मात्रस्थितो हरिः॥
- 15. Maitrāyaṇopanishad (acc. to Colebrooke's index), fol. 88: घृहद्रथो नाम राजा वैराज्ये पुर्व निधापियत्वेदमाञ्चास्त्रतं मन्यमानः श्रारीरवैराग्यमुपेतो उरासं निर्जागा। o one paragraph and part of a second, after which nine leaves missing; cf. Cowell's ed. of Maitri-upanishad, p. 4.
- 16. Kṛishṇopanishad (beginning wanting).
 It ends: भूमावतारितं सर्वे वैकुंढं खगवासिनः॥
- 17. Jābālopanishad, in five paragraphs, fol. 105: षृहस्पतिह्वाच याज्ञवट्कं यदनु कुरु क्षेत्रं देव- तानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं स्वत्र हि जंती: प्राणेषून्त्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे •

It ends: देहत्यागं करोति परमहंसी नाम ॥

^{* ?} तेजीसंध (sic) MS.; तेजसैद्धं (= तेजसा इद्धं) | Calcutta edition; Weber, as above.

- 18. Nārāyaņopanishad, fol. 107: श्रथ पुरुषो ह वै नारायको डकामयत प्रजा: मृजेयेति नारायकाद्वद्या जायते नारायकाद्विष्णुर्जायते नारायकादुद्रो जायते नारायकादु हो जायते नारायकादु हो द्वारित्या रुद्राः सर्वा देवताः 6
- 19. Kaulopanishad, fol. 108b: स्त्रण धर्मयाज्ञा साज्ञा बुद्धिय। ज्ञानं मोखकारणं मोखातस्वता बुद्धिः 10
- 20. Kaivalyopanishad, fol. 109: स्रामास्तायनी भगवंत परमेष्टिनं परिसमेत्रोवास । 0
- 21. Brahmopanishad, fol. 111b: स्रथास्य पुरुषस्य धनारि स्थानानि भवंति °
- 22. Praśnopanishad, fol. 114: मुकेशा च
- 23. Prāṇāgnihotropanishad, fol. 120b: खयात: सर्वोपिनिषत्सारं संसारज्ञानमधीतमन्नमूत्रं ज्ञारीरयज्ञं ब्याख्यास्यामः। खस्मिन्नेव पुरुषज्ञारीरे °
- 24. Māṇḍūkyopanishad, fol. 123b: स्नोमिस्तेतदस्यर विकास प्रतिकारिक प्रतिकार प्रतिका
 - [26. Advaitopanishad (ib. 447), fol. 129: उपासनाश्चितो भेदो जाते ब्रह्मीण वर्तते •
- 27. Nādabindūpanishad, fol. 132 : श्वकारो दक्षिण: पश्च उकारस्तूत्रर: स्मृत: 10
- 28. Brahmabindūpanishad, fol. 133b:
 मनो हि हिविधं प्रोक्तं मुद्धं चामुडमेव च। 6
- 29. Amritabindūpanishad, fol. 135 : ज्ञास्त्राख्यथीत्य मेघावी चभ्यस्य च पुनः पुनः। १
- 30. Dhyānabindāpanishad, fol. 137b:

 योगतस्त्रं प्रवस्थानि योगिनां हितकाम्यया।

 The third śloka begins:

 यदि शैलसनं पापं विस्तीको योजनान्बहून्।

 See Up. 33.
- 31. Tejabindūpanishad, fol. 139: तेजबिंदु: परं ध्यानं विश्वातीतं हृद्दि स्थितं। ०
- 32. Yogaśikhopanishad, fol. 140: योगिशिखां प्रवस्थानि सर्वेज्ञानेषु चौत्रमां। •
- 33. Yogatattvopanishad, fol. 140b : योगतस्त्रं प्रवस्ताम योगिनां हितकाम्यया । १

- The first two ślokas as those of Up.30; then यन्यस्तं (!) पूर्व पोत्वापि निःपोझ परमेरान् (!)। σ
- 34. Sannyāsopanishad, fol. 141b: खपाहिता-रिनर्मियेत प्रेतस्य मंत्रै: संस्कारोपतिष्ठते ?
- 35. Ārūņeyopanishad, fol. 143b: सारुशि: प्रजा-पितने लेंबिं (!) जगाम तं गत्वीवाच केन भगवन्कभीष्य-शेषती विसृजामीति । 0
- 36. Kanthaśrutyupanishad, fol. 145: यो उनुक्र-मेण संन्यस्पति स संन्यस्तो भवति य सात्मानं क्रियाभिः सुगुप्तं करोति मातरं पितरं भार्यो पुत्रान्सुदृदो बंधूनु मोद्यात्वा ये चास्य सृत्विजस्तान् 0
- 37. Keneshitopanishad, fol. 148.
- 38. Kālāgnirudropanishad, fol. 150: काला-निरुद्धं भगवंतं सनत्त्रुमार: पप्रच्छ। खधीहि भगवन् •
- 39. Gopicandanopanishad, fol. 152: गोपिकानां संरक्षणि कृतः सरक्षणि (!) नरकमृत्योभयाच संरक्षणि चंदनं तु तृष्टिकरणं किं नाम तुष्टिकरणं ब्रह्मनंदकरणं एवं विद्वानेवनाक्षापयेत्। एतच धारयेत् गोपीचंदन-मृत्तिका या निरुक्ता ब्रह्मलोके महीयते। ०
- 40. Darśanopanishad, fol. 154b:

 यदा काले महाणून्या महनश्चनवर्जितं।

 तदा काले तु विश्वस्य कः कर्ता कव्ययोपमा (!) ॥

 स्रादी देवी महानंदा नर्मभी (!) देवता खयं।

 तस्मादित्सा सुसंपन्ना दृकाश्चा न ततः क्रिया ॥

 ततो विश्व घरारोहे पिंडब्रझांडबुहुदं।

 स्रव्यक्ताव्यक्तभावेन विचरामि जगन्तयः (!) ॥
 - एवं श्रीगुरु चादिनायमछेदनाथ तत्पुत्र उदयनाथ दंडनाथ सत्यनाथ संतोधनाथ कूर्मनाथ मत्स्यद्पुत्रो भवनर्जितस्य श्रीगोरखनाथ चकुलो मार्गः श्रूयसंकेतः ईश्वरसंतानो ०
- 41. Paingalopanishad, fol. 155b: स्वय हैने पंगलो पप्रच्य यसवस्कां (!)। किं झानं झानिनां किं कमे का च स्थितिरिति स होवाच यासवस्काः समानि नत्वा मुसंपन्नो मुमुखुरेकविं झाति ताररेत् ब्रह्मविद्विमानेकोत्त-रश्तं कुलं 0
- 42. Vajrasācī-upanishad, fol. 156b :
 वन्नसूचीं प्रवस्थानि शास्त्र[म] ज्ञानभेदनं ।
 दूषणं ज्ञानहीनानां भूषणं ज्ञानच्छुपां॥ °
- . 43. Nṛisiṃhapūrvatāpanīyopanishad (cf. Bibl. Ind. ed.), fol. 158b : भट्टं क्योंभि: प्रृतुपाम °

इति पूर्यतापनीये महोपिनमत्॥ कों देवा ह वै मृत्योः पापेभ्यः संसाराचाविभयः ० fol. 162b; ० य एवं चेदेत्यपिनमत्॥ देवा ह वै प्रनापितमञ्जवनानुंष्टुभस्य मंचराजन्य वारसिंहस्य शक्तित्रीजं ज्ञूहि ० fol. 166; ० इति महोपिनमत्॥ देवा ह वै प्रजापितम ० नारसिंहस्यांगनंत्राचो ज्ञूहि ० fol. 167; ० इत्यापवैणीये तापनीये तृतीयोपिनमत्॥ fol. 170b; देवा ह वै प्रजापितमञ्जवन्महाचक्रं नाम चक्रं नो ज्ञूहि ० इत्यापवै- णीये तापनीयोपिनमत् fol. 175.

- 44. Mahā-Nārāyaṇopanishad, fol. 176 (here begins a different MS.): खों नमो महते नारा- यणाय ॥ संभस्य पारे भुवनस्य मध्ने नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान्। Taitt. Ār. X. 1-64. The sections are not numbered here (cp. p. 27, No. 181).
- 45. Sarvopanishatsāra, fol. 198: कर्ष वंध: कर्ष मोक्ष: का विद्या काविद्यति नाग्रत्स्वप्रमुखु तुरीयं च क्षणमयमन्नमयः प्राणमयः मनोमयः विज्ञानमय स्नानंदमयः कर्ष कर्ता जीवः स्रोज्ञः सास्त्री 0

It ends: न सती नासती सनिरूपमाणे सती लखणसती लखणशूना सा मायेत्यसते॥

् 46. Hamsopanishad, fol. 201:
भगवन्सर्वथर्मेज सर्वज्ञास्त्रविज्ञारद ।
ज्ञद्मविद्याप्रवोधे हि केनोपायेन ज्ञायते ॥
सनत्सुजात उवाच । विचापे सर्ववेदेषु मतं ज्ञाना
[पिनाकिन: ।

पावित्या कथितं तत्वं पृणु गीतम तन्मम ॥
चनारुपेयमिदं गुद्धं योगिनीकोशसंनिभं।
हंसस्य गितविस्तारं भिक्तमुक्तिपलप्रदं॥
चय हंसपरमहंसिनिर्णयं व्याख्यास्यामो ब्रह्मचारिणे
शांताय दांताय गुरुभक्ताय ०

- 47. Paramahamsopanishad, fol. 204: खप योगिनां परमहंसानां को ध्यं मार्गस्तेषां का स्थितिरि-ति नारदो भगवंतमुपगम्योवाच । तं भगवानाह। यो ध्यं परमहंसमार्गो लोके दुर्लभतरो ०
- 48. Taittirīyopanishad (= Taittirīyāranyaka VII.-IX.), fol. 206b. The Sikshāvallī (7th prapāṭhaka) ends fol. 212; the Ānandavallī* (or Brahmavallī, 8th prap.),

- fol. 217; the Bhriguvalli (9th prap.), fol. 220.
- 49. Garudopanishad, fol. 220: ज्ञब्बविद्यां प्रवस्ता-नि ज्ञबा नारदाय नारदो वृहत्तेनाय वृहत्तेन इंद्राय ॰
- 50. Kālāgnirudropanishad, fol. 221 : ऋष कालाग्निहृदं भगवंतं सनलुनारः पप्रद्र। ऋषीहि ०
- 51. Atharvaśira-upanishad, fol. 222b: देवा ह वै खंग लोकमापंत्ते देवा रूट्रमपृद्धन्को भवानीति o only the first six lines, the rest (foll. 223-230) being lost.
- 52. Atharvaśikhopanishad, only the last leaf (ends as next MS. Up. 7).

489.

269b. Foll. 88; size 11½ in. by 5¼ in.; fairly written, in Devanāgari, in the latter part of last century; thirteen lines in a page.

A collection of Upanishads. It begins: भ्रष्यायवैणीये उपनिषदस्तया शासांतरीयाञ्च लिस्पंते।

- 1. Mundakopanishad.
- 2. Praśnopanishad begins fol. 4b.
- 3. Brahmavidyopanishad, fol. 8:

 बद्धां प्रवस्थामि सर्वेद्यानमनुत्तमं ।

 यत्रोत्पत्तिं लयं चैव बद्धाविष्णुमहम्प्रराः ॥

 प्रसादांतसमुर्थस्य विष्णोरङ्गतकमणः ।

 रहस्यं बद्धाविद्यायां प्रवाग्निः संप्रचन्नते ॥

 श्रोमियेकाश्चरं 0
- 4. Kshurikopanishad, fol. 8b:

 श्रुरिकां संप्रवस्त्यामि धार्णां योगसिद्धये।

 डिवर्तमानं तेजसे सवै: पश्यत पश्यति॥ °
- 5. Cūlakopanishad (!), fol. 9b : सप्टपादं मुचि हंसं त्रिसूत्रं मणिनव्ययं । 0
- 6. Atharvasira-upanishad, fol. 10: देवा ह वै खर्म लोकमगमंस्ते रुद्रमणृञ्जन्को भवानिति । °
- 7. Atharvasikhopanishad (wrongly called Atharvasiropanishad in colophon), fol. 13b: पिप्पलादों गिराः सनलुनारस्त्रायविशं भगवंतं पप्रस

^{*} The title Anandavalli is often applied to the seventh and eighth prapathakas.

- 8. Garbhopanishad, fol. 14b:
 पंचात्मकं पंचसु विभानं घडात्रयं घड्डग्रयोगयुक्तं। 0
- 9. Mahopanishad, fol. 16: खणातो महोपनिषदमेव तदाहरेको ह वै नारायण खासीच ब्रह्मा न ईशानो °
- 10. Brahmopanishad, fol. 16b: स्रथास्य पुरुषस्य चलारि स्थानानि भवंति। नाभिहेदयं कंठो मुधेति ०
- 11. Prāṇāgnihotropanishad, fol. 18b: स्रथातः सर्वोपिनिषत्सारं संसारज्ञानमधीतमसमूत्रं ज्ञारीरयनं या- स्थास्यामः। तिसमन्नेव पुरुषज्ञारीरे विनाप्यिनहोत्रेण ०
- 12. Māṇḍūkyopanishad, fol. 20: स्रोमित्रेतद्खर-मिदं संवे o ends प्रथमं प्रकरणं समाग्रं।
 - [13. Vaitathyākhyam dvitīyam prakaraņam (gaudapādīyakārikāņi, Calc. ed., p.402), fol. 22: वैतथ्यं सर्वभावानां ⁶
 - [14. Advaitākhyam tritīyam prakaraņam (ib. p. 447), fol. 23: उपासनाश्चितो धर्मों ॰
 - [15. Alātaśāntākhyam caturtham prakaranam (ib. p. 513) begins fol. 25:
 ज्ञानेनाकाशकत्येन o; ends इत्युपदेशमंथे खलातशांतास्यं प्रकरणं समाप्तं। अपविवेदे पंचदशोपनिमासमाप्ता॥
- 16. Nilarudropanishad, in 3 khanda, fol. 28b:

 स्राप्त्रयं चावरोहं तं दिवित: पृष्यवैनिय: ।

 स्राप्त्रयमपञ्यं तं रुद्रं (!) नीलयीवं शिखंडिनं ॥

 दिवि उग्रोतिवारुखत्। (!) प्रतिष्ठा भूम्यामधि ।

 जनास: पञ्यत महत् नीलग्रीवं विलोहितं ॥

 रम रत्य चीरहा (!) रुद्रो जलाञ्जभेषजी: ।

 विसे स्नेमनीनश्रहातीकारो प्यतु ते (!) ॥
- 17. Nādabindūpanishad, fol. 29:

 ऋकारो दक्षिण: पश्च उकारकोत्तर: स्मृत:।

 मकारस्तस्य पुछं वा स्त्रीमात्रा शिरस्तया॥

 ०
- 18. Brahmabindūpanishad, fol. 30:
 मनो हि डिविधं प्रोत्रं सुद्धं चासुद्धमेव च। ०
- 19. Amritabindüpanishad, fol. 30b: जास्त्राखधीत मेधावी सम्बस्य च पुनः पुनः। ०
- 20. Dhyānabindūpanishad, fol. 32:

 योगतत्त्रं प्रवस्मामि योगिनां हितकाम्यया ।

 तन्त्रुत्वा १॥ विष्णुनीम १। तस्त्रमार्गे १॥ यदि

 ३.लसमं पापं १।

- 22. Yogasikshopanishad, fol. 33b:
 योगशिक्षां प्रवस्थामि सर्वज्ञानेषु चोन्नमां।
 यदा तुध्यायते मंत्रं गानकं यो जीभनायते॥ 0
- 23. Yogatattvopanishad, fol. 33b:
 योगतस्त्रं प्रवस्थामि योगिनां हितकाम्यया।
 Same two ślokas as in 20; then
 य: स्तन्यं पूर्वपीत्वा (!) निष्पीद्म च पयोधरान्।
- 24. Sannyāsopanishad, fol. 34: स्रणाहितारिन-
- 25. Āruņi-upanishad, fol. 35b: सारुणि: प्रजा-पतेलींकं जगाम। तं गत्वीवाच केन भगवन्कर्मांख्य-श्रेषतो विमुजामीति ⁰
- 26. Kanthaśrutyupanishad, fol. 36: यो उनुक्रमेण संन्यसित स संन्यस्तो भवित को उयं संन्यास उच्यते कथं संन्यस्तो भवित य ज्ञान्यानं क्रियाभि: सुगुप्तं करोति मातरं 0
- 27. Piṇḍopanishad, fol. 37b:

 देवता चुषयः सर्वे ब्रद्धाणिमदमबुवन् ।

 मृतस्य दीयते पिंडं कर्षं गृह्यंत्र्यचेतसः ॥

 भिन्ने पंचात्मके देहे गते पंचसु पंचधा ।

 हंसस्यक्वा गतो देहं किस्मिन्स्थाने प्रतिष्ठितः ॥

 ब्रद्धोवाच । त्र्यहं वसित तोयेषु त्र्यहं वसित चारिन्यु। व
- 28. Atmopanishad, in three khanda, fol. 38: खयैवांगिरास्त्रिविध: पुरुष: तद्यथा बाह्मात्मातरात्मा परमात्मा चेति 6
- 29. Nrisimha pūrvatāpanīye Mahopanishat prathamā, fol. 38b.
 - [30. Nṛisiṃhapūrvatāpanīye Mahopanishat dvitīyā, fol. 40b.
 - [31. Nṛisiṃhapūrvatāpanīye Mahopanishat tṛitīyā, fo]. 42b.
 - [32. Nṛisimhapūrvatāpanīye Mahopanishac caturthā, fol. 43.
 - [33. Nṛisiṃhopūrvatāpanīye Mahopanishat paūcamā, fol. 44b.
- 34. Nṛisiṃhottaratā-panāyopanishad, fol. 46.
- 85. Kathavally-upanishad, fol. 53b.
- 36. Kathavally-upanishad Uttaravalli, fol. 56b.

- 37. Keneshitopanishad (Talavakāropanishad), fol. 58b.
- 38. Nārāyaņopanishad, fol. 59: अथ पुरुषो ह व नारायणो ज्ञानयत प्रजा: मृजेय इति ०
- 39. Bṛihannārāyaṇopanishat (=Mahānārāyaṇopanishad) pūrvā (11 sections), fol. 60b:
 छांभस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान्। Taitt. Ār. x. 1-14.
- 40. Bṛihannārāyaṇopanishat uttarā (10 sections), fol. 65: घृित्य(:)मूर्य छादित्यमचैयंति तपः सत्यं मधु छादित। तद्भव तदाप छापो ज्योती रसोमृतं ब्रह्म भूभुवः खरों॥ सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राप प्रायाः तर्वाः प्रायाः विरुद्
- 41. Sarvopanishatsāra, fol. 69: क्रयं वंध: क्रयं मोक्ष: का पावद्या का विद्योति ?
- 42. Hamsopanishad, fol. 70b: भगवन्सविधमेज्ञ सर्वज्ञास्त्रविज्ञारह। •
- 43. Paramahamsopanishad, fol. 71b: स्वय योगिनां परमहंसानां को ध्यं मागै स्तेषां का स्थितिरिति नारदो •
- 44. Ānandavallyupanishad (7th and 8th prap. of Taitt. Ār.), fol. 72.
- 45. Bhriguvallyupanishad (9th prap. of Taitt. Ar.), fol. 76.
- 46. Gārudopanishad, fol. 77b: ब्रह्मविद्यां प्रवस्थामि ब्रह्मा नारदाय नारदी •
- 47. Kālāgnirudropanishad, fol. 78: स्रथ काला-रिनस्टूं भगवंतं सनत्त्रुमारः पप्रजाशीहि ^o
- 48. Rāma-pūrvatāpanīyopanishad, fol. 78b: चिन्मये डस्मिन्महाविष्णी जाते दशरथे हरी। 0
- 49. Rāmottaratāpanīyopanishad, fol. 82: वृह-स्पतिह्वाच पाज्ञवटकां। यदनु कुरुक्षतें °
- 50. Kaivalyopanishad, fol. 85.
- 51. Jābālopanishad, fol. 86: [वृहस्पतिरुवाच] याजवस्कं यदनु कुरुक्षेत्रं °
- 52. Aśramopanishad, fol. 87b: खपातस्रतार खास्त्रमाः घोऽश भेदा भवति । तत्र ब्रह्मचारिणस्रतुर्विधा भंति o four khanda.

The collection ends:

हिपंचाशत्संस्योपिनमहंयः समाप्तः॥ पंचदशोपिनमदो भवंति शौनकीयानां । मुंडकादिस्व छातांता विशेषा ब्रस्नवेदस्य ॥

सप्तिंशतथान्याश्व पैप्पलादिप्रभेदतः ।

सर्व पंचाश्रद्धाधिका ब्रह्मवेदस्य नान्यतः ॥

नीलरूद्रप्रभृतय साम्रमांताः प्रकीर्तिताः ।

स्ताः सर्वाः पृथग्वाक्या जीवब्रह्मैक्यवोधिकाः ॥

इत्यथवेवेदोपनिषद्धयः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

490.

1686b. Foll. 72; size $9\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; Devanāgarī character, written about the middle of the 17th century; 9-11 lines in a page. The writing has become almost illegible through wear in many places.

Another collection of Upanishads.

- 1. Tripuri-upanishad begins: चौंश्वन्यस्पर्शस्पर-सगंधविषयाः पंच पृथिन्यादयश्व परमात्मनः समुत्पनाः। तस्त्रादेतस्मादात्मन चाकाशः संभूतः। चाकाशाद्वायुः। १
- 2. Brahmopanishad, fol. 5: श्रथास्य पुरुषस्य चलारि स्थानानि भवेति। 0
- 3. Taittiriyopanishad, fol. 7b.
- 4. Mahā(or Vṛihad)-Nārāyaṇopanishad (also called Yājñikī-upanishad, fol. 17b: अंभस्य पारे भुश्तस्य मध्ये ° See preceding MS., Up. 39 and 40.
- 5. Kenopanishad (Talavakāropanishad) fol. 40.
- 6. Mundakopanishad, fol. 42.
- 7. Praśnopanishad, fol. 47.
- 8. Rudropanishad (or Atharvasiro-rudropanishad), fol. 53: घों नम: शिवाय॥ देवा ह वै खाँ लोकमायंस्ते स्ट्रमपुछन् को भवानिति °
- 9. Kālāgnirudropanishad, fol. 59: संवर्तको जिनक्षिपः। विश्वसहपी हृदा [ते]वता अनुष्टप् छंदः। हृद्रप्रत्यर्थे जये विनियोगः। बालाग्निहदं भगवंतं सनल्यारं पप्रद्य ०
- 10. Nārāyaņopanishad, fol. 60: खप पुरुषो ह वै नारायणो ज्ञामयत प्रजा: मृजेयेति।

- 11. Hamsopanishad, fol. 61: खप हंसपरमहंसिन-र्णयं व्याख्यास्थाम: । ब्रह्मचारियो दांताय । गुरुभक्ताय हंसहंसेति सदायं देहेषु व्याप्तो ०
- 12. Kaivalyopanishad, fol. 62.
- 13. Mahopanishad, fol. 64: खपातो महोपिनष-दमेव। तदाहरेको ह वै नारायणः। °
- 14. Ātmabodhopanishadaḥ, fol. 65: इरि:। स्रो। प्रत्यगानंदबस्यपुरुषं। प्रस्तवस्तर्धः।
- 15. Paingalopanishad, fol. 65b: खप हैने पैंगलः पप्रस्त याज्ञवस्त्रः। किं किंम का च स्थितः। स होवाच याज्ञवस्त्रः। समानि वोदि (!) संपन्नो मुमुसुरेकविंशति तारयति। चंद्रवस्तरं मेद देहि विमुक्तः ?
- 16. Garbhopanishad, fol. 66:

पंचात्मकं पंचमु वर्तमानं घडाश्रयं घहुणयोगयुक्तं। 0

- 17. Gārudopanishad, fol. 68: खों नमी भगवते नवगरुडाय विष्णुवाहनाय चैलोक्यपरिप्रजिताय यज्ञ-नखवज्ञतुंडाय। वज्रपक्षाय कृतश्ररीराय। शह शह शह सहागरुड। दुष्टविषं छिथि छिथि खावेश्य खावेश्य। दुष्टराश्चसविषं छिथि छिथि। ब्रह्मविद्यां प्रयक्षाम। ब्रह्म नारदाय नारदो बृहत्सेनाय चृहत्सेनो दंद्राय दंद्रो See p. 111b, Up. 49; Weber, Ind. Stud. xvii. p. 161.
- 18. Kathopanishad, fol. 68.
- 19. Māṇḍūkyopanishad, fol. 69b.
- 20. Kenopanishad (as above, Up. 7), fol. 70b. [H. T. COLEBROOKE.]

491.

1972. Size 8½ in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character, by different recent hands; generally nine lines in a page.

Another collection of Upanishads.

Foll. 1-5: Kālāgnirudropanishad, with a commentary (dīpikā) by Nārāyana.

The Upanishad begins: अथ कालाग्निस्ट्रं सनत्कुमार: पप्रद्याः

The commentary begins:
कालाग्निस्द्रोपनिषडिष्वंडायवैपाठिनां।
पंचयतारिशत्तमे त्रिपुंड्रविधिनिर्धय:॥
सस्य श्रीकालाग्निस्द्रोपनिषदः संवतेको स्रुषि:
विश्वरूपी १

It ends : नारायखेन रिचता श्रुतिमात्रीपत्तीविना। श्रस्यष्टपदवाक्यानां कालाग्निरुद्रदीपिका॥

2, 3. Cūlikopanishad, but here, together with the Yogaśikhā, called Mantrikopanishad, begins fol. 6b (cf. p. 118b):

च्चष्टपाद शुचि हंसं विस्विम णुमव्ययं। विवृत्संतं तेजसो हंसं सर्वतः पश्यव पश्यित (!) ॥ भूतसंमोहने काले भिन्ने तमसि वैरवे। ०

- It ends fol. 7b: लीनाश्चाव्यक्रशालिन इति ॥ श्रय योगिश वां प्रवस्थामि सर्वेशानेषु चीत्रमां। ^o It ends: तदा पश्यंति योगेन संसारोछेदनं महत्। संसारोछेदनं महिद्ति ॥ इति श्रथवेवेदे मंत्रिकोपिनयः समाप्ता ॥
- 4. (Laghu-) Jūbālopanishad, in 5 paragraphs, fol. 9: लघुनावालोपिनमह्मारंभः॥ वृहस्पतिरुवाच याज्ञवस्कं यदनु कुरुक्षेत्रं देवानां दवयननं ^o

 It ends: देहत्यागं करोति स परमहंसो नाम स परमहंसो नामिति॥ इति जावालोपिनपत्सनामा॥
- 5-9. Pañca-Atharvaśīrshopanishadah:
 - a) Gaṇapatyatharvaśīrsha, fol. 12b: खों सह नाववतु। सह नी भुनकु। सह वीर्षे करवावहै। o ends: गणपतिस्थविक्षोर्षे समाप्तं॥
 - b) Nārāyaņopanishad, fol. 13b: खण पुरुषो ह वै नारायणो ज्ञामयत प्रजा: मृज्येति o ends: o स्त्रीनारायणसायुज्यमवास्रोति ॥ इत्युपनिषत्॥
 - c) Sivatharvasīrshopanishad, fol. 16b : देवा ह वे खर्ग लोजमायन्। ते देवा हृद्रमपृछन्। को भवानीति o ends: खयर्वशीर्धे तृतीयोपनिषका माप्ता॥
 - d) Sūryūtharvasira, fol. 17b: खण मूर्याथविशिरं व्याख्यास्थानः॥ ब्रह्मा चृषिः। गायत्री छंदः। ए

 It ends: इति सूर्यनारायणाणविशीर्षे समाम्नं॥
 स्रणविशीर्षे चतुर्थोर्थानधत्समाप्ता॥
 - e) Devyatharvasira, fol. 21b: सर्वे वै देवा देवीनुपतस्यु:। कासि तं महादेवि। सामवीदहं मध-स्वरूपिणी। It ends: देवीज्ञणविशिरं समाप्रं॥
 - 10. Gopāla-pūrvatāpanyupanishad, fol. 26b;
 सिचदानंदरूपाय कृष्णायाज्ञिष्टकारिणे। °
 It ends: तं यजेतं भजेदित्यों तत्सिदिति॥ इति श्री/
 ब्रह्मदेदोपकृष्णोपनिषत्सु पुरपसनाप्तः॥

11. Gopāla-uttaratāpanyupanishad, fol. 30b:
विष्णोरच्यांथी शिलाधीगुरुष (!) न रमात वैष्णवैर्जाति बुद्धिविष्णो वा वैष्णवानां कलिकमलम्य ते पादतीर्थे
बुद्धिमंत्रेत नाम्नि विष्णोः पुरुषकलुष हे शब्दसामान्यवुदिविष्णो सर्वेश्वरेशेतदि जरसमिध्यस्य वा नारकीस
सकदा * व्रजस्त्रियः सकामाः 0

This Upanishad is here divided into twenty sections. It ends: इति श्रीखयनेवेदे श्रीमतोपाली सरतापिन्यौपनियत्समाप्तः॥ ब्रह्मवेद उपनियत्समाप्तः॥

- 12. Vāsudevopanishad, fol. 38: नमस्कृत्य भगवंतं नारदः सर्वेश्वरं वामुद्वं पप्रछ श्रीभगवन्नध्वेषुंदुं विधि द्रव्यमंत्रः स्थानादिसहितं मे ब्रूहीति। तं होवाच भगवान्वामुद्देवो वैकुंठस्थानोद्भवं मम प्रीतिकरं मङ्गक्तेवे बादिभिधारितं विष्णुचंदनं वैकुंठस्थानादाहृत्य द्वार-कार्या मया प्रतिष्ठितं चंदनं कुंकुमादिसहितं विष्णुचंदनं ममांगे प्रतिदिनमाल्जिमं गो(पी)भिः प्रक्षालनाद् गोपी-चंदनमाख्यातं मदंगलेपनं पुर्ण्यं चक्रतीयीतरे स्थितं चक्रसमायुकं पीतवांगे मुक्तिमाधनं भवति॥१॥ अथ गोपीचंदनं नमस्कृत्य o four sections; it ends: इत्यथं वैवेदे वामुदेवोपनिषत्समामः॥
- 13. Gopicandanopanishad, fol. 39b: गोपीकानां संरक्षणी दुतः संरक्षणी लोकस्य नरकान्मृत्योभेयाच संरक्षणीचंदनं तृष्टिकरणं चित्रां नित्रामात्र हिकरणं चढ़ानंदकारणं य स्वं विद्वानेतदाख्यापयेत् o six sections; it ends: इति o गोपीचंदनोपनिमत्समाप्तः॥
- 14. [Hanumadukta-] Rāmopanishad, fol. 42b:
 सनकादयो योगींद्रा खन्मे च च्चषयस्तथा।
 प्रद्वादाद्या विष्णुभक्ता हनुमंतिनदं ब्रुवन्॥
 वायुपुच महाबाहो किं तत्वं ब्रह्मवादिनां।
 पुराणेष्यष्टदशसु स्मृतिष्वष्टादशस्विष ॥ °

It ends: इति हनुभंतोक्तरामोपनिषत्समाप्ता ॥

15. Rāmopanishad, fol. 44 : हनुमानुवाच ।
 सिंहासने ममासीनं रामं पीलस्त्रसूदनं।
 प्रयाम्य दंडवहूमी पौलस्त्रो वाकामव्रवीत्॥
 रघुनाथ महावाही कैवल्यं कथितं मया।
 श्रज्ञानां सुलभं कैव कथनीयं च सौलभं॥
 श्रीराम उवाच॥ स्रथ पंचदंडका॥ १

lt ends: इत्याचर्वणरहस्ये रामोपनिषत्समान्ना॥

- 16. Yogarājopanishad, fol. 44b:
 योगरानं प्रवस्थानि योगिनां योगसिइये।
 मंत्रयोगो लयश्चेव राजयोगो हटस्तथा॥ ०
 - 21 ślokas; ends: इति योगराजोपनिषत्समाप्ता॥
- 17. Sundarītāpanyupanishad, fol. 46: अधैतस्मनंतरे भगवान् प्रानापत्यं वैष्णवं विलयकारणरूपमाश्रित्य पुरा निधा भगवत्येवमादि सत्यभूर्भुव स्वरो ३
 मिति चीणि पुराणि स्वभूपातालानि निषुराणि हैरं
 ब्रह्मात्मकेन होंकारेण 8 kandikās; ends:
 परां भैरवीं चित्कलां महानिपुरादेवीं ध्यायमिहि
 ध्यानयोगेत्येवं सकलपूननाचेनं वेदिति महोपनिषत्॥
 इत्यर्थवेवेदे सुंदरीतापनी समामः॥
- 18. Mṛityulāngalopanishad, fol. 51: मृत्युलांगलं व्याख्यासामो स्य मृत्युलांगलमंत्रस्यानुष्टुष् छंदः। कालारिनरूद्रो देवता वसिष्ठ ऋषियमो देवता मृत्यूपस्थाने विनियोगः। खणातो योगजिङ्का मधुमती वाजिन्यहं
 ends: इति मृत्युलांगलोपनिषद समाप्ता॥
- 19. Kṛishṇopanishad, fol. 52:
 ते हो चुस्तं सुराः सर्वे भगवंतं सनातनं ।
 नो वद्यमवतारा वै गृद्यते नैव भूतले ॥
 ष्याज्ञया ° 27 ślokas; ends: इति कृष्णोपनिषध
 समामं ॥
- 20. Kṛishṇa-purushottama-siddhāntopanishad, fol. 54:

निरंजनो निरास्थातो निर्विकस्थो नमो नमः।
पूर्णानंदो हरिस्तः मात् मापारहितः पुरुषोतमः॥
स्रष्टावष्ट सहस्रे हे ०

It ends: श्रीकृष्णभगवात् नारायग्रपरमात्मा पुरुषो-त्रमः त्रिगुग्ररहितः खयं। कथं परुष स्वेदं संवै॥ श्रीकृष्णपुरुषोत्तमसिद्धांतजपनिपत्समामा॥

- 21. Brahmopanishad, fol. 56b: ज्ञास्य पुरुषस्य चत्वारि स्थानानि भवंति। नाभिहृद्यं कंडो मूर्थ च। व
- 22. Hamsopanishad, fol. 58b: श्रथ इंसपरमहंस-निर्णयं व्याख्यास्थामो ब्रह्मचारियो दांताय गुरूभक्ताय इंस इंसेति सदायं। 0
- 23. Paramahamsopanishad, fol. 60: ष्य योगिनां परमहंसानां मागिस्तेषां का स्थितिरिति नारदो भगवंतमुपसमेत्योवाच । 6

^{*} Here begins the text of the Calcutta edition.

- 24. Āruṇyopanishad, fol. 62: स ह नाव ° शांतिः स्रों सारुणि: प्रजापते छों कं जगाम तं गत्वीवाच प्रजापते केन भगवन्कमी स्पश्चितो विसृजानीति ° ends: इति ° सरस्योपनिषत्समाप्ता (!) ॥
 - [25. Śańkara's Drigdriśyaviveka, fol. 63: दृक्दृशी डी पदार्थी स्त: परस्य रिवल खणी। दृक् बच्च दृश्यं मायेति सवैवेदांतनिर्णयः॥ १॥ ० 48 slokas; ends: इति शंकरभगवतः कृती दृग्दृश्यविवेक समाप्त:।
- 26. Māndūkyopanishad, fol. 67b: स्नोमियेतदश्च-रमिदं सर्व ° ends: इत्यथवणिशाखायां मांडूक्योपिन-पत्समाप्ता॥
- 27. Talavakāropanishad, fol. 71: केनेपितं o ends: केनापरपर्यायतस्वकारोपनिषदि चतुर्थः खंडः॥
- 28. Kaivalyopanishad, fol. 73b: आग्रलायनो भगवंतं परमेष्टिनं परिसमेत्योवाच ends: भुक्शा- स्वीयक्षेत्रस्योपनिमसमाप्ता॥
- 29. Subālopanishad, fol. 76: स ह नाववतु ० शांति:॥ तदाहुः किं तदासी सस्मै स होवाच। न सनासम्न सदसदिति ० 16 kaṇḍikās; ends: श्राके १९४१ प्रमाणीनामसंवत्सरे दिख्यणायने वर्षा श्राती भाद्रपदव- द्यद्यान्यां भीमवासरे [Dr. John Taylor.]

492.

1095A. Foll. 16; size 12½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of the 17th century; eleven lines in a page.

The text of six of the ancient Upanishads:

- Īśā (Īśāvāsya, or Vājasaneya)-upanishad.
- Kena (or Talavakāra)-upanishad, begins fol. 2a.
- 3. Katha (valli)-upanishad, fol. 3b.
- 4. Praśnopanishad, fol. 8b.
- 5. Mundakopanishad, fol. 12b.
- 6. Māṇḍūkyopanishad, fol. 16.

[H. T. COLEBROOKE.]

493, 494.

3182, 3183. Two vols., folio, paged 1-723, 679-1301 resp.; European paper; size 12 in. by $7\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Telugu character; 21-30 lines in a page; except pp. 676-723 of the first vol., which are in Devanāgarī; twenty lines in a page.

A collection of "Upanishads, known to the Andhrika Pandits, and procured by Sir Walter Elliot, in Telingana, in the years 1850-51." See Journal of the Asiatic Society of Bengal, vol. xx. p. 607. At the beginning of vol. i. a list of contents has been inserted, containing the titles in Telugu and Roman letters.

- a. Vol. I., pp. 1-675.
- 1. Iśāvāsyopanishad begins:

पूर्णमदः पूर्णमदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते । पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमवावशिष्यते ॥

ष्ट्रों शांतिः शांतिः शांतिः ॥ खों ईशावास्यमिद्य सर्वे यत्विं च जगत्यां जगत् ०

- 2. Kenopanishad, p. 3: साष्पायंतु ममांगानि वाक्याणश्रेष्ठ श्रोत्रमणो बल्लिनिंद्रयाणि च सर्वाणि सर्वे ब्रह्मोपनिषदं माहं ब्रह्म निराकुर्या मा मा ब्रह्म निराकिरोद्द स्थानिराकरणमस्विनिराकरणं मे । स्रस्तु नदात्मिनि निरते य उपनिषत्तु धर्मोस्ते मिय संतु ने मिय संतु ॥ केनेषितं पतित प्रेषितं मनः o For the opening
- 3-4. Kathavallyupanishad, p. 7: सह नाववत सह नो भुनतु सह वीर्यं करवावहै तेजिखनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै खों शांतिः शांतिः शांतिः॥ खों-॥ उशन् ह वै वाजश्रवसः 0

benediction, see above, No 135.

- 5. Praśnopanishad, fol. 19: सह नावविति शांति: ॥ भद्रं कर्शेभिरिति शांति: ॥ खों सुवेशा च भारद्वान: 0
- 6. Mundakopanishad, p. 27: भद्रं कर्लेभिरिति शांति: ॥ ऋों ॥ ब्रह्म (!) देवानां प्रथम: °
- 7-10. Māṇḍūkopanishad, p. 35:

भद्रं करोंभिः शृषुयान देवाः भद्रं पश्येमाद्यभिवेजनैः। स्थिरैरंगैसुष्टवांसस्तनृभिः स्यशेन देवहितं यदायुः॥

- स्वित्त न इंद्रो वृधत्रवाः स्वित्त नः पूषा विश्ववेदाः । स्वित्त नत्तास्यों सरिष्टनेषिः स्वित्त नो वृहस्पतिर्देशातु॥ स्वों शांतिः शांतिः शांतिः ॥ स्वोमित्येतद्श्वरिषदं सर्वे ° For the benediction see beginning of Nrisimha-tapanā, Calcutta edition.
- 11. Taittirīyopanishad, p. 55: स्त्रों तळ्म्योरा-चृणोमहे गातुं युज्ञाया। गातुं यज्ञयतये etc. Taitt. Arany., prap. 3, followed (from p. 68) by prap.7-10. In the northern texts prap. 7-9 are considered as the Taittirīyopanishad.
- 12. Aitareyopanishad, p. 115: वाङ्मे मनिस प्रतिष्ठितं मनो मे वाचि प्रतिष्ठितमाविराविने एथि o Ait. Ār. II., adhy. 7 (as benediction?); followed by एव पंचा एतल्कमैत् इस्तितस्तं o Ait. Ār. II., adhy. 1-6. [Acc. to Śańkara, Ait. Ār. II., 4-7 constitute the Aitareyopanishad.
- 13. Chāndogyopanishad, p. 135: आप्पायंतु मनांगानि १ शांति: ॥ स्रोनित्येतदश्चरमुद्दीयमुपासीत १ 8 prapāṭhakas (or adhyāyas).
- 14. Brihadāraņyakopanishad, p. 215: पूर्णमदः श्रातिः॥ उपा वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः 10 8 adhyāyas.
- 15. Brahmopanishad, p. 303: सह नावविति । शांति: ॥ श्रयास्य पुरुषस्य चत्वारि स्थानानि भवंति । ०
- 16. Kaivalyopanishad, p. 305: सह । खया-श्वलायनो भगवंतं परमेष्टिनं ।
- 17. Jābālyupanishad, p. 309: पूर्णमद इति शांतिः॥
 बृहस्मतिरुवाच याज्ञवल्कं यदनु नुरुक्षेत्रं ?
- 18. Ŝvetūśvataropanishad, p. 313: सह । ब्रह्म-चादिनो पर्दति। जिं कारणं ।
- 19. Hamsopanishad, p. 323: पूर्णमद इति शांतिः॥
 स्तों भगवंत्सविधमेन्न सर्वशास्त्रविशारद ।
 ब्रह्मविद्याप्रवोधो हि केनोपायेन जायते ॥
 सनत्कुमार उवाच। विचाय सर्वधमेषु मतं झा.वा पिना्रपावत्या कथितं तत्वं शृषु गौतम तन्मतं॥ [किनः।

श्वनारुयेयिमदं गुद्धं योगिने कोशसिवभं। हंसस्याकृतिविस्तारं भुक्तिमुक्तिफलप्रदं॥ श्रृष्य हंसपरमहंसिनिक्षयं व्याख्यास्यामो द्रस्रवारिको हांताय गुरुभक्ताय १

- 20. Āruņikopanishad, p. 325: खाप्पायंतु १ शांति:॥ खों ॥ खारुणि: प्रजापते लेकिं जगाम। तं गत्वीवाच। केन १
- 21. Garbhopanishad, p. 327 : सह । । पंचात्मकं पंचस् वर्तमानं घडाश्रयं बहुणयोगयुक्तं। ।
- 22. Nārāyaṇopanishad, p. 331: सह । अप पुरुषो ह वै नारायणोकानयत । प्रनाः मृजेयेति । ॰
- 23. Paramahamsopanishad, p. 333: पूर्णमद । खय योगिनां परमहंसानां कोवं मार्गस्तेषां का स्थिति- रिति नारदो ।
- 24. Amritabindupanishad, p. 335: सह ०॥
 मनो हि द्विविधं प्रोक्तं शुद्धं चाशुद्धमेव च।
 अशुद्धं कामसंकट्यं शुद्धं कामविविज्ञितं॥
 [This is the beginning of the Brahma

[This is the beginning of the Brahma-bindūpanishad in the northern texts.]

- 25. Amritanādopanishad, p. 337: सह । शास्त्राख्यधीत मेधावी खन्यस्य च पुनः पुनः। परमं ब्रह्म विज्ञाय उल्लावतान्ययोत्मृजेत्॥
 [This is the beginning of the Amritabindūpanishad in the northern texts.]
- 26. Atharvasiropanishad, p. 341: भद्रं शांति:॥ स्रों देवा ह वै स्वर्ग लोकमगमं ते देवा रुद्रमपृस्त्रको भवानिति •
- 27. Atharvasikhopanishad, p. 347: भट्रं शांति:॥ खप हैनं पैप्पलादोंगिरा: सनत्कुमारश्चापवींगमुवाच भगवन् किमादी प्रयुक्तं ध्यानं ध्यापितव्यं ?
- 28. Maitrāyanīyopanishad, p. 349: खाप्पायंतिति द्यांति: ॥ खों ॥ वृहदूपो वै नाम राजा राज्ये
 ज्येष्ठं पुत्रं निधापयित्वेदमञ्जाद्यतं मन्यमानः शरीरं वैराग्यमुपेतो बरायं निर्जामा । स तत्र परमं तप खास्यादादित्यमीक्षमाण कथ्वेबाहुस्तिष्ठत्यते सहसस्य मुनेरंतिकमाजगामाग्निरिवाधूमकस्तेजसा निर्देहित्वात्मविद्यांद्याकायन्य उन्तिष्ठोतिष्ठ वरं वृणीध्वेति राजानमञ्जवीत् ।
 स तस्मै नमस्कृत्योवाच भगवत्ताहमात्मविद्यं तत्विख्वगुमो वयं स त्वं नो ब्रूहोति । स्तद्धृतं पुरस्तादशकां मा
 पृद्ध प्रश्ननेक्षाकान्यान्कामान् वृणीध्वेति शाकायन्यस्य
 चरणाविभमृशमानो राजेमां गाषां जगाद ॥ १॥ भगपन्नस्थिचमै ०

- 29. Kaushītakopanishad, p. 359: वाङ्मे मनसीति शांति: ॥ चित्रो ह वै गार्ग्यायिणियध्यमाण श्राह्णं वत्रे सह पुत्रं श्वेतकेतुं प्रजिधाय साजयेति तं हासीनं पप्रच्छ गीतमस्य पुत्रास्तं संवृतं (cf. Cowell's ed., p. 3).
- 30. Bṛihajjābālopanishad, p. 379: अट्रं०॥ चां चापो वा इदमासंत्रालिलानेव स प्रजापितरेक: पुष्करपर्णे समभवत्। तस्यांतमेनिस काम: समवतित ॥ इदण् मृजे-यमित । तस्यांतमेनिस काम: समवतित ॥ इदण् मृजे-यमित । तस्यांतमेनिस काम: समवतित ॥ इदण् मृजे-यमित । तस्याद्यापुरूषो मनसाभिगच्छति तडाचा वदित तत्कमिणा करोति । तदेषाभ्यनूक्ता । कामस्तद्ये ममवतिताथि मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् । सतो वंधुमसित निरविंदन् इदि प्रतीच्या कथयो मनीवित । उपैनं तदुपनमित यत्कामो भवति य स्वं वेद । सत्ये तपो कत्यात । सत्तपस्तप्त्वा स स्तं भुसुंठः (!) कालागिनरूद्रमगमदागत्य भो विभूतेमीहात्यं बूहीति । तथेनित प्रत्यवोचन् । भुसुंठवच्यमानं किमिति । ०
- 31. Nrisimhapūrvatāpanīyopanishad, p. 397:
 भद्रं कर्णेभिरिति ज्ञांति: ॥ श्वां ॥ श्वापो वा इदमासनसिळ्लमेव स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे समभवत् ।
 तस्यांतमेनसि कामः समवतेत । इदण मृजेयमिति ० मनीमेति । उपैनं तदुपनमित यत्कामो भवति य स्वं
 वेद । स तपो इतपति । स तपस्तप्त्वा स स्तं मंत्रराजं
 नारसिंहमानुष्टुभमपद्यत्। ०
- 32. Nṛisiṃhottaratāpanīyopanishad, p. 411:
 (no benediction) देवा ह वै प्रजापितमञ्जवन्नणोरणिय्यांसिममात्मानमों कारं नो व्याचह्नेति। The
 Pūrva and Uttara T. are counted together
 as six upanishads (31-36) in the list of
 contents. See Burnell, Index to Tanjore
 MSS., p. 35b.
- 33. Kālāgnirudropanishad, p. 427: सह । स्था साथ कालाग्निरुपेपिनिपत्मांवर्तकाग्निस्प्रिपनुष्टुप् छंदः। स्त्रीकालाग्निरुप्रो देवता कालाग्निरुप्रीत्यथे सपवि-नियोगः । स्रथ कालाग्निरुप्तं भगवंतं संनत्कुमारः पप्रस्त्रापीहि भगवं विपंड्रविधि सतत्वं किं व्रतं ।
- 34. Maitreyi-upanishad, p 431: खाप्पायं त्विति शांति: ॥ खों वृहद्रयो वै नाम राजा राज्ये ज्येष्ठं पुतं १ [as 28, above] राजेमां गाषां जगाद ॥ १ ॥ खष किमेतैवीन्यानां शोपणं महार्यवानां शिखरिणां प्रपतनं स्थानं वा तहरां निमक्तनं पृथिया स्थानादवसर्णं सुराणां सोहमित्ते तहिथे अध्यन्तरं सारे किं

- कामोपभोगेद्येरेवाष्ट्रितस्यासकृतुपावर्तनं (!) दृश्यत इत्यु-इतुमहसीतंथोदपानस्ते भेक इवाहमस्मित्संसारे भगवंस्तंश् नो गतिरिति ॥ २॥ ०
- 35. Subalopanishad, p. 439: पूर्णमद इति शांति:॥ खीं तदाहु: किं तदासी समी स होवाच न सनामन सदसदिति तस्मात्तमः संजायते तमसो भूतादिभूतादेराका- शमाकाशाद्वायुः ?
- 36. Kshurikopanishad, p. 455: सह । स्रों द्युरिकं (!) संप्रवृद्ध्यामि धारणां योगितिद्वये । यां प्राप्य न पुनर्जन्म योगयुकस्य ज्ञायते ॥ °
- 37. Mantrikopanishad,* p. 457: प्रीमद । स्रष्टपादं शुचिं हंसं त्रिस्त्रमणुमव्ययं । चिवत्मीनं तेजसोहं सर्वतः पश्यन पश्यति (!) ॥ १॥ भृतसंमोहने काले भिन्ने तमिस वै खरे (!)। श्वतः पश्यंति सत्वस्या निर्मुणं गुणगंहरे (!) ॥ २॥ छशकाः सो बन्यया द्रष्टुं ध्यायमानः कुमारकैः। विकारजननीमाज्ञामष्टरूपामजां ग्रुवां॥ ३॥ ध्यायते ब्ध्यासिता तेन तन्यते प्रेयते पुनः । सूयते पुरुषार्थं च तेनैवाधिष्ठितं जगत्॥ ४॥ गौरवाद्यंतवती सा जनित्री (सर्वा) भूतभाविनी । सितासिता च रक्ता च सर्वकामदुषा विभोः॥५॥ पिषंते नाम विषयामविज्ञाताः कुमारकैः (!)। रक्ततु पिवते देवः खळंदोत्र वशानुगः ॥ ६ ॥ ध्यानक्रियाभ्यां भगवान्भुङ्के इसी प्रसहिन्धुः । सर्वसाधारियों दोग्भों पिय्यमानां † तु यज्ञिभिः ॥ ७ ॥ पश्यंत्यस्मान्महात्मानः सुपंग्री पिप्पलाश्चनं (? MS. पे०)। उदासीनं मुवं हंमं स्नातकाध्वयैवो जगुः॥ ।।॥ शंसंतमनुशंसीत बद्धचाः शास्त्रकोविदाः। रथंतरं बृहत्साम सप्तवैद्रस्त् (!) गिय्यते † ॥ ९ ॥ मंत्रोपनिषदं इ.स पदक्रमसमन्वितं। पठंति भागेवा होते स्रथवाँको भृगृत्तमाः ॥ १० ॥

^{*} As a specimen of the southern recension of the Upanishads the complete text is given of this tract, otherwise called Cūlikopanishad. The numbers of the ślokas have been added to facilitate reference to the text editions in Weber's Ind. Stud. ix. p. 10 seq.; and in the Ātharvaṇa Upanishads, p. 129 seq. In Burnell's Ind. to Tanjore MSS. it is called Mantropanishad (see śloka 10.)

[†] The combination $\bar{\imath}y$ is almost invariably written iyy in Southern MSS. A final visarga is also usually assimilated before sibilants.

स ब्रह्मचारी प्रत्यक्षस्तं बोधफल्तितस्तया। ष्वनद्रान् रोहितोज्जिष्टः पश्यंतो बहुविस्तरे ॥ ११ ॥ कालः प्राणश्च भगवासन्यः शर्वो भवश्व । रुद्रश्च शरवात्साधुरस्तथा (!) * ॥ १२ ॥ प्रजापति विराद् चैव पृष्णः सिल्ल एव च । स्त्यते मंत्रसंस्तृत्वेरचर्वविधितैर्विभुः ॥ १३ ॥ तं षड्रिंशक इत्येके सप्तविंशं तथापरे पुरुषं निर्गुणं सांख्यामथविधिरसो विदः॥ १४॥ चत्विंशतिसंख्यातं व्यक्तमव्यक्तमेव च। ष्पद्वैतं द्वैतमित्याहुस्त्विधातं पंचधातया॥ १५॥ ब्रद्धाद्यं स्थावरांतं च पश्यंति ज्ञानचसुष: । तमेकमेव पश्यंति परिशुभं विभुं द्विजाः ॥ १६ ॥ यरिनंत्सविमिदं प्रोतं ब्रह्म स्थावरजंगमं। तिसमन्नेव लयं याति स्वंतः सागरे यथा ॥ १९ ॥ यस्मिन्भावाः प्रिक्यंते लीनाश्वाव्यक्ततां ययुः । पश्यंति व्यक्ततां भूयो जायंते बुद्धदा इव ॥ १८ ॥ ख्रेत्रज्ञाधिष्ठितं चैव कारणैर्विद्यते पुनः। रवं स भगवां देवं पड्यंत्यन्ये पुनः पुनः ॥ १९ ॥ ब्रब ब्रद्धेत्यथायांति ये विद्वीद्यशास्त्रथा। भ्रजैव ते लयं यांति लीनाम्राव्यक्रशालिनो २०।

लीनाश्चाव्यक्तज्ञालिन इत्युपनिषत् ॥ पूर्णेमद इति ज्ञांतिः ॥ मंत्रिकोपनिषत्समाप्ता ॥

38. Sarvasāropanishad, p. 459:

सवैसारं निरालंबं रहस्यं वज्ञसूचकं।
तेजोनायध्यानविद्यायोगतज्ञात्मवोधकं॥
सह नावविति शांतिः॥ स्रों क्यं वंधः कथं मोह्यः
काविद्या का विद्येति। जाग्रत्स्त्र सुमुप्तितृरिय्यं च कयं।
स्त्रनयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानदमयकोशाः करं।
See Sarvopanishatsāra, above, p. 113a.

39. Nirālambopanishad, p. 463: श्रीरकांचरेश्वराय नमः ॥ पूर्णमद इति शांतिः ॥ खों

> रषामज्ञानजंतूनां समस्तारिष्टज्ञांतये (!) । यद्यद्वोधस्यमखिलं तदाशंकां जवीम्यहं ॥

किं ब्रद्ध क ईप्यरः को जीवः का प्रकृतिः कः परमात्मा को ब्रद्धा को विष्णुः को रुद्धः क इंद्रः कः शमनः कः सूर्यः कप्यंदः के सुराः के ससुराः के पिशाचाः के मनुष्याः का स्त्रियः के पष्याद्यः किं स्थावरं के ब्राह्मणाद्यः का जातिः किं कर्म किमकर्म

किं ज्ञानं किं मुखं किं दुःखं कः खर्गः को नरकः व कः सत्यासीत्याज्ञंक्याह। ब्रह्मेति च महदहंकारपृथिव्या-पस्तेजीवायुराकाज्ञकत्वेन व

It ends: ॰ स मुक्तः स पूज्यः स यागी स पर-महंसः सो ज्वधूतः स ब्राइण इति । निरालंबोपनिषदं यो ज्योते गुर्वेनुग्रहतः सो ज्ञिनपूतो भवति स वायुपूतो भवति न स पुनरावति । न स पुनरावति पुनर्नाभिजा-यते । इत्युपनिषत् । पूर्णमद इति शांतिः ॥

Text (varying considerably), German translation and analysis of this *Upanishad*, by A. Weber, *Ind. Stud.*, xvii. p. 136 seq.

40. Rahasyopanishad, p. 467: सह १॥ स्रों स्थातो रहस्योपनिषदं व्याख्यास्यामो देवधयो ब्रह्माणं संपूत्य प्रणिपत्य पप्रच्छुः। भगवन्नस्माकं रहस्योपनिषदं ब्रहीति। सो ब्रब्नौत्।

पुरा व्यासो महातेजाः सर्ववेदतपोनिधिः।
प्रिणिपत शिवं सांवं कृतांजिह्न्वाच ह॥
प्रीवेदव्यास उचाच।
देवदेव महप्राज्ञ पाश्च छेद दृढव्रत ।
शुकस्य मम पुत्रस्य वेदसंस्कारकर्मणि॥

41. Vajrasūcikopanishad, p. 473: আত্মার্থনিরি ফ্লানি:॥ ফ্লা

वज्रमूचिं प्रवस्थामि शस्त्रमहानभेदनं ।
दूषणं ज्ञानहीनानां भूषणं ज्ञानचषुषां ॥
बद्धस्वियवैर्श्यशूद्रा इति चत्वारो वर्णास्तेषां वर्णानां
बाद्धण स्व प्रधान इति वेदवचनानुरूषं स्मृतिभिरप्युक्तं
तत्र चोद्यमस्ति । को वा बाद्धणो नाम । किं जीवः
किं देवाः किं जातिः किं ज्ञानं ०

42. Tejobindupanishad, p. 475: सह । तेनोबिंदु परं घ्यानं विद्यातमा हृदि संस्थितं । स्थानं शांतं स्थानं सूक्षं परं च यत् ॥ दुःखाद्धं च दुराराध्यं दुष्प्रेष्यं मुक्तमव्ययं । दुर्लभं तत्स्वयं घ्यानं मुनीनां च मनीविणां ॥ यताहारो जितक्रोधो जितसंगो जितेद्वयः । निर्हेद्दो निरहंकारो निराशीरपरिग्रहः ॥ १

It has the same 14 ślokas (though with considerable variations in every line) as those printed in the Atharvana Upani-

^{* ?} Four aksharas omitted after मन्यु:

It ends:

shads, pp. 29, 30. It does not, however, stop there, but goes on—for 27 pages more (the first 14 ślokas occupying one page)—as follows:

यमो हि नियमस्यामो मौनं देशस्त्र कालतः । स्नासनं मूलवंधस्त्र देहसाम्यं च दृक्स्थितिः ॥ प्राग्णसंयमनस्त्रेव प्रत्याहारस्त्र धारणा । स्नान्मध्यानं समाधिस्त्र प्रोक्तान्यंगानि वै क्रमात् ॥०

तेजोबिंदूपिनषदमभ्यसेत्सर्वदा मुदा । सकृदभ्यासमाचेण ब्रह्मैच भवति स्वयमित्युपिनपत् ॥ सह नाववित्विति शांतिः॥ श्रीयकांबरेश्वराय नमः॥ तेजोबिंद्पिनषत्समाप्ता॥

43. Nādabindāpanishad, p. 503: वाङ्मनसीति शांति:॥ क्षों

षकारो दक्षिणः पश्च जकारस्तूत्रर स्मृतः । मकारं पुद्धिनिताह्रर्थमात्रा तु मस्तकं ॥ पादादिकं गुणास्तस्य श्रारीरं तत्वमुच्यते । धर्मो ऽस्य दक्षिणश्चक्षुरधर्मो ऽषोपर स्मृतः ॥ ०

Here again we have (with variations) the 20 ślokas, of which the Nādabindu consists in the Ātharvaṇa Upanishads, pp. 15-17; after which the MS. continues (for some 35 ślokas more) as follows:

ष्मात्मानं सततं ज्ञात्वा कालं नय महामते। प्रारम्भावलं भुंनंनोद्वेगं (!) कर्तुमहिसि॥ उत्पन्ने चात्मविज्ञाने प्रारमं नैव मुंचित। तत्वज्ञानोद्यादृध्वे प्रारमं नैव विद्यते॥ ०

It ends: दृष्टि स्थिरा यस्य विना सदृश्यं वायु स्थिरो यस्य विना प्रयानं। चित्रस्थिरं यस्य विना विलंबं स ब्रह्मतारांतरनादरूपः॥

इत्युपनिषत् ॥ वाङ्मनसीति शांतिः ॥ नादविंदूय-नियत्समाप्ता ॥

44. Dhyānabindūpanishad, p. 509: सह १॥ स्नों
यदि शैल्समं पापं विस्तीर्थं बहुयोजनं ।
भिद्यते ध्यानयोगेन नान्यो भेदः कदाचन ॥
बीजाख्ररं परं बिंदु नादं तस्योपरि स्थितं ।
स शब्दश्राक्षरे श्वीणे निःशब्दं परमं पदं ॥ १

Slokas 3-10 of the printed text, Ath. Up. pp. 26, 27; after which the MS. proceeds:

षोमित्येका खरं ब्रह्म ध्येयं सर्वमुमुख्याभः ।
पृथिव्यग्निष्ण चुरवेदो भूरित्येव पितामहः ॥
स्वकारे तु ल्यं प्राप्ते प्रयमे प्रग्नवांशको ।
स्वतरिक्षं यज्ञवांयुभुवो विष्णुजैनादेनः ॥

some 140 ślokas more. It ends:
तन्नानि ज्योत्वि(!) नादं तु विंदु महेश्यरं पदं ।
य एवं वेद पुरुषः स केवल्यं समस्रुते ॥
इत्युपनिषत् ॥ सह ॥ ध्यानविंदूपनिषत्समाप्ता ॥

45. Brahmavidyopanishad, p. 519: सह । स्रों ब्रह्मविद्योपनिषद्स्यते ।

प्रसादाङ्ग्रह्मणस्तस्य विष्णोरह्नतकर्मणः । रहस्यं ब्रह्मविद्यायां प्रवाग्निं संप्रचल्रते ॥ स्रोमित्येकाश्चरं ब्रह्म यदुक्तं ब्रह्मवादिभिः । श्वरीरं तस्य वस्थामि स्थानं कालव्यं तथा ॥ etc.,

to the end of the text in the Ath. Up., p. 202; the last half-śloka running here,

िधयं हि चिंत्रते इ.स. सो उमृतत्वाय कराते ॥
These 13 ślokas, however, only form the first paragraph; this being followed by a second section of nearly 100 ślokas, beginning:

वायुक्तेजक्तयाकाशस्त्रिविधो जीवसंशितः । स जीवः प्राण इत्कृतो वालाग्रशतकस्पतः ॥ नाभिस्थाने स्थितं विद्यं शुद्धतत्वं सुनिमेलं। सादित्यमिव दोष्पंतं रिश्मिश्वािखलं शिवं॥

सर्वग्रासी डम्म्यहं सर्वद्रष्टा सर्वानुभूरहं। एवं यो वेद तत्वेन स वै पुरुष उच्चते॥

Ending:

46. Yogatattvopanishad, p. 527: सह । खों

योगतनं प्रवध्यानि योगिनां हितकाम्यया ।

तच्छुना च पठिन्ना च सर्वपापै: प्रमुच्यते ॥

विष्णोर्नाम महायोगी महाभूतो महातपाः ।

तन्नमार्गे यथा दीपो दृश्यते पुरुषोत्तमः ॥

तमाराध्य जगनाथं प्रश्यित्य पितामहः ।

पप्रच्च योगतनं मे ब्लूहि चाष्टांगसंयुतः ॥

तमुवाच दृषीकेशो वध्यामि शृणु तन्नतः ।

सर्वे जिनाः सुखेदुः खेर्मायाचारेण विष्टताः ॥ ०

Some 140 ślokas, the last of which is: निषिद्वैनेविभर्कोरैनिकेने निरुपद्रवे। निश्चितं तालभूतानामनिष्टं (!) योगसेवया॥

47. Atmabodhopanishad, p. 539: वाङ्मे मनसीति शांति: ॥ प्रत्मानंदं ब्रह्मपुरुपं। प्रणवस्तरुपं। खकार उकार मकार इति व्यक्षरं प्रणवं तदेतदोमिति यमुक्का मुच्यते योगी जन्मसंसारवंधनात्। खों नमो नारायणाय शंखचक्रमदाधराय Prose and verse.

It ends: श्वानंदत्वात्र मे दुःखमज्ञानाङ्गावसत्यव-दिति । श्वात्मकोधोपनिषदं मुहूर्तमुपासित्वा न च पुन-रावर्तते ॥ वाङ्गो ।

48. Nārada-parivrājakopanishad, in 9 sections (upadeśa), p. 543: खों भद्रं कर्गीभिरिति शांतिः ॥ खों खय कराचित्परिव्राजकाभरणो नारदः सर्वेलोकसंचारं कुवैन्नपूर्वपुर्णस्थलानिति (!) कुवेन्नवलोक चिन्नशृद्धं प्राप्य निर्वेरः शांतो दांतः सर्वेतो निर्वेदमासाद्य खरूपसंधानमनुसंधाय नियमानंदिवशेषगार्ष । मुनिजनेरूपसंकी गैं निमिशाराखं पुर्णस्थलमवलोका
Prose and verse.

It ends: यत्र गत्वा न निवर्तनो योगिनः सूर्यो न तत्र भाति न शशांको अपि न स पुनरावर्तते। न स पुनरावर्तते । तत्र पुनरावर्तते । तत

49. Triśikhibrāhmaņopanishad, p. 579: पूर्णेमद इति शांतिः ॥ खों विशिष्टिबाद्यण खादित्यलोकं जगाम तं गत्वीवाचं भगवन् किं देवाः किं प्राणः किं कारणं किमात्मा। तं होवाच सर्वमिदं शिव एव विज्ञानीहि किंतु नित्यशृद्धो निरंजनो विभुरद्वयः शिव एकः खेन भासेदं सर्व दृष्टा तप्ता यः (!) पिंडवदेकं भिनवदवभासते ॥ ०

It ends: सुपुप्तिवद्यश्वरति स्त्रभावपरिनिश्वलः। निर्वाणपदमाश्चित्य योगी क्रेवस्यमिसुपनिषत्॥ पूर्णण॥

50. Sitopanishad, p. 591: खों भद्रं कर्गोभिरिति शांति: ॥ खों देवा ह वै प्रजापितमनुवन् का सीता किं रूपिनिति। स होवाच प्रजापितः। सीता इति मूलप्रकृतिरूपत्वात्सा सीता प्रकृति स्मृता। प्रणवप्रकृतिरूपत्वात्सा सीता प्रकृतिरुप्त्यते।

सीता इति त्रिवर्णीत्मा साञ्चान्मायमया भवेत् । विष्णुः प्रपंचवीजन्त्र माया ईकार उच्यते ॥ ० Mainly prose. It ends: छलं चकार स्थिरा प्रसन्नलोचनसर्वदे-वतैः (!) पूज्यमाना वीरलक्ष्मीति विज्ञायतेलुपनिषत्॥ ०

51. Yogacūdāmaņi-upanishad, p. 595: खाप्पा-यंत्रिक जांति:॥

> स्रों योगचूडामिणं वस्त्ये योगिनां हितकाम्यया । कैवट्यसिद्धिदं गूढं सेवितं योगिवित्तमैः ॥ स्रासनं प्राणसंरोधः प्रताहारस्र घारणा । ध्यानं समाधिरेतानि योगांगीनि भवंति घट्॥ १

It ends:

यथा त्रितिय्यकाले तु रिवः प्रताहरेत्प्रभां। त्रितिय्यांगस्थितो योगी विकारं मानसं हरेदित्यप-निषत्॥०

52. Nirvāṇopanishad, p. 607: वाङ्मे मनसीति शांति: ॥ खों खप निर्वाणोपनिषदं व्याख्यास्यामः । परमहंसः सो ऽहं। परिव्राज्ञकाः पश्चिमिलंगाः । मन्म- पक्षेत्रपालकाः गगनसिद्धांतं खमृतकल्लोलनदी । खद्ययं निरंजनं । निःसंश्रयः चृषिः । निर्वाणो देवता । निष्कश्चमृत्वक्षाप्रवृक्षः । निष्केवल्रह्मानं । ज्ञध्वीद्वायः । ०

It ends: सन्यासं खंते ब्रह्मा खंडाकारं। नित्यं सर्वसंदेहनाशनं। एतं निर्वाणदर्शनं। शिष्यं पुत्रं विना न देयमित्यपनिषत्॥ ०

53. Mandalabrāhmaņopanishad, in 5 sections (brāhmana), p. 609: पूर्णमद । स्रों याद्मवस्त्रो ह वे महामुनिरादित्यलोकं जगाम। तमादित्यं नत्वा भो भगवत्नादित्यांत्मतत्वमनुब्रूहीति। स होवाच नारा-यगः। ज्ञानगुक्रयमाद्यष्टांगयोगमुख्यते। ज्ञीतोष्णाहार-निद्राविजयः। सर्वदा ज्ञांतिः। निष्यल्त्वं। विषयं-द्रियनियहश्चेते यमाः। ।

It ends: तन्मानृषितृजयापत्यवर्गे च मुक्तं भवती-त्युपनिषत्॥ पंचमं ब्राह्मणं॥ पूर्णे ०॥

54. Dakshināmūrtyupanishad, p. 619: सह १॥ ब्रह्मावर्ते महाभांडीरवटमूळे महासनाय समेता महर्षयः शौनकादयस्ते ह समित्याणयस्तत्विज्ञासवी मार्केडेयं चिरं जीवनमुपनमेत्र (!? उपसमेत्र) पप्रच्युः । केन सं चिरं जीविस केन वानंदमनुभवसीति १

It ends: य इमां परमरहस्ये शिवतत्वरहस्यवि-द्यामधीते स सर्वपापेभ्यो मुक्तो भवति । य रवं वेद स कवि स्यमनुभवति । स कवि स्यमनुभवती त्युपितवत् ॥ ० 55. Śarabhopanishad (= 67. Paippalādop.),
p. 623: भट्रं०॥ स्रेथ हैनं पैप्पलादो ब्रह्माणमुवाच।
भो भगवन् ब्रह्मविष्णुरूद्राणां मध्ये को वा स्विधकतरो
ध्येय स्थात्तत्वमेव मे ब्रूहीति। तस्मै स होवाच पितामहस्त्र
हे पैप्पलाद शृणु वाक्यमेतत्। बहूनि पुर्ण्यानि कृतानि
येन तेनैव लभ्यः। परमेश्वरो इसी। यस्यांगजो इहं।०

It ends; स सततं शिवप्रियो भवति। स शि-वसायुज्यमेति। न स पुनरावतते व इत्याह भगवान् ब्रह्मेतुपनिषत्॥ भद्रं व॥

- 56. Skandopanishad, p. 627: सह । हरि: खों खचुतो ऽस्मि महादेव तव कारु एवल्लेशतः। विज्ञानधन एवास्मि शिवो ऽस्मि किमतः परं॥ न निजं निजवज्ञाति खंतः करण जृंभणात्। खंतः करणनाशेन संविन्मात्रस्थितो हरि:॥ ॰ Fifteen ślokas.
- 57. Mahā-Nārāyaņopanishad, in two kāṇḍas of 4 adhyāyas each, p. 629: भदंण स्रों स्रय परमतन्तरहस्यं जिज्ञासुः परमेष्टिदेंचमानेन सहस्रं संवत्सरं तपश्चचार । सहस्रवर्षे इतीते इतुग्रतीव्रतपसा प्रसन्नं भगवंतं महाविष्णुं ब्रह्मा परिपृच्छति । भगवन्परमतन्तरहस्यं में ब्रूहीति । परमतन्तरहस्यवज्ञा न्वमेव नान्यः किश्वदिस्त तन्त्रपिनित । तदेवोच्यते न्वमेव सर्वेज्ञः । न्वमेव सर्वेज्ञाः । व्यमेव सर्वोधाराः । ०

The 2nd kāṇḍa (5th adhyāya) begins p. 642: स्रथ शिष्यो वदति। गुरूं भगवंतं नमस्कृत्य। भगवत्सवीत्मना। नष्टाया स्वविद्यायाः पुनरूद्यः कथं सवैमेवेति गुरूरिति होवाच। 0

It ends: ततो महाविष्णुस्तिरोद्धे। ततो ब्रद्धाः स्वस्थानं जगामेत्यपिनषत्॥ उत्तरकांडः समाप्तः॥ इत्य-यविणमहानारायणोपिनपदि परमसायुज्यमुक्तिस्वरूपण-निरूपणं नामाष्टमो ध्यायः॥ अदं °

- [58-69, written (very incorrectly) in Devanagarī characters, 'Upanishads received from the Rajah of Tanjore, 1856.']
- 58. Rahasyopanishad, p. 676;
 परमाडैतसत्यात्मा प्रज्ञा साडैतचिद्भवं।
 आश्रये दक्षिणामूर्तिमवाङ्मनसं गोचरं॥

खयातो रहस्योपनिषदं व्याख्यास्यामः ॥ देवज्ञुषयो ब्रह्मणे संपूज्य प्रणिपत्य प्रभुः । भगवन्नसमाकं रहस्यो-पनिषदं ब्रहीति सो ज्वचीत् ।

पुरा व्यासी महातेजा सर्वदेवी तपीनिधि:।०

- 59. Jābālopanishad, p. 681: अथैनं ब्रह्मचारिए जचु: । किं अध्येनामृतं ब्रह्म होवाच याज्ञवल्लाः । शातरुद्रीयेखेत्येतानि ह वामृतस्य नामान्येतेहे वा अमृतो भवतीति शातातपः । ०
- 60. Cityupanishad (= Taitt. Ār. III), p. 682.
- 61. Sariropanishad, p. 693: स्रथात: पृथियादिमहाभूतानां समवायं शरिरं यत्निवनं सा पृथिवी यहुवं
 तदाय:। यदुणां तत्तेज:। यः संस्रति स वायुः। यः
 सुषिरं तदाकाशं। स्रोत्रादीनि झानेद्रियाणि स्रोत्रमाकाशे। वायौ त्वक्। स्रग्नी सस्तुः। स्रम् जिद्धा।
 पृथियां प्राणिनिति See further on, No. 79.
- 62. Amritabindupanishad, p. 694: मनो हि हिविधं?
- 63. Brahmopanishad, p. 696: भद्रं कर्षेभि: ।। श्रथास्य पुरुषस्य ।
- 64. Garbhopanishad, p. 698: सह ा पंचात्मकं
- 65. Sarvasāropanishad, p. 701: कर्य यद्ध: कर्य मोद्ध: कावीद्या (!) का च विद्यते। जामत्वप्रमुप्तितुर्ये च कर्य । Wants more than a fourth part of the tract at the end.
- 66. Kaushītaki-brāhmaņopanishad, the 3rd and 4th adhyāyas, p. 703: की पतकी बाद्यणी-पनिषत्। प्रतदेनो ह वै दैवोदासिरिंद्रस्य प्रियं धानोप-जगाम। युद्धेन च पौरूषेण च। ?

This MS. follows the recension represented by Cowell's MSS. F. G.; the passages marked with * in the edition, pp. 105, 108 being omitted.

67. [Bṛihajjābāle] Paippalādopanishad (corresponding to Śarabhopanishad 55, above), p. 711: अस पैप्पलादो ब्रह्माणमुवाच भो भगवन ब्रह्मविष्णुहृद्वाणां मध्ये को वा स्थिकतरो ध्येय: । १

It ends: न च पुनरावतेते इत्याह भगवान् ब्रह्मा इति वृहज्जावाले पैप्पलादोपनिषत्॥ सकृज्जप्ना शिव-सायुज्यमाप्रोति॥ इति पैप्पलादं समाप्तं॥ 68. [Bṛihajjābāle] Pañcabrahmavidyopanishad,
p. 714: भो भो भगवन्नादी किं जातमिति। सद्योजातमिति किमाह भगव इति। ज्ञघोर इति किं वा
भगव इति। वामदेव इति पुनरिति भगव इति तत्पुरुष
इति। पुनरिति होवाच सर्वेषां (!) विद्यानां विप्रदाता
ईशान इति। 0

It ends: कृषां चकारतरते खांतधीम स्नगम खयं इति शाकलीय॥ वृहज्जाबाले पंचबंद्यविद्या उपनिषत् समाप्ता॥

69. Itihāsopanishad, p. 716: वृषादिविक्तुलं(!) ह वै
शिविक्तुलं बभूव तस्यायमितिहास:। कुलं विद्याभूव (!) ।
तद्यो ह स्म मे मिदते स ह स्मै राजा भवित । न किंचित्र्यांचांतिहित:। सो व्रवित यो मामितिहासं ग्राहयेत ।
परमे स्मै दथामिति ततो ब्राह्मण:। संयोग संयुपने।
समादियात्पुरूषो भास्करवित निष्क्रम्य। स रंनं ग्राहयां
चकार। तमपृद्ध कोसिति वा वृषादिष्विरिती तस्माद्ययममितिहासमधीते (!)। ०

b. VOLUME II.

70. Advaitārkopanishad, p. 679: पूर्णमद इति शांति: ॥ श्रों श्रयात श्रद्धयता कोंपिनिषदं (!) व्याख्या-स्थामो यतये जितेंद्रियाय श्रमादिष द्रुणपूर्णाय चित्रसरूपो श्रहमिति सदा भाषयं सम्यिग्नमीलिताश्चो किंचितुन्मीलिताश्चो वांत दृष्ट्या । भूदहरामपरिसि चदानंद्रेजः । कूटरूपं परं ब्रह्मावलोकयन् तदूपो भवति । गर्भजन्म-जरामरणसंसारमहद्भयात्संतारयति । 0

It ends:

गुरुरेव परा काष्टा गुरुरेव परं धनं ।

यस्मान्नदुपदेष्टासी तस्मान्नुरुतरो गुरुरिति ॥

यस्य कृदुचारयित तस्य संसारमोचनं भवति । सर्वजन्मकृतं पापं तत्स्यसादेव नश्यित सर्वीन्कामानवास्नीति
सर्वपुरुषार्यसिद्धिभवति । य सर्व वेदेत्यपिनमत् ॥ पृष्ठि ॥

सर्वेतार्कोपिनमत्समाप्ता ॥

71. Rāmarahasyopanishad, in five adhyāyas,
p. 683: भदं०॥ चौं
सनकाद्या योगिवर्यो चन्चे च च्ययस्त्रया।
प्रद्वादाद्या विष्णुभक्ता हनूमंतमयात्रवीत् (!)॥
वायुपुत्र महावाहो किं तन्वं ब्रह्मवादिनां।

पुरागोष्ट्रष्टादशमु स्मृतिष्ट्रष्टादशस्त्रपि॥

चतुर्वेदेषु शास्त्रेषु विद्यास्वाध्यात्मिके जिप च।
सर्वेषु विद्यादानेषु विद्यसूर्येशशक्तिषु ॥
एतेषु मध्यं किं तत्वं कथय त्वं महाबल ।
हनुमान्होवाच । भो योगींद्राश्च चृषयो विष्णुभक्तासर्थेव च ॥ ०

This is the Hanumad-ukta Rāmopani-shad of the Ātharvaṇa Upanishad, p. 385 seq.; and above p. 115a.

- 72. Rāmapūrvatāpanīyopanishad, p. 699: जों भट्ठं । जों चिन्मये ऽश्मिन्महाविष्णी ॰
- 73. Rāmottaratāpanīyopanishad, p. 707: स्रों भद्रं ॥ स्रों बृहस्पतिह्वाच याज्ञवस्कं यहन् कुरुक्षेत्रं ॰
- 74. Vāsudevopanishad, p. 715: साम्पायं किति

 शांति: ॥ भौं नमस्कृत्य भगवातारदः सर्वेश्वरं वासुदेवं

 पप्रस्त स्वथीहि भगवन् अध्वेपुंड्रविधि द्रव्यमंत्रस्थानादिविधि मे ब्रूहोित । तं होवाच भगवान्वासुदेवः ।

 वैकुंठस्थानादुत्पत्रं मम प्रोतिकरं मङ्गक्केब्रिझादिभिर्धारितं ।
 विष्णुचंदनं ममांगे प्रतिदिनमालिप्तं गोपीभिः । प्रधा
 ठनाडोपीचंदनमाख्यातं मदंगे लेपनं । पुर्खं चक्रती
 थातिस्थतं चक्रसमायुक्तं । पीतवर्शं मुक्किसाधनं भवित ।

 स्वष्य ०
- 75. Mudgalopanishad, p. 719; वाङ्मे १॥ स्रों पुरुषसूक्तार्थितिर्णयं व्याख्यास्यामः। पुरुषसंहितायां पुरुषसूक्तार्थः संयहेण प्रोच्यते। सहस्रशीर्थेत्व स श्रन्दो अनंतवाचकः।

स्रनंतयोजनं प्राह दशांगुलवचस्तथा।
तस्य प्रथमया विष्णोद्देश्वेतो व्याप्तिरोरिता॥
हितीयया चास्य विष्णोः कालतो व्याप्तिरुच्यते।
विष्णोमों स्रप्रदानं च कथितं तु जितीयया॥०

Four sections.

It ends: स्रसकृत्कर्णमुपदिशेत्कवाँगो ध्योताध्या-पकन्न इहजन्मनि पुरुषो भवतीत्मुपनिषत्॥ वाङ्मे १॥ ६ Sandilwayanishad in three adhvayes (of

76. Sandilyopanishad, in three adhyayas (of 15 sections), p. 723: भद्रं । स्नों शांडिन्यो ह वा स्थवीं पप्रस्तात्मलाभीपायभूतमशंगयोगमनुबू हीति। स होवाचायवी। यमनियमासनप्रायायामप्रताहारथारयामप्रताहरथारयामप्रताहरथारयाम्यानसमाथयो इशंगानि। तत्र दश्च यमाः। •

It ends: स्वं यः सततं ध्यायेहेवदेवं सनातनं । स मुक्तः सर्वपायेभ्यो निक्रयसमवाष्ट्रायत्॥ 77. Paingalopanishad, p. 743: खों खप हैनं
पंगलो याज्ञवस्कामुपसमेत्र द्वाद्यावर्षशिष्ठ्रष्ट्रापूर्वेकं परमरहस्यकेवलमनुब्रहोति पप्रखा। सहोवाच याज्ञवस्काः।
सदेव साम्येदमय खासीत्। तिव्यमुक्तविक्रियं सत्यज्ञानानंदं परिपूर्णं सनातनमेकमेवाद्वितिय्यं ब्रद्ध। खस्मबर्ग्याक्रिकास्थाणुस्फिटिकादी जलकाप्यपुरुषरेखादिवत्।
लोहितशुक्षकृष्णागुणमया गुणसामान्यानिवीच्या मूलप्रकृतिरासीत्। 0

It ends with Rigv. I. 22, 20-21: तिह्नणोः परमं पदं विष्णोर्थत्यरमं पदं ॥ खों सत्यमित्युपनिषत् ॥ प्रश्चित् । ॥ प्रश्चित् । ॥

- 79. Mahopanishad, in six adhyāyas, p. 755: आप्पायंत्विति शांतिः ॥ आं अथातो महोपिन पहं व्याख्यास्यामः। तदाहुरेको ह वै नारायण आसीत ब्रद्ध नेशानो नापो अनीयोगी नेमे द्यावापृथियो न नक्षत्राणि न सूर्यो न चंद्रमाः स एकाकी नरमेत तस्य ध्यानांतस्थस्य यज्ञस्तोममुच्यते। The first adhyāya corresponds on the whole to the Mahopanishad of the former collections.

Adhy. II. begins: श्रों शुको नाम महातेजो खरूपानंदतत्पर: । It ends: इत्याह भगवान् हिर-ख्यमभै: जाप्येनामृतत्वं च गछतीत्पुपनिषत् ॥ मष्ठोध्याय:॥ श्राप्यार्थत्विति । महोपनिषत्समाप्ता ॥

80. Sarirakopanishad, p. 799: सह 0॥ श्रों श्रथात: पृतिव्यादिमहाभूतानां समवायत् श्ररीरं यत्किंदिनं सा पृथिवी यहुवं तदापो यदुणां तत्तेनो यत्संचरित स वायुर्येन्स्निरं तः।काशं 0 See above, Up. 61.

81. Yogasikhopanishad, in six adhys., p. 801:
सह १॥ स्रों
सर्वे जीवा: सुखैटुं:खेर्मीयाजालेन वेष्टिता: ।
तेषां मुक्तिः कथं देव कृपया वद शंकर ॥
सर्वेशिद्धिकरं मार्गे मायाजालिनकृंतनं ।
जन्ममृत्युजराष्याधिनाशनं सुखदं वद ॥
इति हिरस्यगभीः पप्रच्छ । स होवाच महेश्वरः ।
नानामार्गस्त दुष्पापं केव त्यं परमं पदं ।

सिडिमार्गेण लभते नात्यथा पद्मसंभव ॥

पतिता शास्त्रजालेषु प्रज्ञा या तेन मोहिता।

It ends:

कर्णधारं गुरुं प्राप्य तद्वाकां अववद् दृढं। अध्यासहसनाज्ञका (!) तरंति भवसागरिमत्युपनिपत्॥ षष्टो थ्यायः॥ सह ०॥ योगज्ञिकोपनिवत्समाप्ता॥

स्वात्मप्रकाशरूपंतत् किंशास्त्रेण प्रकाश्यते॥०

82. Turīyātītāvadhūtopanishad, p. 827: पूर्णमद इति ज्ञांति: ॥ कों अय तुरिस्पातीतावधूतानां को उपं मार्गस्तेषां का स्थितिरिति पितामहो भगवंतं पितरमा-दिनारायखां परिसमेत्योवाच । तमाह भगवां नारायखो यो उयमवधूतमार्गस्थो लोके दुर्लभतरो न त वाह्न्यो यद्येको भवति स एव नित्यपू: स एव वैराग्यमूर्तिः स एव ज्ञानाकारः स एव वेदपुरुष इति ज्ञानिनो मन्यते । महाप्रुषो यस्ति इतं मय्येवावित्वष्ठते ०

It ends: प्रणवात्मकत्वेन देहत्यागं करोति यः सो व्यथूतः स कृतकृतो भवतीत्पर्यानपत्॥ ^o See Paramahamsopanishad, in Ath. Up., p. 417 seq.

83. Sannyāsopanishad, p. 829: साप्पायंत्वित शांति: ॥ स्रों स्रथात: सन्यासोपिनपदं व्याख्यास्यामो यो उनुक्रमेण संन्यस्पति स संन्यस्पो (!) भवति कोऽयं स उच्यते क्यं संन्यस्थो भवति य स्नात्मानं क्रियाभिगुप्तं करोति मातरं पितरं भायी पुत्रान्वंधूननुमोदियत्वा ये चान्यत्विंजस्तान्स- वीश्व पूर्ववद्वृणीत्वा विश्वानरेष्टिं निविवेत्सवेस्वं दद्याद् ०

It ends:

यस्तु द्वादशसाहसं प्रणवं जयते ब्रन्वहं। तस्य द्वादशभिर्मानैः परं ब्रद्ध प्रकाशत इत्युपनियत्॥ श्राप्पायन्तिति शांतिः॥

84. Paramahamsa-parivrājakopanishad, p.843:
भद्रं ॥ ऋों सय पितामहः खिपतरमादिनारायणमुपसमेत्र प्रणम्य पप्रच्छ। भगवं त्वन्मुखाद्व क्षीत्रमध्मेक्रमं सर्वे

श्रुतं विदितमवगतिमदानीं परमहंसपरिव्राज्ञिकलक्ष्यं वेदितुमिच्छामि । करिपरिव्रजनाधिकारि कीदृशं परि-व्राज्ञकलक्ष्यं । कः परमहंसः । परिव्राज्ञकतं कथं तत्सर्वे मे ब्रूहीति । स होवाच भगवानादिनारायगः । सहुरुसमीषे सकलविद्यापरिश्रमज्ञो ०

It ends: प्रणवानुसंधानेन यः कृतकृतो भवित स परमहंसपरिवाडित्युपनिषत्॥ अद्वं । •

85. Akshamālikopanishad, p. 849: वाङ्गे ०॥ स्त्रों स्वय प्रजापितर्गृहं पप्रस्त । भो ब्रह्मनस्रमालभेदिव-धिं बूहीति । सा किंल्रस्त्रणा कित भेदा सस्याः कानि सूत्राणि कथं घटनाप्रकारः का प्रतिष्ठा कैशिथिदेवता किं फलं चेति । तं गुहः प्रत्याच ०

It ends: य रवमञ्जमालिकया जन्नो मंत्रः सद्यः सिद्धिकरो भवतीत्वाह भगवान्गुहः प्रजापितिमित्रुपिनपत्॥ वाङ्मे १॥

- 86. Avyaktopanishad, p. 855: आप्पायंत्विति ।। च्यों पुरा किलेदं न किंचनासीत द्यीनीतिरक्षं न पृथि-वी । कोवलं ज्योतिरूपमनाद्यनंतमनस्वस्पूलरूपमरूपं रूपवद्वित्रेयं ज्ञानरूपमानंदमयमासीत्। तदनन्यस्रहेदा-भूत् (!)। हरितमेकं रत्नमपरं तत्र यद्रक्तं तत्युंसो रूपम-भूत्। यद्वरितं तन्मायायाः । तौ समागच्छतः । तयो-वीर्यमेव नंदत्रदवर्थतं तदंडमभूद्वेमं तत्परिणममानमभूत्। ततः परमेष्टी व्यजायत सो अभिजज्ञासत्। किंमे कुलं किं में कृत्यमिति तं ह वागदूश्यमानाभ्युवाच। भो भो प्रजापते। त्वमव्यक्तादुत्पत्रोऽसि व्यक्तंते कृत्यमिति। किमव्यक्तं यस्मादहमाशिषं किं तद्यक्तं यन्मे कृत्यमिति सो डब्रवीत्। अविशेषं हि तत्। सोम्यतेजो यदविशेषं तद्यकः। तचे जिज्ञहास्यसि मावगच्छेति। स हो वाच कैपालंब्रह्मवाग् यदसि शंसात्मानमिति । सात्वब्रयीत् तपता मां जिज्ञासखेति । सहस्रं समा ब्रह्मचर्यमध्युवा-साध्युवास ॥ १॥ Seven sections.
- 87. Ekāksharopanishad, p. 861: सह । स्रों रकाक्षरं त्वक्षरतो शिस सोमे सुपुद्धया चेह दूढी न रकः (!)।

तं विश्वभूभूतपतिः पुराणः पर्जन्य एको भुवनस्य गोप्ता ॥

विश्वे निमरनः पदवी कवीनां त्वं जातवेदो भुवनस्य नायः। स्वज तमग्रे स हिराखरेता यहस्त्वमेवैकविभुः पुराणः॥ प्राणः प्रसृतिर्भुवनस्य योनिर्व्याप्तं त्वय स्कपदेन विश्वं। त्वं विश्वभूयोनिषरां (!) सुगर्भे कुमार स्को विशिखे सुधन्वा॥

वितत्य बार्ण तरुणार्कवीर्ण योमांतरे(ब्यो॰?) भासि हिरुख्यमभै:।

भासा त्वया व्योम्नि कृतं सुतार्स्यस्त्वं वै कुमारस्त्व-मरिष्टनेमिः॥

त्वं वज्रभृद्भूतपितस्वमेव कामः प्रजानां निहितोसि सोमे।
स्वाहास्वधायश्च ववद्भूरोति रुद्रः पज्नूनां गृहया निरुग्नः॥
धाता विधाता पवनः सुपर्णो विष्णुर्वराहे रजनीरहश्च।
भूतं भविष्यत्मभवः क्रियाश्च कालः क्रमस्त्वं परमाह्यरं च॥
सूचो यज्नूषि प्रसर्वते वक्षा समासीससादुसुरंतरिह्यम् ।
त्वं यज्ञनेता हुतभुग्विभुश्च रुद्रास्तदा दैत्यगणा वसुश्च ॥
स एष देवो दंबरयानचक्रे सन्ये उभ्यतिष्ठेत तमो-

निहंद्यः (!) । हिरएमयं यस्य विभाति सर्वे च्योमांतरे रिश्मिन्नं .सुनाभिः ॥ ⁰

Five more couplets.

88. Annapūrnopanishad, in four adhyāyas,
p. 863: भद्रं ॥

श्रों निदाघो नाम योगींद्र शुभुं ब्रह्मविदां वरं।

प्रणम्य दंडवङ्गमावृद्धाय स पुनर्मुनिः॥

प्रशासनाय दडवहूमावृद्धाय स पुनमुग्तः ॥

श्वास्मतत्वमनुब्रहीत्वतं पप्रच्छ सादरं ।

कयोपासनया बद्धवीदृशं प्राप्तवानिस ॥

तां मे ब्रूहि महाविद्यां मोश्वसाम्राज्यदायिनीं ।

निदाय त्वं कृतायों ऽसि शृणु विद्यां सनातनां ॥

यस्य विज्ञानमात्रेण जीवन्मुको भविष्यस्मि ।

मूलशृंगाटमध्यस्या विद्नादकलाश्रया ॥

नित्यानंदा निराधारा विख्याता विल्साकचा ।

विष्वेणी महालक्ष्मीः कामस्तारो नितस्तथा ॥ ०

It ends: अन्नपूर्णोपनिषदं यो ज्योते गुर्वेनिग्रहात्। स जीवन्मुकतां प्राप्य ब्रद्धेव भवति स्वयमित्युपनिषत्॥०

89. Sūryopanishad, p. 887: स्रों भद्रं । स्रों स्वयं मूर्याधर्यागीरसं व्याख्यास्यामः । ब्रब स्विधः । गायत्री छंदः । सादित्यो देवता । हंसः सो इहमिनना-रायण्युकं चीतं हुले बा सिक्तः । वियदादि स्वर्गसंयुकं बीले चतुर्विधपुरुषाचित्रिध्यये विनियोगः । पट्रस्रा रूढेन चीनेन पडंगं। रक्तां वृत्तसंस्थितं । ०

90. Akshyupanishad, p. 891: सह । खों खय ह सांकृतिभैगवानादित्यलोकं जगाम। तवादित्यं नत्वा चाखुप्मतिविद्यया (!) तमस्तुवत्। खों नमो भगवते श्रीसूर्यायाधितेजसे नमः। खों खेचराय नमः खों महासेनाय नमः। खों तमसे नमः। खों तेजसे नमः। खों तमसे नमः। खों तेजसे नमः। खों सत्याय नमः। खसतो मा सहमय तमसो मा ज्योतिर्गमय मृत्योभीममृतं गमय। उष्णो भगवं भूचीहृषः (!)। हंसो भगवां भुचीहृषः (!)। प्रतिहृष्यः। एवं चाखुप्मतिविद्यया स्तृतः सूर्यनारायणः सुप्रीतो ज्ववीत्। विश्वहृष्यं घृष्णिसंजातवेदनं। हिर्यमयं ज्योतिहृषं तपंतं। सहस्ररिमः ज्ञात्या वर्तमानः पुरुषः। प्रजानामुद्यत्येष सूर्यः। खों नमो भगतते श्रीसूर्यायादित्या-याधितेजसे मे वाहिनी वाहिनी। ०

It ends: आनुदममलं (!) शुद्धं। मनो वाचाम-गोचरं प्रज्ञानयनमानंदं। ब्रह्मास्मीति विभावयेदित्युप-निधत्॥ सह ०॥ अस्पूपिनधत् (! thus also at the beginning) समाप्ता॥

- 91. Adhyātmopanishad, p. 895: पूर्णमद १। जों जंत: जारीरे निहितो गुहायामन एको नित्यमस्म पृथिवी- जारीरं। यः पृथिवीमंतरे संचरन्यं पृथिवी न वेद। यस्यापः जारीरं यो उपो उतरे संचरन्यं गृथिवी न वेद। यस्य तेजः जारीरं यस्तेजो उतरे संचरन्यं तेजो न वेद। यस्य वायुः १। यस्याकाजाः १। यस्य मनः १। यस्य वृद्धः । यस्याहंकारः १। यस्य चित्तं १। यस्याव्यक्तं १। यस्याह्यं १। यस्य मृत्युः १ वेद। स एष सर्वभृतांतरान्तापहत्तपाप्मा दिथ्यो देव एको नारायणः। १
- 92. Kundinakopanishad, p. 901: स्रों साप्पाय-न्वित शांति:॥

कों ब्रह्मचर्गिश्रमे खीं गुरुशुश्रूषणे रतः।
वेदानधीत्मनुज्ञात उच्चते गुरुणाश्रमी ॥
दारामाहृत्य सदृश्मिनमाधाय शिक्ततः।
ब्राह्मीमिष्टिं यजेत्रासामहोरात्रेण निर्वेषेत् ॥
संविभन्य सुतानधें ग्राम्यकामान्विमृत्य च।
संवरन्वनमार्गेण शुची देशे परिभ्रमन् ॥
वायुभक्षो डंबुभक्षो वा विहितैः कंदमूलकैः।
स्वश्रीरे समाप्याय पृथियां नाशु पातयेत् ॥
सह तेनैव पुरुषः कयं संन्यस्त उच्यते।
स नामदेयो यिसंस्तु कथं संन्यस्त उच्यते॥

- 93. Sāvitryupanishad, p. 905: खाप्पा०॥ खों कः सिवता का सावित्री। खिंग्नरेव सिवता। पृथिवी सावित्री। सावित्री पत्रािंगस्तिष्णृथिवी ते हे योनिस्तिरेकं मिथुनं। कः सिवता का सावित्री। यहण श्व सिवता(पः) सावित्री। स यत्र वहणस्तदापो। यत्र वा। खापस्तहरूणस्ते हे०। वायुरेव सिवता खाकाशः सावित्री०। यत्र श्व सिवता खंदांसि सावित्री०। स्तनियालुरेव सिवता विद्युत्सावित्री०। खादित्य श्व सिवता हीः सावित्री०। चंद्र श्व सिवता नद्यत्राणि सावित्री०। मनः सिवता वाक सावित्री०। पुरुष श्व सिवता स्त्री सावित्री० तदेकं मिथुनं। तस्या श्व प्रथमः पादो भूस्तस्तिवतुवैरेख्यमित्याग्निवे वरेख्यमापो वरेखं०
- 94. Ātmavidyopanishad, p. 907: भरं । सों अयांगिरास्त्रिविधः पुरुषो जायत सात्मांतरात्मा परमात्मा चिति । त्वक्चमैनांसरोमांगुष्टांगुल्यपृष्टवंज्ञनय ९ See Ātmopanishad, Āth. Up., p. 299 seq.; and MS. 1726, Up. 9 (p. 109), with which it coincides pretty closely, as far as that text goes, except the end, where this MS. reads: संस्कारो नास्ति । स्नात्मसंज्ञः ज्ञिवः शुद्ध एक एवाइयः सदा ब्रह्मस्पत्मया ब्रह्म केवलं प्रतिभासते । जाग्रद्रूपत्मयाप्रेतद्ववेच प्रतिभासते । विद्याविद्यादिभेदेन । भावाभावादिभेदतः । गुरुज्ञिष्णादिभेदेन ब्रह्मेच प्रतिभासते । etc., for more than double the extent of the printed text (and MS. 1726).
- 95. Páśupatubrahmopanishad, p. 911: भद्रं ॥ खों खप ह वै खयंभुब्रेझा प्रजा: मृजानीति कामकामो जायते। कामेश्वरी वैश्ववणः। वैश्ववणो ब्रह्मपुत्री वा-रुकिस्प (!) खयंभुं परिपृद्धति। जगतां का विद्या का देवता। जाग्रजुरीययोन्यको देवः। यानि कस्य वज्ञानि। कालाः कियत्प्रमाणाः। 0

It ends:

ब्रह्मा विज्ञानसंपन्नः प्रतीतमिष्ठलं जगत् । पञ्चनिष सदा नैव पञ्चिति स्वात्मनः पृथिगत्पुपनिषत् ॥०

96. Parabrahmopanishad, p. 919: भद्रं । श्रों श्रथ हैनं महाशालः शौनको जंगीरस (!) भगवं । पिप्प- लादं विधिवदुपसनः पप्रञ्ज । दिव्ये ब्रह्मपुरे संप्रतिष्ठिता भवंति कर्ष सृनन्नियात्म स एव महिमा विभन्य एव

महिमा हि विभुः। क एप तस्मै स होवाच एतत्सत्यं यत्मव्रवीमि ब्रह्मविद्यां परिष्ठां देवेभ्यः प्राणेभ्यः परब्रब-पुरे विरज्ञो निष्कळं श्रीभ्रमक्षरं विरज्ञं विभाति। स नियक्षति मधुकरराश्यानिर्मेकः (!)। स्वक्षः स पुर-स्थितः। ०

 $It\ ends$: वहि:प्रपंचिशिकोपवीतित्वमनादूत्य प्रख-वहंसशिकोपवीतत्वमवलंब्य मोश्वसाधनं कुर्यादित्याह भगवान् शीनक इतुपनिषत् $^{
m 0}$ ॥

97. Avadhutopanishad, p. 923: खों सह । खों खप सांकृतिभेगवंतमवधूतं दत्तात्रेयं परिसमेत पप्रछ । भगवन् को व्वधूतः । तस्य का स्थितिः । किं कमे । किं संसरणिमिति । तं होवाच भगवान्दत्तात्रेयः परमका-रुणिकः ।

श्रह्मरत्वाद्वरेख्यत्वाद्भूतसंसारवंधनात् । तत्वमस्यादिल्रध्यत्वादवधूत इतीयेते ॥ यो विलंघ्याश्रमानृणां नात्मत्येव स्थितः सदा । श्रितवर्णाश्रमो योगौ श्रवधूतः स कथ्यते ॥ ०

It ends; रवं विदित्वा खेळाचारपरो भूयादों सत्यामित्यपनिषत्॥ ०

98. Tripurātapanopanishad, p. 927: भद्रं । स्रो स्वीतिस्मनंतरे भगवान्यानापत्वं वैकावं विलयकारणं रूपमाष्ट्रित्व विपुराभिधा भगवतीत्वेवमादिशक्त्या भूभुवः सुवस्त्वीणि स्वर्गभूषाताळानि विपुराणि हरमायात्मकेन हींकारेण हन्नेसास्या भगवती विकूटावसाने निलये विलये धाम्नि महसा घोरेण व्याप्पोतिन नैवेयं भगवती विपुरित व्यापद्यते। तत्सवितुवैरेणियं भगीं ?

It ends: तस्मादेतां तुर्यी श्रीकामराजिय्यामेकद-श्रधा भित्रमेकाश्चरं ब्रद्धीत यो जानीते स तुरिय्यपदं प्राप्नोति य स्वं वेदेति महोपनिषत् ॥ <u>पंचमोपनिषत्</u> ॥ भद्गं १॥ विषुरातपनोपनिषत्समाप्ता ॥

99. Devyupanishad, p. 947: भद्रं०॥ स्रों सर्वें

● वै देवा देवोमुपतस्युः। कासि त्वं महादेवि। साववीद्
स्वहं ब्रह्मस्वरूपिणी। मत्तः प्रकृतिपुरुषात्मकं जगत्
श्रूत्यं चाणूत्यं च। सहमानंदानानंदो ऽहं विज्ञानाविज्ञानो हं(!) ब्रह्माब्रह्मणी वेदितव्ये इत्याहायर्वणी श्रुतिः।
स्वहं पंच भूतात्महं पंच भूतानि। सहमिस्छं जगत्।
वेदो ऽहमवेदो ऽहं विद्याहमिवद्याहं। स्रजाहमनजाहमधन्नोधंवे च तिर्येक् चाहं।

It ends: भौमाश्चित्यां महादेवीसंतिथी जप्त्वा महामृत्युं तरित । य स्वं वेदेतुपनिषत् ॥ °

100. Tripuropanishad, p. 951: वाङ्मे । श्री तिम्रः पुरिस्तिपथी विश्वविधिणी स्रत्रा कथा सम्राम्य सिन्निविष्टाः।

स्विधिष्ठायैना स्वनरा पुराणी महत्तरा महिमा देवतानां॥
नव योनि नव सक्राणि दीधिरे नवैव योगा नव
योगिन्यस्थ ।

नवानां चक्रा ऋधिनाषास्योनां नव भद्रा नव मुद्रा महीनां॥ ⁰

It ends:

परिसृता हिवता भावितेन प्रसंकोचे गिळिते वैमनस्तः।

श्रवः सर्वस्य जगतो विधाता धर्ता हर्ता विश्वरूपत्वमेति॥

इयं महोपिनमत् त्रिपुयीयामस्त्रयं परमागिर्भिरिके(!)

एम चुग्यनुः परमेतच सामायमपर्वेपन्ना च विद्या॥

स्रों स्रों होमित्युपिनमत्॥ वाङ्मे १॥ त्रिपुरोपिनय
त्समाप्ता॥

101. Kathopanishad (!), p. 953: सह । खों ॥ देवा ह वै भगवंतमब्रुवनधीहि भगवन् ब्रह्मविद्यां। स प्रजापतिरब्रवीत् सिश्वान्केशान्निष्कृष्य विमृज्य । यज्ञी-पवीतं निष्कृष्य पुत्रं दृष्टा त्वं ब्रह्म त्वं यहस्त्वं वश्ट्रारः। त्वमोकारस्त्रं खाहात्वं खधात्वं धाता (त्वं) विधाता। खय पुत्रो वदत्यहं ब्रह्माहं यज्ञो व्हं वपद्वारो व्हर्मोकारा sहं खाहाहं खथाहं थाताहं विधाताहं त्वष्टाहं प्रतिष्ठा-स्मीति तान्येतान्यनुत्रजनात्रु पातयेत् यदश्रु पातयेत्प्रजां विश्विद्यात् प्रदक्षिणमावृत्यैतच्यैतचानवेश्वमाणः (!) प्रया-याति स खर्गों भवति । ब्रह्मचारी वेदमधीत वेदोक्ता-चरितब्रबचयों दारानाह्य पुत्रानुत्याद्य ताननुरूपादि-भिविततेष्ट्या च शक्तितो यज्ञैस्तस्य सन्यासो गुरुभिरनु-ज्ञातस्य बांधवैश्व सो ऽरायं परेत्य द्वादशरात्रं पयसा-रिनहोत्रं जुहुयाट् द्वादशरात्रं पयोभक्षः स्याट् द्वादशरात्र-स्यांते अग्नये वैश्वानराय प्रजापतये च प्राजापत्यं चर्ह वैष्णवं त्रिकपालमिनं संस्थितानि पूर्वीण दारुपात्रा-ख्यनी जुहुयान्मृष्मयान्यमु जुहुयात् तैजसानि गुरवे दद्यात् मा न्वं मामवहाय परागा नाहं न्वामवहाय परा-गामिति । गाहेपत्रदक्षिणाग्नाहवनीयेष्वरणिदेशाङ्गस्म-मुष्टिं पिबेदित्येके । सशिलान्केशानिम्कृष्य विस्त्य यत्रो-पत्रीतं भूखाहेत्यमु जुहुयादत जध्वमनश्चनमपां प्रवेशम-रिनप्रवेशं वीराध्वानं महाप्रस्थानं वृद्धाश्रमं वा गच्छेत्। पयसा यत्प्रास्त्रीयात्सो इस्य (?) सार्यहोमो यत्प्रातः सो डयं प्रातिवहंशे । यत्पीकिमास्ये तत्पीकिमास्यं यद्वसंते केशक्षमश्रुलोमनलानि वापयेत्सो क्स्याग्निष्टोमः संन्य-स्याग्नि न पुरावर्तयेद्यन्मृत्युजीयमावहम् (! see Ath. V., xi. 8, 1) इत्यध्यात्ममंत्रान्पठेत् खिस्त सर्वजीवेभ्य इत्युक्त्यात्मानमन्त्रयं द्यायं (!) तद्ध्ववाहुविमुक्तमार्गो भवे-दिनकेतश्चरेदिभिक्षायी यितं चन दद्याञ्चवेकं (!) न धावयेक्तंतुसंरक्षणांचे वववजीमिति ॥ तदिप श्लोका भवंति ।

कुंदिकां चमसं शिकां चिविष्टपमुपानहीं ।
शीनोपघानिनों कंदां (? कंदुं) कीपोनाछादनं तथा ॥
पवित्रं सानशाटी च उत्तरासंगमेव च ।
यद्गोपविते वेदांख्य संवे तह केंग्रेडितिः ॥
सानं पानं तथा शीचमिद्धः पूताभिराचरेत् ।
नदीप्रलीनशाया स्थाद् देवागारेषु वा स्वपेत् ॥
नात्यंचे सुखदुःसाभ्यां शरीरमुपतापयेत् ।
स्तूयमानो न तुष्येत निंदितो न श्वेन्परान् ॥
ब्रह्मचर्थेण संतिष्ठेदप्रमादेन मस्करो ।
दर्शनं स्पर्शनं केंटिः कीर्तनं गुद्यभाषणं ॥
संकल्पो उध्यवसायस्य क्रियानिवृत्तिरेव च ।
एतन्मेषुनमष्टांगं प्रवदंति मनीविणः ॥ ०

36 more slokas, the last of which is:
सर्ववेदांतिसद्धांतसारं विच्य यथार्थतः।
स्वयं मृत्या (? मृत्वा) स्वयं भूत्वा स्वयमेवाविशयत
इत्पनिषत्॥

सह । कठोपनिचत्समाप्ता॥

102. Bhāvanopanishad, p. 959: भदं । खों। श्रीगुरुपरमकारणभूता श्रीतः। ते नवरंग्ररूपा देहा:। नवशितमयं श्रीचन्नं वारा हि पितृरूपा कुरुकू चा (sic) विचिदेवता। माता पुरुषायी: सागराः। देहो नवर-लडीपः। खाधारनवकमुद्रा श्रात्रयः। न्वगादिसमधातु-भिरनेकै: संयुक्तैः संकट्याः कट्यतरवः तेजः कट्यको ध्यानं। व

It ends: तस्य देवतात्त्येकसिद्धिः चिंतितकायी-ख्ययन्त्रेन सिध्यंते स एव ज्ञिवयोगीति कथ्यते । इत्युप-निषत् ॥ ०

103. Śrī-Rudrahridayopanishad, p. 963: सह । स्वों दृदयं कुंडली भरम रुद्राक्ष्मणद्देनं । तारसारमहावाक्यपंचब्रद्धाग्निहोत्रकं ॥ स्वों प्रणम्य शिरसा पादी शुको व्यासमुवाच ह । को देव: सर्वेदेवेषु किस्मन्देवास्त्र सर्वेशः ॥

कस्य शिश्रूषणात्रितं प्रीता देवा भवंतु मे । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच पिता शुक्तं॥ श्रीवेदय्यास उवाच। सैवेदेवात्मको रूद्रः

सर्वे देवाः शिवात्मकाः । रुद्रस्य दक्षिणे पार्श्वे रिविकेझा त्रयो अनयः ॥ ० It ends:

स यो ह वैतापरमं ब्रह्म यो वेद वै मुनिः। ब्रह्मैव भवति स्वस्यः सचिदानंदमात्रक इत्युपनिषत्॥०

104. Yogakundalyupanishad, p. 967: सह । स्रों हेतृद्वयं हि चित्तस्य वासना च समीरणः। तयोविनष्ट एकस्मिंस्तद्भाविष विनश्यतः॥ तयोरादौ समीरस्य जयं कुयौत्तरः सदा। मिताहारश्वासनं च शक्तिवालस्तितीयकः॥ एतेषां लक्षणं वस्त्ये शृणु गौतम सादरं। सुन्तिगधमधुराहारश्चतृषीशिविवर्जितः॥ भुज्यते शिवसंप्रीत्यै मिताहारः स उच्यते। स्तासनं दिविधं प्रोक्तं पसं वज्रासनं तथा॥ कवींस्पिर चेद्वते उभे पादतले यथा। पद्मासनं भवेदेतत्सवैषापप्रणाशनं॥ ०

About 160 slokas. It ends:

जीवन्मुक्तपरं त्यक्का खदेहे कालमान्कृते।
विज्ञात देहमकत्वं (!) पवने स्वंदतामिव ॥
जजन्दमस्पर्शमरूपमत्ययं तथारसं नित्यमगंधव यत्।
जनाद्यनंतं महतः परं भुवं तदेव जिष्ययमलं
निरामयमित्युपनिषत् ॥ ०

105. Bhasmajābālopanishad, p. 981: भद्दं ०॥ खॉ खप नावालो भुमुंडः केलामिश्वाखरावासमीं कारखरूपिणं महादेवमुमार्थकृतशेखरं सोमसूर्यीग्निनयनं अमृतंदुरिवप्रभं व्याध्यवमीवरधरं मृगहस्त भस्मोद्धूलितिवग्रहं
तियिक्रिपुंड्ररेखाविरानमानफालप्रदेशं स्मितपूर्णपंचिषयपंचाननं वीरासनारूढमप्रभेयमनाद्यनंतं निष्कलं निर्गुणं
शांतं निरंजनमनामयं हुंफर्क्वीणं शिवनामान्यनिश्नमुचरंतं हिरस्यवाहं हिरस्यरूपं हिरस्यवर्णं हिरस्यनिधिमद्वेतं चतुर्णं ब्रद्धविष्ण्रह्रातीतमेकमाशास्यं भगवंते शिवं
प्रस्यम्य मुहुर्मुहुर्भ्यचित्रीफलदलस्तेन भस्मना च नतोन्नमांगः कृतांनिलपुरैः पप्रख देहि भगवन्वेदसारमुदृत्य
चिपुंद्रविधं यस्मादन्यानपेद्यमेव मोद्योपलिस्यः। किं
भस्मनो द्वयं कानि स्थानानि ०

It ends: ततस्त्राप्रमादेन निवसेदप्रमादेन निवसे-त्काश्यां लिंगरूपिख्यामित्युपनिषत् ॥ भद्गं १॥ 106. Rudrajābūlopanishad, p. 993: खाप्पायंत्विति
शांतिः ॥ खों खण होनं कालाग्निरुद्धं भुमुंडः पप्रछ ।
स्द्राखोत्पित्तस्तद्धारणा किं पल्लिनित । तं होवाच
भगवान् कालाग्निरुद्धस्त्रप्रवधार्यमहं निमीलिताक्षो
भवन् तेभ्यो जलविंदवो भूमौ पिततास्ते स्द्राखा जाताः
सर्वानुग्रहाणीय तेषां नामोच्चारणमात्रेण दशगोप्रदानपलं
दशैनस्पर्शनाभ्यां द्विगुणं फलमत जध्वे वक्षं न
[श]क्कोमि । तत्रैते छोका भवंति ।

कस्मिन् स्थितं तु किं नाम कर्य वा धार्यते नरैः। कित भेदमुखान्यत्र कैंमैत्रैधीयेते कर्यः॥ दिव्यवर्षसहस्राणि चस्रुरुन्मीरितं मया। भूमाविश्वपुराभ्यां तु पतिता जलविंदवः॥ °

It ends: ब्रह्महत्मासुरापानस्वर्णस्तेयगुरुदारगमनतत्संयोगपातकेथः पूतो भवित सर्वतीर्थफलमञ्जते पिततसंभाषणात्पूतो भवित पंक्तिशतसहस्रपावनो भवित ।
शिवसायुज्यमवाप्नोति न च पुनरावर्तते इतुपनिषत्॥०

107. Ganapatyupanishad, p. 999: भद्रं । श्रो नमस्ते गणपतये त्यमेव प्रत्यक्षं तत्वमनसी त्यमेव कोवलं कर्तासि त्यमेव्यलं (!) धर्ता त्यमेव कोवलं ब्रद्धाः त्वं साक्षादात्मासि । नित्यं श्रुतं विध्य सत्यं विध्यः। अवतु मां अवतु वक्षारं। अवदातारं। अव श्रोतारं। प्रित्यं श्रोतारं। प्रत्यं श्रीतारं। प्रत्यं श्रीतं। प्रत्यं श्रीतारं। प्रत्यं श्रीतं। प्रत्यं श्रीतं। प्रत्यं श

महापायात्ममुख्यते महादोषात्ममुख्यते स सर्वविद्ववति । स सविद्ववति (!) य स्वं वेदेत्युपनिषत्॥ ०

108. Darśanopanishad, in 10 sections, p. 1003: साधार्यन्तित शांति: ॥

खों दत्तात्रेयो महायोगी भगवान्भूतभावनः ।
खतुभुनी महाविष्णोयोगसाखान्यदीखितः ॥
तस्य शिष्यो मुनिवरः सांकृतिनीम भिक्तमान् ।
पप्रछ गुरुमेकाते प्रांत्रिलिविनयान्वितं ॥
भगवन् ब्रूहि मे योगं साष्टांगं सप्रपंचकं ।
येन विज्ञाननात्रेण जीवन्मुको भवाम्यहं ॥
सांकृते शृणु वस्यामि योगं साष्टांगदर्शनं ।
यमस्र नियमश्चेव तथैवासनमेव च ॥
प्राणायामस्तथा ब्रह्मप्रयाहारस्ततः परं ।
धारणा च तथा ध्यानं समाधिश्वाष्टमं मुने ॥ ०

It ends:

यदा पश्यित चात्मानं केवलं परमार्थतः। मायामात्रजगत्कृत्वं तदा भवित निवृतिः॥ येन मुक्तः स भगतान् दत्तात्रेयो महामुनिः । साकृतिः खस्व(रू)पेण सुखमास्ति (!) विनिर्णयः॥ खा०॥

109. Tārasāropanishad, in 3 sections, p. 1019:

पूर्ण १ ॥ वृहस्पतिरुवाच याज्ञवल्लां । यद (नृ) कुरुक्षेत्रं

देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं तस्माद्यत्र
. क्षचन गच्छेदेवतन्ये ते दिदं (!) वै कुरुक्षेत्रं देवानां
देवयजनं । सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमिनुक्तं वै कुरुक्षेत्रं ।
देवानां देवयजनं सर्वेषां ९ ज्ञयमुग्वेदः प्रथमः ॥

स्रोमित्येतदश्चरं परं ब्रह्म तदेवीपासितव्यं। ० यज्ञवेदी द्वितीयः॥

ष्यप हैर्न भारद्वाजो याज्ञवस्क्यमुवाच । कैर्निजैः परमात्मपत्तो भवति ⁰

It ends with Rigv. I., 22, 20-1: तिह्नणोः परमं पदं विष्णोर्थत्परमं पदिमत्युपनिषत् । सामवेद-स्तितोयः पादः ॥ पूर्णे ॥

110. Mahāvākyopanishad, p. 1023: भदं । चौं चय होवाच ब्रह्मा खपरोष्मानुभवपरोपिनमदं व्याख्या-स्याम:। गुझाहुझतरमेषा न प्राकृतायोपदेष्टव्या। सानिकायांतमुखाय परिशिष्ठपूषवे (!)। खय संस्मृतिवंध-मोखयोविद्याविद्ये चक्षुषी। उपसंहृत्य विद्याय। खवि-द्यालोकांडसमो दृक्। तमोमोहशरीरप्रपंचमाब्रद्धस्याव-रांतं खनंताबिलाजांडभूतं। निबिल्हिनगमोदितसकाम-कमिव्यवहारो लोक:। नैपोधकार खयमात्मा। ०

It ends: सर्ववेदपारायणपुरुषं रुभते। श्रीमहा-विष्णुसायुज्यमवाप्रोतीत्पुपनिषत्॥ भट्गं०॥

111. Pañcabrahmopanishad, p. 1025: सह ॥ स्रों स्थय पेप्पलादो भगवान्। भो किमादो किं जातिमिति सद्यो जातिमिति। किं भगव इति स्रघेर इति। किं भगव इति वामदेव इति। किं वा पुनरिमे भगव इति तत्पुरुष इति । किं वा पुनरिमे भगव इति तत्पुरुष इति । सर्वेषां दिव्यानां प्रेरियता ईशान इति ईशानो भूतभव्यस्य सर्वेषां देवयोनीनां किति वर्णाः किति भेदाः किति शक्तयो यत्सर्वे तहुद्धं तस्मै नमो महादेवाय महारुद्धाय प्रोवाच तस्मै भगवान्महेशः।

गोप्पाझोप्पतरं लोके यद्यस्ति शृणु शाकल । सद्योजातं मही पूषा रमा ब्रह्म चिवृत्खरं॥ ⁰ It ends:

स्तयं हृदि स्थितः साख्यां सर्वेषामिवशेषतः । तेनायं हृदयं प्रोक्तं शिवः संसारमोच (!) इत्युपनिषत् ॥ सह १॥ 112. Prāṇāgnihotropanishad, p. 1029: सह । स्वां अथातः सर्वापिनिषत्सारं संसाराज्ञानातीतमनस्कं शारीरपत्नं व्याख्यास्थामो यस्मिन्नेव पुरुषः शरीरे विनाप्पिमहोत्रेण विनापि सांख्येन संसार्विमृक्तिभैवतोति। See Āth. Up., p. 260 seq. This MS. has no sectional division.

113. Gopāla-pūrvatāpanīyopanishad, p. 1033: भद्रं ।। जो सिन्नदानंदरूपाय •

It ends: तं भजेद स्रों तत्सदित्युपनिषत् ॥ भद्गं०॥

114. Gopāla-uttaratāpanīyopanishad, p. 1039: भद्रं ।। एकदारो (!) व्रजस्तियः सकामाः ॰

It ends: गच्छध्यं खालयांतिकां॥ इत्युपनिषत्॥ भद्रं १॥

115. Kṛishṇopanishad, p. 1047: भद्रं १ ॥ स्रों श्रीमहाविष्णुं सिबदानंदलखणं रामचंद्रं दृष्ट्वा सर्वीगसुंदरं मुनयो वनवासिनो विस्मिता बभूवुस्तं होतुः। नो वद्य-मवतारा वे गर्णते स्रालिंगामो भवंतमिति भवांतरे कृष्णावतारे पूर्व गोपिका भूता मामालिंगय। स्त्रये व्वतारास्ते हि गोपालस्त्रीश्व नो कुरु (!) स्रत्योत्यविग्रहं नाधार्वे तवांगस्पर्शनादिह श्रश्वतस्पर्शियतास्माकं गुहामो लता वर्ष।

रूद्रादीनां वचः श्रुत्वा प्रोवाच भगवांस्वयं। स्रंगसंगं करिष्यामि भवद्वाकां करोम्यहं॥ º

It ends:

तस्मात्र भिन्नं नाभिन्नमाभिर्भिन्नो न वै विभुः । भूमावुत्तारितं सर्वे वैकुंटस्वर्गवासिनामितुपनिषत् ॥ ०

116. Yājñavalkyopanishad, p. 1049: पूर्ण ०॥ स्रों स्थय जनको ह वैदेहो याद्मयस्माप्यमेनयोवाच। भगवंत्स-न्यासमनुब्रहोति। कर्यं संन्यासलक्ष्यां। स होवाच याद्म-वस्तः। ब्रह्माचर्ये समाप्य गृही भवेद गृहाध्वनि भूता प्रव्रज्ञेद यदि वेतरणा ब्रह्मचर्योदेव प्रव्रज्ञेद गृहाद्वा वनाद्वाय पुनरव्रतो वा व्रती वास्नातको वा स्नातको वा उत्पद्मा-गिनरनिनको वा यदहरेव विरजेत्तद्दरेव प्रव्रज्ञेसद्धेके प्राजापत्यामेवेष्टिं कुवंत्रय ह न कुर्योदाग्नेयामेव कर्यो-दिग्नहिं प्राणः प्राणमेवेतया करोति। त्रिभातवीयामेव कुर्योदेतदेव त्रयो धातवो यदु तत्सत्यं रजस्तम इति। स्थं ते योनिक्शित्वयो यतो जातो स्ररोच्चयाः। तं जान-स्रग्न स्तादोहाया नो वर्षया रिपिनस्तिनेन (V. S. III., 14; Taitt. S. I. 5, 5, 2) भेत्रेणाग्निमाजिञ्चेदेव वा स्रग्नेयोंनियैः प्राणं गस्त स्वायोनिं (!) गस्त स्वाहेत्य०

It ends:

यतोनां ततुपादेयं पारहंस्यं परं पदं । नातः परतरं किंचिडिद्यते मुनिमुंगवेत्युपनिवत् ॥ पूर्ता १॥

117. Varāhopanishad, in 5 adhyāyas, p. 1053:
सह १॥ स्रों स्रथ स्नृभुवे महामुनिर्देवमानेन हाद्शवत्सरं तपश्चचार । तद्वसाने चराहरूपी भगवान्
प्राटुरभूत् स होवाचोत्तिष्ठोतिष्ठ वरं वृणीष्वेति । सो
व्वतिष्ठत्तस्मै नमस्कृत्योवाच भगवान् कामिभियद्यलामितं
तत्त्वत्तस्काञ्चात् स्वप्नेन याचे समस्तवेदशास्त्रीतिहासपुराणानि समस्तविद्याजालानि ब्रह्माद्यः सुराः सर्वे
त्वदूषज्ञानान्मुक्तिमाहुरस्वदूषप्रतिपादिकां (!) ब्रह्मविद्यां
बृह्गीति होवाच तथिति स होवाच वराहरूपी भगवान्।

चतुर्विशति तत्वानि केचिदिच्छति वादिनः । केचित् श्वतिंशत् (! घट्०?) तत्वानि केचित्य-स्रावतीति च॥

तेषां क्रमं प्रवस्थामि सावदानमना शृणु। ज्ञानंद्रियाणि पंचैव स्त्रोचलद्योचनादयः॥ ०

It ends: खर्ण स्तेपातपूतो भवति। तदेतदृचाभ्युक्तं। तिह्रिष्णोः परमं पदं शिक्षुर. I. 22, 20-21, परमं पदिनातुपनिषत्। पंचनोध्यायः॥ सह ॥

118. Sāṭyāyanāyopanishad, p. 1071: पूर्ण ०॥
स्रों मन एव मनुष्पाणां कारणं वंधमोह्मयो:।
बद्धाय विषयासक्तं मुक्केरिनिविषयं स्मृतं॥
समासक्तं यदा चित्तं जंतोविषयगोचरे।
यद्येवं ब्रद्धाण स्थाकत् को न मुच्येत वंधनात्॥
चिंतमेव (!) हि संसारस्तत्प्रयत्नेन शोधयेत्।
यिच्चत्रस्तन्मनो भवति (!) गुद्धमेतत्सनातनं॥
नावेदविन्मनुते तं वृहंतं

नाबद्धवित्परमं प्रीतिथाम । विष्णुक्रांतं वासुदेवं विज्ञानन् विष्रो विष्रत्वं गळेत्रत्वदर्शी॥ ०

It ends:

यस्य देवे परा भक्तिर्थणा देवे तथा गुरौ । स ब्रह्मवित्परं प्रेपादिति वेदानुशासनिमसुपनिषत् ॥ पूर्ण १॥

119. Hayagrīvopanishad, p. 1075: भद्रं । जो नारदो ब्रह्माणमुपसमेत्योवाच। ज्ञथीहि भगवन् ब्रह्मविद्यां वरिष्टां। ययाचिरात्मविषापं व्यपोद्य ब्रह्मविद्यां लुआ

हेम्प्रयेवान्भवति । ब्रह्मोवाच हयग्रीव दैवत्यान्भंत्रान्यो दि (!) वेद स म्नुतिस्मृतेतिहासपुराणानि वेद स सवैश्व-येवान्भवति त एते मंत्राः ।

विश्वोत्तीर्णस्वरूपाय चिन्मयानंदरूपियो ।
तुम्यं नमो हयग्रीव विद्याराजाय विष्णवे
स्वाहा स्वाहा नमः ॥
स्वग्यजुः सामरूपाय वेदाहारणकर्मेणे ।
प्रग्णवोद्गीयवपुषे महाश्वशिरसे नमः
स्वाहा स्वाहा नमः ॥
उद्गीषो प्रग्णवोद्गीय सर्ववागीश्वरेश्वर ।
सर्वेवेदमयाचित्व सर्व बोधय बोधय
स्वाहा स्वाहा नमः ॥

हयग्रीवमंत्रार्थस्य ब्रह्मातिरिष सिषतृभागेव च्रुषयः। गायवीतिष्ठुबनुष्ठुप्छंदांसि। श्रीमान्हयग्रीवः परमात्मा देवतिति स्रोमिति बीजं। 0

It ends: जों नमो ब्रह्मणे धारणं मे जस्त्विनरा-करणं धारियता भूयासं कर्णयोः श्रुतं मा च्योद्वं ममामु-च्यमोमित्युपनिषत्॥ भद्रं १॥

120. Dattātreyopanishad, p. 1079: भद्गं १॥
सत्यक्षेत्रे ब्रह्मा नारायणं महासामान्यं किं तारकं ततो
ब्रह्मीत भगवित्रयुक्तः सत्यानंदिचदात्मकं सान्तिकं मामकं
धामोपास्त्रेयाह सदा तत्रोहमस्मीति (!) प्रत्येतत्पदंति
येन ते संसारिणो भवंति नारायणेनैवं विविश्वतो ब्रह्मा
विष्यक्षपथं विष्णुं नारायणं दक्षात्रेयं ध्यात्वा तहदति।
दिमिति इस्तं दामिति दोर्घं तद्वीजं नाम बीजस्यं द्रामित्येकाश्चरं भवति तदेतत्रारकं भवति तदेवोपासितष्यमिति
क्षेयं गभीदितारणं। गायत्री इंदः सदािशव स्विधः
दक्षात्रेयो देवता वदक्षीजस्यमिव दक्षकीजस्यं संव जगत्।०

It ends: तस्मात् शिषं भन्नं प्रतिगृह्कीयात्सो भनंतपळमञ्जते स जीवन्मुको भवतीयाह भगवानारायणो ब्रह्माणमुपनिषत्॥ भद्गं १॥

121. Garudopanishad, p. 1083: भद्रं ०॥ स्रों॥
गारुडं ब्रह्मविद्यां प्रवस्थामि यां ब्रह्मा विद्यां (!) नारदाय
प्रोवाच। नारदो षृहत्सेनाय षृहत्सेन इंद्राय इंद्रो
भरहानाय भरहानो जीवत्कामेभ्यः (!) शिष्पेभ्यः
प्रायच्छत्। स्रस्य श्रीगारुडब्रह्मविद्याया ब्रह्मा सृषिः
गायची छंदः श्रीभगवान्महागरुडो देवता श्रीमहागरुडप्रीत्यर्थे मम सक्लिविष्विनाश्चनार्थे जपे विनियोगः।

षों नमी भगवते संगुष्टाभ्यां नमः । श्रीमहागरुडाय तर्जनिभ्यां खाहा। पश्चींद्राय मध्यनाभ्यां वौषट्। श्रीविध्यावस्थायः । सन्तिमकाभ्यां हुं। त्रेलोक्यपरिपूजिताय किनिष्ठिकाभ्यां वौषट्। उग्रभयंकरनालानलरूपाय। करतलकरपृष्टाभ्यां फट्। स्वं हृदयादिन्यासः। भूभैवः-सुवरोभिति दिग्वंथः। ध्यानं

स्वस्तिको दक्षिणं पादं वामपादंतु कुंचितं। प्रांजलीकृतदोयुग्मं गरुडं हरिवस्रभं॥ ञ्चनंतो वामकटको यज्ञसूत्रं तुवास्तिः। तक्षकः कटिमूत्रं तुहरिः कर्कोट उच्यते॥ पद्मो दक्षिणकर्थे तुमहापद्मस्तुवास्के। शंखः शिरः प्रदेशे तु गुळिकस्तु भुजांतरे ॥ पैंड्काळिकनागाभ्यां चामराभ्यां सुवीजितं। रलापुत्रकनागाद्यैः सेव्यमानं मुदान्वितं ॥ कपिलार्खं गरुतमंतं सुवर्णसदुशप्रभं। दीर्घवाढुं बृहत्स्तंधं नागाभरणभृषितं ॥ ष्ट्राजानुतः सुवर्णाभमानद्ध्योस्तुहिनप्रभं । कुंकुमारणमाकंठं शतचंद्रनिभाननं ॥ नीलाग्रं नासिकावक्तं सुमहचारूकुंडलं । दंष्ट्राकराळवदनं किरोटमकुटोच्चलं ॥ बुंबुमारुगसवीग कुंदेद्धवलानन । विष्णुवाह नमस्तुभ्यं खेमं कुरु सदा मम ॥ एवं ध्यायेत् त्रिसंध्यासु गरुडं नागभूषणं । विषं नाशयते शीघं तूलराशीनिवानलः ॥.

सों ई सों नमो भगवते श्रीमहागरुडाय पर्ह्षांद्राय विद्यावद्यमाय नैलोक्यपिरपूजिताय। उग्रभयंकरका-लानल्डपाय वज्रनसाय वज्रनंद्राय वज्रपंद्राय वज्ञपंद्राय वज्ञपंद्र्य वज्ञपंद्र वज्ञपंद्र्य वज्ञपंद्र वज्ञपंद्र वज्ञपंद्र वज्ञपंद्र्य वज्ञपंद्य

It ends: संवे जनेन मुंचित तृश्वेन मुंचित । काष्टान्मुंचतीत्याह भगवान् ब्रह्मेत्युपनिषत्। भद्गं ०

122. Kalisamtaranopanishad, p. 1087: सह । स्रो ॥ द्वापरांते नारदो ब्रह्माणं जगाम। क्यं भगवन्

गां पर्यटन् किलं संतरेयिमिति स होवाच ब्रह्मा साथु
पृष्टो ऽस्मि सर्वश्रुतिरहस्यं गोष्मं तच्कृणु येन किलंसिसारं
तरिष्यिस भगवत चादिपुरुषस्य नारायणस्य नामोचारणमात्रेण निर्भूलकिलिभेवति (!)। नारदः पुनः पप्रछ
तन्नाम किमिति। स होवाच हिरस्यगभैः।

हरे राम हरे राम राम राम हरे हरे।
हरे कृष्ण हरे कृष्ण कृष्ण कृष्ण हरे हरे॥
इति घोडशकं नाम्नां कल्लिकस्मवनाशनं।
नातः परतरोपायः सर्ववेदेषु दृश्यते॥
इति घोडशक्लावृतस्य जीवस्यावरणविनाशं संततः।
प्रकाशते परब्रह्म। o about as much more.

123. Jābālopanishad, p. 1089: श्राप्पायं िनित शांतिः ॥ श्रों अप हैनं भगवंतं जावालिं पैप्पलादिः पप्रद भगवने ब्रूहि परमतत्वरहस्यं। किं तत्वं। को जीवः। कः पत्रः। क ईशः। को मोक्षोपाय इति। स तं होवाच। साथु पृष्टः संवै निवेदयामि यदा श्रातमिति। पुनः स तमुवाच। कृतस्वया शातमिति। पुनः स तमुवाच। तेनेशा-नादिति पुनः स तमुवाच। तेनेशा-नादिति पुनः स तमुवाच। कर्षं तस्मान्नेन शातमिति ।

It ends: सकलरुद्रमंत्रजापी भवति। न स पुनरावर्तते १ इति। चों सत्यमित्युपनिषत्॥ चाप्पा १॥

124. Saubhāgyalakshmyupanishad, in three sections, p. 1091: वाङ्मे ०॥ स्रथ भगवंत देवा अचुहें भगवन् कथय सौभाग्यलस्मीविद्यां तथेत्रवोच- द्वावानादिनारायणः। सर्वे देवा यूपुसावधामना(!)भूत्वा पृणुत तुरीयरूपां तुरीयातीतां सर्वोत्वटां सर्वेभंत्रासनगतां पीठोपपीठदेवतापरिवृतां चतुर्भुनां श्रियं हिरण्यवण- मिति (!) पंचद्शाग्भैः ध्यायय स्रथ पंचसृगात्मकस्य श्रीसूक्षस्यानंदकदेमिबहे ० क्वीतेंदिरासुता सृष्यः। श्रीरित्याद्य स्रच्यान्द्रशानाम्चामानंदाद्य स्यः। ०

It ends: स सकलधनधान्यपुत्रकलत्रहयभूगजप-शुमहिषीदासीदासयोगज्ञानवान्भवति । स न पुनरावर्तत इत्युपनिषत् ॥ वाङ्मो ० ॥

125. Sarasvatīrahasyopanishad (11 sections), p. 1095: सह । खों। ऋष्यो ह वै भगवंतमा- श्वलायनं संपूज्य पप्रजुः।

केनोधायेन तद् ज्ञानं तत्वार्णीवभासकं (!) । यदुपासनया तत्वं ज्ञानानि भगवन्वद् ॥ सर स्ति तेर श्रिक्षोका सक्चा बीज मिश्रया।
स्तुता जष्वा परां सिद्धमल्रम्य (!) मृतिपुंगवाः॥
कृषय जचुः। कयं सारस्ति प्राप्तिः केन ध्यानेन सुद्रतः।
महासरस्ति येन तृष्टा भगवती वदः॥
सहोवाचाश्वलायनः। अस्य सरस्ति तिश्वश्चोकमहामंत्रस्य
महाश्वलायनो भगवानृषिः। सनुष्टुप् इंदः। श्रीयागीश्वरो देवता। यद्वागिति बीजं। देवीं वाचिमिति शक्तिः।
प्राणो देवीति कील कं। 0

It ends:

मिय जीव त्वमीशत्वं किल्यतं वस्तुतो न हि। इति यस्तु विजानाति स मुक्तो नात्र संशय इत्युप-निषत्॥ सह १॥

126. Bahvricopanishad, p. 1101: वाड्ये १॥ जो देवी होकाय जासीत्। सैव जगदंडममृजतः कामकक्रिति विज्ञायते। तस्या एव ब्रह्मा जजीजनत्। रुद्रो जजीजनत्। सर्वे मरुज्ञणा जजीजनत्। गंधवाप्यरस्तिकदरा वादित्रवादिनः समं तदजीजनत्। भोग्यमजीजनत्। सर्वेमजीजनत्। सर्वे शाक्तमजीजनत्। खंडजं खेदजमुद्धिजं जरायुजं यित्वंवितत् प्राणि स्थावरजंगमं मनुष्यमजीजनत्। १ about twice as much more.

127. Muktikopanishad, p. 1103: पूर्ण ०॥ श्रों॥
श्रयोध्यानगरे रम्ये रत्नमंदपमध्यने।
सीताभरतसीमित्रिश्रत्रुष्टाद्यैः समन्वतं॥
सनकाधैर्नुनिगणैर्विशिष्टाद्यैः श्रुकादिभिः।
श्रत्येभीगवतैश्वापि स्तूयमानमहर्निशं॥
दिवि क्रियासहस्राणां साक्षिणां निर्विकारिणं।
स्वरूपध्याननिरतं समाधित्रियने हरिं॥
भक्त्या शृश्रूष्या रामं स्तुवन्पप्रद्य मारुतिः।
राम त्वं परमात्मासि सिच्चदानंदिवग्रहः॥ ०

It ends:

जीवन्मुक्तिपदं त्यक्का खदेहे कालसात्कृते। विद्यायदेहमुक्काचं पवनोऽस्पंदतामिव॥ तदेतदृचान्युक्तं। तद्विष्णोः परमं पदं० परमं पदं॥ स्रों सत्यमित्पुपनिषत्॥ पूर्णः ०॥

[128. Mahāvākyaratnāvali, p. 1115 : श्रीमडि-श्राधिष्ठानसहुरुरामचंद्राय नमः ॥ ये विद्या डिदेहांता (!) महावाक्याचैविग्रहः । श्रीरामचंद्ररूपाय तस्नै भूतात्मने नमः ॥ यः पूज्यो यितिभिः स्वधिनितिति वैयिति ये योगिनो येनांतं निगमांतवेद्यमितशं यस्मै हिवदीयते । यस्मात्स्यावरजंगमं समभवद् यस्यांशमाचो वरो यस्मिन् तेनिमदं (? तान ०) प्रखीनि सततं स्त्रीवासुदेवं गुहं॥

नत्वा श्रीवासुदेवेंद्रपारं पंके महद्वयं। ग्रथ्यते वै महावाकारत्नाविह्यरियं मया॥

स्थय खलु स्रग्वेदादिविभागेन वेदास्त्रावारः। तत्रैक-विंश्तिशाला स्थः। नवाधिकश्वतशाला यज्ञदः। सहस्रशालाः सासः। पंचाश्रच्याला स्थविगस्य। स्क्रैकस्याः शालाया स्क्रेकोपनिषत्। स्राहत्याशीत्व-धिकश्वतसहस्रसंस्थाका उपनिषदः। तासु स्रीरामचंद्रेण रामद्वाय सारतरोपनिषद स्रष्टोत्तरश्वतसंस्थाका उप-दिष्टाः। तदा च मुक्किकोपनिषद्यष्टोत्तरश्वतोपनिषद्या-मस्रोका * लिख्यंते।

ईज्ञाकोनकठप्रश्नम्डमांडक्यतिसिरि। रेतरेयं च छांदोग्यं बृहदारएयकं तथा॥ १॥ ब्रह्मकैवल्पजावालाः भ्रेताम्बो हंस आरुणिः। गर्भो नारायणो हंसो बिंद नादिशरः शिला ॥ २॥ मैचायणी कौषीतकी बृहज्जाबालतायिनी। कालाग्निरुद्रो भैत्रेयी सुवालखुरिनंत्रिकाः ॥ ३ ॥ सवैसारं निरालंबं रहस्यं वन्नस्विकं। तेजोनारध्यानविद्यायोगतत्वात्मबोधकं ॥ ४ ॥ परिवार तिशिकी सीता चूडा निर्वाणमंडलं। दिक्षिणा शरभं स्कंदं महानारायणाद्वयं॥ ५॥ रहस्यं रामतपनं वासुदेवं च मुद्रऌं। शांडित्यं पेंगलं भिष्यु महः शारीरकं शिखा ॥ ६ ॥ तुरीयातीतसंन्यासपरिवाजाञ्चमालिकाः । श्वयक्रेकास्य पूर्णसूचीस्यध्यात्मकुंडिकाः ॥ ७ ॥ सावित्र्यात्मपाणुपतं परं ब्रह्मावधृतकं । त्त्रिपुरातपनं देवी त्रिपुराकठभावनाः ॥ ६॥ हृदयं कुंडली भस्म रुद्राक्षगणदर्शनं । तारसारमहावाकां पंचब्रह्माग्निहोत्रकं॥ ९॥

गोपालतपनं कृषां याज्ञवस्कं वराहकं।
शाट्यायनी हयग्रीवं दत्तात्रेयं च गरहं ॥ १० ॥
कलिजावालसीभाग्यं रहस्य च्चमुक्तिकेति।
तत्र दशोविनषद च्युग्वेदगताः। णुक्ककृष्णभेदेन यजुन्वेकपंचाशत्। तत्र णुक्कयजुष्येकोनियंशितः। कृष्णयजुषो द्वात्रिंशत्। साम्रां षोडश्च। स्वपर्वेषस्यैकविंशत्। साहत्याष्ट्रोत्तरशतं। तत्र गीडपदाचार्थेमीहूक्योपनिषद्धास्थाता। श्रीमच्छंकरभगवत्पादाचायैदेशोपनिषदः। पंच हृद्रान्वर (!)। नृसिंहतापिनी च शंकरानंदैः सदाशिवब्रद्धेद्रैः स्वयंप्रकाशानंदाद्येश्व द्वात्रिंशोपनिषदः। विद्यारस्थाचार्यरिष्टोत्ररशतोपनिषद्धास्थाता॥ प्रकृते तु

रामचंद्रेणोपदिष्टे रामदृताय धीमते।

रामचंद्रेणोपिदिष्टे रामदृताय भीमते ।
ईशाद्यक्षोत्राशतोपिनिषद्यादसांपती (!) ॥
निमन्यात्र महावाक्यरत्नाविरुरुदाहृता ।
विभायते विभागेन सा त्रयोदश्था पुनः ।
तत्रादौ विधिवाक्यानि संधमोक्षपराणि च ।
श्रञ्जानिनिदावाक्यानि जगिनिष्यापराणि च ॥
तत्रोपदेशवाक्यानि जीवात्मैक्यपराणि च ॥
श्रद्धानुभूतिरूपाणि स्वसमाधिपराणि च ॥
श्रद्ध स्वष्ट्याक्यानि फिल्यांते निष्टितात्क्रमात् ॥
यः स्वाश्रमाचारदतः परिद्याइ विजितेद्रियः ।
सोऽधिकारो महावाक्यरत्नावस्यां तु नेतरे ॥
वाक्पूर्णसहनाप्यायं भद्रं कर्णोभिरेव च ।
पंचशांतिः पठित्वादौ पठेद्वाक्यात्यनंतरं ॥ ०
तत्र सार्थातिकविधियाक्यानि । ०

129. Śvetūśvataropanishad, in six adhyāyas, with Vijñānātman's commentary (vivaraṇa), p. 1163: मूलं॥ हरि: खों॥ ब्रद्धवादिनो वदंति। किं कारणं ब्रद्ध कुतः स्म जाता जीवाम केन क्ष च संप्रतिष्ठा। खिथिष्ठताः केन सुखीतरेषु वतीमहे ब्रद्धविदो व्यवस्थां॥ १॥ ख्रीगुरुभ्यो नमः॥ हरिः खों॥ खबद्धदेत्रयातीतनिमेल्ज्ञानमूत्रेये। मनो गिरां विदूराय दक्षिणामूत्रेये नमः॥ ९ See further on.

^{*} On this enumeration of the *Upanishads*, and their distribution among the several Vedas, see Sir W. Elliot, *Journal of the Asiatic Society*, Bengal, 1851, p. 607 seq.; A. Weber, *Ind. Stud.* iii., p. 324 seq.

495.

2783b. Foll. 7; size 11 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1600; 14-16 lines in a page.

Māṇḍūkyopanishad with the Gauḍapādīya Kārikās; in four prakaraṇas.

The 1st prakaraṇa, the prose (or upanishad) portions of which are marked in red, ends: इति मास्टूकोपनिषत् समाप्ता ॥ the 2nd p., like the rest, in ślokas: इति द्वितीयं वैतथ्यास्यं प्रकरणमुपनिषदं च (च?) स्मृतिं रूपं मास्ट्रकोपनिषद्पेक्षया द्वितीयत्वम् ॥ the 3rd p: इत्यद्वैतास्यं प्रकरणं उपनिषत्॥ the 4th p: इत्यत्नात्रानास्यं चतुर्थं प्रकरसमुपनिषत् समाप्तम् (!) ॥

Edited, with Śańkarācārya's and Ānandagiri's commentaries, by Dr. E. Röer, in the Bibl. Ind., 1850. Translated by the same, 1853.

[COLL. OF FORT WILLIAM.]

496.

1454e. Foll. 67; size 10½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanagari; nine lines in a page. Modern.

Śańkarācārya's commentary on the Māṇḍūkyopanishad including the Gauḍapādīya Kārikās.

It ends: इति श्रीगोविंदभगवत्पादपूज्यशिष्यस्य श्रीमत्प-रमहंसपरिवाजकाचार्यस्य श्रीशंकरभगवतः कृतावागमशास्त्रवि-वरणे ञ्लातशांत्पारूपं चतुर्णे प्रकरणं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

497.

1084a. Foll 90; size 13½ in. by 5 in.; well written, in the Devanāgarī character; twelve lines in a page.

Ānandagiri's gloss on Śańkara's commentary on the Māṇḍūkyopanishad, and the Gauḍapādīya Kārikās.

Dated Samvat 1852. [H. T. COLEBROOKE.]

498.

992. Foll. 89; size 13 in by 5 in.; legibly written, in the Devanāgarī character; 9-11 lines in a page.

Another copy of Ānandagiri's Māṇḍūkyopanishad-bhāshyaṭīkā.

Written in Samvat 1737, by one Śivarāma, son of Śrī Kuvera. [H. T. Colebrooke.]

499.

138f. Foll. 18; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eleven lines in a page.

Śańkarācārya's commentary on the Kenopanishad [Keneshitapadabhūshya].

Dated Samvat 1847.

The Kena (Keneshita) or Talavakāra-upanishad forms part of the Jaiminīya (or Talavakāra)-Brāhmaṇa of the Sāmaveda, recently discovered by Dr. Burnell. It has been edited, with Sankara's and Ānandagiri's commentaries, by Dr. E. Röer, Bibl. Ind. 1850; translated by Rajah Rammohun Roy, 1816 (2nd ed., 1832); by Dr. E. Röer, 1853; by F. M. Müller, Sacred Books of the East, I. (1879).

H. T. COLEBROOKE.

500.

138g. Foll. 11; size and writing as the preceding MS.

Ānandajāānagiri's gloss on Šaākarācārya's commentary [Talavakāropanishad-bhāshyaṭip-paṇa]. [H. T. Colebrooke.]

501.

1095B. Foll. 7; size 12 in. by 5½ in.; legibly written, in Devanāgarī, on European paper; 14-16 lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

1355f. Foll. 20; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1700; fourteen lines in a page.

a) Another copy of Anandajñāna's gloss. It ends, fol. 7:

b) Keneshitavākya-bhāshyaṭippaṇa, a gloss on Śaṅkara's Kenopanishadvākyavivaraṇa, the same as that by which the latter work is followed in the next MS.

It is marked के बा भा टी in the margin, [H. T. COLEBROOKE.]

503.

964b. Foll. 52; size 9½ in. by 3¾ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page. Modern.

a) Śańkarācārya's Kenopanishad-vākyavivarana. It begins:

समाप्तं कमीत्मभूतप्राणविषयं विज्ञानं कमे चानेक-प्रकारं ^o It ends, fol. 24:

इति श्रीगोविंदभगवत्पून्यपादिशयस्य परमहंसपरि-व्राजकाचार्यस्य श्रीमछंकरभगवतः कृतौ तलवकारो-पनिमल्केनोर्पान्वदि वाक्यविवरणं समाप्तं॥

b) Keneshitavākya-bhāshyaṭippaṇa, a gloss on the preceding work. It begins:*

प्रयत्नाद्यंतरेशीत्र मनस्रादेः प्रवर्तेकं । विदिताविदितान्यत्वसिद्धं ब्रह्माहमद्वयं॥

केनेपितमित्यादिकां सामवेदशाखाभेदब्राझणोपनिषदं पदशो व्याख्यायापि न ततोष भगवान्भाष्यकारः शारीर- कैर्यायैरिनिशीतार्थत्वादिति त्यापप्रधानैः श्रुत्यर्थसंग्राहकै-वाक्विर्याचिख्यासुः पूर्वकांडेन संबंधमिभिधित्सुः पूर्वकांडार्थं संख्येपतो दर्शयति । समाप्तर्मिति ०

It ends:

सत्यकामः खयंसिद्धः सर्वेशो यः खशक्तितः। स रतातः प्रविष्टो ब्हमुपास्यः सर्वदेहिनां॥१॥ [H. T. Colebrooke.]

504.

1317b. Foll. 72; size 12 in. by 4½ in.; legibly written, in the Devanāgarī chāracter; 7-9 lines in a page. Modern.

Kenopanishad, with a commentary by Bāla Kṛishṇānanda, ruler of Śrutinagara.

The comment begins:

समाधावंभोधौ स्पुरदमृतमाधुर्यमहिते शरद्वाकाचंद्रः सकलकलिकामोदमधुरः । सद्द्वेतानंदः शमरसमहिद्या समरसो विवर्तानामादिविविधघटनानां विजयते ॥ १॥

श्रुतंतां बुजमोदने दिनमणिश्चिंतामणिश्चिंतितः स्वात्मानंदपुमणेपूर्णतरसिंहश्चाणने विश्वतः। यो विश्वातिसुरदुमो भवभवप्रोहामतापश्चने सोयं शंकरभिश्चशेखरमणिश्चित्ते चिरं वर्ततां॥ >

पुराणं पुरवाणामवधिर १ ३॥
भगवत्पादवचनमणिदीपावलंबनात्।
निवृत्तद्वदपध्वातः स्वात्मानमवलोकये॥ ४॥
श्रीधरमाये श्रीमत्स्वयंप्रकाशार्थगोपाली।
शिवरामं पुरुषोत्तमपूर्णांनदी च गुरुकुलं कलये॥ ५॥
स्वचेतःसंस्पृद्धं ननु तलवकारश्रुतिशिरो
गिरामालंबेनापनयपरिपाठीमपनयन्।
मुहुवालो नस्यद्रविडमुनिरुन्निद्दनयनो
यतिः कृष्णानंदः श्रुतिनगरनेता वितन्ते॥ ६॥

केनेवितमित्याद्या इंदोगांतर्गतानां तलवकारियां ब्रह्मविद्या-परोपनिषत् ॥ °

Foll. 1-13 contain the introduction.

The commentary ends: न तु साधारणज्ञनः इत्यर्थः डिह्हिर्तिविद्यासमाप्तिमवगमयति ॥ इति श्रीमत्परमहंस ॥ (!)

^{*} One or two mistakes of the scribe have been corrected with the help of MS. 1355f.

583. Foll. 17; size 11 in. by 4½ in.; legibly written, in the Devanāgarī character, in the early part of the last century; 10-14 lines in a page.

Śuńkarācārya's commentary (bhāshya or viva-raṇa) on the Muṇḍakopanishad.

Edited, with Anandagiri's gloss, by Dr. E. Röer, in the Bibl. Ind., 1850. The upanishad has been translated by Rajah Rammohun Roy, 1819 (2nd ed., 1832); by L. Poley (French), 1836; by Dr. E. Röer (1853); by F. M. Müller, Sacred Books of the East, xv. (1884).

[H. T. COLEBROOKE.]

506.

1625A. Foll 27; size $8\frac{1}{4}$ in. by 4 in.; fairly written in the Devanāgarī character, about A.D. 1650; 11-13 lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

507.

1095c. Foll. 25; size 12 in. by $4\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the latter part of the 17th century; 10-12 lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

508.

1454b. Foll. 30; size 10¼ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page. Modern.

Another copy of Sankarācārya's Muṇḍako-panishadbhāshya. [H. T. COLEBROOKE.]

509.

1454c. Foll. 13; size 10½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; eleven lines in a page. Modern.

Ānandagiri's Mundakabhāshyatippaņa.

[H. T. COLEBROOKE.]

510.

1878b. Foll. 30; size 12½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine or ten lines in a page. Modern.

The Mundakopanishad, with the commentary (dipikā) of Śankarānanda.

The commentary begins:

मुंडकं मुंडमार्गस्यं ब्रह्मात्मेक्यावबोधकं शंकराचार्यमार्गेखेव परे परे ब्रह्मविद्याया स्नातदुर्लभन्वं दर्शयितुं इतिहासरूपेण स्रुतिः प्रथमतो गुरुपरंपरामाह । ब्रह्मा ब्रह्मांडनः ०

[Dr. John Taylor.]

511.

1454a. Foll. 39; size 10½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; ten lines in a page. Modern.

The Kāṭhakopanishad with Śaṅkarācārya's commentary.

The commentary begins: श्रों नमो वैवस्तताय मृत्यवे ब्रह्मविद्याचार्याय निचकेतसे च º

[H. T. COLEBROOKE.]

512.

1364b. Foll. 28; size 10½ in. by 4¾ in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting of the earlier part of last century; twelve or thirteen lines in a page.

Śankarācārya's Kāṭhakabhūshya.

It begins: नमो भगवते वैवस्ताताय o

790a. Foll. 20; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, about the middle of the last century; ten lines in a page.

The same work.

It begins: नमो वैवस्ताय o

[H. T. COLEBROOKE.]

514.

1457b. Foll. 37; size 10 in. by 4 in.; clearly written, in the Devanāgarī character, in the earlier part of last century; ten lines in a page.

Śańkarūcārya's commentary on the Kūļhakaor Kaṭha(vallī)-upanishad.

Edited, with Anandagiri's gloss, by Dr. E. Röer, Bibl. Ind. 1850; the Upanishad translated by Rajah Rammohun Roy, 1832; L. Poley (French), 1835-37; Dr. E. Röer, 1853; by F. M. Müller, Sacred Books of the East, xv., 1884.

[H. T. Colebbooke.]

515.

1878d. Foll. 46; size 12¼ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; 9-11 lines in a page. Modern.

The $K\bar{a}thakopanishad$, with the commentary $(d\bar{a}\rho ik\bar{a})$ of $\dot{S}ankar\bar{a}nanda$.

The commentary begins:

षात्मकत्यद्रमं नीताः शंकरेण यथा पुरा। कठवल्लीविनेषानि तथैव परपल्लवाः॥

चयोपनिषदां कर्मसंबंधौ विषयादिचतृष्टयं च मुलभं । त.ो न पृथ्यवर्धौनीयं । कठ ६ स्पृपनिषदारंभ च स्थायिका श्रद्धामतां स्वधनैनिरतानां ब्रह्मज्ञानं नेतरेषामित्यर्थः॥ उज्ञान् ०

It ends: इति श्रीनत्यरमहंसपरिवाजकाचार्यानंदातमपू-ज्यपादिशिष्यस्य शंकरानंदभगवतः कृतौ काठकोपनिषद्गीविकायां द्वितीये थ्याये तृतीया वल्ली समाप्रश्राध्यायः॥

[Dr. John Taylor.]

516.

810. Foll. 283; size 14½ in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of the last century; twelve lines in a page.

The Kathavallīvivaraņa, a commentary on the Kathopanishad, by Būla Krishņānanda Sarasvatī ruler of Śrutinagara (or Vedanagara).

It begins:

चम बारः कश्चित्सकल प्रवार्थेषु सततं सतां हत्पायोजे तरुणिकरणः कोपि तरिणः। समाधिक्षीरास्त्री मधुरतरराकाहिमकरण् विदानंदी भूमा चिरपरिचितः सन्विजयतां॥१॥ श्रीमच्छंकरभास्तरस्य किरगौः पत्ने वर्चे भिः परा खंडायैकमरंदसंभृततनी सद्यक्तिपः नेज्ञले। हंसी हंसरसे कठश्रुति शरःपद्मे वचःकेसरे चर्चामोदभरे सदैव चरितुं संसक्तसन्मानसः ॥ २ ॥ संख्यावज्जनसंख्यया सरसया सत्यायया व्संख्यया सांख्यादिप्रतिपक्ष्या मुद्दया ऽखंडाधिसिद्धांतया । षाचार्यो द्रमिलो नवः श्रुतिपुरीनेता यतिकीलकः कृष्णानंत्सरखती वितनुते चित्रस्य संशोधनं ॥ ३॥ श्रीमत्पृणीनंदान्वंदे पुरुषोत्रमायीश्र । शिवरामयतींद्वानिप गोपालानंदरेशिकेंदांश्व ॥ ४ ॥ श्रीमत्खयंप्रकाशान् श्रितजनकत्पद्रमान् श्रये सततं। श्रीमच्छ्रीधरचरखांभोजं हृद्ये सदा कल्ये॥ ५॥ श्रुतिनगराधीज्ञेनाभिनवद्रविडायैबालकृष्णेन । रिचतेयं मोदयतालैलासेशं कृतिनेहादेवं ॥ ६॥ म्बन्यायस्तृतिभिविवेचितेयं श्रुतिनिगृढार्था । संतोषं निर्दोषा संपादयतात्सतां सततं ॥ ७ ॥

उज्ञानिताद्या मंत्रबासणमयी कठोपनिषत् ०

इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकश्रुतिनगरेशस्वयंप्रकाशाभिन-यद्रविडार्येषालकृष्णानंदियरिचते काठकोपनिपद्विवर्णे मंत्रद्रा-अणिवभननं नाम प्रयाः परिचेदः fol. 8.

इति ॰ ब्राह्मणविवेचनं नाम द्वितीयः परिछेदः fol. 69b. इति ॰ तृतीये मंत्रपरिछेदे प्रथमवस्त्रीविवृतिः fol. 137.

इति ⁰ कठवल्लीविवरणे तृतीयपरिछेदे मंत्रथाख्याने डिती-यवल्ली fol. 195b.

इति ° दूविडायेवेदनगरेश ° तृतीयपरिछेदे तृतीयवज्ञी fol. 221.

इति ° तृतीये मंत्रपरिछेदे चतुर्घवल्ली fol. 239b.

इति ° तृतीयपरिछेदे मंत्रविवृती पंचमवल्ली fol. 256b.

The colophon of the sixth vallā is incomplete
ইনি স্থা [H. T. COLEBROOKE.]

517.

1638c. Foll. 8; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanägari, in the earlier part of the last century; eleven lines in a page.

Śańkarācārya's commentary on the Iśā (Iśāvāsya)- or Vājasaneyisamhitā-upanishad (the 40th adhyāya of the Vājasaneyi-samhitā).

Edited, with *Ānandagiri's* gloss, by Dr. E. Röer, *Bibl. Ind.*, 1850; the *Upanishad* translated by Rajah Rammohun Roy, 1816 (2nd ed., 1832); by Dr. E. Röer, 1853; by F. M. Müller, *Sacred Books of the East*, i., 1879.

The MS. ends:

इति श्रीगोविंद १ शंकरभगवतः कृतौ वाजसनेयसंहितोप-निषद्राष्यं समाप्तं ॥ [Н. Т. Солевкооке.]

518.

121A. Foll. 12; size 10 in. by 4 in.; Devanāgarī character; indifferent handwriting; eleven lines in a page.

Yājñīyamantra-vyākhyānavivaraṇa, a gloss by Jayatīrtha Bhikshu, on (Madhva) Ānandatīrtha's commentary on the Īśāvāsyopanishad.

It begins:

श्रीमच्छीवदनाम्भोजगतसीन्दर्यसीरभन् । लिहद्मां लोचनालिभ्यां भगवानपातु नो हिरः॥ कास्त्रीं मन्त्रोपनिषदं व्याकरिष्यन् भगवानाचार्यश्चिकीर्वितावि-मपरिसमाप्यादिप्रयोजने प्रपाद्य देवतास्तुतिनतिप्रथमं निवभाति। नियति।०--- ज्ञानमूर्त्तये नियायेति। The MS. ends:

कमलावदनांभोजराजहंसाय विष्णवे। नमो जगज्जनिस्थेमहेतवे परमात्मने॥

इति स्त्रीमदानंदतिषेभगवत्पादाचार्यविरिवतस्य याज्ञीयमंत्र-व्याख्यानस्य विवरणं जयतिषेभीद्युविरिचतं समाप्तं। १ सं १६०५ ९

[H. T. COLEBROOKE.]

519.

1317a. Foll. 70; size $12\frac{3}{8}$ in. by $4\frac{1}{8}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the early part of the last century; nine lines in a page.

Īśādhyāyabhāshya, a commentary on the Īśāvāsyopanishad, by Bāla Kṛishṇānanda.

It begins:

चित्रानंदो इंसिश्चरपिरिचितो मानसति
चमलारान् कुवेन् मितमिह्लयालिंगिततनुः।
विलासि चित्रानश्चरमचरमुच्चावचिमिदं
विलीनी कुर्वश्चासकृदिप परेशो विजयते॥ १॥
वंदे वंदारु वृंदांतरचनितिमिरे ० वंदे शिकेंद्रं यतींद्रं॥ २॥
शंकरयितवरसूचित ० ३॥
अपनयितिमरवृतामां द्वयगुहामां सदद्वयार्थोप्यै।
श्रीमच्चंकरपितवरवाणीमिणिदीिपकाियता जयित॥ ॥॥
पूर्णानंदयतींद्रान् पुरुषोत्तमयोगिनो ऽथ गोपालान्।
श्रीमास्वयंप्रकाशान् श्रीधरवयीश्च सततमाकलये॥ ॥॥
मनूनी शोषाद्यान् विशदवृहदारस्यकि। पान्नी शोषाद्यान् विशदवृहदारस्यकि। पान्नी शोषाद्यान् विश्ववृहदारस्यकि। विमलम्।
पित्रीली नव्यद्विवडमुनिराम्नायनगरा-

धिभूः कृष्णानंदः स्वमितपरिणुद्धं वितन्ते ॥ ६ ॥ ईशावास्यमित्याद्या वाजसनेयिशाखांतगैतकाखनध्यंदिनयो-स्वात्यारिशत्तमाध्यायात्मिकोपनिषद् ०

It ends:

श्रीमक्तंकरयतिवरसूचितमर्यादया ऽक्रययमहं । वृहदारस्यकगीर्भिर्मावानीज्ञादिमंत्रासां॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिवाजकश्रीखयंप्रकाशानंदसरखतीपूर ज्यपादशिष्पश्रीमच्छीधरानंदसरखतीचरणकमलेंदिरार्थितद्भद्यश्रु-तिनगरीशाभिनवद्भविडाचार्यवालकृष्णानंदिवरिचतमीशाध्याय -भाषं संपूर्णम् ॥ [H. T. Colebrooke.]

1095F. Foll. 25; size 12 in. by 4\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of the 17th century; 9-11 lines in a page.

Śankarūcūrya's commentary on the Praśnopanishad.

Edited, with Anandagiri's gloss, by E. Röer, Bibl. Ind., 1850. The Upanishad translated by the same scholar, 1853; by F. M. Müller, Sacred Books of the East, xv., 1884.

[H. T. COLEBROOKE.]

521.

1454d. Foll. 32; size $10\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eight lines in a page.

Another copy of Śaikara's Praśnopanishadbhāshya. Dated Ṣaṃvat 1852.

H. T. COLEBROOKE.

522.

2444. Foll. 240 (from 136 to end not numbered); size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1750; ten lines in a page.

Praśnopanishad-vivṛiti, another commentary on the Praśnopanishad, by Bāla Kṛishṇānanda Sarasvatī, ruler of Śrutinagara.

It begins:

तिवर्गानां भृतिविविधयदनानां विजयतां
दराना सामध्ये सकलमिय साविध्यवज्ञतः ।
चिरापाविद्याये चिर्दाचदुभवग्रंथिवनये
चिरं चित्रे भूयाचिद्दिबलपुमैर्यंककलिका ॥ १ ॥
श्रीमळंकरपूर्णज्ञारदमुधाभीज्ञोवेचोभिः
करैः संमुझे नयसौरभेण भरिते चर्चादलैरु जले ।
जीवेज्ञोभयसामरस्य सरसे चेतो डिरेफः
सदा संसक्षोऽस्तु तुरीयवे हिज्ञाखरे प्रश्ने परे करे रे ॥ २ ॥

संख्यावज्जनसंख्यया सरसया सत्यायया व्हंख्यया सांख्यादिप्रतिपञ्चया सुदृढया व्हंडाचेसिद्धांतया । श्राचार्यो द्रमिलो नवः श्रुतिपुरीनेता यितर्वालकः कृष्णानंदसरस्वती वितनुते चित्रस्य संशोधनं॥ ३॥

etc., as p. 137 above; ч सततं॥ э ॥

सुकेशा च भारद्वाज इत्याद्या मंत्राणां व्याख्येयरूपत्वादव्य-भिचारेण ब्राह्मणानां व्याख्यानरूपत्वान्मंत्रब्राद्यणमयी प्रश्नोपित-षत् तस्या खल्याखरा विवृतिरारभ्यते ॥ तत्रादौ विषयपरिशो-धनाय मंत्रब्राद्यणे विभजामस्तत्रापीह मंत्राणामल्यत्वान्मंत्रानेक ब्राह्मणेभ्यः पृथक्कृत्य प्रदर्शयामः । तथा हि ।

विश्वरूपं हरियं जातवेदमं
पराययं ज्योतिरेकं तपंतं ।
सहस्ररिशः शतथा वर्तमानः
प्रायः प्रजानामुदयत्येष सूर्यः ॥ १ ॥ ९

पंचपादं १ २ ॥ रघोऽग्निस्तपत्येष मूर्य १ ३ ॥ १ sixteen couplets (Praśnop., 1, 8; 1, 11; 2, 5 etc.; cf. also F. M. Müller, Up. Part II., Introd. p. xliii) ॥ अत्र द्वितीयप्रश्रस्थिता रघोऽग्निरित्याद्या नव मंत्राः प्राण-स्तुतिपरा इंद्रियाद्यधिष्ठानृदेवताभिदूष्टाः प्रथमप्रश्रस्थी मंत्री विश्वरूपं पंचपादिमत्याद्यी नृतीयप्रश्रस्थ उत्पत्तिमिति १

The commentary on the brāhmaṇa portion (viz., सुकेशा च भारहाज:) begins fol. 48b:

स्य पूर्व प्रश्नोपनिषदो मंत्रा विश्वस्पिनताद्याः षोडशापि
सूचीकटाह्न्यायेन खल्यत्वान्मूलत्वान्मंत्राणां मृलतात्पर्यानुरोधनैव च ब्राद्यणप्रवृत्तेश्व व्याख्याताः । संप्रति व्याख्यास्पाणि सुकेशा चेत्यादीनि ब्राद्यणानि क्रमेण व्याकुर्मः ।
तत्र तृतीयो गृरुः खश्चिष्यान् श्रोतव्यः श्रुतिवाक्येभ्यो मंतव्यश्चोपपत्तिभिरिति वचनांषे मनसि निधाय सुकेशादिश्विषगणिषप्यलादसंवादरूपब्राद्यणविवृतमंत्रगणप्रतिपादितानर्थान् बोधियतुं
पिष्पलादं प्रति सुकेशादिश्वषीणां षणां तत्सहचरितानामन्येषां
चोपसदनादिक्रियां खशिष्याणामन्येषां च शिष्ठायै खवचनतो
निवश्वाति सम सुकेशित्यादिना ०

Praśna I. ends fol. 87b.

P. II., fol. 99b: इदं च तमेता इति वाक्यं [viz., after II., 4 of the edition (5-13 having been explained as mantras)] पिप्पल्ज्ञाखागतप्रश्लोपनिषदि न पिंठतं शीनकीयप्रश्ल एव पिंठतिमिति विशेषो वेदितच्य इति सर्वे निराकृतं॥

P. III., fol. 146; IV., fol. 167b; V., fol. 181b; VI., fol. 196.

Then follows an additional philosophical chapter, beginning:

खप भगवान् वादरायणो अम्हामुपिनमिद संदिरधार्थकं वाक्यं विवरीतुं प्रथमे अधाये तृतीये पादे । ईस्रतिकिभेव्यपदे ज्ञात् स इति (I. 3, 13) तत्रैव पादे । सन्नाचराचरणग्रहणात् प्रकरणाचेति च सूत्रयां चकार । तत्र प्रयत्नीस्रतिकर्भव्यपदेशात्स इत्यधिकरणं ०

It ends:

नतु श्रीमछं करभगवापाद भट्टभा कारल स्मणायिभ खुप्रभृतिभिः करश्रुति मुद्दाह तै तदि थिक रणप्रवर्त नादा नंद ती चिर्दि ति श्रु या वलं के प्रश्न श्रु ते सूत्र यो जनं ति हरू हि मिति चेत् नैव विरुद्ध प्रश्न श्रु तो विस्पष्ट मन् पद श्रवणाद पाँवाधा च (!) प्रकृता नृस् निष्य यतायाः समुचित त्वात् करादि श्रु ताव नृपद श्रवणाभावे न यपा क- पंचिद नृपदस्या नुमेय त्वे ना प्रे प्रत्य सवीं घ्वाधा या गौणि विषय ताया एव करादि श्रु तेरु चित त्वात् प्रायेण सवीं घ्वाधिक रणेषु प्रथमे ध्याय श्रु ति श्रु वित्व स्वविरचनात् सूत्र गताशाच्य वया एव श्रु ते मृंख्य विषय त्वाद चे साम्यवयाः श्रु ते गौणि विषय विषय दित प्राया प्रति विभाग न प्रकृति विरोधो न विषयः करश्रु यादि गौणि विषय दित विभाग न प्रकृति विरोधो न विषयः करश्रु यादि गौणि विषय वाक्यानु रोधेन विचारा सु प्रति विचारा सु प्रति विचारा सु प्रता चायेप्रवर्ति ताः करविवर णे बनु संधेया इति दिक् ॥

None of the chapters have a colophon to them; sufficient blank space having, however, been left for it after each. [H. T. COLEBROOKE.]

523.

2346c. Foll. 3; size 10 in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; nine lines in a page.

Kaivalyopanishad.

It begins: खपाचलायनो भगवंतं परनेष्ठिनमुपसमेत्रो-याचाधीहि भगवन्त्रद्वावद्यां वरिष्ठां (Gaikawar.)

524.

1878a. Foll. 50; size 12½ in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page. Modern.

Kaushītaki-brūhmaņopanishad, with the commentary (dīpikā) of Śankarānanda, disciple of Ācārya Ānandātman.

Edited, with a translation of the *Upanishad*, by E. B. Cowell, *Bibl. Ind.*, 1861; the *Upanishad* again translated by F. M. Müller, *Sacred Books* of the East, i., 1879. [Dr. John Taylor.]

525.

1878e. Foll. 44; size 12½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī; 10-13 lines in page. Modern.

Svetāśvataropanishad with the commentary (Ippīkā) of Śańkarānanda.

The Upanishad begins:

द्रस्वादिनो वदंति। किं कारणंद्रस्

The commentary begins:

श्वेतात्र्यतरमंत्राणां ब्रह्मायोपिनिषद्विरां। पुरम्पकृत्पुरमतीयोनामयमाविष्करोम्यहं॥

द्रद्यात्मेक्पार्षस्यातिगहनतां दशैयितुं प्रथमतो द्रद्वविदां विचारमवतारयति । द्रद्ववादिनो ०

The Upanishad has been edited, with Śań-karācārya's commentary, and a translation, by E. Röer, Bibl. Ind., 1850-53; also translated by F. M. Müller, Sacred Books of the East, xv., 1884. [Dr. J. Taylor.]

526.

1133. Foll. 64; size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 6 in.; fairly written, in Devan\(\text{agar}\), towards the end of the 17th century. Twelve lines in a page. The Manuscript has suffered from damp.

Śvetīśvataropanishad with the commentary (vivaraņa) of Vijñūnātman, disciple of Jñānottamācārya.

The commentary begins:

स्वचेदत्रयातीतिनिभेलज्ञानमूर्तये।
नमो गिरां विदूराय दक्षिणानूर्तये नमः॥
निगमांतप्रदीपाय निःसंगमुखसंविदे।
संसारतापनोदाय विद्याश्रीपतये नमः॥
प्रत्यस्ताखिलभेदाय नगद्धिश्रमसाखिषे।
ज्ञानोत्तमभुनींद्राय नमः प्रयक्ससाक्षते॥

नमः परमञ्जिषां नमो इद्धविद्यासंप्रदायकृतृत्यः । इदं ब्राह्मण्याकां वादिनो घर्तज्ञालाः * घेदार्थविषरीतपक्षाचिनू-लोकृत्य वेदार्थतन्त्रेन ब्रह्मवदनज्ञालाः साक्षाद्या परंपरा वा सर्ववेदार्थत्वेन ब्रह्म वदंतीत्येतत्सर्ववेदा यत्परमामनंतीति श्रुतेः ।

It ends:

डिवेचनमध्याय (रिसमानिष्ठोतनार्थमाइरार्षं च ॥ इति श्रो-ग्त्यरमहंसपरिवानकाचा श्रिमेन्द्रः स्रोत्रमपूत्र्यपाद्शिषश्रोमडि-ज्ञानात्मभगवतः हृतौ श्रोताश्रोतरोपिन्धिडिवर (!) षष्ठोध्यायः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

527.

1625D. Foll. 12; size 8½ in. by 3½ in.; legibly written, in the Devanāgarī character, about A.D. 1650; ten or eleven lines in a page.

Mahopanishad of the Athervaveda, consisting of six sections (upanishads, or upanishathan-dikās), the first five of which (according to this MS.) constitute the Sundarītāpanī, while the sixth is called the Tripura-upanishad.

I. The Sundarītāpanī begins:†

चों चथेतस्यक्तरे भगवान्त्राज्ञापतं वैष्णवं विरूप-कारणक माण्यिय परामिधा भगवतेवसादिष्युया भूनेवः-

चिपुरातापनीविद्या देशविक्जिकि वयहम्। वस्तु चिन्माचरूपं तत्यरतत्वं भजाष्यहम्॥ क्षों भद्रं कर्णेभिरितं शानिः। स्रथेति स्वन्नत्तरे भगवान्याज्ञापत्यं वैष्णवं विल्.कारणं रूपमाण्य चिप्राभिश भगवतीत्येव सिद्

खरोमिति चेशि पुराणि खर्गभूषातालानि पुराणि हरोमात्मकेन हींकारेण हुझेखपरा भेधा भगवती त्रिक्-टावसाने चिनिलये विलये था। महसः थोरेण स्नाप्नोति सेवेयं भगवती त्रि भेरीत व्याचस्यते॥ तत्स वितुर्वरेखं etc. [the $g_{ij}yatri$, Rgv. III., 62, 10; followed by I. 99, 1 जात देवसे सुनवाम and VII. 59, 12 प्रयक्त यज्ञामहे] ॥ इति शाख्री परना विद्या सा त्रयी साष्टार्णा त्रिपुरा परनेश्वरी ॥ आद्यानि चत्वारे पदानि ब्रबविक शीनि । द्वितीय नि शक्त्य -स्यानि । तृतीयानि श्रेवानि । o here follows the explanation in six paragraphs; after which (fol. 3b) पञ्चदशाक्षरं त्रेन्रं यो धीते स सर्वीन् कामान प्रोति स सर्वीन् भोगानाप्रोति - - स वैणावं धर्मित्र र्रब्र ब्याप्नोतं त्येवं वेद ॥ here follow the twelve dhāmāni in as many paragraphs, the last of which, containing a number of epithets of Tripuri, ends (fol. 4b) महात्रिपुरीं देवीं ध्यायेयमिति ध्यानयोगेने-त्येवं सकलपूजाचेनं वेदेति महोपिनमत् इत्यर्वे से सुंदरीतापन्यां प्रथमोपिक्षत्॥ ।॥

The second Upanishad begins:
जातवेदसे सुनदानेतादि पिठाला नैपुरीव्यक्तिं व्याच छते।
it treats chiefly of cakra, fol. 5b: देवा ह
नै भगवन्तम मुन्न महाच क्रनाम च क्रनाय को नो ब्रूहि।
सावैकामिकं सर्वाराध्यं सर्वे ह्वं विश्वतो मुखं मो ६ हारं
रह्योगिना मुपदिश्य परं ब्रूह्यभि त्वा निर्वाण मुपि दिश्वति
तान् हो वाच भगवान्। श्रीच क्रं व्याख्यास्यामः।
सोमिति विकोणं त्राक्षरं कृत्वा ०

Fol. 6b: खों खोरेण खारिता देवी चन्दनेन विलेपिते। विल्लपत्राविता देवी दुगें हं घरणागत इसनेनाची प्राथित्वा मायालक्ष्मीमन्त्रेण। हीं श्रीं या वै शिवा भगवती महिशा सिद्धसास्ये वै नमः। after which follow, to the end of the chapter, many variations of this formula. ‡

^{*} Instead of इदं ब्राइणवाकां • the Telugu MS. 3183 (p. 133, above) reads: ब्रह्मवादिनो वदंतीति

[†] Grantha MS., R.A.S., Whish 17, containing the same *Upunishad* (foll. 16-27), begins:

शक्तिहरमायान्यक्षेत्र हींकारेण हस्त्रेकाख्या भगवतीति त्रिकृटा-इसाने निल्ये - - - घोरेण व्याप्नोति - - - त्रिपुरीत गीयते॥ तत्स्वितः • See also pp. 115b, 127a, above.

[‡] These are wanting in the Grantha MS.

This $U_panishad$ concludes (fol. 8b): स ब्रह्म पश्यित स सर्वे पश्यित सोऽमृतन्वं गच्छित य एवं वेदेति महोपनिषत् ॥

The third Upanishad begins:
देवा ह वै मुद्रा: मृजेयमिति भगवन्तमनुवंस्तान् होवाच *
भगवानवनिषदज्ञानुमग्रद्धलं विस्तारपद्मासनं कृत्वा मुद्राः
मृजेयमिति स सर्वानाकवैयति यो योनिमुद्रामर्थाते °

It ends (fol. 9b): कुल कुमारी विवाहे मन्त-कोटि: सुधीमही तं नः कौलि: प्रचोदयादिति कुमाये-चैनं कृत्वा यो वै साधकोऽभिल्लिखति सोऽमृतत्वं च गन्छति स यश साप्रोति स परमायुष्पमवाष्य परं ब्रह्म भिन्ना तिष्ठति य एवं वेद । इति महोपनिषत्॥ †

The fourth Upanishad begins: देवा ह वै भगवनाम बुवन् देव गायत्र हृदयं में नो व्याख्यातं त्रेपुरं सर्वोत्तमं जातवेदससू के नाख्यातं त्रेपुराष्टकं यहृष्ट्वा मुच्यते योगी जन्मसंसार बन्धनान्। इत्येवं क्वतां सर्वेषां देवानां खुत्वेदं वाक्यिमित्य पातस्त्र्यस्त्र के नानुष्टुभेन मृत्यं जयं दर्शयते ॰ -- ib. देवा ह वै भगवनामूचुः सर्वे तयाख्यातम्। स्त्र के कि न्तेदेवी स्तुता भगवती ॰

It ends (fol. 10a): नमः शिवायेति यानु-धमन्त्रेणोपासको रुद्धनं प्राप्नोति शिवन्वं प्राप्नोति कली कल्पाणं प्राप्नोति य स्वं घेद । इत्यथवैणवेदे सुंदरीता-पित्रां चतुर्थोपनिषत् ॥

The fifth Upanishad begins: तिहणा: परमं पदं ॰ विष्णां यैत्परमं पदम् (Rigv. I, 22, 20. 21) विष्णो: सवैतोमुखस्य छेहो यथा ॰ These verses are commented upon as well as Rigv. IV. 40, 5 हंस: शुचिषद् ॰ [which in this MS. ends with वृहत्। and in G. MS. with मृतं बृहत्] – fol. 10b §: देवा ह वै भगवन्तमञ्जवन् खामिन्नो कथितं स्फुटं क्रियाकाएं सविषयं नेपुरीय-मिति ॥ ष्रथ परम निर्विषयं कथयखेति तान् होवाच भगवान् तुरीयं माययान्यया निर्देष्टं परमं ब्रह्मेति। ॰

It ends: तस्मादेषां विद्यां तुरीयां श्रीकामराजास्थामेकादश्था तिविनिज्ञोत्तमितां जानीते स तुरीयं परं
प्राप्तोत्येवं वेदित महोपनिषत्। इत्यथवेखे पंचमोपनिषत्॥
Here (fol. 11b) follows another paragraph
(wanting in the Grantha MS.): एवं जानाति
यस्तत्वं षीजोपनिषदां गर्या। पंचकं परमे व्योग्नि लीयते
मुनिपुंगवः॥ ० - - - ० द्वयं द्वयमित्येकोनविंश्रत्यभुवनेह
इति पंचमोपनिषज्ञापिनी समाप्ता। ॥।

II. Tripuropanishad (called Tripurisundaryupanishad in the Grantha MS.) begins (fol. 11 b) तिष्ठः पुरिस्त्रिपणा विश्वचिष्णीरतां [यत्र G. MS.] क्रषा सञ्जराः सित्रविष्टाः। ⁶ Cp. p. 127b, above.

It ends: सर: [ज्ञवे: G. MS.] सर्वस्य जगती धाता च भी हती विश्वस्यत्वमित । [ब्रद्ध विष्णुः ज्ञिवा रामा ज्ञिवो ज्ञाक्तिहरे रमा । खर्चनीयं प्रयत्नेन ब्रद्ध-विष्णुरमा: ज्ञिव: ज्ञिव: । wanting in G. MS.] ॥ इत्ययं महोपनिषत् ॥ त्रैपुरीयामखरं प्रयमो गीभि उधेष (!) ग्येजुः परमेतच सामे वा यात्या च विद्यार्थवे यात्या च विद्या ॥ इति अथवैणवेदे त्रिपुरोपनिषत्यंच-चत्वारिंज्ञति समाप्तं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

528.

1638d. Foll. 13; size 10½ in. by 4½ in.; indifferent Devanāgarī writing, of the latter part of the 17th century; 9-11 lines in a page. Gopālatāpanīyopanishad.

Edited, with Viśveśvara's commentary, by Haracandra Vidyābhūshaņa and Viśvanātha, Bibl. Ind., 1870.

The MS. ends:

इति श्रीस्थयवेवेदोपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां श्रीगोपालकृष्णता-पनीयं संपूर्ण ॥ [Н. Т. Солеверооке.]

529.

2740. Foll. 26; size $7\frac{3}{4}$ in. by $6\frac{1}{4}$ in.; legibly written in Devanāgarī; recent; six lines in a page.

^{*} भगवानवनीकृतज्ञानुमख्डलं विस्तीय पदमासनं कृत्वा मुद्रा मृजतेति । G.MS.

[†] इति महोपनिषत्नृतीयोपनिषत् G. M.

[‡] गायत्रीहृद्यं G. M.

 $[\]S$ G. MS. begins only here the fifth Upanishad.

[🎚] चैपुरमिति । स्रथ प º निर्विशेषं G. MS.

[¶] त्रेपुर्यायमद्यारं G. MS.

Gopālatāpanīyopanishad. At the beginning othere is the following couplet:

कृषिभूवाचकः शब्दो नम्न निवृत्तिवाचकः । तयोरैकां परं ब्रद्ध कृष्ण इत्यभिधीयते ॥

सचिदानन्दरूपाय 0

[SIR C. WILKINS.]

530.

2346d. Foll. 14; size 10 in. by 6 in.; well written, in Devanagari, in the earlier part of the last century; nine lines in a page.

The same Upanishad.

[GAIKAWAR.]

531.

1369c. Foll. 21; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; nine lines in a page.

Viśveśvarācārya's commentary (ṭīkā) on the Gopālottaratūpanā. [H. T. COLEBBOOKE.]

532.

2346b. Foll. 15; size 10 in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī, in the earlier part of the last century; nine lines in a page.

Rāmatāpanīyopanishad. Both parts.

It begins:

चिन्मये ऽस्मिन्महाविष्णी जाते दाश्वरथे हरी ।0

It ends:

इत्यर्थवण्यस्ये रामस्योत्तरतापनीयोपनिषत् समाप्ता ॥

Edited, in Roman characters, with a German translation and notes, by A. Weber (Abhandl. of Berlin Ac., 1864).

GAIKAWAR.

533.

198. Foll. 54; size 10\frac{3}{4} in. by 3 in.; fairly written, in Devanāgarī; seven lines in a page.

Śankarācārya's commentary on the (Nrisim-ha-) Pūrvatāpanīyopanishad.

It ends:

इति ॰ सायनेशातापनीयोर्पानपद्माप्ये पंचमोपिनपत्समाप्ता॥ इति पूर्वतापनीयभाष्यं संपूर्णे॥ संवत् १५६१ समर कार्त्तिकसुदि स्कादशीवार शोमवार लीिषतं॥ [H. T. Colebrooke.]

534.

3087. Foll. 74; size 9 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī; recent; ten lines in a page.

The same work. It ends:

सर्वोपिनपत्समाति द्योतयतीति सर्वे निर्मेल्सिति सिद्धं ॥
इति श्रीगोविंदभगवत्पून्यपादिश्राष्यप्रमहंसपरिव्राज्ञकाचार्यश्रीशंकराचार्यशंकरभगवतः कृती सापवेशतापनीयोपिनपद्माप्ये
पंचनोपिनपत्समाप्ता ॥ इदमुपिनप्रमया पंडितठोलकेन कश्मीरदेशवासिना संवति ३५ माधमासे शुक्षपक्षे श्रीतीर्थराजप्रयागांतरे
संपूर्णीकृता ॥

The leaves, which have no original pagination, are completely out of order.

[J. R. BALLANTYNE.]

535.

269a. Foll. 48; size 11½ in. by 5¼ in.; fairly written, in Devanāgarī; modern; 13-15 lines in a page.

(Nṛisiṃha-) Uttaratāpanīyopanishad, with Śankarācārya's commentary.

Text and commentary of both the *Pūrva*-and *Uttara-tāpanīyopanishad* have been edited by *Rāmamaya Tarkaratna*, *Bibl. Ind.*, 1871.

[H. T. COLEBROOKE.]

536.

1638e. Foll. 61; size 10¼ in. by 4¼ in.; legibly written, in Devanāgarī, towards the end of the 17th century; 12-14 lines in a page.

The same commentary, here ascribed to Gaudapāda (cf. Rājendralāla Mitra, Notices of Sanskrit MSS., IV. p. 72).

It begins:

निरस्तनिबिलानधेपरमानंदरूपिणे।
मृतिंहाय नमस्तुनैः सवैधीवृत्तिसाक्षिणे॥
It ends:

यस्य संस्मृतिमात्रेण तरीत भवसागरं। तत्रतोऽस्मि गुरूम्भक्त्या थिया वाचा च कर्मणा॥

इति श्रीनवमः खंडः समाप्तः ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरि-व्यानकाचार्यश्रीमञ्जुकमुनींद्रशिष्य-श्रीमतीडपादमुनिवरिवरिचते उत्तरतापनीयविवर्णे नवमः खंडः॥ [H. T. COLEBROOKE.]

537.

1878c. Foll. 26; size 12½ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character; eleven lines in a page. Modern.

The Atharvaśiropanishad, Atharvaśikhopanishad and Jābālopanishad, with the commentary (dīpikā) of Śańkarūnanda, disciple of Ānandātman.

A. The Atharvasiropanishad begins: देवा ह
वे रूगे लोकमगमन् ते देवा स्ट्रमपृद्धन् °

The commentary begins:

वस्ये व्यविशिरोनास्याः खुतेर्च्यांख्यां पदानुगां ।
हद्रात्मेक्यावगत्यंथे हद्रसुष्टोव्स्तु नस्तथा॥ १॥
विद्याया चतिदुर्लभत्वप्रदर्शनाथे चास्यायिकामवतारयित । ०

B. The Atharvasikhopanishad begins fol. 13b: स्थ हैनं पैप्पुठा,ो संगिरा: सनानुमारस्रापविषमुवाच। °

The commentary begins:

व्यास्यायविशिलानाम्याः श्रुतेः ब्लेशिवनाशनी।
क्रियते ब्रह्मचोधार्ये तया मुध्यते मे रुनः ॥
ब्रह्मविद्याप्राप्यर्थे तयोविद्यासंपत्तेरीय गुरुशिश्रृषादिकं
करणीयीमस्येतदर्थे प्रयमत सास्यायिकामवतारयति। ०

C. The Jābālopanishad begins fol. 18: बृहस्प-तिह्वाच याज्ञवस्त्र्यं। यदनु कुरुक्षेत्रं देवानां देवयज्ञनं o

The commentary begins:

कृष्णद्वैपायनं व्यासं शंकरं लोकशंकरं।
कानंत्रात्मानमप्पात्मगुरुं देवं नतोऽस्त्र्यहं॥
कावालोपनिषद्धास्थां स्थापयंतीं सुधानिधिः।
करिषे प्रीयतां देवो विमुक्तोऽयं तथेष्टरः॥

[Dr. John Taylor.]

538.

1685. Foll. 179; size 9 in. by 5 in.; badly written, in the Devanāgarī character, in A.D. 1748; generally twelve lines in a page.

A metrical paraphrase, called (Sarvopanishadartha-) Anubhūtiprakāśa, of twelve of the principal Upanishads, in twenty adhyāyas, by Vidyūraņya (i.e., Mādhavācārya*).

Verbal glosses have occasionally been added in the margin.

1. Aitareyopanishad, paraphrased in 107 ślokas, begins:

रेतरेयेण संप्रोक्ता द्वितीयारण्यकातगा। ब्रह्मविद्या सुविस्मष्टं बालवोधाय वर्ण्यते॥ १॥ फ्रान्मैव सृष्टे: प्रागासीन्नामरूपविवर्जित:। सो अ्पेक एव नान्योऽस्ति जडं वान्यन विद्यते॥ २॥

It ends, fol. 7:

रेतरेयब्रद्धावद्यां व्याख्यातां संग्रहादिमां।
सुस्थरामनुगृह्नातु विद्यातीर्थमहेश्वरः॥ १००॥
इति विद्यारण्यकृतायामैतरेयानुभूतिप्रकाशिकायां प्रथमो
ध्यायः॥

2. Taittirīyopanishad (Brahmavallī), in 150 ślokas, begins fol. 8b:

ब्रबवह्यां ब्रह्मित्रद्यां तित्तिरिः प्राह यानिमां। यस्ये सुखाववोधाय क्रीडेत्वत्र मुमुखवः॥ १॥ दर्शादिपितृमेधातैः कर्मभिवहुजन्मसु। खनुष्ठितैविविदिषा जायंतेऽतिमजन्मिन॥ ३॥

It ends, fol. 16b:

तितिरीयकविद्यायाः प्रकाशेनोपसेविनः ।

मुमुखूननुगृह्तातु दिद्यातीर्धमहेष्यरः ॥ १५० ॥

इति विद्यारस्यकृते अनुभूतिप्रकाशे तैतिरीयकविद्याप्रकाशवार्त्तिके द्वितीयो ध्यायः ॥

^{*} See A. Burnell, Vamsabrāhmana, p. ix.

3. Adhyāya VI. of the Chāndogyopanishad, in 138 ślokas, fol. 17b:

ह्यांदोग्ये श्वेतकेतुर्यामारू ग्रेलियवानिमां *।

ब्रह्मविद्यां संग्रहेण वस्ये ऽहं सुखबुद्धये ॥ १॥
वेदानधीत्य गवेंण श्वेतकेतुः पराङ्मुखः ।

स्वासीत्मत्यङ्मुखीकांतुं गुरुराहातिविसमयं ॥ २॥

It ends, fol. 25::

श्वेतकोत्रेद्धविद्या व्याख्याता स्फुटमेतया । तुष्टो ज्स्माननुगृह्मातु विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १३६ ॥ इत्यनुभूतिप्रकाशे छांदोग्यविद्याप्रकाशे श्वेतकोतुविद्यास्तृ-तीयो ध्याय: ॥

4. Adhyāya VII. of the Chāndogyopanishad, 90 ślokas, fol. 26:

सनत्कुमारम्ब्यांदोग्ये नारदायोपदिष्टवान् । विद्यामेतां प्रवस्त्ये इत्र सर्वशोकिनवृत्तये ॥ १ ॥ पुराणपंचमान् वेदान् शास्त्राणि विविधानि च । शानाप्यनात्मविक्वेन नारदः शोकमाप्रवान् ॥ २॥

It ends, fol. 31:

सनत्कुमारिवद्यायास्तात्पर्यं स्पष्टमीरितं । तेन कुर्यान्मम कृपां विद्यातीर्धमहेश्वरः ॥ ९० ॥ इत्यनुभूतिप्राञ्जे छांदोरये सनत्कुमारिवद्या नाम चतुर्धा-ध्यायः ॥

5. Adhyāya VIII. of the Chāndogyopanishad, in 100 ślokas, begins fol. 32b:

प्रनापितः स्वात्मिष्टशं छांदोग्ये बहुधाववीत्। विरोचनाय चेंद्राय तां वध्ये सुखबुद्धये॥ १॥ ष्यसंसाययमात्मासावन्वेष्टच्यो सुसुछुणा। प्रजापितिरिति प्राह प्रसंगेन स्वसंसदि॥ २॥

It ends, fol. 38:

प्रजापतेरियं विद्या कथितानुग्रहाहुरोः।
सिक्किष्माननुगृह्तातु विद्यातीर्थमहेश्वरः॥ १००॥
इति श्रीविद्यारस्यकृते नुभूतिप्रकाशे छांदोग्ये प्रजापतिविद्यास्यः पंचमो थ्यायः॥

6. Mundakopanishad, in 99 ślokas, begins, fol. 38b:

ब्रह्मविद्यां शीनकाय यामुवाचांगिरा मुनिः। स्रायवेणे मुंडके ब्रसी विश्वदीकृत्य वस्यते॥१॥ चतुर्मुखादिके संप्रत्यये यो मुनिरंगिराः। उपसद्य यथाशास्त्रमेतं पप्रच्य शीनकः॥२॥

It ends, fol. 44b:

शीनकस्य बद्धविद्या विस्पष्टमुपवर्णिता । तृष्टोऽस्प्राननुगृह्कातु विद्यातीर्पेमहेश्वरः ॥ ९९ ॥ इति विद्या १ प्रकाशे मुंडकोपनिषद्विवरणं षष्टो ध्यायः॥

7. Praśnopanishad, in 100 ślokas, begins, fol. 45b:

स्रायवेणे पिप्पलादः षण्मुनिभ्यो यदब्रवीत् । तत्सर्वे प्रविविच्यात्र प्रवस्थामि पृथक् पृथक् ॥ १ ॥ मुनयो वेदतात्पर्यात्सगुणब्रद्धचिंतकाः । परं ब्रद्धापेश्वमाणाः समिद्धास्ते गुरुं ययुः ॥ २ ॥

It ends, fol. 51:

वेदैश्वतृभिरुत्पन्ना विद्येयं ब्रह्मगोचरा।
प्रकाशितातः संतुष्पादिद्यातीर्थमहेश्वरः॥ १००॥
इत्यनुभूतिप्रकाशे प्रश्लोपनिषद्विवरणे सप्तमो थ्यायः॥

- 8 & 9. Kaushītakyupanishad, in 100 and 71 ślokas respectively; ends fol. 62. Printed in Prof. Cowell's edition.
- 10. Maitrāyanīyopanishad, in 150 ślokas; ends fol. 72. Printed in Prof. Cowell's edition of the Maitryupanishad.
- . 11. Kaṭhavallī-upanishad, in 120 ślokas; begins, fol. 73:

याजुष्यां कठशाखायां विद्यां यां निचकेतसे।
यमः प्रोवाच तां सवीं संग्रहेण व्रवीम्यहं॥१॥
निचकेताः कुमारः सन् खिपत्रा प्रेषितो यमं
गत्वा तं तोषियत्वात्मशानं वरमयाचत॥ २॥

It ends, fol. 80:

वैराग्यं निकतिस्य यथा तीव्रं तथा पुनान्। प्राप्नोति सेवमानः सन् विद्यातीर्थमहेश्वरं॥ १२०॥ इति ० कठवज्ञीविवरणे स्कादशोध्यायः॥

[•] Cf. Ānandagiri on the beginning of the adhyāya: भ्रोतकोतुरिति । तमेव प्रकटयन्प्रयमं तृतीयेनाध्यायेनास्य संवन्धं कथयिति ।

12. Śvetāśvataropanishad, in 120 ślokas, begins, fol. 81b:

श्वेताश्वतरनामा यो यजुःशाखाप्रवर्तकः । सो ज्याश्रिमिन्यः प्रोवाच विद्यां व्याचस्तहे ज्व तां॥१॥ ये वेदवादिनस्ते तु मौमांसंते मुमुख्यवः । जगतः कारणं ब्रह्मेत्वेवं वेदेषु युष्पते ॥ २ ॥

It ends, fol. 88b:

र्श्वतः प्रविष्टः शास्त्रिति योडं तर्यामी श्रुतीरितः । सो उस्मान्मुख्यगुरुः पातु विद्यातीर्थमहेश्वरः॥ १२०॥ इति ० श्वेताश्वतरविवरणं नाम द्वादशो ध्यायः॥

13. Adhyāya I., brāhmaņa 4 (Ātma-brāhmaṇa) of the Brihadāraṇyakopanishad, in the Kāṇva recension, 289 ślokas.

It begins, fol. 89b:

कारानी याजुपशाखायां नानास्थानीपवृंहिताम्।
ब्रह्मविद्यामुवाचेमां संग्रहेण ब्रवीम्यहम् ॥ १ ॥
वृहदारस्थकप्रोक्तैविराद्मूत्राद्युपासनैः ।
स्याद्विराडादिरूपत्वं स विरादिह कथ्यते ॥ २ ॥
उपास्तेमेहिमा तेन भागुपासनिम्ळतः ।
मुमुखुस्तु विराडादिदोषान्दृष्ट्या विरन्यते ॥ ३ ॥
स्थ्यायस्य तृतीयस्य चतुर्ये ब्राह्मणे * स्रुतम् ।
वैराजं वपुरेतच शरीरान्तरकारणम् ॥ ४ ॥
इदं नरगवाध्यादिवपुस्तत्मृष्टितः पुरा ।
स्रात्मासीत्पुरूपाकारो ब्रह्माखाख्यशरीरभृत् ॥ ॥ ॥
प्रात्मयूपः पराग्रूपाद्धावृत्तो उनुभवात्मकः ।
प्रयते यः स सात्मीत प्राहुरात्मविदो बुधाः ॥ ६ ॥

It ends, fol. 105b:

कर्मोपास्तिकतं कर्वः प्राहात्मब्राद्यशे तथा ।
स्रव्याकृतं च्याकृतं च विद्याविद्ये स्नित्स्मुटम् ॥ २६३ ॥
स्रथाध्याये चतुर्थे च कर्त्वः पञ्चमषष्ठयोः ।
उपास्थानानि बहुधा वस्त्रत्यात्माववुद्वये ॥ २६४ ॥
स्रजातज्ञ चुमैचेयीदध्यङ्कितुक्तनामिभः ।
स्रास्थानान्यद्वितानि स्युश्चतुर्योध्यायगानि हि ॥ २६५ ॥

श्वश्रक्षात्रभागश्च भुज्यूषस्तकहोल्रकाः ।
गार्ग्युदालकशाकत्याः पत्रमाध्यायगा इते ॥ २६६ ॥
श्वास्थानान्येतदीयानि स्युः षष्ठाध्याय ईरितम्।
जनकस्य झुपास्थानं संग्रहाद्विस्तरादिष ॥ २६९ ॥
उपास्थानेषु सर्वेषु प्रत्येकं ब्रब वर्शितम्।
श्रुतैरेतैरूपास्थानैवैद्यविद्या दृढा भवेत् ॥ २६६ ॥
यामात्मब्राद्यशे * विद्यां कर्गवः प्रोवाच सा स्फुटम्।
ध्यास्थाता प्रीयतां तेन विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ २६९ ॥
इस्यनुभूतिप्रकाशे कर्गवविद्यास्थस्त्रयोदशो ध्यायः ॥

14. Adhyāya II., brāhmaņas 1-3 of the Bṛihadūraṇyakopanishad, in 120 ślokas; begins, fol. 106b:

सजातशत्रुरध्याये चतुर्थे ब्राझ्यैस्तिभिः।
विद्यां वालाकये प्राह तां विस्पष्टमिह ब्रुवे॥ १॥
स्वजातशत्रुर्वद्यात्मवेदनाच्छीयतोऽपि च।
स्वतंविहिस्त्र निःशतुः काश्यां राजा षभूव सः॥ २॥
गर्मगोत्रज्ञविद्यो ऽयं वालाकिनैव तत्ववित्।
. किंतु प्रायोपासको ऽयं द्र्पेय महता वृतः॥ ३॥

It ends, fol. 112b:

श्रजातश्रवुंपी विद्यां ब्राइस्मिस्स्क्रियान्।

तद्वास्थानेन संतुष्पाद्विद्यातीर्थमहेश्वर:॥ १२०॥

इति ० ज्जातश्रविद्यास्यश्रतुरैशो ध्याय:॥

15. Adhyāya II. brāhmaņa 4 of the Bṛihadāraṇyakopanishad, in 103 ślokas; begins, fol. 113b:

> मैत्रेये याज्ञवस्त्रो यां चतुर्थे ब्राह्मणे ब्रब्नवीत्। ससाधनां ब्रह्मविद्यां विस्पष्टं व्याकरोमि ताम्॥१॥ वित्तस्य कमेहेतुत्वात्तत्त्यागो ज्ञानसाधनम्। इति द्रियतुं प्राह श्रुतिराख्यायिकां शुभाम्॥३॥

It ends, fol. 119:

याज्ञवल्क्यो ऽत्र मैत्रेयीमन्त्रगृह्काद्यषा तथा।
मुमुखुमतुगृह्कातु विद्यातीर्थमहेश्वरः॥ १०३॥
इति ० मैत्रेयीविद्याख्यः पञ्चदक्षो ध्यायः॥

^{*} Adhyāya III. of the Bṛihadāraṇyaka corresponds to Adhy. I. of the Upanishad. Cf. the colophons in Dr. Röer's edition.

^{*} चात्मैवेदमग्र चासीत् चासीत्पुरुषविधः Gloss, i.e. Adhy. I., brāhm. 4.

16. Adhyāya II., brāhmaņa 5 of the Brihadāranyakopanishad, in 50 ślokas; begins, fol. 120b:

पत्तमे ब्राइणे दथ्यडुः त्यर्वण उवाच याम्।
श्राष्ट्रिनोमेथुविद्यां तामच स्पष्टीकरोम्पहम्॥ १॥
परस्परोपकारित्वं पृष्यिच्याः प्राणिनामपि।
यत्तमभुत्वं विद्येयमुपकारस्तु सर्जनम्॥ २॥

It ends:

विद्यावंशजयादिद्याविष्ठः सर्वो निवायते ।
मुमुधुमनुगृह्णातु विद्यातीर्थमहेष्ठ्यरः ॥ ५० ॥
इत्यनुभूतिप्रकाशे वृहदारस्यके मधुविद्याख्यो नाम घोडशो
ध्यायः ॥

17. Adhyāya III. of the Brihadāranyakopanishad in 309 ślokas; begins, fol. 124b:

याज्ञवन्को ब्र्यालादिम्यो विजिगीषुक्यामुखात्।

उक्तवान्पचमे ब्र्याये तत्वविद्यामनेकथा॥१॥

श्रध्यात्ममधिभूतं च यजमानिवैगादिषु।
स्वाभाविकः परिच्छेदो मृत्युकैत्रैफलार्जनात्॥२॥

It ends, fol. 142:

निरिवद्यान्वयत्वात्तत्ताखाद्वद्वीत भग्यते।

तदेवाविद्ययाशस्त्रा भोगमोहप्रदातृ हि।

ष्यनुगृह्नातु तद्व्यो विद्यातीर्यमहेश्वरः॥ ३०९॥

इत्यनुभूतिप्रकाशे अवलादिमुनिकोधास्यो नाम सप्तदशो

18. Adhyāya IV. of the Brihadāranyakopanishad, in 321 ślokas; begins, fol. 143b:

बष्ठाध्याये याज्ञवस्को जनकायोपदिष्टवान्।

जपास्तितत्विद्यां तु संग्रहाद्विस्तरादिष ॥ १ ॥

ध्यानादिहैव देवः सन्मृत्वा तहेवताप्तये।

प्रथमब्राद्यये प्रोक्तं चतुष्पाद्वद्यचितनम् ॥ २ ॥

वागाद्या देवतास्तासामाधारस्तत्वदिन्द्रियम्।

स्रथाकृतं च नामेति पादास्त्रात्वार ईरिताः॥ ३ ॥

It ends, fol. 162:

जनकायात्मविद्येषा याज्ञवस्त्र्येन वर्शिता । तद्घास्यानेनानुगृद्धाडिद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ ३२१ ॥ इत्यनुभृतिप्रकाशे जनकविद्याख्यो नामाष्टद्शो ध्यायः ॥

19. Talavakāra (or Kena)-Upanishad, in 100 ślokas; begins, fol. 163b:

शाखा तल्वकाराणां सामवेदगतास्ति या। विद्योक्ता तत्र संक्षेपाक्षां विस्पष्टमहं ब्रुवे ॥ १॥ तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्चेन सेवया। इत्यर्जुनाय भगवानाह प्रश्चाख्यसाथनं॥ २॥

It ends, fol. 169:

विद्या तठवकाराणां शाखायां श्रूयते स्फुटं। तद्याख्यानेन संतुष्पाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः॥ १००॥ इयनुभूतिप्रकाशे तठवकारविद्याख्यो नाम एकोनविंशो ध्यायः॥

20. Nṛisiṃhottaratūpanīyopanishad, in 154 ślokas, begins, fol. 170b;

ञापवैशो तापनीय उत्तरिक्षन् प्रजापितः । देवानवृत्युथ्मंत्रराजप्रश्वयमार्गतः ॥ १ ॥ मंत्रराजं पूर्वतापनीये श्रुत्वा तदा थिया । ध्यायंतः सगुग्रं ब्रब्ब देवा थीश्रुद्धिमाप्त्रयन् ॥ २ ॥ ततस्ते निर्मुग्रं ब्रब्ब पप्रच्छः श्रुद्धबृद्धयः । अ चार्योरणोयान्यः प्रत्यङ् प्रश्चवे तं वद प्रभो ॥ ३ ॥

It ends:

श्रुतिस्मृतीतिहासानामभिप्रायचिद्ययः । श्रुतित्याख्यानतस्तुष्पाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥ १५४ ॥ इत्यनुभूतिप्रकाशे देविवद्याख्यो नाम विंशो ध्यायः॥ सं १६०५ । श्रकाशानंदसरस्रति। स्वार्थे परार्थे वा । १

On two fly-leaves, at the beginning, Colebrooke, has added a rough list of the chapters.

D. VEDÂNGA.

539.

1743B. Foll. 31; size $9\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{1}{4}$ in.; fairly written in the Devanāgarī character; seven or eight lines in a page.

Vedānga-catushṭaya—viz., Śikshā (ends fol. 6), Jyotisha (fol. 9), Chandas (fol. 16) and Nighanṭu (accented)—in the Rik-recension.

Dated संवत् १६५४ विभवसंवत्सरे वैज्ञाखवद्यत्रयोद्शी इंद्वारे ० -- - सदाशिवकशेलकरेन लिखितं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

540.

1347a. Foll. 10; size 12 in. by 4½ in.; small Devanāgarī handwriting; twelve lines in a page.

The same four $Ved\bar{a}ngas$, in the Rik-recension. The $\dot{S}iksh\bar{a}$ ends fol. 3; the Jyotisha, fol. 4; the Chandas, fol. 6; the Nighantu, fol. 10b.

संवत् १८१३ वर्षे मिती शुक्षपक्षे तियौ सध्यां (!) ॥ ६ ॥ चोमवासरे लिखतं चितवाडीदोलतरामकाशीमध्ये लिष्टतं च ०

[H. T. COLEBROOKE.]

541.

2542b. Foll. 8; size 8¾ in. by 4 in.; large, clear, recent Devanāgarī writing; seven lines in a page.

 $P\bar{a}$ nin $\bar{i}y\bar{a}$ Śiksh \bar{a} . The Rik-recension in eleven chapters.

The work has been published by A. Weber, Indische Studien, iv. This MS. almost invariably coincides with MSS. D and L of that edition. At the end the beginning of each chapter is given.

[Gaikawar.]

542.

1981a. Foll. 5; size 8 in. by 3½ in.; we'll written, in Devanāgarī; eight lines in a page.

Pāṇinīyā Śikshā in the Rik-recension.

Dated Saka 1699. [Dr. John Taylor.]

543.

1378b. Foll. 6 (foll. 193-198 of the vol.); size 9 in. by 3½ in.; well written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Pāṇinīyā Śikshā in the Rik-recension.

Dated Samvat 1854.

On a fly-leaf there is the following note in Colebrooke's handwriting:

Pronunciation of vocal sounds taught by *Pánini*. Sicshá, 1st Vedánga; pretended to be one of the ten books which complete a copy of the black Yajush: but appears to be an extract from some modern composition.

[H. T. COLEBROOKE.]

544.

3193. Foll. 11; size 8 in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī, on European paper; eleven lines in a page.

Pāṇinēyā Śikshā, with a commentary, entitled Śikshā-pañjikā, composed, in Samvat 1454, by Dharaṇādhara (disciple of Mahādeva), in the reign of Udayasiṃha. The text is written in red, the commentary in black ink. The latter begins:

पातु वो निकषग्रावा मितहेसः सरस्वती।
प्राक्षेतरपरिछेदं वचसैव करोति या॥१॥
छंदःकस्पनिरुक्षानि विवृतानीह सूरिभिः।
शिक्षा न्वविवृता यक्ष्मात्रस्मात्तां विवृणोम्यहं॥३॥

स्थानंतरं संगपाठः । किं कारणं । षडंगो वेदो ज्येतस्य इति स्यानंतरं संगपाठः । किं कारणं । षडंगो वेदो ज्येतस्य इति स्मरणात् । तत्र च शिक्षा प्रथमा । स्वयशस्यानुषंगात् । सा वक्तव्यत्यशब्दस्यार्थः । रतेनैव सिद्धे वेदस्यांगानंतर्ये व्याकर-शादिष्वयशब्दो इत स्व नाधीयते । १ । शिक्ष्यतेष्ठनया वर्णोचा-रेणिमिति शिक्षा । तां प्रकर्षेण वस्त्यामि कथियधानि ॥ पाणिनीयं मतं यथा । पाणिनीयमिति वृद्धास्त्र इति छप्रत्यय-स्तस्युरेनित्यर्थिनिर्देशः । मतमिति मन ज्ञाने । पाणिनीयं ज्ञानं यथा । १

The text of the Śikshā, as here commented upon consists of only 21 couplets, instead of the 60 couplets usually offered by MSS. (or 35 of the Yajus recension); viz.:

- Y. 1 अथ शिक्षां प्रवस्थामि पाणिनीयं मतं यथा। शास्त्रानुपूर्वं तडिद्याद् यथोक्तं लोकवेदयोः॥ १॥
 - प्रसिद्धमि श्रन्थाचैमिवित्तातमवुद्धिभिः । पुनर्व्यक्तीकरिष्णामि वाच उच्चारखे विधि ॥ २ ॥
 - उ चिपष्टिश्चतुःषिट्वी वर्णाः संभवतो मताः । प्राकृते संस्कृते चापि स्वयं प्रोक्ताः स्वयंभुवा ॥ ३ ॥
 - स्वरा विंश्तिरेकश्च स्पर्शानां पंचविंशितः ।
 यादयश्च स्मृता द्वारी चत्वारश्च यमाः स्मृताः ॥ ४ ॥
 - 5 सनुसारो विसर्गश्च ४कः ४पी चापि पराश्रयी। दुस्पृष्टश्चेति विद्येषो रुकारः स्नुत एव च ॥ ५ ॥ ९ ॥
 - श्वात्मा बुध्या समेत्यार्थान्मनो युंके विवक्षया ।
 मनः कायाग्निमाहंति स प्रेरयित मारुतं ॥ ६॥
 - श मारुतस्तूर्रास चरःमंद्रं जनयित खरं।
 प्रातःसवनयोगं तं छंदो गायत्रमाश्रितं॥ ०॥
 - 10 कंडे मार्थ्यदिनयुगं मध्यमं चेष्टुभानुगं। तारं तातीयसवनं क्रांबिखं जागतानुगं॥ ৮॥
 - सोदीखीं मूध्यभिहतो चक्रमापद्य मारुतः । वर्णाञ्चनयते तेषां विभागः पंचधा स्मृतः ॥ ९ ॥
 - 12 खरतः कांलतः स्थानात्प्रयत्नानुप्रदानतः । इति वर्शविदः प्राहुर्निपुणं तंनिकोधतः॥ १०॥ २।
 - 23 उदात्तश्चानुदात्तश्च स्वरितश्च स्वरास्त्रयः। हस्वो दीर्घः प्रुत इति कालुतो नियमा अचि॥ ११॥
 - 24 कंट्यावहाविच्यशास्तालच्या सोष्टनावृष् । स्पुर्नेर्धन्या च्युट्रमा देता त्वनुलसा स्मृताः॥ १२ ॥
 - 25 जिद्धामूळे तु कुः प्रोक्तो दंत्रोद्यो चः स्मृतो बुधैः। रेट तु कंठ्यताळचा खोखी कंठोद्यती स्मृती॥ १३॥

- 264 अर्धमात्रा तु कंठ्यस्यैकारीकारयोर्भवेत्।
- 27 अयोगवाहा विज्ञेया आश्रयस्थानभाविनः ॥ १४ ॥
- 28 जलानुवीसानियोंषो दंत्रमूल्यः खरानुगः। जनुस्वारस्तु कर्तव्यो नित्यं होः ज्ञषसेषु च॥ १५॥
- अधी स्थानानि वर्णानामुरः कंदः शिरस्तथा।
 जिल्लामुळं च दंताश्व नासिकोष्ठी च ताळु च॥१६॥
- अचोऽस्पृष्टा यसस्तीवंनेमस्पृष्टाः शरः स्पृताः । श्रेषाः स्पृष्टा हलः प्रोक्तो निवोधानुप्रदानतः ॥ १९ ॥
- 31 अमोऽनुनासिका न ही नादिनो हक्क्षः स्मृताः । ईपंनादा यरजञ्जश्च श्वासिनस्त् खफादयः ॥ १६ ॥
- 32 ईषत्त्र्यासांश्वरो विद्याद् गोर्थामैतत्त्रचछते। शंकर: शांकरीं प्रादाहाश्वीपुत्राय थीमते॥ १९॥
- 34 येनाक्ष्रसमाझायमधिगम्य महेश्वरात्। कृत्स्रं व्याकरग्रं प्रोक्तं तस्मै पाणिनये नमः॥ २०॥

Of the last śloka only the first $p\bar{a}da$ is given, with the commentary as follows:

चिनयनमिमुखिनिः सृतामिति । चैतालीयं छंदोञ्स्य चिनयनमुखात् यथा गृहायाः सिंहो निः क्रामिति चिनयने नापि कृतेत्वधः ।
तां यः पठेद्धीयीत साधनादिभियुज्यते सुखमतुल्लं परमानंदं च
मोछामुक्तेन प्रकारेणाञ्चते च्याप्रोति । स्वर्गादीनि परिमितकालत्वात् तोल्लियतुं शक्यते । मोछाक्यं न्वपरिमितकालपरिज्ञितसुखस्क पिनयपं इति ॥ २१ ॥ इति शिषापं जिका समाप्ता ॥
१६६५ वर्षे सुभानुसंवत् श्रावणणु इपंचम्यां स्थिरवासरे तिहने
स्रनंतथोवेश्वरेन (!) लिखितम् ॥

चृत्वं के पुकु भृति वे १०६६ हि रूधिरो हार्यो हिय हार्यने चे चित्रस्मासित पक्षताव जपदा रूप भे जा के वै थृती स्काद अपिया कि कि विद्या साम कि कि ता साम साम स्वाद के ति प्रे प्रे पंजिका जिल्ला साम साम स्वाद के ति प्रे प्रे पंजिका जी विक्रम नृपसमये युग ज्ञार सं कंद नाती ते । ज्या चिमास कृष्ण पश्चे प्रतिपदि मां ते डवारे च ॥ १॥ विजयिन समग्र भूम कुठे ज्ञी उदयसिंह भूपाले विरमदं वैसिच वे * व्यापार पुरं धरे डजानि ॥ २॥ ज्ञा कर कि विरम्ताना समस्य की ति संपदी: । ज्ञी नंद भद्र नगरे वा सामी प्यविति न (!)॥ ३॥

^{* ?} वीरम(द)देवसचिवे ; cf. Weber, Cat. Berl. No. 71, which MS. was written in Samvat 1453, — श्रीउद्यक्तिंह-विजयिराज्ये तित्रयुक्तमहामात्य-श्रीवीरमदेवप्रतिपत्नी

स्त्रीमहादेवमाचांयै शिक्षापंजिकयानया। कविः संतुष्टमकरोत्रागरो धरणीधरः॥ ४॥

The fly-leaf contains the following note:

Copied for me from a manuscript belonging to Gövindabhaṭ Hiralēkar of Shūhāpūr, near Belgaum. The manuscript is not dated.

Presented to the India Office Library.

23rd August, 1878.

[J. F. FLEET.]

545.

1378c. Foll. 16 (foll. 199-214 of the vol.); size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in; well written, in Devanagarī; seven lines in a page.

Nighantu, in five adhyāyas; consisting of three parts, viz., the naighantuka, the naigama, and the daivata. Dated Samvat 1854.

Edited, by R. Roth, together with Yāska's commentary Nirukta, Göttingen, 1852. Also the text, with the commentaries of Yāska, Durgācārya, and Devarāja, in course of publication, in the Bibl. Ind., by Pandit Satyavrata Sāmaśramī.

[H. T. COLEBROOKE.]

546.

2106b. Foll. 23 (marked 1-5, 5-22); size $8\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; fairly written, in the Devanagarī character, in the latter part of last century; seven lines in a page.

Nighantu (or Nighanta, as it is here called).
[Gaikawar.]

547.

1378a. Foll. 192; size 9 in. by 3½ in.; well written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

Yūska's Nirukta.

Foll. 1-89 (paged wrongly 1-52, 54-90) contain the pūrvashaṭka (comprising the commentary on the naighanṭuka and naigama-portions). Not accented.

Foll. 90-192 contain the uttarashatka (comprising the comment on the daivata-portion, ending fol. 12) and the parisishta.

Each of the two sections is dated Samvat 1853.

[H. T. COLEBROOKE.]

548, 549.

1751, 1752. Size 8½ in. by 3½ in.; well written, in the Devanagarī character; eight lines in a page.

Yāska's Nirukta.

Accented, with the exception of the 6th Adhyāya of the pūrvashaṭka (being the last of the naigamakūṇḍa).

Vol. I. contains the pūrvashaṭka, vol., II. the uttarashaṭka with the pariśishta.

Dated Samvat 1838, Sake 1703.

Vol. I. originally consisted of 81 leaves, one of which (fol. 73), containing from [मनुष्यक स्वाभि] प्रेत: in 6, 10 to भग ना[सत्या पुरंधि] in 6, 13, is now wanting; whilst the last six leaves are wrongly numbered, 79-82. Vol. II. consists of 103 leaves, numbered 1-98, 98-102.

[H. T. COLEBROOKE.]

550.

1979. Foll. 180; size $8\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; well written, in the Devanāgarī character; eight lines in a page.

Yāska's Nirukta (called Nairukta in the MS.).

The two shatkas are paged separately, consisting of 85 and 95 leaves respectively. The paritishta commences fol. 160b.

Dated Saka 1741. [Dr. John Taylor.]

551.

1296. Foll. 53; size 13 in. by 9\frac{3}{4} in.; European style; Devanāgarī character; beauti-

fully written, about the end of the last century; wenty-five lines in a page.

Yāska's Nirukta.

The pūrvārdha ends fol. 26; the uttarārdha, fol. 47b. [H. T. COLEBROOKE.]

552.

770. Foll. 51; size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, by two different hands; 8-11 lines in a page.

The pūrvashaṭka of Yāska's Nirukta. Not accented. Dated Saṃvat 1715.

The last portion was written by one Raghunātha. [H. T. COLEBROOKE.]

553, 554.

357, 358. Foll. 330 and 177 resp.; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; foll. 73b-171; and 172-177 of vol. ii. by two different hands from the rest.

Niruktav itti, a commentary on Yāska's Nirukta, by Durgācārya.

It begins:

श्वादितः पाणिनीयं तु शिखा ज्योतिस्ततम्बन्दः । पंचाध्यायीनिषंठीश्च निरुक्तमुपरि स्थितं ॥ प्रणम्य तत्त्रवस्थामि रुद्रायानिततेजसे । स मे दिशतु सुप्रीतो वाग्धियोः शिष्टसंमतिं ॥

समाम्रायः समाम्रातः स व्याख्यातव्यः । स्रथ किमर्थं वेदो वेदांगानि च प्रवृत्तानि । सर्वेकामप्राप्त्यादिमीं क्षांतः पुरुषार्थो वक्तव्य इति वेदः प्रवृत्तः । ०

The numbering of the adhyāyas runs on from the (pañcādhyāyā-)Nighaṇṭu, they being thus numbered VI.-XVIII. An exception is once made in the colophon of the first pāda of the seventh adhyāya, where the latter is called the second adhyāya.

The subdivision is that of $p\bar{a}das$, as given by Roth, p. 210, note. The few discrepancies from the extent of the several $p\bar{a}das$, as there stated, are as follows:

Adhyāya I. (or VI.) pāda 2 includes khaṇḍas 4-6; pāda 3 khaṇḍas 7-11.

Adhyāya III. (or VIII.) pāda 3 includes khandas 13-17; pāda 4 khandas 18-22.

Adhyāya V. (or X.) has only 4 pādas; the fourth including khandas 20-28.

The last adhyāya XIII. (or XVIII.) contains the first pariśishţa only.

Adhyāya I. (or VI.) begins vol. i., fol. 1b; adhy. II. (or VII.), fol. 75; adhy. III. (or VIII.), fol. 117; adhy. IV. (or IX.), fol. 194; adhy. V. (or X.), fol. 217; adhy. VI. (or XI.) fol. 272.

Adhy. VII. (or XII.) begins vol. ii., fol. 1b; adhy. VIII. (or XIII.), fol. 58; adhy. IX. (or XIV.), fol. 81; adhy. X. (or XV.), fol. 99; adhy. XI. (or XVII), fol. 128; adhy. XII. (or XVIII), fol. 150b; adhy. XIII. (or XVIII.), fol. 172.

The $p\bar{u}rvashatka$ (vol. i.) is dated Samvat 1709 (A.D. 1652).

The uttarashaṭka is dated, by a more modern hand than that which wrote the pariśishṭa, Samvat 1737 (A.D. 1680).

The complete colophon of the adhyāyas runs thus: इति चुच्चपीयां निरुक्तवृत्ती [once II., fol. 36b: निरुक्तभाष्याथीपनिवद्धी] जंबूमार्गाश्रमनिवासिन खाचायभग-वृद्दगैस्य कृती ? खथ्यायः समाप्तः ॥

H. T. COLEBROOKE.

555.

206. Foll. 354; size 10½ in. by 3½ in.; copied, by (at least) three different hands, in the Devanāgarī character; 8-10 lines in a page.

Another copy* of Durga's commentary. Incomplete.

The 1st adhyāya (the 6th when counted from the beginning of the Nighantu, as is done in this

^{*} A third copy, No. 1623 (foll. 52; dated A.D. 1715), has been missing from the library ever since this catalogue was commenced; see note at p. 23, No. 161, above.

MS.) ends foll. 77; the 2nd (or 7th) fol. 133; the 3rd (or 8th) fol. 193; the 4th (or 9th) fol. 255b; this is, however, not quite complete in the end, whilst the ensuing adhyāya is wanting entirely. Of the 6th (or 11th) adhyāya [foll. 256-303] four leaves are missing between foll. 266-7. From the copyist's calculations at the end of this chapter it appears that he copied the whole of the pūrvashatka.

Dated: संवत् १९०६ वर्षे ष्मगहनसुदिपंचिम ॥ विक्र-मशके सुभानुनामसंवत्सरे उदगयने वैशाखणुक्के प्रतिपदि भृगी काश्यां १

Then follows (foll. 304-320), in a small regular hand, the 11th (or 16th) adhyāya with the conclusion of the preceding chapter (on fol. 304). Finally, very well written, from fol. 321, the concluding adhyāya (including the pariśishta).

It ends: जंजूमार्गाश्रमवासिनो भगवहुर्गाचार्यस्य कृती स्मन्नयायां निरुक्तवृत्तिः समाप्ता॥ पंडितनांनासुतगोविंदेन स्वयं लिखतं॥ [H. T. COLEBROOKE.]

556.

1134. Foll. 141; size 11\(\frac{3}{4}\) in. by 5 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, about the latter part of the 17th century; twelve lines in a page.

Nighanţu-nirvacana, a commentary on the Nighanţu, by Devarōja yajvan, son of Yajñeśvara, and grandson of Devarōja yajvan.

It begins:

कों महस्त्रयंतकांतारसंचारिकरियां मुखे।
मदालदैत्यमातंगभंगे केसरियां भने॥१॥
नमस्त्रिधान्ने शिपिविष्टनान्ने निरुक्तविद्यानिगमप्रतिष्टां।
क्षवाप यास्को विविधेषु यागेष्वनेन नाम्नायमभिष्टुवानः॥२॥
प्रस्तमानि यास्क्रभास्करमाभुक्तमसः * प्रकाशितपदार्थाः।
यस्य भुवनत्रयीमिव गावः प्रकटां त्रयों वितन्वंति॥३॥

वागीश्वरं वचोभिवैसिष्टमुख्यान्मुनींस्तपोभिश्व।
श्वनुकृतवंतं चंदे पितामहं देवराजयज्ञानं ॥ ४ ॥
श्वाचार्यं शान्दिकानामृचि यजुषि च यहृष्टतुल्यप्रभावं
वंदे नैरुक्तविद्वज्ञिकषमुपनिषद्वज्ञरीणामुपग्नं ।
श्वाभक्तारं क्रतूनामविनमुख(क)रप्रक्रियानुक्रियये
तातं यज्ञेश्वरायं प्रतिहततममं श्वानभाखन्मयूखेः ॥ ५ ॥
यज्ञा रंगेशपुरीपयंतग्रामवास्तव्यः ।
विरचयति देवराजो नैषंटुककांडनिवेचनं ॥ ६ ॥

भगवता यास्तेन समाम्रायं नैयंदुकनैगमदेवताकांडरूपेण चिविधं गवादि देवपत्यंतं निर्वेवता नैगमदेवताकांडपरिपिठतानि पदानि प्रत्येकमुपादाय निरुक्तानि दिश्तितानि निगमानि । नैयंदु-ककांडपरिपिठतानां तु गवाद्यपारेश्वंतानामेकचत्वारिशं शतत्र-याधिकं सहसं सामान्येन स्तावंत्यस्य सत्वस्य नामधेयानीति व्याख्याय तत्र प्रदश्ये कतिचिदेव निरुक्तानि तथापि कानिचिदेव दिश्तिनिगमानि । ०

Adhyāyas I.—III., containing the naighanṭukakānḍa, end foll. 51, 85b, and 105b resp.; adhy. IV., the naigamakānḍa, ends fol. 129; adhy. V., the daivatakānḍa, fol. 141: छन्निगोन-श्रीदेवराजयञ्चनः कृते निषंदुकांडनिवैचने पंचमो ध्यायः समाप्तः॥ ॥ ॥

After this, by a different hand: उदीच्यज्ञातीयभ पोतांवरस्य निषंदुनिवेचनपुस्तकमस्ति।

[H. T. COLEBROOKE.]

557.

1378e. Foll. 4 (foll. 222-225 of the vol.); size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Devanagarī character; seven lines in a page.

Jyotisha, ascribed to Lagadha, in the Rikrecension. Dated Samvat 1853.

Published, with a German translation, by A. Weber, in his essay *Ueber den Vedakalender*, namens Jyotisham, Berlin, 1862.

^{*} Doubtful [?खा-बुध् (knowing little) + तमस:], the MS. seems to read हु for भु.

⁺ Read दिशतिनगमानि, with the Calc. edition.

2521c. Foll. 5; size $8\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; modern Devanāgarī MS.; seven lines in a page. Jyotisha, in the Rik-recension.

[GAIKAWAR.]

559.

1510a. Foll. 23; size 11 in. by 4\frac{3}{4} in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page. Modern.

Jyotiḥśāstrabhūshya, a commentary, by Somākara, on the Yajus-recension of the Jyotisha (including the text itself). It begins:

षाद्याकृताद्वाकृतं यत्तदाद्यं त्रय्यात्मकं शब्दराशिं विशिष्टैः।
कालस्येदं कारणं यश्मारं भोगाप्राप्तेः साधनं संप्रणम्य ॥ १॥
देशस्य कालस्य विषयेषाद्यदुत्पन्नार्थमंगमाद्यं नु शास्त्रं।
ज्योतिषं नामाकुलकं प्रधानं सोमाकरो ऽहं विवृणोमि
शक्त्या ॥ २ ॥

रुआज्ञानं प्रातिभं बुडियोगाज्ञहच भाषं प्रचयोऽस्य नास्ति। सर्वज्ञाता नास्ति मंनीत मत्वा ज्योतिर्विदो बन्यान्प्रशिपत्य मूर्घो ॥ ३ ॥

यस्मादहं खप्रभावातप्रवृत्तो हायां गिणिते च प्रगल्भः (!) ।
तस्मादन्ये वसुसारं विदित्वा कृत्वार्थाप्ये कट्यपिष्यंति
शब्दं ॥ ४ ॥

पंचसंवत्सरमयं युगाध्यक्षं प्रजापितं । दिनत्वेयनमासांगं प्रणम्य शिरसा श्रुचिः ॥ [५] ॥ ज्योतिषामयनं पुर्णं प्रवस्थाम्यनुपूर्वेशः । ब्राह्मणेद्राणां संगतं यज्ञकालार्थसिद्धये ॥ [६] ॥

रतेन श्रोकडयेन शास्त्रकारो अभिधेयभूतामिष्टर्ववतां नमस्कृत यस्तपन्यासं करोति । 0 It ends:

सोमाकारो वेदविदुक्तकातः प्रातिभज्ञाना[म]गमभाववृद्धिः । ज्योतिःशास्त्रनाकुलिकेन संज्ञा जिङ्खात्सवैमात्मनां (!) प्रविज्ञास्त्रनाकुलिकेन संज्ञा जिङ्खात्सवैमात्मनां (!)

इति श्रीशेषनागकृतं (! read कृत) ज्योतिः शास्त्रभाष्यं सनामन्॥ Cf. Weber, Jyotisham, p. 8.

[H. T. COLEBROOKE.]

560.

1378d. Foll. 7 (foll. 215-221 of the vol.); size 9 in. by 3½ in.; well written, in the Devanagari character; seven lines in a page.

Pingala's Chandaḥsūtra. Dated Saṃvat 1854. Edited, translated, and explained by A. Weber, Indische Studien, vol. viii. An edition of the text, with Halāyudha's commentary, has also been published, in the Bibliotheca Indica, by Viśvanātha Śāstrin (1871-4).

[H. T. COLEBROOKE.]

561.

2106a. Foll. 10; size 8\frac{3}{4} in. by 4 in.; fairly written, in the Devanāgarī character, in the latter part of the last century; seven lines in a page.

Chandahsūtra.

[GAIKAWAR.]

562.

689b. Foll. 68; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1750; eight lines in a page.

Mṛitasaṃjīvanī, a commentary on the Chandaḥsūtra, by Halāyudha. [H. T. COLEBROOKE.]

563.

606. Foll. 83; size 10 in by 4 in.; badly written, in the Devanāgarī character, in the 17th century; generally nine lines in a page.

The same work; incorrect.

[H. T. COLEBROOKE.]

564.

538. Foll. 106; size $9\frac{1}{2}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; Devanāgarī character; seven lines in a pare; written in the latter part of the 17th century.

Another copy of Halāyudha's commentary; incomplete. The first leaf has been supplied by a modern hand. The last nine leaves are considerably injured and partly torn away. The eighth adhyāya of the work is altogether missing.

[H. T. Colebrooke.]

110. Foll. 140; size 10 in. by 5½; fairly written, in Devanāgarī; 12-15 lines in a page.

[Chandaḥsūtra-]Bhāshyarāja, a commentary on the Chandaḥsūtra, by Bhāskara Rāja, surnamed Bhāratī, son of Gambhīra Rāja.

According to a couplet at the end, the work was composed in Samvat 1793 (! A.D. 1737), which is the date of the next MS. The present MS. might have appeared rather older. It begins:

ग्लीरानं यिखरांस ब्रह्मांडस्तद्भवो गोलः। तहलगलिता वेदा गुरुलघ् तदिदं शिवः सर्वे ॥ १ ॥ योगपरो क्रेबासी लघुरतिमात्रो गुरुभैवति। यस्योपदेशमात्रात् पिंगलनागः स मंगलं देयात् ॥ २ ॥ श्रीदाश्वीसरसीगभैकंदं पिंगलनालकं। श्रध्यायाष्ट्रकपत्राद्धं सूत्रकेसरभासुरं ॥ ३ ॥ प्रस्तारकर्शिकास्तारं नष्टादिकमलाक्षकं । दैव्यादिवैदिकच्छंदोमरंदामंदिरं ॥ ४ ॥ षार्यादि लौकिकच्छंदः परागभरधुसरं। गरुत्मह्रृंगसंगीतं गूढार्थामोदमेदुरं ॥ ५ ॥ दशसूत्री विसप्रोतमसद्धाख्यानकंटकं। बुधिपत्रापि दुर्बीधं छंदः ज्ञास्त्रारिवंदकं ॥ ६ ॥ ऋद्याविधनकेनापि सम्यगुद्धातितं पुरा। कोराकीभ्य निदार्ख बोधयत्यद्य भास्तरः ॥ ७ ॥ श्रव सूत्रनिगृढार्थमात्रं निष्कृष्य भाष्यते। षृत्रचंद्रोदयादी तु विस्तृता उपपत्रयः ॥ ६ ॥

इह खलु सत्यं वद नानृतं वदेदिति श्रुतिभ्यां व्यवहृते सत्यानृते पदपदः षेवाक्यवाक्यार्षे रूपविषयभेदेन प्रत्येकं चतुर्विधे विवेचियतुं व्याकरणन्यायद्धंदोमीमां साज्ञास्त्वाणि प्रवृत्तानि । ० तेन तदव-वोधस्यावश्यकाचे अपि छंदोवृत्तजातीनामानंत्येन तदशक्याचाशंकापिरिज्ञिहीषया सुगमोपायं दिद्शियपुर्भगवान् पिंगलाचार्यो विधित्तितशास्त्रारंभे तदनुवधाश्यत्वारो अनंतवृत्तानामुदाहरणर-वनाप्रकारः (!) शास्त्रोपयुक्ताः कितप्यसंशाश्चिति वितयं तंत्रेण हा श्रिसूच्या प्रदर्शयित । तचेदमादिमं सूत्रं । धीश्रोस्त्रीम् ॥ ०

इति ॰ इंदःसूत्रव्याख्याने प्रथमो ध्यायः fol. 13b; ॰ डितोयो ॰ fol. 23b; ॰ तृतीयो ॰ fol. 54; ॰ चतुर्थो ॰ fol. 88; ॰ पंचमो ॰ fol. 103; ॰ पष्ठो ॰ fol. 106;— [इति इंदोभाष्यराजे समवृत्ताधिकारे पथ्यइंदःप्रकरणं]—; ॰ सप्तमो ध्यायः॥ श्वत्रानुकं गाथा। ॰ fol. 121.

It ends: इत्रष्टनो ध्यायः ॥ थीः पंचद्शछंदः घोडशपादो इष्टषष्टिश्चतुःशतं समपंचाशद्दृत्तमेकोनिवंशदर्धे चतुरैशयितस्त्रयशी-तिरवानुक्तमष्टादशैवं विशतो विशतो ॥ ३०० ॥

शिवगीरीनंदिशेषगरुडादिक्रमाडुवं ।
श्ववतीर्णिमदं छंदो वेदांगोपांगपुंगवं ॥ १ ॥
श्वस्य श्रीशारदोपास्तिल्यधीर्दीशितो ऽिन्वित् ।
बभाषे शिवतोषाय भाषं भास्तरभारती ॥ २ ॥
वाक्यसिंधुरपारो ऽपि छंदःसूत्रशतेस्तिभः ।
येन बढो नमस्तमे पिंगलाडुतशित्यने ॥ ३ ॥
जियांसुमि यस्तार्ध्यमंतवीर्णमचीकरत् ।
स दयैकनिधिजीयात्पंगलाचार्यपुंगवः ॥ ४ ॥
यस्य प्रकृतेविकृतिजेगतीपंक्तिः कक्तुस्ती बृहती ।
कृत्या धृत्योत्कृत्या छंदोमूर्तिः शिवो जयित ॥ ॥ ॥
गुणिनिधमुनिभूमितविक्रमशकवर्षे गजाननचतुर्थ्या ।
वेदांगछंदःसूत्रभाष्यराजो धिकाशि संपूर्णः ॥ ६ ॥

इति श्रोमद्वारत्युपाख्यगंभीरराजदीक्षितसूरिसूनुना भास्तर-राजदीक्षितेनाग्निचिता पदवाक्षप्रमाणपारावारपारीणधुरीणेन प्रणीतो वेदांगछंदःसूत्रापप्रकाशको भाष्यराजः संपूर्णः ॥

For two other treatises by the same author see Rājendralāla Mitra's Notices, viz. the Guptavatī, a commentary on the Candī section of the Mārkandeya-Purāṇa, vol. vi., p. 261; and the Setubandha, a commentary on a section of the Vāmakeśvara-tantra, vol. vii., p. 33.

[H. T. COLEBBOOKE.]

566.

2322. Foll. 103; size 10 in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, in Śaka 1659 (A.D. 1737); 12-15 lines in a page.

Another copy of the Bhāshyarāja.

After the above six concluding ślokas, and the colophon, this MS. has the following stanza:

शाके नवेषुरसचंद्रमिते च मासे
मार्गे सिते शनिदिने प्रभवाभिषे च्दे।
शाक्रक्षेके डिकतिशविधकाशि देवो
भाषं चलालिखदिदं वुधरामकृष्णः॥

ADDITIONAL CORRECTIONS.

Page 8b, 1. 22, read एकत्रिशे

- " 56a, l. 16, read ज्योतिष्टोमः
- ,, 67a, l. 2, from śloka 6 it would rather seem that Konera was employed, or patronized, by Jayasimha.
- ,, 68a, l. 27. The correct reading of the line would of course be: अन्दे ऽक्षयास्य मधुसंज्ञमासे
- ,, 71a, l. 6, read-cf. no. 293 above; and Burnell, etc.
- of this manual, but had this MS. transcribed for himself.
- " No. 394. This Sāmaveda-Homapaddhati seems identical with the first portion of Bhavadeva's Saṃskārapaddhati, noticed under no. 452.
- ,, 92b, śloka 1, l. 3, read पुरस्कृवेते

ADDITIONS AND CORRECTIONS.

- Page 6, Nos. 52-56. Kātyāyana's Sarvānukramaņī has since been published, with extracts from Shadguruśishya's Vedārthadīpikā, by A. A. Macdonnell, Anecdota Oxoniensia, Aryan Series, vol. i., pt. iv. (1886).
 - ... 8, col. 1, l. 17, read खिलाया.
 - ... 8, col. 2, No. 60. This commentary on the *Purushasūkta*, as Professor Aufrecht points out to me (and as, indeed, the introductory couplet ought to have been sufficient to indicate) is that of *Mahīdhara* (on adhyāya xxxi. of the *Vājasaneyisaṃhitū*).
 - ... 16, col. 2, last but one line, read स्वरितं.
 - ... 18, No. 124; for 665b, read 665h.
 - ... 28-29, Nos. 186 and 187. These were copied from two MSS belonging to the Bombay Government, and mentioned in Prof. Peterson's Report on the search for Sanskrit MSS. in 1883-84, pp. 10 and 170.
 - ... 37, No. 228; add, Date of MS. (1635b) about A.D. 1700.
 - ... 48, col. 2, l. 2; for 'The first four adhyāyas,' read, Fragments of adhyāyas 1-7 of the Prāksoma section; cf. P. von Bradke, Zeitsch. d. Deutsch. Morg. Ges., xxxvi., p. 448.
 - ... 49, col. 2, 1. 19; for 'No. lxxxvii," read, No. lxxxviii.
 - ... 59, No. 312; for 526b, read 526a.
 - ... 60, col. 2, Note. A comparison of the two MSS in question has placed it beyond doubt that they contain two different treatises; though a certain similarity of diction to be noticed here and there might suggest a suspicion as to either writer having made use of the work of the other.
- ... 76, No. 394; for the complete work of which this is a portion, see Nos. 452 and 453.
 - ... 82, col. 1, note; read Srautasarvasva.
 - ... 88, col. 2, No. 440, for Gopālikakārikā, read Gopālikā Kārikā.

